

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · setè període · sèrie P · número 146

Ple del Parlament

Sessió 70, tercera i darrera reunió, dijous 22 de febrer de 2024

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els pressupostos 302-00392/13	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació socioeconòmica 302-00396/13	13
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials 302-00393/13	24
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els sectors econòmics 302-00394/13	35
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals 302-00398/13	45
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat 302-00395/13	56
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els pressupostos (continuació) 302-00392/13	64
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació socioeconòmica (continuació) 302-00396/13	64
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials (continuació) 302-00393/13	65
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els sectors econòmics (continuació) 302-00394/13	66
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals (continuació) 302-00398/13	66
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat (continuació) 302-00395/13	67

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la Llei de l'Estat 12/2023, pel dret a l'habitatge	68
302-00397/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona	78
302-00399/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la pagesia	88
302-00400/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la Llei de l'Estat 12/2023, pel dret a l'habitatge (continuació)	98
302-00397/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona (continuació)	99
302-00399/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la pagesia (continuació)	100
302-00400/13	
Debats (continuació)	101
255-00007/13 i 255-00010/13	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 70.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de Cultura.

La presidenta

Bon dia, diputats i diputades.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els pressupostos

302-00392/13

Reprenem el Ple amb el setzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els pressupostos, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I té la paraula, per a la seva exposició, el diputat senyor Joan García González.

Joan García González

Bon dia, diputats, diputades, presidenta. Comencem. Avui..., finales de febrero del 2022, y seguimos sin presupuestos, sumando, creemos, inestabilidad a la ya acumulada durante años de incapacidad para, precisamente, tener una gestión adecuada en Cataluña. Y creemos, desde Ciutadans, que esto es una auténtica banalización de la política.

Nosotros creemos que, ante la ausencia de ese debate real, que esperemos que se dé en algún momento, teníamos que traer al menos un minidebate o algunas propuestas que son pequeños detalles de lo que nosotros consideramos que es importante para Cataluña. Para nosotros la ley de presupuestos debería ser una herramienta de transformación, un punto de inflexión a años de camino creemos que errante, de palanca de cambio, y tendría que servir también para definir el progreso para todos los ciudadanos. Y es importante este concepto de «todos» los ciudadanos.

Una de las bases esenciales, precisamente, y la diferencia entre lo que nosotros vamos a proponer o proponemos y lo que ha estado haciendo no solo el Govern actual, sino otros gobiernos durante muchos años, es precisamente ese «todos», esa capacidad para intentar integrar a todos los ciudadanos y dejar de hablar del concepto de «territorios».

El otro día, en la interpelación, la *consellera* se dedicó durante mucho tiempo a hablar de Cataluña, a hablar del concepto territorial como si fuera un ente vivo, el territorio –un ente vivo. Al final lo importante son los ciudadanos. Llevamos más de casi dos décadas diciéndolo, y creemos que para ellos deben ser los presupuestos. Deben ser trabajados para que sean precisamente los ciudadanos los que tengan la posibilidad de tener el servicio de estos presupuestos, de esas inversiones y de esos recursos para, precisamente, mejorar su nivel de vida.

Esta moción realmente no puede abarcar todo el trabajo que debe hacer un presupuesto, pero sí que queremos como mínimo, pues, apuntar la autocomplacencia con la que se ha trabajado durante muchos años en estos gobiernos, y sobre todo la parálisis institucional que ha llegado a generar la incapacidad de construir una alternativa presupuestaria en Cataluña.

¿Qué defendemos nosotros en esta moción? Pues cosas tan revolucionarias como tener presupuestos cada año –algo esencial–; que el Govern se coordine con el resto comunidades autónomas y que establezca verdaderas sinergias con ellas, incluso que acepte desarrollar su rol de liderazgo en decenas de temas que van más allá de

la única obsesión en la que sí que son líderes, la confrontación y el deseo por la impunidad continua; que vayan a las reuniones sectoriales, que es lo que tiene que hacer la *consellera*, y se lo hemos dicho varias veces, como la del Consejo de Política Fiscal y Financiera; que trabajen para una mejor financiación –nosotros queremos una mejor financiación para Cataluña, pero hagámoslo bien, seamos viables, hagámoslo con el resto de las comunidades autónomas–; que acepten que formamos realmente parte de una nación moderna donde prevalece la redistribución de la riqueza entre sus ciudadanos, no entre sus territorios –es esencial que eso sea así y que dejen de lloriquear y culpar a los demás de todos los problemas presupuestarios que tenemos en Cataluña–; que necesitamos unos presupuestos que sean *business-friendly*, que atraigan inversión, que se preocupen de potenciar el ecosistema en el que se nutre el tejido empresarial; que entiendan la colaboración público-privada como una suma, como una necesidad irrenunciable para hacer participe a la sociedad de la gobernabilidad de Cataluña.

Un presupuesto que piense en el crecimiento sostenible y no en el decrecimiento insostenible; que apueste por una transición energética sin frenos, por la interconexión eléctrica con el resto de España y de Europa, por que no se vuelvan a cancelar las obras de infraestructuras hídricas en cuanto empiece a llover, por la ampliación del aeropuerto, por que la ronda Norte sea parte también de esa conexión que tiene que haber entre Martorell y Granollers, por la innovación, por los autónomos, por los emprendedores...

Un presupuesto que apueste por la reducción de la presión fiscal, por el adelgazamiento de la Administración en 1.500 millones –si puede ser, más–, para tener más recursos para precisamente luchar contra graves problemas como la pobreza infantil o las enormes colas de dependencia; un presupuesto que deje de tener como política de vivienda el culpar siempre al sector privado; un presupuesto con una educación de calidad, trilingüe y libre; por una ciudadanía, además, que apueste por la seguridad como un valor irrenunciable y cimiento de la libertad y la igualdad de oportunidades.

En definitiva, un presupuesto –y aquí intentamos definirlo en esta moción– que sea de todos y cada uno de los ciudadanos que forman parte de nuestra sociedad.

Creemos que esta alternativa es viable. Creemos que se puede señalar..., no pedimos en esta moción nada que sea extraordinario, todo es factible. Y, por lo tanto, pediremos el apoyo de los grupos de esta cámara.

Gracias.

La presidenta

Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Gràcies. Bon dia a tothom. Bé, en línies generals, aquesta moció no ens agrada. És la diferència entre el discurs aquest que sempre fa el diputat Joan García, doncs, d'alçament del liberalisme, quan a la pràctica el que està és plantejant posicions sempre neoliberals. La diferència entre el liberalisme que defensa el lliure comerç i la llibertat a partir, diguéssim, de limitar els grans poderosos i evitar l'exploració i la injustícia social, decantant-se sempre cap al neoliberalisme fomentat en l'individualisme i la desregulació, que ho ha sintetitzat molt bé quan ha fet algunes de les propostes concretes que creiem que invaliden en línies generals aquesta moció, quan diu «disminuir la pressió fiscal», «aprimar l'Administració pública»..., en definitiva, fomentar lo que seria l'externalització de serveis, i, per tant, posar dificultats a l'exercici de la llibertat de les persones, perquè fomenta d'alguna manera el major poder dels poderosos per limitar, precisament, l'exercici d'aquesta llibertat.

Per això, en termes generals, no ens agrada aquesta moció. Tot i així, votarem alguns punts a favor, entre ells els dos que hem esmenat, perquè ens han acceptat les

esmenes –no podria ser d'una altra manera, i els votarem a favor–: el que fa referència a concretar algunes qüestions quan es parla d'incrementar el pressupost sanitari i l'altre, també, que fa referència a dedicar els recursos específics, 1.000 milions d'euros, a les polítiques d'habitatge. Votarem aquestes dues a favor.

També votarem a favor la número 16, i també votarem a favor la número 12, que fa referència a les energies renovables, que també hi hem situat una esmena.

La resta les votarem en contra –i un parell d'abstencions, també. Però, fonamentalment, les que votarem en contra són aquelles que –i amb ganes, per entendre'ns– fan referència a aquesta demanda d'abaixar la pressió fiscal, d'abaixar els impostos. Perquè creiem que en aquests moments no és l'alternativa, abaixar impostos, perquè precisament el que necessitem és garantir una suficiència d'ingressos públics per abordar totes les transformacions estratègiques que necessita el país. Situa aquí la necessitat i importància de fer determinades apostes de transformacions estratègiques, però al mateix temps està plantejant una política fiscal regressiva.

També s'apunten aquí algunes transformacions necessàries que necessita el país, però al mateix temps s'aposta per aprimar l'Administració pública, que és qui ha d'establir els mecanismes per garantir que es puguin realitzar aquestes qüestions.

Per tant, en línies generals, no ens agrada la moció. Votarem a favor d'aquelles qüestions que hem esmenat i que s'han acceptat, o d'aquelles que d'alguna manera situen coses que entenem que entren en la lògica del debat d'aquests dies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Jordi Riba Colom.

Jordi Riba Colom

Molt bon dia a tothom. Gràcies, presidenta. Diputades, diputats... És cert que en aquesta moció tenim una certa diferència entre la música i la lletra. La música va per una banda, la lletra va per una altra, i en la concreció i en la literalitat de la moció és cert que hi ha molts elements que són allò..., *atendibles*, que deien vostès a vegades, perquè... Bé, en la recuperació econòmica, segurament tots hi estem d'acord; en l'ecosistema propici per a les empreses, doncs, també; Govern que ho faci amb rigor tècnic, segurament també, vull dir, és un mínim exigible bàsic. Que la col·laboració publicoprivada és un pilar i necessari, doncs, tampoc no podem no estar-hi d'acord; que la consellera ha d'estar present als consells de política fiscal i financera, absolutament d'acord; que hi ha hagut molts anys al llarg d'aquests darrers deu anys que hi ha hagut manca de diligència en presentar pressupostos per part del Govern és una obvietat, no és discutible, és un fet, una qüestió factual.

Al que s'insta en aquesta moció respecte a les despeses supèrflues és evident: tota administració ha d'optimitzar. Amb tota seguretat diferiríem en els èmfasis, en els punts i en algunes qüestions que segurament no són una qüestió de despesa supèrflua, sinó una qüestió de prioritats polítiques en la que podem estar d'acord, en algunes, i estem en desacord en altres.

La prioritats en l'habitatge? Absolutament indiscutible. La necessitat d'ampliació de l'aeroport, la desestacionalització del turisme, invertir en renovables o promoure que efectivament es tramitin adequadament les llicències perquè es desenvolupin, invertir en cultura, concertació de l'educació, les llistes d'espera en primària, la sequera... Excepte en les qüestions fiscals –com el tema de deflactar, que ja saben vostès que no hi estem d'acord, com els hi deia–, la majoria dels punts..., en la literalitat de la moció són *atendibles*, les qüestions que vostès ens plantegen.

No obstant això, com els hi deia, hi ha una certa dissociació entre la música i la lletra. Vostè deia: «És necessari fer un debat sobre pressupostos, ja que estem a finals de febrer i encara no en tenim.» Doncs, efectivament, és escaient fer un debat de pressupostos. Seria bo fer, diguem-ne, el de debò, amb el projecte de pressupostos, però en aquest sentit és evident..., i no podem defugir la realitat de que la com-

posició del Parlament i la correlació de forces és la que és. El Govern té l'obligació de cercar majories, de cercar recolzaments per tirar els pressupostos endavant, i és la seva principal funció i responsabilitat, però és evident que no només depèn d'ells.

I en aquest sentit hi ha una frase, diguem-ne, que aquesta moció em va recordar: «Aixequem-nos i aneu-hi.» O la de Groucho Marx: «Si vols fer una cosa que surti bé fes-la tu mateix, i si vols que surti malament delega-la.» I vostès una miqueta avui ens fan això, no? «S'hauria de fer tot això, però no estem disposats a moure un dit per promoure, per facilitar que això sigui així.» I és una posició, si vostès m'ho permeten, fàcil, dir allò que hauria de ser però no estar disposat a moure massa un dit per fer-ho.

Bé, nosaltres, des de l'oposició, sent el principal grup del Parlament –vam guanyar les eleccions, vam tenir més vots, ens vam quedar a l'oposició–, hem exercit aquesta política útil i hem allò..., *arrimado el hombro*, malgrat que la posició fàcil per al PSC també era quedar-se darrere la barrera, veient com les coses anaven malament, com delegaven per garantir que anés malament –la frase del Groucho Marx–, i no ho hem fet, eh? Hem aprovat, hem negociat els pressupostos del 2023. I creiem que estendre la mà i aquesta política útil en benefici dels ciutadans, en benefici de que els serveis públics..., en benefici de que tots aquests objectius que vostès llisten en aquesta moció siguin, diguem-ne, assolibles, més enllà d'una qüestió merament declarativa, ens sembla important. I en això estem.

Hem marcat les nostres prioritats en la qüestió pressupostària per al 24: habitatge, seguretat, educació. I en aquest sentit estem intentant *arrimar el hombro* no només des d'un punt de vista declaratiu –allò que creiem que hauria de ser–, sinó intentant baixar al terreny de lo real i intentant convertir allò que creiem que hauria de ser en una realitat.

Ens en sortirem o no? Depèn no només de nosaltres, també de la voluntat del Govern, de la capacitat de negociació de tots plegats. I, en tot cas, això sí, estem convençuts del que vostè deia: que hi hagi pressupostos és necessari, però sols no s'aproven.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputades, diputats. Bé, nosaltres en aquest cas a la moció, doncs, no hi donarem suport, perquè, de fet, amb la introducció ja ens vam espantar una mica. Diu: «Com serien els pressupostos d'un govern liderat per Ciutadans?» Evidentment, no compartim gens ni mica aquest model i, per tant, no hi podem donar suport.

De fet, vostès aprofiten la moció per fer una mica apologia del que fa Ciutadans, no?, anar repetint aquells mantres que sempre van dient: que Catalunya va malament, que Catalunya s'enfonsa, la dècada perduda, eh? –no és la dècada prodigiosa, sinó la dècada perduda–, parlen de la dècada d'incertesa en el Govern, etcètera. Escolti'm, això no és gens cert.

He portat quatre «diapos», que se'n diu. Miri, Catalunya lidera la creació d'empreses 2023 –i no ho diem nosaltres; ho diu un mitjà de premsa gens proper a l'independentisme. Exportacions catalanes del 2012 al 23: l'any 23 superen els 100.000 milions d'euros, les empreses catalanes, exportant. *Hubs* internacionals ubicats a Catalunya: creixement exponencial precisament el 18, 19, 20, 21, 22 i 23. Avui l'Eurostat publica l'estadística de les regions d'Europa en què ha crescut més el PIB: Catalunya, entre les regions en què ha crescut més.

Escoltin, tot això que vostès van repetint..., això no és gens cert. El model de país que vostès veuen no és el model de país que veiem nosaltres, però tampoc és el

model de país que reflecteixen els mitjans i les estadístiques. Per tant, no compartim res, eh? Nosaltres creiem en la potència de Catalunya, de la Catalunya estat. Hi creiem fermament, i per això defensem, doncs, avançar cap a la independència i, per tant, és un model gens compartit.

Vostès ens parlen també de les infraestructures i les inversions que necessita Catalunya, però jo mai mai els he sentit queixar-se de la manca d'inversions de l'Estat. Mai mai he sentit que es queixin de la no execució pressupostària de l'Estat ni aquí, quan tenien trenta-sis diputats, ni allà, al país del costat, quan tenien també no sé quants diputats, que ara no en tenen cap. Mai mai els he sentit queixar-se de la manca d'inversió en rodalies, que afecta milers i milers i milers de ciutadans del nostre país cada dia, cada matí; mai mai els he sentit queixar-se'n.

Però tampoc mai mai he sentit que es queixin, per exemple, que el Corredor Mediterrani el vulguin fer passar per la *meseta*; tampoc he sentit que se'n queixin, eh? Ni tampoc del greuge econòmic, fiscal i acumulat històric que tenim. Fa pocs dies hi havia les conclusions de la Comissió del Deute Històric. Mai mai he sentit que se'n queixin, ni quan va presentar Foment del Treball el seu estudi dels darrers dotze anys, amb els 40.000 milions d'inversions perdudes, que afecten, evidentment, l'economia i la societat del nostre país, afecten també el dia a dia de les famílies, de les empreses de casa nostra.

Mai mai tampoc he sentit cap comentari amb relació al pressupost de debò que vàrem presentar fa uns mesos amb el diputat Canadell, on proposàvem quin seria un model de país independent, amb la capacitat pròpia dels recursos, o fins i tot un model foral, eh?, amb la capacitat de gestió dels propis impostos; com serien les pensions més elevades, com seria el salari mínim professional més elevat d'acord amb el nivell de vida del país, com serien les llars d'infants –gratuïtes–, l'atenció a la llei de dependència –aquest greuge que encara patim de l'Estat– o les beques universitàries –que també depenen de l'Estat i no arriben–; o, per exemple, el deute històric dels Mossos d'Esquadra o el deute històric de la disposició addicional tercera de l'Estatut. Mai mai he sentit que es queixin d'aquestes coses, però després, en una moció, demanen i demanen i demanen.

Ens emplacen a reunions autonòmiques. Estem en una altra pàgina: almenys Junts per Catalunya albirem la independència i la veiem a tocar. I en aquests moments, doncs, pensem que amb la força que podem fer a l'Estat espanyol amb els companys d'Esquerra podem acostar-nos-hi una mica més. No hi renunciem.

També parlen vostès que un finançament de tipus foral seria injust. Home, el que és injust és aquest greuge de 22.000 milions d'euros menys que no rebem a Catalunya però que tampoc inverteix l'Estat quan diu que pressuposta. Això sí que és un greuge i això sí que és injust. Diu: «No permetria les polítiques de distribució de la renda.» Escolti'm, això sí que és el greuge que pateix Catalunya.

Miri, nosaltres tenim un model propi, un model propi de país-estat, que l'albirem, com deia abans, i que, a més a més, també l'hem reflectit, perquè a l'entrepàs, quan ens hi acostem, doncs, s'han de fer pressupostos, evidentment. Hem presentat aquesta setmana passada cent catorze mesures de quin seria el nostre model de pressupost. Un pressupost –ja ho hem dit diverses vegades, ho va dir el nostre portaveu també– no és un full de càlcul; és un model, reflecteix un model de país, com veiem el país d'equilibrat, de serveis, de prestacions als ciutadans. I el nostre model l'hem reflectit en cent catorze mesures que proposem al Govern per enfocar un pressupost que poguéssim donar-hi suport.

Mesures, algunes, que han sortit a la premsa. Segurament la que hi ha sortit més és el tema de l'impost de successions, però és que n'hi ha moltes altres: el tema de la rebaixa de l'IRPF, un pla de xoc de polítiques digitals (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), enfortir l'FP, ajudar les empreses energèticament..., i que tenen molt consum d'aigua o energia...

La presidenta

Gràcies, diputat...

Jordi Munell i Garcia

És a dir, nosaltres volem deixar de carregar sobre els ciutadans el dèficit fiscal que pateix el nostre país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyors diputats. Bueno, un pleno más en el que los presupuestos vuelven a estar en el centro del debate, pero no en el Registro del Parlamento, y vuelve a ser un auténtico fracaso y una falta de respeto a esta cámara. No se ha registrado la propuesta y estamos a 22 de febrero. Los presupuestos se deben presentar y debatir antes de empezar el año, es algo básico en cualquier entidad. Es decir, si el año pasado íbamos mal, este año vamos peor.

También es una falta de respeto que estén negociando algunos grupos parlamentarios a oscuras y a espaldas de los catalanes. Y seguro que es porque Esquerra Republicana y sus socios preferentes –el PSC y Junts per Catalunya– están demasiado ocupados negociando otros asuntos, que es amnistiar y perdonar a golpistas y a corruptos. (*Aplaudiments.*) Para eso sí que tienen tiempo.

La irresponsabilidad de este Gobierno en materia presupuestaria, además de demostrar la ineptitud para gestionar –no sé para qué quieren más competencias, si no saben ni negociar un presupuesto a tiempo–, tiene graves consecuencias para los catalanes, especialmente para los que no llegan a fin de mes, para los que lo están pasando peor.

Y hay muchas cosas que van mal. Económicamente –evidentemente, no hay tiempo de explicarlo todo en cinco minutos, pero...–, la huida de empresas –más de ocho mil en los últimos años–, el desplome del campo, los grandes proyectos que no se hacen y podrían ayudar a mejorar la economía general de los catalanes: el Hard Rock, la ampliación del aeropuerto, desdoblamientos de carreteras, la B-40, desaladoras, estaciones eléctricas.

Tenemos un paro estancado en el diez por ciento. Ustedes a veces sacan pecho de que hemos mejorado unas décimas, pero no nos movemos de ese entorno de paro crónico.

La pérdida de poder adquisitivo de los catalanes: cuesta cada vez más llegar a fin de mes, aunque tengas trabajo. Es un verdadero drama.

Socialmente, hay un déficit de viviendas brutal. Machacan ustedes el mercado inmobiliario. Y estamos un poquito ya cansados de oír esta frase de «sacar el sector inmobiliario de la lógica del mercado». ¿Cuál es la consecuencia? Lo hunde. Falta doscientas mil viviendas en Cataluña.

Natalidad bajísima, pero ustedes a lo suyo: «la familia es muy mala», «el aborto es muy bueno», «la falta de natalidad la cubrimos con inmigración y con extranjeros».

Una inseguridad galopante, con más delitos, con más delincuentes, con más reincidencias, y muy poca competencia y voluntad para aplicar las medidas que les proponemos desde esta bancada.

Educación: un desastre. Se ha desplomado la calidad educativa: íbamos mal en libertad, ahora también en calidad, que, por supuesto, tiene mucha relación.

Otra cosa que va mal: los impuestos, la fiscalidad. Con quince impuestos propios y extras respecto a otros españoles; con el IRPF más alto, que castiga las nóminas de los más humildes, de los que ganan mil euros; con el ITP, que castiga la compraventa de viviendas al diez por ciento. Mire, les voy a proponer otra frase para mejorar el

acceso a la vivienda: saquen los impuestos del mercado inmobiliario y ayudaremos un poquito a la gente a poder adquirir su primera vivienda. O el impuesto de sucesiones, que castiga la muerte a sus familiares. Ese que..., el último tipo, que es el que aprobó Junts per Catalunya, que luego suben aquí y dicen que lo quieren suprimir. Pero vaya morro tienen; si ustedes..., es su impuesto, el que ustedes aplicaron y ustedes subieron, del que ustedes negociaron con Aznar tener las competencias para tener el más alto de España. Vamos... Tienen una barra que no s'aguanten.

El despilfarro mayor del reino –nunca mejor dicho–, estimado en el treinta por ciento. Y vamos subiendo, porque hemos descubierto otras partidas que pueden ampliar ese treinta por ciento. Despilfarro de 12.000 millones de euros. Allí es donde diferimos un poquito con la moción, de que no son 1.000, son 12.000, pero..., y subiendo.

Con TV3, que es una máquina de odio a lo español, es una imposición ideológica progre, una auténtica agencia de colocación de 2.300 trabajadores. Cuando te dicen lo que tienen las cadenas privadas y lo que tiene TV3..., es brutal la diferencia. Y encima quieren 1.347 millones más.

Nuestras propuestas: centrarnos en lo esencial –seguridad, infraestructuras, educación y sanidad– y sacar lo prescindible. Y hay muchísimo y tampoco da tiempo, pero...: cierre inmediato de TV3 y de la «corpo», cierre inmediato de todas las embajadas y delegaciones en el extranjero, cierre inmediato del Departament d'Igualtat i Feminismes –que no sirve para nada–, suprimir la figura del Síndic de Greuges y otras tantas; clausurar los centros de MENAs y reducir los altos cargos y los privilegios de los presidentes de la Generalitat. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, en la partida de ingresos, reducción fiscal, compartiendo con el proponente de la moción, pero yendo más allá: bonificación de todo el tramo autonómico del impuesto de sucesiones y donaciones, y reducción del ITP para la compra de la vivienda. Y es posible –es posible. Porque, como en jardinería, cuando se poda se puede crecer más, y, la verdad, nosotros tenemos las tijeras preparadas. Por eso no nos llaman.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, molt bon dia. Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Bé, senyors i senyores de Ciutadans, primer de tot se'ls ha de reconèixer que en aquesta moció defineixen el seu model econòmic i el seu model de pressupostos, i els defineixen clarament. N'hi ha d'altres que no ho fan tan clarament perquè tenen interessos per intentar aprovar uns pressupostos i veure les majories, i, per tant, és d'agrair que els diferents grups exposin i posin damunt la taula els seus models. D'això va, per nosaltres, la política, i pensem que aquesta és la prioritat.

Dit això, senyor Gallego, vostè parlava dels 1.000 milions d'euros en habitatge. Hi ha una trampeta, l'hi fem avinent: en construcció, només –en construcció, només. Per tant, ja veiem per on van les coses. Nosaltres no hi donarem suport precisament per aquesta qüestió. Ni a aquest ni a cap altre punt, no?

Al marge d'aquestes excentricitats pròpies de la moció, no?, de la recentralització, de retallar qualsevol sobirania pròpia, hi veiem un model clar que es defensa: negacionisme climàtic i destrucció del territori, engrossir el sector privat i externalitzar, concertar públicoprivadament per precaritzar cada cop més els serveis públics i enfortir els privats i, en definitiva, la gent de la patronal. Els sona, aquest model? Els sona, senyors i senyores d'Esquerra Republicana? Perquè és el model del PSC, és precisament el model del PSC.

I és precisament el model que el PSC està intentant imposar en l'anterior negociació de pressupostos, en tot el debat parlamentari d'aquesta legislatura i en l'actual negociació de pressupostos. I és el model que el PSC està intentant imposar a Barcelona, està intentant imposar a l'Estat i està intentant imposar al Parlament i, per tant, al Govern de la Generalitat. Amb la seva ajuda –amb la seva ajuda–, ficant-los en l'absoluta centralitat política i amb les conseqüències que això té per al país, que a nosaltres ens sembla que són gravíssimes.

Hem vist què ha passat dels anteriors pressupostos aprovats fins als actuals: hem vist com ha empitjorat la situació de la majoria de la població, hem vist com cada cop és més difícil accedir a un habitatge, hem vist com cada cop és més difícil arribar a final de mes i hem vist les conseqüències galopants del canvi climàtic. I, davant de tot això, no podem anar a buscar més del mateix.

Ahir ens deien: «Les majories són les que són.» Ho sabem, però toca fer lluita política, lluita ideològica, ubicar el que necessita el país damunt la taula, o toca cedir, treballar..., aprofundir en l'intercanvi de cromos. Està falcant l'Estat, està falcant l'Ajuntament de Barcelona i està falcant el Parlament, la centralitat del PSC, un partit que defensa pràcticament calcadament el mateix model que Ciutadans: en termes econòmics, en termes de destrucció del territori, en termes d'enfortir els sectors privats, en termes de no apostar per treure les urpes del mercat de l'habitatge i dels serveis públics. Aquest és el model del PSC i aquest és el model de Ciutadans. I aquest és el model que vostès, si arriben a un acord amb el PSC, posen de nou a la centralitat. I ja no parlem de les conseqüències polítiques que això té en posteriors legislatures i en la possibilitat de que el PSC pugui arribar a governar a la Generalitat, amb les conseqüències que això tindria.

A partir d'aquí, per nosaltres –i una altra qüestió que també comentàvem dins el debat parlamentari d'aquest Ple– no va de sacrificar els pressupostos per un projecte, com ens deia ahir el president de la Generalitat; no va de dir: «Deixin a banda el Hard Rock i aprovin els pressupostos perquè el país necessita unes inversions.» No va d'això. Perquè no és només el Hard Rock; és el Hard Rock, és el Quart Cinturó, és la desestacionalització del turisme, amb totes les conseqüències que això té per a l'habitatge, per a les feines precàries –ahir en parlàvem, sobre joventut–..., i, per tant, és tot aquest model de país que el PSC, sense cap tipus d'oposició, està imposant i està posant damunt la taula en aquesta legislatura.

I si no els hi impedim, si no ho falquem, ho faran de nou a través dels propers pressupostos de la Generalitat. A nosaltres ens sembla essencial fer aquesta reflexió, perquè el Hard Rock no és un projecte, és un model de país. És un model de país i darrere hi van moltes més coses: el Quart Cinturó, l'ampliació de l'aeroport...

Per tant, davant d'això, nosaltres pensem que el que toca ubicar d'una vegada per totes és el que necessiten les majories d'aquest país. Ahir ho vàiem dit, també: vostès es pensen que al mig milió de persones atrapat cada dia a Renfe li importa ampliar l'aeroport del Prat, invertir en el Hard Rock o invertir milionades indecents en el Quart Cinturó? No. No. Deixem de banda aquests projectes, apostem per un transport públic.

Vostès es pensen que les persones que ahir posaven el cos per aturar els desnonaments al Raval i que van ser brutalment tretes pels mossos d'esquadra creuen que s'estan fent les apostes que toquen a habitatge? Creuen que la llei per regular els preus funciona –de l'Estat? Des d'aquí regulem en l'àmbit de l'habitatge, des d'aquí fem apostes clares en l'àmbit de l'habitatge: 1.000 milions d'euros en habitatge. Això és el que toca (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*). Sí, senyors i senyores de Junts, també hi haurien de ser, a tornar a aprovar la llei de contenció de rendes.

I acabo, perquè avui, a més a més, s'està produint un desnonament a Sabadell. Ahir se'n va produir un altre a Mataró...

La presidenta

Gràcies...

Xavier Pellicer Pareja

...i em sembla que aquestes qüestions són absolutament indecents i cal fer-hi front. I amb el PSC, amb el mateix model calcat que el de Ciutadans, no hi farem front.

Gràcies.

La presidenta

Per part del diputat no adscrit..., té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. A ver, Cataluña es la única región de España que no ha puesto encima de la mesa los presupuestos, la única, pero, claro, aquí decimos que hacemos las cosas muy bien y entonces se supone que todos los demás se equivocan, ¿no? Desde que empezó el *procés*, raro es el año en el que han presentado en tiempo y forma los presupuestos, y, claro, esto habla muy bien de la seriedad de su gobernanza pública, ¿no?

Es decir, yo creo que la ley más importante que aprueba un parlamento cada año, que es la de presupuestos, donde se incluyen todas las necesidades sociales y de infraestructuras que se hablaban hace unos minutos y se plasma presupuestariamente qué se va a hacer con eso, se tiene que aprobar en tiempo y forma. Por lo tanto, hombre, no se puede no estar a favor de la moción de Ciudadanos. Es de sentido común pedirle al Govern que haga los deberes y que cumpla la ley, porque hay una ley que nos recuerda que cada octubre hay que presentar el proyecto de ley.

Gracias.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita..., té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. No comparteixo per a res la forma de la moció. Al meu entendre, el pressupost del 2024 ha d'esquivar de nou l'infrafinançament crònic al que ens té sotmesos l'Estat espanyol i que fa que tots els catalans –tots, ciutadans, governs, empreses– siguem uns autèntics herois supervivents en un mitjà hostil i totalment repressiu.

Comparteixo alguna de les peticions, però, vist aquest règim que ens ofega, sembla que més aviat aquesta moció vulgui fer volar coloms que una altra cosa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Maria Jesús Viña i Ariño.

Maria Jesús Viña i Ariño

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats... En esta moció que mos presenta avui Ciutadans ja els avanço que votarem tots els punts en contra. I no només per una qüestió ideològica, també per una qüestió de rigor. Continuen parlant de la «dècada perduda del *procés*»; una mentida repetida moltes vegades no es transforma en veritat. I els podríem parlar de bones dades d'inversió estrangera o del mercat laboral, i els ho hem explicat moltes vegades. I no és que no ho entenguin, és que no volen escoltar. Preferixen ignorar que les exportacions catalanes tornaven a superar un rècord històric: creixien un 6,1 per cent.

El problema de Catalunya no és el creixement econòmic, el problema és transformar com creixem. Transformar-ho en un model més sostenible, més equitatiu, més

inclusiu, de valor afegit i de prosperitat compartida. I això és lo que fa el Govern de la Generalitat en els seus pressupostos. I ho fa en habitatge, on aprova un pla d'impuls per incorporar deu mil pisos de lloguer social –més de 2.100 ja en construcció–, però també regulant los preus de lloguer o controlant lo nombre de llicències de pisos turístics.

I la seua poca ambició la veiem en els temes de què en fan bandera. En un moment que hauríem de parlar de com invertir per adaptar-mos a un clima cada vegada més sec, per tindre un teixit industrial compatible amb la rebaixa d'emissions, per assegurar-mos de que competim en valor afegit, vostès adopten lo discurs demagògic de: «aeroport, casino, carreteres». I el futur de l'aeroport del Prat no depèn d'acceptar o no una proposta mal dissenyada per AENA, sinó de garantir una gestió que tingui el país i la seua ciutadania al cap. I el futur del Camp de Tarragona no depèn d'un projecte entre privats cada vegada més irrellevant; depèn de la Vall de l'Hidrogen o d'inversions com la de Lotte a Mont-roig del Camp, per a la que este Govern ha estat un agent clau. (*Alguns aplaudiments.*)

Vostès creuen que el Hard Rock mos ajudarà a desestacionalitzar lo turisme o a disseminar-lo pel territori? Mos ajudaran les 756 accions que va fer l'Agència Catalana de Turisme durant el 2022 per potenciar un model turístic basat en la sostenibilitat, la responsabilitat i la digitalització. I no entrarem en allò que vostès anomenen «despesa supèrflua», que arriba al punt de voler suprimir un organisme com el CTTI. Parlem de digitalització i vostès encara seguixen amb lo discurs de que la despesa en telecomunicacions i informació de l'Administració pública és inútil.

I, no obstant això, fins i tot un rellotge espatllat encerta l'hora dos vegades al dia. I hi ha algunes de les propostes que mos fan que mos poden servir per visualitzar què està fent el Govern. Sobre energies renovables: autoconsum en l'àmbit domèstic industrial, 180 milions d'euros; s'ha passat de nou megawatts autoritzats l'any 2021 als tres mil que es preveuen per a l'any 2025. El Govern està fent la feina.

Com l'està fent també en salut. La reducció de les llistes d'espera és un objectiu prioritari del Govern. Fa uns dies se presentaren los resultats del pla de millora d'accessibilitat de la ciutadania a l'atenció sanitària iniciat fa un any. Los compartixo algunes dades del meu territori, de l'Ebre. Al conjunt de la regió sanitària Terres de l'Ebre, el setanta-u per cent dels usuaris d'atenció primària i comunitària van rebre visita amb lo seu professional assignat en cinc o menys dies l'any 2023. El cent per cent de la cirurgia oncològica, el 99,7 per cent de les intervencions de garantia i el noranta-dos per cent de la resta d'operacions s'executen en el termini d'accés garantit. I és evident que l'objectiu és continuar millorant i reduint estos terminis, especialment en atenció primària.

O com està fent el Govern la feina a l'hora de fer front a la sequera: 190 milions en ajuts al món local, 160 milions en ajuts a la pagesia i 168 per a la modernització de regadius.

I les seues propostes fiscals posarien en perill tota esta feina. La deflactació en tots los trams comportaria una pèrdua d'ingressos estimada en 100 milions d'euros, i els contribuents més beneficiats serien aquells que tenen les rendes més altes, amb un màxim d'uns dos-cents euros a l'any. Lo Govern, a la llei de mesures, reduïx un punt el tram més baix de l'IRPF i fa ajustos per limitar els beneficis a les persones amb rendes inferiors a 35.000 euros. Per tant, a diferència de la deflactació, d'esta manera sí que aconseguiríem que se'n beneficiïn les rendes mitjanes i baixes.

En resum, la seua moció és un llençol de punts que només busca exposar el programa polític de Ciutadans. I, evidentment, és totalment legítim, vostès són ben lliures de fer-ho, però com nates estem als antípodes tant del seu posicionament ideològic com nacional i creiem que part dels punts que mos proposen es basen en premisses falses, votarem tota la moció en contra.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Joan García González.

Joan García González

Gràcies, presidenta. Empezaré por el señor Gallego. Gracias por la..., le agradecemos la aportación a la moción. Es cierto que no coincidimos, obviamente, en el modelo, ya lo sabíamos, pero creo que..., intentar buscar, al menos en aquellos puntos..., precisamente en el punto que han comentado de renovables y de listas de espera, que es una realidad evidente que tenemos problemas tanto de crecimiento en ese proceso de transformación y de crecimiento en energías renovables, aunque el Gobierno no lo acepte, pero es así, y en listas de espera, aunque el Gobierno no lo acepte, pero es así..., pues, la hemos aceptado y creo que es evidente.

Al señor Riba, agradecerle... Bueno, compartimos parte de lo que ha comentado, parte del modelo. Es cierto que ustedes tienen la obligación, según dicen, de extenderle la mano al Govern, pero el problema que tenemos nosotros es que no podemos extenderle la mano a un gobierno que no va a cumplir con todos estos puntos que nosotros defendemos aquí, porque no lo va a hacer, porque no lo hace normalmente y porque lo ha demostrado en diferentes ocasiones.

Y, tanto a Esquerra como a Junts, era esto ya, o sea..., lo que queríamos..., no es que quisiéramos que votaran en contra, pero evidentemente nosotros lo que venimos aquí a hacer es una enmienda a la totalidad a su modelo, a su modelo de fracaso, de decadencia. Es que es así. Es que si ustedes salen a la calle y preguntan a los ciudadanos les van a decir que esto no funciona, que se tienen que ir. Es así, es tan sencillo como eso. Y que no gobiernan para todos los catalanes, gobiernan para los suyos, para la mitad de los catalanes. Y, evidentemente, eso de la *Catalunya sencera...*, es la *Catalunya sencera però mig buida*. Al final es lo que ustedes realmente están haciendo año tras año.

Yo, simplemente..., y creemos que teníamos que venir aquí como mínimo a avisar de que el camino por el que transitamos nos lleva hacia el abismo. Nosotros ya lo hemos hecho y nuestra obligación está ejecutada hoy, y creemos que la responsabilidad como grupo la hemos llevado a cabo. Si no lo entienden y su sectarismo no les deja entender, pues, que hay cosas que en esta moción se pueden votar a favor, sobre todo un partido que dice que es liberal, como Junts..., pues, bueno, ellos sabrán. Al final hay aquí hay puntos que no sé cómo van a defender votar en contra, pero da igual, está por encima, como siempre, la patria del siglo XIX.

La presidenta

Gràcies.

Joan García González

Gracias.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació socioeconòmica

302-00396/13

Passem ara al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació socioeconòmica, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. I, per exposar-la, té la paraula la senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bon dia, senyors i senyores diputades. Entre la darrera intervenció que vaig fer en aquest Ple i aquesta, hem conegut les dades d'inflació del gener, que continua pujant. I així serà fins que aquest Parlament i el Govern no prenguin partit en aquesta lluita entre el camp i el poble català i les grans agroindústries i distribuïdores.

Perquè la inflació no és un càstig dels déus per no estrènyer-nos suficientment el cinturó, la inflació és la decisió deliberada dels grans empresaris d'apujar els preus per augmentar els seus beneficis. O lo que és el mateix: sí que té a veure amb la pujada dels salaris; el que passa és que només té a veure amb les pujades dels salaris que sí que poden controlar, que els compten per milions i que només són per a una petitíssima minoria molt perillosa.

Senyors i senyores diputats, la inflació és el que passa quan la política no s'atreveix a anar en contra dels que tenen més poder, ni més ni menys. I aquests dies tenim la nostra pagesia dient-ho alt i clar, aquí i a Madrid: o s'acaba amb la burocràcia que ofega els més petits i s'acaba també amb aquestes grans distribuïdores que els hi paguen uns preus de misèria, que són les mateixes que ens apugen els preus a nosaltres, que no podem pagar, o, si no, lo que passarà és que acabarem amb la pagesia, s'acabarà amb la possibilitat de menjar saludable en aquest país i s'acabarà amb l'economia també d'aquest país, que tant sembla que ens importa.

La mà invisible del mercat no és que sigui invisible, és que no existeix. Ja hem provat la seva forma de fer política durant dècades i és una utopia: transferir diners públics, que són els diners de tots, a grans empreses sense controlar els preus és absolutament inútil.

Si es donen ajudes –com en l'habitatge–, pugem els preus; si es subvenciona –com en la benzina–, pugem els preus; si s'abaixa l'IVA –com en l'alimentació–, pugem els preus. Perquè, per cara que sigui l'oferta, la demanda de tenir casa, agafar el cotxe per anar a treballar i menjar no és un caprici, perquè resulta que la gent té l'estranya mania de voler viure en algun lloc amb sostre, d'agafar el cotxe perquè el transport públic ja tal i –sorpresa– de menjar cada dia.

Avui la CUP els hem vingut a proposar una altra forma de fer política, una que pensa que aquesta ha de garantir el dret a la bona vida. En un món on quasi tot costa diners, no podem pensar que l'economia és una cosa petita que surt al telediari just abans del partit del Barça.

Controlar els preus és essencial, perquè de tenir o no tenir diners en depèn que puguis descansar bé perquè no estàs angoixat, en depèn que puguis menjar bé perquè t'ho pots permetre, en depèn tenir un lloc on viure i dir-ne «llar» sense estar consultant l'extracte del banc cada dilluns, en depèn cuidar els teus i que no estiguis absolutament atrapat en aquest bucle d'estar pensant què és lo que has de fer després; en depèn que la nostra gent gran estigui en una bona residència en un país que pràcticament no en té de públiques, com es deia ahir al plenari; en depèn que la canalla pugui estudiar, en depèn que no calgui marxar a un altre país per guanyar-se la vida, i en depèn, de fet, que es puguin tenir somnis, perquè, quan no es tenen diners, tenir somnis moltes vegades és massa arriscat.

El que proposem, essencialment, és omplir de sentit comú una economia que, d'una altra manera, ens devora com el quadre de Goya de Saturn. Perquè l'enquesta del CEO ahir mostrava que el poble català considera que hi ha dos grans reptes en els propers deu anys: combatre la pujada de preus i augmentar la participació ciutadana. El vuitanta-u per cent de la població es mostrava favorable a la regulació de preus de l'habitatge.

Els presentem una moció per començar a donar resposta, precisament, als grans reptes que planteja el sentit popular majoritari, i a fer-ho posant l'economia al servei d'un ecologisme que vagi més enllà del reciclatge porta a porta, que ens faci viure millor, que pensi com hem d'industrialitzar aquest país en una clau que ens serveixi per als propers cent anys.

Lo que estem plantejant, al final, és bastant senzill: analitzar la demanda, la importació i l'exportació perquè no es perdi res del que tant ens està costant produir en un moment de sequera en aquest país, perquè no haguem de comprar pomes de Kazakhstan i tomàquets del Marroc quan de nord a sud del país se n'estan produint, perquè comencem a construir una vertadera sobirania alimentària.

Reteixir l'economia, del comerç de proximitat a la indústria i al cooperativisme, i donar-li una direcció estratègica nacional que també impulsi un sector secundari que tant necessitem i que hem perdut en els darrers vint anys.

Arrencar les terres de les urpes dels fons voltors i de les que les volen terra morta i posar-les en mans de les que la treballen per no perdre ni un pam de terra enfront d'un rendisme que ja acumula les nostres cases.

Impulsar una distribuïdora pública que lligui pagesos i poble, món rural i grans ciutats, perquè sumi totes les forces per uns preus justos per a productors i consumidors, que pugui unir tota la cadena d'alimentació en una sola estratègia i que impulsi una xarxa d'alimentació que permeti supermercats públics on s'hi puguin adherir petit comerç de proximitat, mercadals i supermercats cooperatius sota l'únic requisit d'unes condicions laborals dignes.

Per tant, una aposta econòmica que garanteixi alhora que pagesia, agricultors i ramaders cobren un preu just per la seva feina i que el poble paga un preu just pels seus aliments. No és tan complicat, és perfectament legal i no és una utopia, a diferència de les polítiques econòmiques que constantment estan inflant diners a la privada.

Per tant, hem de pensar que el Govern no pot mirar a una altra banda i quedar-se paralitzat en la recomanació i la queixa. Hem de començar ja en aquesta legislatura, perquè ha de poder seguir en la següent.

Compartim que el Govern espanyol i la Unió Europea fan unes polítiques que afavoreixen les grans explotacions, però també que és possible plantejar alternatives que protegeixin els petits i mitjans productors i també el poble català, i en aquest sentit sempre ens tindran al costat.

I al conjunt del Parlament els hi presentem, en definitiva, una moció que pretén posar l'economia al servei del poble, que és el que ha de ser una democràcia, i no el poble al servei d'una economia que l'espren cada dia més amb pujades de preu impossibles.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Susanna Bazán i López.

Susanna Bazán i López

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, molt bon dia a tothom. Aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari de la CUP ens parla d'un canvi de model productiu i econòmic de Catalunya. No és un debat nou en aquest Parlament; de fet, ja ens hi hem trobat abans, en aquesta mateixa legislatura, debatent temes similars.

Des del nostre grup parlamentari hem presentat una esmena sobre el primer punt de la moció sobretot per constatar i posar en relleu la situació del sector de la pagesia al nostre país, sector que ha de fer front no només als canvis de les condicions meteorològiques derivades de la crisi climàtica, sinó també a una falta de protecció per part de l'Administració. D'aquesta esmena, diputada Vega, celebrem haver arribat a un acord.

Per altra banda, llegint el conjunt de la moció veiem que és un text que ve a confrontar models econòmics diferents. Veiem clarament un model d'economia basat en la transformació de l'empresa privada en empresa pública, camuflant les intencions d'una economia planificada; un model amb el que des de Junts per Catalunya no coincidim i –vostès ho saben– no coincidirem mai.

La seva moció ens parla d'una nova economia catalana pensada per anar cap a una planificació del sector productiu. I nosaltres ens preguntem com pensen fer-ho, perquè aquesta proposta és com una declaració de voluntats però que, a la pràctica, sembla difícil de gestionar.

Mirin, segons l'expert en economia agroalimentària Francesc Reguant, Catalunya compta amb factors importants de dificultat per a la producció agrícola, atès que la superfície de conreu és solament del vint-i-cinc per cent del territori, mentre que la superfície forestal és del seixanta-tres per cent. Per tant, com a conseqüència, el seu grau d'autosuficiència alimentària se situa al voltant del quaranta per cent, unes dades que ens mostren una realitat alimentària dependent de les importacions. I, malgrat les dificultats territorials, geològiques, Catalunya ha sabut saltar aquesta adversitat amb estratègies com el regadiu, multiplicant la producció, la ramaderia intensiva, o en ser pioners en tecnologia i qualitat alimentària. I, tot i així, som dependents del mercat internacional.

Per altra banda, vostès tornen a insistir en el dret de tempteig i retracte del sòl agrari, establint un règim de propietat pública d'aquest sòl. Sobre aquest punt, el company diputat Vergés ja els va dir en un ple que això és comunisme intervencionista pur. Amb totes les adversitats que té el sector primari, no cal engrandir la cultura ecoesteticista, la cultura del «no al regadiu», la cultura del «no a les grans granges», la cultura de la intensificació sostenible, la cultura del «no als progressos tecnològics». Des de Junts per Catalunya manifestem el total suport a la pagesia i al conjunt del sector primari, com hem fet sempre, amb la cultura del sí: del «sí al progrés del sector», del «sí a mesures reals, factibles, assumibles i possibles» i a no complicar-nos més la vida, sense grans invents.

En aquesta moció també proposen crear una distribuïdora pública que realitzi tasques de logística i distribució, una xarxa catalana de supermercats públics, un sector secundari també públic o semipúblic... Per vostès, totes les solucions de transformació passen per convertir-ho tot en sistema públic i tapant-nos els ulls sense cap tipus d'avaluació ni anàlisi de costos. Els convido a reflexionar i a parar-se a pensar fins a on podrien arribar les conseqüències negatives d'aquest tipus d'intervencionisme en el mercat i en l'economia en general del nostre país.

Demanem rigor i no populismes. Han fet un exercici dels costos que comportaria aquesta nova economia? I qui ho pagaria, tot això? Si realment volen protegir i ajudar les rendes baixes i mitjanes, començaria per reduir-ne la pressió fiscal. Junts per Catalunya així ho hem proposat ara, amb els pressupostos, per exemple, reduint el tram autonòmic de l'IRPF a les rendes més baixes, incrementant la bonificació dels mínims personals i deflactant tots els trams de l'IRPF, amb propostes que poden implementar-se de forma immediata i que sí que suposen una important reducció de la càrrega fiscal dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya i, per tant, una millora considerable de la butxaca de tots i totes, i sense grans invents intervencionistes.

I, per últim, en aquesta moció no veiem com queden les empreses públiques mixtes, totes. No oblidem que el noranta per cent del teixit empresarial català són pimes, i un 95,5 per cent són microempreses, majoritàriament empreses familiars. I aquest teixit empresarial i aquest model productiu sí que és el que caracteritza el model econòmic de país que volem des de Junts per Catalunya: l'aposta per les pimes, pels clústers d'arreu del territori; l'aposta pel talent i les sinergies amb l'economia del coneixement; l'aposta per les exportacions, per l'economia productiva i per garantir l'èxit de Catalunya com a pol econòmic i industrial del sud d'Europa.

Per tant, dit tot això, i ja amb el text final, nosaltres donarem suport a alguns punts de la part expositiva de la moció i a l'estudi sobre la producció, importació i exportació alimentària a Catalunya, però la resta de punts no van en consonància amb el nostre model econòmic i productiu i, per tant, des de Junts per Catalunya no hi donarem el nostre suport.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades. Vull començar dient que estem d'acord amb el plantejament de la moció. Compartim les constatacions. De fet, no és una qüestió d'opinió, sinó que ja és una obvietat: estem en un punt que cal repensar el model agroalimentari per fer-lo sostenible per a la pagesia, però també per a la ciutadania d'aquest país. Perquè, tal com deia la diputada Vega en la interpellació, menjar bé no és una opció per a molta gent. Perquè el que tenim actualment no ho és, de sostenible, ni és un model que respecti la pagesia ni el territori ni la ciutadania; és un model de mercat en el que l'economia decideix sobre la producció dels nostres aliments, passant per sobre del medi ambient, de les persones i de les pageses.

I, per tant, sí, la pagesia ha d'afrontar moltes dificultats acumulades durant anys: el canvi climàtic i les conseqüències d'un sistema econòmic injust, entre altres. I sí, hi ha algú que s'està enriquint a costa d'aquesta situació, de l'empobriment de la pagesia i de la no accessibilitat dels productes per a totes les consumidores. I hi ha qui fa negoci de la pobresa, de la gent i del país. I, definitivament, sí, ara mateix, l'alimentació saludable i responsable no és accessible a totes les butxaques.

Que el camí a seguir és el de la sobirania alimentària, que la solució rau en bona part en possibilitar la supervivència de la petita i mitjana pagesia, que cal garantir el dret a l'alimentació responsable i saludable i la de fer just el sistema alimentari, hi estem d'acord. I, de fet, ens agrada l'horitzó de desmercantilització d'un dret bàsic com el que proposa aquesta moció. Les nostres esmenes han anat en el sentit de fer-les més viables en el marc legislatiu competencial actual.

Així doncs, completament d'acord amb la cistella bàsica necessària, però volem que passi ja, i perquè passi ja cal adaptar-la, al text, a les possibilitats actuals. Així doncs, tot i que no podem marcar els preus, sí que podem agafar el compromís de liderar un acord ampli en aquest sentit. Aquesta proposta, sens dubte, converteix més l'alimentació en un dret i menys en un element de mercat global. No és una política caritativa ni paternalista, és garantir el dret a tothom. També significa assegurar que els petits i mitjans productors cobren uns preus justos i d'acord amb la importància de la seva feina, que és imprescindible i essencial per a totes nosaltres.

Pel que fa al punt 5 i a les diverses propostes que s'hi consideren, varem fer la llei d'espais agraris; hi estem completament d'acord, i la voluntat és aquesta, fer-la efectiva.

Quant a les transaccions, apostem per la renda bàsica agrària, per retornar el valor que la pagesia aposta pel nostre entorn, per treure de la lògica dels mercats l'alimentació. Volem apostar per la col·laboració publicocomunitària de la mà de l'economia social i solidària, i ho volem fer perquè som conscients que aquest canvi de model agroalimentari passa també per un canvi a nivell econòmic: del capitalisme a una economia transformadora al servei de les persones. I aquesta economia ja existeix i fa molts anys que treballa, que és el cooperativisme –sens dubte, un aliat per a aquest canvi.

També el canvi de model alimentari del país. De fet, ja en tenim alguns exemples: Supercoop, per exemple, a Manresa; projectes que aposten per la proximitat, per productes ecològics, productes de temporada, i reduint al màxim el marge de benefici per pagar uns preus justos a les productores.

Compartim el model, compartim els objectius i sabem on hem d'arribar, però en alguns punts no podem votar a favor per una qüestió de transparència i honestat. No podem dir que en dos mesos tindrem la cistella bàsica ni que fixarem uns preus que competencialment no podem fixar.

En comptes d'això, hem treballat la proposta. Aprofito per agrair la bona voluntat de la diputada Vega. I hem treballat per arribar a aquest horitzó de desmercantilització, una feina que, com totes les que qüestionen l'*statu quo*, troba resistències. I davant d'aquestes resistències és imprescindible que totes aquelles que treballem per un mateix horitzó puguem fer força plegades.

I aquesta és la pregunta que ens hem de fer com a legisladores: què estem disposades a fer per garantir la sobirania alimentària, quins canvis estem disposades a entomar i quins interessos estem disposades a confrontar.

Cal ser valentes des de l'Administració, des del sector i des de les consumidores. Com a consumidores, segurament hem de començar a pensar en comprar productes de temporada, de proximitat i renunciant a algunes superofertes; a canvi, comprar aliments que dignifiquen el sector, que mantenen viu el territori i que asseguruen un futur per a totes.

Des de les administracions, deixar d'apostar pel monocultiu, per l'economia d'escala de l'aliment i per la suposada regulació del mercat; assegurar la compra responsable per a totes les butxaques; i, a canvi, doncs, sobirania alimentària, país viu, respecte a l'entorn i benestar de la població.

I, des del sector, doncs, persistència, reivindicació, feminització i seguir fent allò que sabeu fer, que és vetllar pel país sencer i per la nostra alimentació; a canvi, una feina digna, justa i, per fi, el reconeixement social i econòmic que us mereixeu. Perquè no és una qüestió de voluntats, és una qüestió ja de justícia.

Salut i bons aliments.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Rosa Maria Ibarra Ollé.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, presidenta. Consellera, diputades i diputats... Mirin, de la moció que ens presenten, podem compartir poc més que alguna de les constatacions que planteja en el seu inici. A partir d'aquí, no compartim ni l'enfocament ni la immensa majoria de les propostes que formulen. De fet, vostès aprofiten la moció per plantejar un pla per a una nova economia catalana, però sembla que centren aquesta nova economia simplement en la cadena de producció, distribució i adquisició dels aliments, i és evident que el sector agroalimentari és el primer de l'economia catalana, però no és l'únic. Per tant, entenem que aquest pla tindria una visió parcial.

A partir d'aquí van desgranant una sèrie d'instruments. El primer, la taula per a aquesta nova economia que pugui realitzar tasques de direcció productiva i econòmica. No hi podem estar d'acord. De fet, alguns pagesos dels que ens van venir a veure la setmana passada es queixaven, precisament, de que per directrius ambientals se'ls imposés una plantació o una altra. Per tant, dubtem molt, doncs, que el sector estigués d'acord amb aquest règim de direcció de la producció.

En la mateixa línia va el punt que demana l'anàlisi de la demanda i el consum de la població catalana per tal d'establir un pla productiu i coordinar la producció nacional per satisfer les necessitats poblacionals. Ens fa l'efecte que aquesta moció defensa un model autàrquic. És a dir, els nostres pagesos i ramaders només han de poder produir per al consum intern? No poden produir per exportar? Per què hem de limitar la capacitat que té el nostre sector agrari per produir aliments de gran qualitat i fer-ho de manera professional i eficient? Limitarien a altres sectors la capacitat d'exportació: el sector de la indústria de l'automòbil, per exemple, o de la química, per posar-ne alguns exemples? Es fa difícil pensar que defensin aquest tancament i estancament de la nostra economia.

I, a partir d'aquí, plantegen una distribuïdora pública, també l'impuls del sector secundari amb un règim de propietat mixta pública i una xarxa catalana de super-

mercats de titularitat majoritàriament pública. En fi, és evident que aquest no és el nostre model.

Però per nosaltres la cooperació publicoprivada és imprescindible. El sector públic ha de garantir que els serveis bàsics –i, evidentment, l'alimentació– arribin al conjunt de la ciutadania, i ha d'establir els mecanismes que garanteixin que aquests serveis siguin de la màxima qualitat i, evidentment, respectant els drets laborals. Però això no comporta criminalitzar cap sector, perquè en tenim bons i mals exemples, independentment de la forma jurídica de qui impulsa l'activitat econòmica o el sector productiu o social.

Com li deia abans, el sector agroalimentari és el primer de l'economia catalana. Suposa un 19,2 per cent del PIB i genera una facturació agregada de més de 43.000 milions. En termes d'ocupació, el sector ocupa més de 177.000 treballadors i treballadores, i som líders d'exportació, per davant d'Andalusia, des del 2020. Les vendes agroalimentàries catalanes a l'exterior representaven el 2021 el setze per cent del total de Catalunya i superaven els 12.800 milions.

Per tant, el sector agroalimentari funciona. Ara bé, no totes les baules del sector estan en la mateixa situació, és evident, i aquí és on cal desenvolupar polítiques que reforcin les baules més febles del sector.

En aquest sentit va la llei de la cadena alimentària del Govern d'Espanya, entre altres instruments, que va a controlar que el sector primari, agricultors i ramaders, no vengui a pèrdues. Aquesta llei ha estat reforçada per algunes mesures que el ministre Planas va anunciar i que evidentment ara no desgranaré, perquè no tindria temps, però és evident que també des de Catalunya hem de fer els deures i hem de constituir d'una vegada per totes l'observatori de la cadena alimentària i endurir les inspeccions.

Respecte al punt que fa referència a la moció sobre espais agraris i desenvolupament del banc de terres, creiem que cal ser rigorós en la definició de qui és gran propietari, per exemple. O, quan es refereix a rendisme, què vol dir? Una persona gran que és propietària d'unes finques, les lloga a altres propietaris –a joves, per exemple– que vulguin fer de pagès, això és ser rendista? Bé, jo crec que s'hauria de definir. O quan parlen de petits propietaris, què entenem per «petits propietaris». I aquí podríem fer una reflexió sobre la dimensió de les explotacions, però és evident que se m'acaba el temps i això no ho podem fer, però...

Al nostre entendre, el futur de l'agricultura a Catalunya va molt lligat a les explotacions familiars que tinguin la dimensió necessària perquè siguin rendibles econòmicament però també socialment, és a dir, que qui vulgui viure de la terra pugui tenir caps de setmana de descans o vacances. I això serà possible si aquestes persones tenen la dimensió necessària de les seves explotacions –i, per tant, econòmicament són rendibles– i poden contractar treballadors i treballadores que els puguin suplir quan ells tinguin aquest merescut descans. I, és clar, la tecnificació també ha d'ajudar en aquest sentit.

En definitiva, doncs, no podem recolzar gran part de la seva moció. El model que plantegen no és el nostre, i amb humilitat creiem que no és el model de la immensa majoria del sector agroalimentari català.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Senyora consellera, senyors diputats, molt bon dia. Bé, soc de poble però no vinc de pagès, és a dir, mai m'he dedicat a l'agricultura ni a la ramaderia. I, per tant, en caure a les meves mans aquesta moció de la CUP el que vaig fer és preguntar, demanar consell a aquells que sí que en saben, d'això.

Vaig anar a veure el Jordi i el Mateu, que són pagesos del meu poble, i els vaig ensenyar el text d'aquesta moció. «Què és això?», em van dir. Bé, veritablement, entre el «què» i l'«és» van intercalar una interjecció grollera que no repetiré per decòrum.

El Jordi va dir que segurament l'autor del text devia ser algú de ciutat que no té ni idea del camp. I el Mateu va ampliar la discussió dient que aquestes idees no tenen ni cap ni peus i que semblen més aviat, doncs, una pel·lícula de ciència-ficció. Bé, van explicar detalladament per què aquesta moció és un absolut despropòsit. I jo el que faré ara és traslladar molt molt resumidament tot allò que em van comentar i que, en definitiva, ens fan a nosaltres votar tots els punts en contra d'aquesta moció brossa de la CUP.

El sector agroalimentari, i especialment el català, és capdavanter a tot Espanya. Té un pes molt important en l'economia gràcies a les nostres empreses catalanes, molt competitives. És un sector encara molt dinàmic i innovador. Comptem amb més de 1.500 *start-ups*. I gràcies a la competitivitat de les nostres empreses es genera feina en zones rurals i, juntament amb la implantació d'explotacions agràries i ramaderes, es fixa la població al territori i també s'assegura una redistribució adequada de l'activitat econòmica, especialment en zones amb menys possibilitats o menys desenvolupades.

No obstant això, el sector agroalimentari pateix una greu crisi, i aquesta greu crisi té unes causes determinades. Són diverses, les causes, evidentment. Una és la sequera, òbviament; però la causa principal és el model agrari que s'està imposant i es basa en l'agenda 2030, que tots els partits aquí presents excepte VOX han subscrit, accepten i promouen, que és bàsicament allò que diu l'agenda 2030 i la raó per la qual s'estan manifestant els nostres pagesos, la nostra gent del camp. És a dir, es manifesten en contra de la bretxa digital, en contra de l'augment de costos, de la competència deslleial, de la nova PAC i també de les imposicions ideològiques.

Bé, la preocupació socioeconòmica que diu la CUP que té no s'albira en aquesta moció, perquè no hi ha cap proposta concreta per protegir els pagesos, els productors catalans, davant la competència deslleial de tercers països. És una barroera manera d'enganyar, per tant.

Estem davant d'un atac ferotge al sector agroalimentari per part de la Unió Europea, però també està secundat per tots els partits parlamentaris de l'arc català i també de l'arc espanyol en general. I, d'alguna manera, estem davant també d'una salvatge reconversió del sector, perquè la Unió Europea ha polvoritzat el principi de preferència comunitària. L'agricultura està ara mateix a mercè del mercat mundial i no hi ha cap control –cap control– dels productes de tercers països.

Els agricultors catalans no poden més, no poden suportar el pacte verd europeu, les traves burocràtiques, els costos socials, mediambientals, productius –que, paradigmàticament, no s'apliquen, no s'exigeixen als productes dels països extracomunitaris. A més, la població catalana està més exposada que mai a greus problemes sanitaris perquè no hi ha cap control sanitari dels productes que venen de fora, especialment del Marroc.

Bé, per tant, si la CUP el que vol és tornar a les caveres, si vol tornar a viure en una economia de subsistència tribal, a comunes i falansteris, endavant, com més aviat, millor, ens faran un favor. I nosaltres, la majoria dels catalans, continuarem treballant per viure amb llibertat, amb esforç, per aconseguir un règim de prosperitat, tant socialment com econòmicament, per créixer lluny de les seves cartilles de racionament.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Enric Bàrcena Roig.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades, sobre la moció que ens presenta avui la CUP, doncs, em permetran que em centri en la meua intervenció específicament a la seva proposta, ja que crec que tindrem un ple extraordinari monogràfic, un ple monogràfic sobre pagesia, en què podrem detallar tota la complexitat del món agrari, com vostès bé diuen, que és molt complex, molt ric i molt diferent.

En tot cas, vostès centren la seva moció en el sistema de preus –hi fan molt d'èmfasi o van dient que n'és l'eix vertebrador– i en com el sistema és precisament el que està fent que tant productors com consumidors siguin víctimes d'aquest sistema de preus inclement, que els colla a uns havent de produir gairebé per sota de cost i als consumidors havent de pagar un excés als intermediaris.

Nosaltres hi estem d'acord, amb aquesta doble visió, però els productors, en la fixació de preus... És a dir, el sistema de preus està al centre del debat i hi han dos elements: un és el del productor, amb els costos de producció, que, efectivament, la conjuntura internacional ha contribuït a fer més difícil, però no només, perquè sempre hi han hagut inclemències, sequeres, guerres, etcètera, i hi ha també un altre element que és central, que és el de la distribució, i aquí és on hem de fer èmfasi, bàsicament perquè la llei de la cadena alimentària fixa que s'ha de pagar un preu just, però obliga el primer de la fila, no l'últim. I hauríem d'agafar la cadena de pagament de preus des de l'últim i obligar totes les distribuïdores que fan *dumping* perquè acabi sent el productor el que acaba..., el pagès el que acaba tenint una retribució justa.

I, per últim, evidentment, la competència deslleial dels tractats, que han alliberat de manera..., sense diferenciar els diferents sistemes de producció i els requeriments que hi han aquí a Europa, i, en comptes..., doncs, es permet una lliure competència, que la cadena de distribució n'és la gran beneficiària, també. I cal dir que aquí no tots els grups que ara es fan cops al pit defensant la pagesia al Parlament Europeu han defensat la protecció i la justícia en el sistema internacional de preus de l'alimentació. Facin-ne una anàlisi.

I, per últim, també afecta el consumidor, perquè mentre no hi hagi una renda disponible suficient, degut a que el sistema immobiliari es menja més de gairebé la meitat de les rendes de les famílies, resultarà que la gent es veu obligada a buscar el preu més baix, no tenint en compte, com segurament voldria, poder pagar preus justos a productors ecològics i que tinguessin un respecte pel sistema. Per tant, no podem demanar que la gent consumeixi preus justos si el sistema de renda ja és profundament injust i el sistema de propietat immobiliari colla les famílies, fent que encara sigui el sistema més injust per a tot el sistema, també per als productors agraris.

I, bé, nosaltres compartim les constatacions plenament. Compartim la proposta de garantir la cistella d'aliments i compartim l'horitzó que planteja el punt 5. Òbviament, l'entenem com un horitzó desitjable. Sabem..., i no crec que ens fem trampes si el votem a favor, sabent que és un horitzó desitjable.

Evidentment, això sí, podem fer coses entremig. I segurament podrem fer, en el debat que ve, mesures concretes, fins i tot intervenint –perquè això és important– no només des d'un horitzó, sinó que també, diguéssim, més col·lectiu..., podem intervenir també des del propi sistema mercantil en la fixació de preus justos per als productors i també per a les famílies, que consumeixen.

I, per últim, deixin-me dir, fer un apunt, sent que la seva proposta ve del seu grup i que..., perquè hem vist..., crec que en el proper debat haurem de parlar d'un tema molt important, que és el tema dels treballadors del camp. Sé que avui hi havia poc temps, però ens preocupa el tema dels temporers i de les treballadores del camp, perquè no tenen conveni, perquè la patronal, que en molts casos s'està manifestant, es nega a garantir al sistema el salari mínim del camp. I perquè quan parlem de dignificar el treball al camp seria bo pensar en els treballadors també, per exemple, en els temes d'allotjament o els problemes que tenim cada any a Lleida amb la campanya de la fruita. Tindrem temps per fer-ho, tindrem un plenari.

I ja els hi anuncio que nosaltres votarem a favor tots els seus punts.
Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Joan García González.

Joan García González

Presidenta, consellera, diputats, diputades... Abans parlàvem de models, i nosaltres hem presentat quin és el nostre model per a uns pressupostos de progrés, realment, d'avançar, de canvi de paradigma. I avui la CUP ens porta també el seu model o com ells creuen que es pot, doncs, atacar el problema que hi ha actualment en el món de la pagesia, però ja no només a Catalunya, sinó a tot Espanya.

Nosaltres creiem, per començar..., i voldríem, doncs, entrar en el primer punt o en la primera part de la moció inicial. M'ha interessat molt la introducció a aquesta moció, l'explicació de per què presenten aquesta moció, perquè per nosaltres afirmar que vivim pitjor ara que abans de, per exemple, entrar a la Unió Europea és realment increïble. Jo després he començat a fer una reflexió sobre aquest tema i, clar, quan un comença a mirar tots els índexs socioeconòmics de... No ho sé, perquè jo no sé molt bé on volen anar, o sigui, no sé quin és el seu model ideal d'allò que diuen vostès a la moció de «quan Catalunya era rica, agrícola i ramadera» –bàsicament parlen d'això.

Busquen aquell model en el passat. A mi em recorden sempre el neoluddisme del segle XIX, aquella forma d'atacar les màquines, la industrialització, la modernitat, tot això. I ens venen a dir, bàsicament, que en aquell món, en aquell món que no sabem molt bé on és exactament, si és abans, si és exactament abans de que entréssim a la Unió Europea, si era abans de la Constitució del 78, al franquisme, a la Segona República, al segle XIX, a la guerra dels Segadors..., no sabem molt bé on situen aquell objectiu que hem d'albirar. I, a partir d'aquí, tot tot tot es mou en aquest desig de tornar a una societat que s'acaba reconstruint o sumant a altres propostes que per nosaltres són encara més grotesques.

Vostès parlen de que és un problema que la població rural o la pagesia del sector primari a Catalunya hagi baixat a l'u per cent. És que és normal. És que això és el progrés. És que, evidentment, abans, abans de la Segona República, abans de la Revolució Industrial, era el trenta o el quaranta per cent. Allò és el que vostès volen? Doncs no, nosaltres no ho volem, això. Nosaltres volem que els pagesos que en viuen ara mateix i que realment formen part d'aquest sector primari puguin viure bé, puguin tirar endavant, però no volem que hi hagi més pagesos, no té per què haver-hi més pagesia per això. O sigui, són coses totalment..., que per nosaltres són contradictòries inclús amb el propi procés històric que hem viscut a Catalunya, que va ser una de les pioneres en aquella Revolució Industrial, curiosament, però vostès tornen a aquell moment.

Parlen també del control de preus. Per vostès la millor forma de que els preus baixin és limitar-los. Ho fan amb tot, ho defensen en tot. Ho fan amb l'habitatge i ho fan amb qualsevol cosa. Si vostès creuen que una casa és molt cara o un habitatge és molt car, simplement l'abaixen. O si un tomàquet és molt car, l'abaixen, i ja està: «Ara costarà això.» D'acord. Això no generarà cap problema? No? És evident que sí. I, de fet, jo, d'alguna forma, els portaria a espais històrics com va ser la postguerra, on es limitava..., el franquisme va limitar els preus a la postguerra, i què es va crear? Un mercat negre, a la postguerra. Per què? Perquè, evidentment, no es poden limitar els preus, de cap de les maneres. Quan no hi ha suficient oferta, evidentment –i vostès volen limitar també d'alguna forma la demanda i els preus d'aquesta relació–, tenim problemes.

I segueixen parlant del sector públic i segueixen parlant de fórmules de construir un món en el que nosaltres no ens sentim, evidentment, reflectits. I el que més ens

preocupa de tot això no és que vostès proposin això, perquè és el seu model, com he començat..., quan parlàvem de la moció. És el seu model; crec que és un model antiquat, propi d'altres moments històrics i d'altres tipus de règims. Però a mi el que em preocupa és que Esquerra Republicana diu que és el seu model, que està governant. I diuen..., vostès diuen que és el *seu* model. *Aquest* és el seu model: l'autarquia, el segle XIX, el control de preus, la cistella..., els supermercats públics... Això és el seu model?

Doncs quan parlàvem abans de que algú o altres partits volen oferir el suport als pressupostos (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), a mi em preocupa. Si aquest és el seu model i altres partits volen donar suport al seu model, que és el mateix de la CUP, on estem? Aquest és el problema...

La presidenta

Gràcies...

Joan García González

...que no sabem molt bé on estem o on estan. Però el que sí que sabem és que continuem caminant cap a aquell abisme que ens porta al camí de la decadència.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula la diputada no adscrita..., la senyora Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Gràcies, presidenta. Sobretot, i sintetitzant, m'afegeixo a la necessitat de dissenyar i de considerar la nova estructura d'organització agrària.

Destaco tres aspectes a completar en la moció: «sí» a incentivar el sector cooperatiu per modernitzar-lo, per així evitar també la implantació de grans monopolis alimentaris; «sí» a incorporar l'activitat agrària com a eina de gestió i de conservació del territori, així com per fixar població al territori, i, finalment, a aquesta necessària constitució d'un fons de terres que faciliti l'accés als joves a l'agricultura perquè faciliti un relleu –necessari– generacional no només en l'aspecte productiu, sinó també en l'aspecte de la comercialització.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Jo crec que podrem fer moltes coses en aquest Ple, però segur que no intentar fingir que l'economia és una cosa que la gent corrent no pot entendre. Això és teologia econòmica –ja ho denunciava Joan Robinson–, i jo no he vingut aquí a abaixar les orelles en aquest sentit. Em sembla molt bé que s'intenti fer creure que la pagesia no té res a veure amb tot això. Joan Caball, que és el coordinador de la Unió de Pagesos, feia unes declaracions al *Nació Digital* en que deia que si no aturàvem les grans distribuïdores aniquilarien la pagesia. (*Aplaudiments.*) Potser amb mi s'atreveixen a dir-ho, però potser amb ell no.

Això va precisament per a tots els partits que s'han col·locat d'una manera..., que a mi em sembla bastant divertit, perquè demostrin una cosa, i és que és igual si el seu país o la seva nació o la seva pàtria és Espanya o és Catalunya, perquè demostrin avui que la dreta només té pàtria per vendre-se-la a trossos. I això que estem proposant aquí no és comunisme, no té res a veure amb el comunisme. Avui lo que estem proposant és que hi hagi una ingerència pública que agrupi tot el conjunt de la petita empresa, que agrupi tot el conjunt del cooperativisme i que serveixi precisament per garantir un dret, que és una cosa que per a altres qüestions sí que els hi ha semblat molt bé, perquè al final no deixava de ser una concertació.

Llavors, em sap molt greu, però crec que és important que els drets es puguin garantir des de l'Administració. Per tant, celebren que precisament hagin sigut els espais d'esquerra, els partits d'esquerra, que sí que hagin pogut posar aquesta qüestió sobre la taula. Perquè així és com dirimim el futur, la resta és utopia.

Al PSC els hi dic amb «carinyo» que em sap *tant* greu que històricament havien sigut una cosa molt diferenciada del PSOE i que avui dia el PSOE els hi passi la mà per l'esquerra i ja per la cara (*aplaudiments*)..., perquè està comprant el PSOE capital de Telefónica després de que diguessin que hi hauria un ERE –i cito– «per salvar capacitat estratègiques». És a dir, que sí que hi ha ingerència de l'Estat en lo privat, sí que hi ha possibilitat de garantir una estratègia en segons quines coses. Per tant, jo aspiraria a que em poguessin dir per què per a l'Estat espanyol sí que es pot fer i per què a Catalunya no es pot fer, perquè se suposa que estem aquí per legislar, en aquest Parlament.

I a Junts, em sap molt greu, però si volen una república per vendre-se-la a trosos..., no és la nostra proposta. Trobem a faltar aquell partit que sí que era capaç de parlar de la regulació dels lloguers quan entenia que hi havia uns drets i que la república havia de ser això.

Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials

302-00393/13

Passem ara al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula, per fer la seva exposició, el senyor Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. En primer lloc, voldria disculpar el conseller Campuzano, avui està en una visita amb la ministra Elma Saiz, la ministra d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i m'ha demanat que el disculpi. Però parlarem, en tot cas..., i és una llàstima, perquè tenia també bones notícies per al conseller després de la interpellació de l'altre dia, no?

Presentem aquesta moció sobre les prestacions vinculades a la residència. Recordin vostès que la nostra queixa era que, en les prestacions vinculades a la residència, des de fa quatre mesos les noves no s'estan pagant i que queden només dos mesos per revisar i actualitzar totes les prestacions vinculades a la residència, segons el mateix decret que es va aprovar en aquest Parlament.

Doncs bé, està bé de tant en tant presentar mocions, perquè justament, per sorpresa, abans d'ahir ja es va poder arreglar un tema després de quatre mesos. Quatre mesos per actualitzar una calculadora; està bé..., però ho hem aconseguit. Aquesta pressió d'allò que deia el conseller que no passava –«No, no, no, si les coses s'estan fent, si tenim sis mesos per poder fer-ho»–, doncs, ho van arreglar abans d'ahir. I ara ja, per fi, les persones poden optar a les prestacions que tots nosaltres vam aprovar fa quatre mesos, no? El que sí que demana la moció és que es donin pressa, perquè els hi queden dos mesos per revisar els milers de prestacions vinculades que hi ha a Catalunya, segons el propi compromís del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Ara, que s'ho facin mirar, eh? Quatre mesos per actualitzar una calculadora que no és la primera vegada que s'actualitza, que cada vegada que s'incrementa l'IRSC

o que es fa alguna modificació que té a veure amb la manera de comptar, amb la manera de calcular el cost i les prestacions..., s'han anat fent, s'han fet sis canvis de calculadora; doncs cada cop que es fa són tres, quatre o cinc mesos. Això no és eficaç. I, en tot cas, si es fa, que es faci abans d'aprovar el decret. Si un té la previsió de que farà una modificació de la prestació, que es posi a modificar la calculadora i que després es pugui aprovar el decret, perquè la gent el que entén és que quan s'aprova un decret això es converteix en un dret, i, per tant... Vostès s'imaginin que incrementem el salari mínim interprofessional i els hi diem als ciutadans: «No, no, d'aquí a quatre mesos, si de cas, ja l'apujarem»? No, s'aprova l'increment de salari mínim, s'aplica l'increment de salari mínim. A Catalunya això no passa.

Hi ha un segon element també d'aquella interpellació que té a veure amb la reducció dels graus de dependència. Doncs bé, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar proposa que totes les revisions de grau de dependència no vagin vinculades a la reducció de grau, que no es redueixin els graus de dependència a les persones que demanen la seva revisió. I això... Vostès podrien dir: «No, és que en alguns casos sí que s'ha de rebaixar.» Excepcionalment, si alguna persona veu reduït el seu grau de dependència, per fer aquesta reducció s'haurà de demanar un informe a un tercer, un informe mèdic a un tercer que certifiqui que aquella persona ha millorat el seu estat de salut, perquè, si no, no s'entén.

Aquesta és la proposta que fem nosaltres. No hi haurà reducció de graus de dependència. I, en els casos excepcionals en que hi hagi o es justifiqui aquesta reducció de grau, això haurà d'anar acompanyat amb un informe mèdic que certifiqui que aquesta persona ha millorat el seu estat de salut.

I, per descomptat, teníem dos elements més també en aquesta moció que tenen a veure, entre altres coses, amb la formació dels professionals dels serveis de valoració de la dependència. Cal una formació continuada. Cal que sàpiguen quins són els nous criteris que s'apliquen en aquesta valoració del grau de dependència. Cal tenir contacte habitual. Cal també que tinguin eines eficients per poder fer la seva feina, que és complicada. Però també cal, en tot cas, que les primeres persones que han de fer aquesta valoració tinguin els elements suficients com per poder fer-les d'acord no només amb el que diuen els barems de valoració, sinó aquells nous que el propi Govern de la Generalitat pugui posar en marxa.

I dos elements més que diu la moció. L'equiparació de les ràtios. Explicava fa quinze dies que el Govern de la Generalitat, des de la legislatura passada, paga el mateix a les residències que tenen persones amb grau II que amb grau III. El que demanem en aquesta moció és que, com es paga el mateix en grau II i en grau III, els professionals siguin els mateixos en grau III que en grau II; mateix preu, mateixes mans.

I incrementar els professionals de les residències. No paguem el mateix? Doncs per què per a unes persones tenim unes ràtios de professionals més baixes que per a d'altres? Sembla de justícia. Si abans pagàvem el mateix per una persona que tenia grau II i grau III, doncs, que hi hagin els mateixos professionals.

Dilluns vaig estar al Ministeri de Drets Socials de Madrid i vam parlar sobre aquest tema. Catalunya rep menys diners per dependència perquè no tenim actualitzats els *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* nostres graus de dependència. I això és un problema, és un problema greu que hauríem d'anar revisant, entre altres coses... Després en parlaré, consellera, si vol, del finançament...

La presidenta

Gràcies...

Raúl Moreno Montaña

...perquè no és normal que tinguem aquests graus i que, per tant, després ens queixem de que rebem menys diners de Madrid, quan els que no fem els deures som nosaltres.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la senyora Yolanda López Fernández.

Yolanda López Fernández

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Bueno, no están el *conseller* ni la *consellera*... Bon dia a tots i a totes. Lamentablemente, no hemos llegado a un acuerdo con el diputado Moreno para que nos aceptara la enmienda o para transaccionarla. La enmienda que planteábamos era sobre el punto 9 de la moción que hoy nos presenta el PSC, y solo pretendía matizar la sombra de duda del redactado, que a nosotros nos parecía que culpabilizaba a las profesionales del retraso de las valoraciones de dependencia, aunque estamos de acuerdo en lo necesaria que es la continua formación de los profesionales, como en cualquier otra profesión.

El PSC nos trae una moción *déjà vu*, con puntos que ya han sido votados y aprobados en mociones de distintos grupos parlamentarios de la oposición –sin irnos muy lejos, en nuestra moción del pleno del 12 de diciembre–, pero el Govern sigue sin accionar, sin ejecutar lo aprobado en el Parlament, y..., aunque celebramos, como ha dicho el diputado Moreno, pues, que hace cuatro días que se pudieron ya actualizar las PEVS.

El *conseller* y su equipo entraron con una lista de espera para las residencias de once mil personas, y tenemos serias dudas de que mejore el resultado. Se puede incrementar el concierto de plazas de residencia, pero después no pueden gestionar la tramitación a las familias o tardan cuatro meses en hacerlo; las dejan en un limbo indeterminado porque tardan, pues eso, cuatro meses en actualizar sus instrumentos de cálculo.

Lo reitero: lo dijimos en nuestra moción del 12 de diciembre con el bloqueo que sufrieron las personas en los incrementos en las prestaciones que hizo el ministerio. Ahora han tardado..., ha sido con sus propios incrementos, que han tardado mucho en aplicarlos. Y, mientras tanto, el tiempo perdido a costa de la angustia de las personas dependientes y de cuidadoras.

Señores del Govern, tienen ustedes un problema de gestión. Y no lo digo yo –que también–, lo dicen los informes independientes, como el de los directores sociales. Cataluña está a la cola de los servicios de dependencia respecto al resto de comunidades del Estado.

Esta moción está muy enfocada en la gestión de las prestaciones económicas vinculadas y en la revisión de los grados de dependencia. Daremos apoyo a toda la moción, a todos sus puntos. Son medidas necesarias, a pesar de que ya le cuestionamos –se lo hemos cuestionado muchas veces al *conseller*– que incrementar las PEVS a residencias era la vía rápida para intentar reducir listas de espera, pero haciendo una transferencia de dinero público al sector privado y dejando a las familias solas. Y, aun adoptando medidas que favorecen a los intereses del sector privado, ni siquiera así consiguen ustedes calmar los ánimos.

Y les vamos a reconocer al Govern que han hecho esfuerzos para contentar a la patronal de las residencias, incluidas las macroresidencias de los fondos de inversión, con los incrementos de tarifa para hacer frente a la inflación, con el pago de plazas de grado II a precio de plazas de grado III. Y esto nos podría parecer bien si se hiciera bien, pero es escandaloso que pretendan incrementar las ganancias sin reconocer a quienes están realmente al cuidado de las personas con dependencia. Ni las nóminas de los trabajadores se han incrementado con los últimos acuerdos de ta-

rifa ni las ratios de atención han disminuido, porque si pagan plazas a precios superiores tienen que exigir ratios superiores. Las cargas de trabajo de las gerocultoras, los tiempos de atención a los residentes, ¿esto no es importante para el *departament*? ¿Han decidido que las ratios no son cosa suya, señores del Govern?

En mi interpelación y moción sobre la situación de las residencias, les propusimos un conjunto de medidas orientadas a cambiar el modelo y fortalecer el sistema de atención a la dependencia, porque realmente nos preocupan las políticas del *departament* de «más de lo mismo», donde no va a cambiar nada.

También le diré, señor Moreno, que, de aplicarse la moción, solo cambiaría la gestión, o poco más, no el modelo, que es lo que se necesita.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades, consellera. També reitero el que ha dit el company Moreno. El conseller avui no pot ser-hi pels motius que ha exposat, que està reunit amb la ministra, i per aquest motiu no ens pot acompanyar en el debat d'aquesta moció.

Bé, la moció, com bé ha explicat el diputat Moreno, comença amb tres punts constatatius, tres punts que, d'entrada, volen fer veure que el Govern no està fent la feina que toca, cosa que evidentment no compartim. Diputat Moreno, les calculadores de copagament sempre han estat en funcionament –sempre–, inclús quan es va aprovar el Reial *decreto* 675/2023, de l'1 d'agost, on la Generalitat de Catalunya va haver de resoldre en un temps rècord més de cent mil expedients.

Malgrat que hi puguin haver dificultats tècniques, que hi són, el pagament de les prestacions econòmiques vinculades sempre ha estat possible i sempre s'ha realitzat. És més, ens trobem davant una transformació digital que té un objectiu molt clar: una única calculadora que pugui agilitzar els càlculs del copagament. Una mesura segurament –i això no ho discutirà cap de les companyes treballadores socials– molt útil per a elles a l'hora de gestionar les PIAs, i també ajudarà a agilitzar els tràmits en la resolució de molts dels expedients.

A la moció també ens parlen d'actualitzar el sistema informàtic del càlcul als nous imports recollits en el Decret llei 2/2023. Bé, hi han hagut diversos impediments que han dificultat l'actualització dels càlculs. Tot i així, sempre s'ha fet cas de les persones amb rendes més baixes o en situació més complexa. De fet, en aquest mateix moment –i vostè també ho ha reconegut– el sistema informàtic de càlcul es troba en ple funcionament.

Pel que fa a la resta de punts, avancem que votarem a favor de la majoria dels punts. I ho fem perquè molts dels punts que vostès proposen ja s'estan treballant des del Departament de Drets Socials. També voldríem dir que ens consta que l'equip del departament està posant molts esforços en el pla de xoc per reduir les llistes d'espera, i també l'actualització de totes les PEVS d'acord amb el Decret llei 2/2023.

Per un altre costat, agraïm l'acceptació de part de les esmenes que hem presentat com a Esquerra Republicana i celebrem haver arribat a un acord en el punt 7. I referent a aquest mateix punt, el punt 7, i al punt 8, cal destacar que es dona una paradoxa, no?: com més millora un infant amb dependència reconeguda, menor acabarà sent el suport rebut per part de l'Administració.

Ara bé, no totes les valoracions de grau que es realitzen als divuit anys comporten una disminució. Tot i que en els casos de disminució de grau quan la persona dependent arriba als divuit anys no són un fet generalitzat, el Departament de Drets Socials hauria d'analitzar la possibilitat d'incorporar altres fórmules addicionals a la prestació associada a la llei de dependència; prestacions, per cert, que venen explicades, per exemple, per les diverses retallades pressupostàries que hi ha hagut i que

no han sigut pas per culpa d'aquest Govern. De fet, diputat Moreno, d'aquí també els convido que donin suport al pressupost, per poder sortir d'aquesta pròrroga pressupostària en la qual ens trobem i també afavorir aquest increment d'aquestes prestacions.

Pel que fa al punt 9, comentem breument que el Consorci Sant Gregori ha rebut l'encàrrec propi per part del departament de realitzar la formació continuada als equips de valoració. Per tant, considerem que és una molt bona mesura, que millorarà també els criteris d'eficiència.

Fent referència als dos últims punts de la moció, dir que al punt 10 el departament ha treballat en un acord històric amb les patronals i sindicats, l'acord de tarifes, i que es tradueix també en les millores salarials de les professionals del sector social. I per això ja s'han creat dues taules tècniques per poder donar compliment a aquest acord. I lamentem que no ens hagi acceptat l'esmena.

Pel que fa al punt 11, que és el darrer, nosaltres avancem que també hi votarem a favor, bàsicament perquè la web de transparència de la qual parlen ja està en funcionament, on tenim un cercador de centres assistencials disponibles, amb informació recollida, fotografies dels espais (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), i on també es pot fer una recerca d'una residència, un centre de dia, SAIARs, habitatges tutelats...

La presidenta

Gràcies...

Najat Driouech Ben Moussa

...i un llarg etcètera.

I, per acabar –i acabo, presidenta–, tornar a reiterar que votarem a favor de la majoria dels punts de la moció.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Titon Laïlla Jou.

M. Assumpció Laïlla Jou

Gràcies, presidenta. Senyor Moreno, no cal que excusi el conseller Campuzano perquè es reuneix amb una ministra; ja ho hem vist tot en aquest Parlament (*l'oradoriu*), però quasi que no cal... (*Remor de veus i alguns aplaudiments.*)

En aquesta moció parlem de la prestació econòmica vinculada, que és una prestació periòdica personal que depèn del grau de dependència, però també de la capacitat econòmica que té la persona, i que es dona precisament quan l'Administració no pot oferir els serveis que li correspondrien segons el PIA de la persona. Per tant, és una prestació que constata que l'Administració no pot arribar a tot arreu i que, per tant, fa aquesta compensació econòmica per seguir donant aquesta..., o permetent que les persones rebin l'atenció que els hi correspondria.

En aquesta moció podríem dir que hi han com tres grans blocs. El primer bloc és un en el que es constata precisament que no es paguen aquestes prestacions, que s'acumulen expedients –i, per tant, també s'augmenta la llista d'espera– i que cal actualitzar els graus de dependència segons els quals es poden determinar aquestes diferents prestacions.

Aquí, senyor Moreno, potser caldria també una miqueta d'autocrítica, una miqueta de rigor, perquè certament tot això es constata que no es fa, que no es fa bé –vostè ho ha explicat, també ha explicat les seves raons la diputada Driouech–, però, home, potser també caldria assumir que l'Estat assumeix competències que no li pertocquen, que l'Estat en dependència no paga quan li toca i que, per tant, a més a més, també, per exemple, treuen decrets, reials decrets, que impacten claríssimament en la feina que han de fer en aquest cas les autonomies, però que els treuen a

finals de juliol, a la meitat d'una campanya electoral, i exigeixen als altres que actualitzin les coses amb més velocitat de la que poden funcionar.

Per tant, escolti'm, ja constatem tot això que diu, ja hi estem d'acord, però també potser, per parlar de dependència, per parlar de vulnerabilitat, per parlar de drets socials, cal que tots ens posem les piles, tots plegats, totes les administracions, i, per tant, que parlem amb una miqueta de rigor.

Hi ha un segon bloc en el que es corregeix precisament allò que es constata en la primera part, que és que cal una actualització del sistema informàtic –les calculadores a les que vostè feia referència, que permetin posar al dia aquestes prestacions econòmiques–, que s'asseguri que els imports que es paguen són aquells que van relacionats amb les necessitats i amb allò que els hi correspondria a les persones i a les residències a les que tenen dret, i també que s'actualitzi aquest informe mensual del departament amb aquestes dades, tant amb les prestacions econòmiques vinculades que revisin com amb aquelles noves prestacions que es vagin adjudicant.

I després hi ha un últim bloc que parla sobre dependència en el que –i vostè ho explicava i ho farà segurament millor que jo–..., que no s'abaixin els graus sense que hi hagi una acreditació pertinent. Aquí podríem discutir si ha de ser el metge o potser hi han altres professionals que podrien fer-ho, però en qualsevol cas sí que, evidentment, ha d'anar acompanyat d'un informe; no pots abaixar el grau si no ve validat amb rigorositat, aquest canvi de situació de dependència.

A la vegada, també, que es faci formació als professionals que han d'avaluar la dependència. És una reclamació que jo personalment he fet en aquest faristol moltes vegades, perquè hi han molts barems de valoració de la dependència i hi han molts tipus de dependències que hi hem de poder incloure i que..., obliguen la persona a ser subjecte de drets. I, per tant, hem d'estar formant-nos contínuament i revisant i canviant, si cal, les escales de valoració de les dependències.

Hi han mil exemples, ja n'he parlat algunes altres vegades, no? És a dir, no és el mateix una dependència física que una dependència intel·lectual, però tampoc una persona amb trastorns mentals, etcètera. I, per tant, tot això..., hem de ser conscients que hi ha aquest biaix i que, per tant, hem de poder-ho actualitzar.

I, a la vegada, garantir formació continuada als professionals, però no només sobre les escales de valoració, sinó sobre les prestacions. Perquè, com reconeix aquesta moció, les prestacions són moltes, són variades, tenen diferents criteris d'adequació i d'actualització constants, i, per tant, hem de tenir una formació continuada a tots els nivells per tal de poder fer aquestes valoracions correctament.

El tema d'equiparar ràtios de les gericultores és meridianament clar. Jo crec que aquí tindrem un exemple o tindrem una oportunitat, amb l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària, si aconseguim vincular els dos convenis, per exemple, laborals i a la vegada unificar, parlar de persones i necessitats i no de números, de fitxes, de dependència, que són moltes vegades les que ens condicionen els recursos que nosaltres podem donar. Per tant, aquí..., és un tema que jo crec que és molt simple, el redactat de la moció, però crec que dona profunditat al tema per parlar-ne molt més.

I el tema d'incloure en la web de la conselleria de Drets Socials les inspeccions realitzades, però també –i era una esmena que nosaltres demanàvem– (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) d'incorporar-hi precisament aquelles millores que han fet les residències i que, per tant, també constin...

La presidenta

Gràcies...

M. Assumpció Laïlla Jou

...en el seu informe d'inspecció.

Per tant, havent transaccionat les dues esmenes de les tres que li proposàvem, nosaltres donarem suport a aquesta moció.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Moción de los socialistas de sastrería, hecha por encargo y a medida. No se equivoque, señor Moreno, nos parece muy bien que se reúna con varias entidades, recoja reivindicaciones y luego presente una moción; de hecho, es lo que debería ser: escuchar a los ciudadanos y darles voz en este plenario. Lo que no es tan lícito, y es bastante reprobable, es que les mienta usted tan descaradamente.

Señor Moreno, son ustedes los socios de Esquerra Republicana. Son los que han regalado una legislatura a Aragonès, una legislatura que está más que caducada y que debería haber acabado el mismo día que rompió su alianza con Junts. Ustedes les regalaron el 2023 y les han regalado el 2024. Son ustedes, los socialistas, los que han aprobado en Cataluña la agenda política, la agenda social, la agenda sanitaria, la agenda de educación, la económica, por lo que una moción reprobando a Esquerra Republicana no tiene ninguna credibilidad, porque son *sus* políticas.

Vamos punto por punto. El Govern no está pagando las prestaciones económicas vinculadas a las residencias, que deberían haberse empezado a recibir el 1 de noviembre del 2023. ¿Le han exigido al Govern que se ejecute este decreto para apoyar los presupuestos del 2024? ¿Está en los acuerdos de sus socios con Esquerra Republicana? No lo creo.

El Govern no ha sido capaz de actualizar el sistema informático de cálculo de prestaciones económicas vinculadas al nuevo decreto. Bueno, al parecer, este punto ya no es válido: calculadora actualizada. Lamentablemente, han hecho falta casi siete mil personas dependientes muertas en solo seis meses para que el Govern se actualizase. ¿Lo exigieron ustedes, que recibiesen las prestaciones, cuando firmaron los presupuestos del 2023? ¿Les importaba tanto que formaba parte de su acuerdo de gobierno? No.

¿Asegurar que al final del mes de abril todas las prestaciones económicas vinculadas estén actualizadas y los beneficiarios las hayan recibido es uno de sus requisitos *sine qua non* para dar apoyo a los presupuestos del 2024? ¿Lo es? No, parece que tampoco.

Número 4: equiparar la ratio de profesionales de atención directa, especialmente para los profesionales gerocultores, de forma que las ratios establecidas en el ámbito de gente mayor para los grados II de dependencia se incrementen hasta los establecidos en el grado III. Aquí..., una reivindicación histórica. ¿Lo exigieron a Esquerra Republicana el año pasado como imposición para firmar los presupuestos del 2023? No, ni de lejos, ni se acordaron de que existían gerocultores. ¿Lo han hecho este año para apoyar los presupuestos del 2024 y mantener a Aragonès un año más al frente de la Generalitat destrozando Catalunya? No, ¿verdad? Como no lo va a hacer usted, señor Moreno, ya se lo digo yo a todas esas entidades y a todas esas personas a las que han intentado enrollar en su mentira.

Los socialistas pueden hacer que se cobren las prestaciones y las ayudas mañana; los socialistas pueden hacer que se construyan las residencias este mes, y los socialistas pueden hacer que se produzcan las listas de espera de dependencia empezando hoy, porque, si no, no hubiesen dado apoyo a los presupuestos de Esquerra Republicana.

Si les han mentado tanto, ¿por qué han dado apoyo este año otra vez a los presupuestos de Esquerra Republicana? ¿Por qué? Porque no les interesaba, no les interesaba absolutamente nada. Solo de ustedes depende que Aragonès continúe esta legislatura. Basta con exigirselo a Esquerra Republicana como moneda de cambio para firmar los presupuestos del 2024, igual que lo podrían haber hecho el año pa-

sado. Y no lo hicieron porque no les interesaba –o cambiaron de opinión, como su jefe, nunca se sabe.

¿Saben lo que sí entró en el pacto del PSC y de Esquerra Republicana para aprobar los presupuestos del año pasado? La repartición de puestos del Síndic de Greuges, eso sí que entró; también la repartición de puestos de la Sindicatura de Cuentas y también la del CAC, con sueldazos de más de cien mil euros. Eso es en lo que estaban ustedes. Así que las entidades, los interesados, las organizaciones con las que se han reunido, que pierdan toda esperanza de encontrar cualquier tipo de ayuda en los socialistas. Los socialistas les mienten. Es algo que llevan haciendo desde el origen de su partido. Lamentablemente, mentir es lo menos malo que el Partido Socialista carga a sus espaldas.

En resumen, que esta moción, hecha a medida para arrastrar unos cuantos votos, los de todas esas entidades, es completamente mentira, señor Moreno.

Gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Basha Changue i Canalejo.

Basha Changue Canalejo

Bé; gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Nosaltres, quan es va presentar el decret llei de les PEVS, de les prestacions econòmiques vinculades, ja vam dir que no ens semblava una bona mesura, perquè creiem, com altres mesures del tipus d'ajudes, que són pegats, en el sentit que són mesures temporals que solucionen potser una necessitat actual que és urgent, i és cert que s'ha de solucionar, però que no proposen una solució estructural a llarg termini.

De fet, el propi decret llei de les PEVS ja deia que estaven vinculades a la disponibilitat pressupostària i que si això s'acaba, doncs, bé, ja veurem què fem amb la gent que està a dintre de les residències, precisament perquè pot tenir aquesta ajuda parcial per accedir a les places privades. Per tant, les PEVS, com ja hem dit moltes vegades, són bizums a les empreses privades que mitiguen aquesta situació d'escassetat, però no solucionen el problema de l'atenció residencial.

Com tampoc solucionen els problemes de les treballadores del sector, que justament ara estan concentrades a la plaça Sant Jaume reclamant aquestes millores salarials. I des d'aquí volem enviar tot el nostre suport a les treballadores del sector social que estan en lluita reclamant coses que també han parlat amb nosaltres en aquest Parlament, com és, per exemple, l'acompanyament o el seguiment..., a través d'una taula parlamentària per al seguiment de les negociacions que estan fent del desplegament de l'acord que es va fer al juliol passat. Aquestes mesures de defensa de les treballadores no les hem vist tampoc en aquesta proposta del Partit Socialistes, i recordem que són reclams que fan perquè estan abandonades per l'Administració, porten anys abandonades per l'Administració, i han vist governs, diguem-ne, de tots els colors.

Nosaltres entenem que aquestes mesures més concretes, que només afecten la millora de les condicions laborals de les treballadores, més enllà del que pugui afectar els beneficis de les empreses que gestionen els serveis, no hi són, perquè, en comptes de preocupar-se de millorar les condicions laborals de les treballadores, el que veiem en aquesta moció és que el Partit Socialistes es preocupa perquè els seus amics de la patronal del tercer sector encara no han rebut el bizum, i llavors tota aquesta moció se centra en aquesta qüestió. Ens porta una moció per criticar la ineficàcia del departament –opinió que podem compartir i compartim, efectivament–, quan vostès –perdonin, senyors del PSC– ni ho han fet, ni ho fan, ni ho farien millor, per molt govern alternatiu que es vulguin dir. I és una cosa evident veient la seva gestió estatal i local amb, per exemple, els 488 milions d'euros que el conseller

xifrava, fa uns mesos, de deute i que amb els seus governs tampoc no han vingut cap a Catalunya.

En definitiva, no gastarem tots els minuts perquè nosaltres no entrarem en la seva picabaralla, perquè al final defensen el mateix model que Esquerra Republicana, i nosaltres és el model contra qui estem, independentment de qui el defensi. El que veiem en aquesta proposta són més formacions, terminis impossibles, més informes i, en definitiva, més càrrega de feina per a les treballadores, que estan abandonades per l'Administració. I tot, al final, per protegir no els interessos de les treballadores, no els interessos de la gent gran, que amb les PEVS tindran plaça per a avui i no saben si l'lit per a demà –és a dir, pa per a avui i gana per a demà–, sinó que el que defensen són els interessos de les onze empreses, dels onze grups empresarials que controlen el setanta-cinc per cent de les places actuals residencials i per defensar la seva disputa electoral amb Esquerra Republicana, de la qual nosaltres no participarem.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Noemí de la Calle Sifré.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, presidenta. *Consellera, diputats*, miren, este tipo de cosas son las que suman aún más descrédito a la ya de por sí maltrecha imagen que tiene el ciudadano sobre política. Ayer, en la sesión de control al Govern, le pregunté al *conseller* de Derechos Sociales sobre los retrasos en la valoración de la discapacidad y la dependencia. Pero cómo es posible que, tras obtener la valoración, los ciudadanos se enfrenten aún a más obstáculos, perdiendo derechos adquiridos, pues, por ejemplo, con revisiones arbitrarias. ¿No es esto una muestra de la indefensión que sufren?

Por otro lado, en el recientemente aprobado decreto ley, que aumenta las prestaciones económicas vinculadas a la dependencia, pone bien clarito el plazo para su aplicación, que era inmediata. El Govern manifestaba, o –ahora parece que ha cambiado– manifiesta que su interpretación del decreto ley era otra. Y no sé si porque, pues, estaba escrito en castellano, en una lengua proscrita para ellos, pero estaban negando que los ciudadanos tengan estos derechos desde el primer día. Lo vimos claramente en la interpelación del diputado Moreno, en la que le leyó dos veces el texto íntegro, y el *conseller* negaba la mayor y decía que él interpretaba otra cosa, ¿no? Y esto de «tú haces la ley y yo la interpreto a mi manera» me ha recordado lo que pasó con los huérfanos en Cataluña. Y lo saco a colación porque lo viví en primera persona, porque esto es algo muy parecido y por si sirve de ejemplo para futuras ocasiones.

Resulta que, en la pasada legislatura, revisando los presupuestos de la Generalitat, me di cuenta de que en Cataluña estaba pasando algo muy perverso, y es que la Generalitat se estaba quedando con las pensiones de los huérfanos. Y me explico. En los centros de acogida de menores, en líneas generales, se suelen dar tres tipos de situaciones: unas son los menores extranjeros no acompañados; por otro lado, tienen a menores a cuyos padres se les ha retirado la custodia temporalmente, y menores huérfanos que no tienen familia que les haya podido acoger tras el fallecimiento de sus padres y terminan en un centro de la DGAIA. Estos últimos tienen derecho a una pensión de orfandad, y en el resto de España las administraciones guardan esa pensión y se la dan al salir del centro cuando cumplen los dieciocho años. Y aquí en Catalunya resultaba que el Govern de la Generalitat se estaba quedando con las pensiones en concepto de gastos del servicio, y lo metían en los presupuestos como ingresos y no les devolvían ese dinero cuando cumplían los dieciocho años. Y a mí en ese momento, pues, me explotó la cabeza y me dediqué a hacer preguntas al Govern, a tirar del hilo para saber cómo se había llegado a ese nivel de perversión, a ese nivel de maldad.

Y ¿cuál fue la respuesta que me dieron? Pues que había una ley aprobada en 2010, que era la de derechos y oportunidades de la infancia; en 2012, la Generalitat decidió interpretar un artículo de esa ley a su manera, quitándoles a estos menores el derecho a recibir sus pensiones de orfandad al cumplir la mayoría de edad. Es decir, afirmaban que se quedaban con las pensiones no porque ellos quisieran quedarse con ella, sino porque la ley les obligaba. Y resulta curioso que, de 2010, cuando se aprobó la ley, a 2012, nadie hubiese hecho esa interpretación. Pero, claro, 2012 fue el año de los recortes y la Generalitat necesitaba sacar dinero de algún lado, ¿no?, de donde fuese, aun a costa de meter la mano en las pensiones de los huérfanos.

Yo me harté de decir que eso era una aberración, que esa interpretación de la ley era errónea; se me secó la boca de decirlo en este Parlament y también a la prensa, a la que, por supuesto, acudí en busca de ayuda. Conseguí que la prensa me escuchase, pero aquí no hubo forma, el Govern se mantuvo firme en que esa era su interpretación de la ley. Y llegué a la conclusión de que el Govern jamás reconocería su error, porque eso significaba quedarse sin los ingresos.

Así que, por nuestra parte, dejamos de intentar que reconociesen que lo estaban haciendo mal, y desde Ciudadanos presentamos una ley para modificar esa disposición adicional a la que se aferraba el Govern. Y tuvimos la gran suerte de contar con la complicidad y el apoyo de otros grupos parlamentarios que también defendían que aquello era un sinsentido. Y lo conseguimos, aprobamos esa ley, la cambiamos, les dejamos sin excusas baratas y perversas, y tuvieron que dejar de meter la mano en las pensiones de los huérfanos. A ese punto tuvimos que llegar para cambiar esa injusticia. Y esa es una de las cosas de las que más orgullosa me siento, es de esas cosas por las que merece meterse en política y aguantar el lado oscuro que tiene.

Así que esta moción tiene todo nuestro apoyo; votaremos a favor de todos y cada uno de los puntos. Eso sí, lo hacemos con el convencimiento de que, con la vía de las palabras, de las preguntas, de las interpelaciones, pues, pocas veces se consigue algo, porque al trilerismo político y a la banalización del mal solo se les vence poniéndoles frente a un espejo y forzándoles a cumplir la ley, aunque sea por la vía legal, porque a veces es la única vía que le queda al ciudadano que se enfrenta a una administración que le niega sus derechos. Y más le valdría al Partido Socialistas poner una oficina de afectados por los incumplimientos de la Generalitat; pero no lo va a hacer, porque depende de los votos de este Govern para mantenerse en Moncloa, un claro ejemplo de ese lado oscuro del que hablaba hace un momento.

Gracias.

La presidenta

Per part de Grup Mixt, té la paraula la senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; presidenta, muchas gracias. Lo hago desde el escaño. La verdad es que no quiero ahondar en algunas cuestiones que ya se han hablado aquí, pero algunas sí que me han llamado la atención, porque decía, por ejemplo, la diputada de Esquerra Republicana que esta moción del Partido Socialistas pretende hacer ver que el Govern no está haciendo nada y, sin embargo, luego nos ha dicho que la va a votar toda a favor. Entonces, o está haciendo o no está haciendo, porque, si no, no se entiende que usted vaya a dar apoyo a esta moción si, según usted, todo se está haciendo ya perfectamente. La verdad, nos parece..., bueno, bastante significativo.

Nosotros ya avanzo que vamos a dar apoyo a esta moción, a todos sus puntos. Es verdad que quizá podría haber sido un poco más ambiciosa y no haberse quedado solamente en estas reclamaciones. Pero, bueno, siempre digo lo mismo, quien quiere lo más quiere lo menos y, por tanto, bienvenidas sean estas demandas que se recogen hoy aquí, que parece que van a tener, pues, el apoyo suficiente como para salir adelante.

Ayer mismo hablábamos de la creación de esta nueva agencia integral sociosanitaria. Teníamos la oportunidad también de hablar con el conseller Campuzano –que hoy está, pues, en otras tareas– y yo misma le dije: «Nosotros creemos que se arrastran muchísimos problemas por parte del Departamento de Derechos Sociales; muchos de ellos son estructurales, muchos de ellos requieren más financiación, y por mucho que, pues, nos inventemos organismos, agencias, etcétera, estos no se van a solucionar.» Uno de ellos es precisamente la falta de agilidad que tiene el propio departamento. Hace varios meses, ya, en octubre, resulta que aprobamos un decreto –un decreto ley, además, con medidas de carácter extraordinario– y han hecho falta cuatro meses para poner en marcha la calculadora. ¿Y para qué? Pues para que los beneficiarios de estas prestaciones pudieran acceder a ellas. Pues no son de recibo estos cuatro meses. Necesitamos más personal, necesitamos más recursos, más financiación y, sobre todo, necesitamos priorizar.

Hace unos días –creo que ayer o antes de ayer–, escuchaba a la portavoz del Govern diciendo que iban a destinar, de aquí a 2027, 1.347 millones de euros para la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales. Pues oiga, seguramente, estos 1.000 millones estarían mucho mejor invertidos, pues, en servicios sociales, en sanidad, en educación y en tantas otras cosas que, insisto, deberían ser prioritarias, pero que para este Govern no lo son. Como decía, nosotros vamos a dar apoyo a esta moción y esperamos que sirva también, pues, para que el departamento se ponga las pilas de una vez, gracias.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. Certament, hi ha moltes necessitats palsees en aquesta moció, eh?, i estic convençuda que molts ciutadans, molts catalans, les comparteixen. No obstant, les prestacions, el copagament, les llistes d'espera, les calculadores, les millores salarials per a treballadors públics, suposen un esforç econòmic per a qual-sevol Govern, a valorar per l'escassetat de recursos que suposa la no independència de l'Estat espanyol, ni política ni econòmica. Per això, insisteixo, un canvi de model és important i és necessari per a una gestió totalment eficaç, però la independència de Catalunya és més necessària per resoldre tots aquests aspectes.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Ràpidament. Senyora Titon, no sé si li molesta que hagi disculpat el conseller o que digui que venen ministres del Govern d'Espanya a governar també a Catalunya amb les seves propostes (*Aplaudiments*). No sé exactament... Les dues coses, oi? Les dues coses li molesten. D'acord. Sobre el tema de les webs de les residències, hi ha un punt que no he comentat abans i és que, efectivament, el compromís de la Generalitat de Catalunya era que en quatre mesos tindríem una web de residències amb les inspeccions, amb els resultats de les inspeccions a les residències, i tenim web de residències sense el resultat de les inspeccions de cadascuna d'aquestes residències.

Senyora Driouech, la calculadora sempre ha funcionat? Sí, sense actualitzar. O no ha acabat d'assabentar-se de com ha anat el tema? Que jo crec que sí. La calculadora, sempre; el que no estaven actualitzats són els preus. I la gent tenia accés a prestacions un seixanta-cinc per cent per sota del que vostès van aprovar en el decret amb la majoria d'aquest Parlament.

Senyora López, la seva esmena no l'hem agafada, entre altres coses, perquè hem transaccionat amb Junts. Però jo només li vull recordar que si volen vostès parlar de canvi de model..., recordar-los que vostès governen a Espanya i que el Ministeri de Drets Socials el porta Sumar, que de vegades sembla que se'ls oblidia, eh? Alguna part de corresponsabilitat a la situació tenen vostès també.

Senyora Titon: rigor? Rigor, tot. Més rigor del que vostès van tenir quan van triar quatre anys a pagar les PUA que vostès mateixos van posar en marxa –quatre anys. Per tant, el rigor quan es demana als altres també s'ha de posar en marxa quan un governa; que no fa tant que vostès governen i el que no poden fer ara és espolsar-se les responsabilitats, perquè en tenen algunes.

I senyores de la CUP: efectivament, és que el nostre model i el seu són diferents; serà difícil posar-nos d'acord, cap problema. I, en tot cas, sobre el nostre model, recordar-los que, en el cas de la Residència Sant Bernabé de Berga, potser hi ha models que vostès defensen que a la pràctica, doncs, no acaben de ser del tot positius o del tot efectius per gestionar l'àmbit social a Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els sectors econòmics

302-00394/13

Passem al dinovè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els sectors econòmics; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per exposar-la, té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, presidenta. Consellera Mas, gràcies per ser aquí. El conseller Torrent ja ens ha dit que avui tenia també visites territorials i, per tant, esperem que vagi tot bé. En primer lloc, diputades, diputats, el moment és greu i, per tant, cal que tots estiguem a l'alçada de les circumstàncies que estem vivint i que tothom actuï amb responsabilitat.

Estem immersos en molts canvis –que no detallarem avui aquí perquè no toca–, el canvi climàtic i els seus efectes..., la falta de pluja n'és un. Aquests canvis i adversitats ens posen davant del mirall i també ens aboquen a evidenciar la necessitat de noves polítiques públiques i mesures. El monogràfic que votarem avui a la tarda també n'és un exemple, com les agendes polítiques d'arreu del món.

La situació actual, la gravetat de la situació, posa en evidència els pitjors registres de pluja de la història –no plou–; posa en evidència que cal imposar restriccions –restriccions al consum d'aigua–, restriccions i responsabilitat; posa en evidència que cal millorar les inversions en el cicle de l'aigua, reduir la petjada hídrica, avançar en l'eficiència i en l'aplicació de la tecnologia –que es pot i s'ha de fer–; posa en evidència que es genera un impacte en les empreses i en els llocs de treball –i ho vaig dient així, perquè de vegades fa la sensació que alguns es pensen que tot pot seguir igual–; posa en evidència que cal impulsar mesures de suport a l'activitat econòmica de manera extraordinària i urgent –posa en evidència també això–, i posa en evidència que no es poden decretar restriccions lineals uniformes a tothom, perquè ni les persones són iguals, ni les empreses són iguals, ni els sectors són iguals, ni aquells que han fet els deures es mereixen el mateix tracte que aquells que no els han fet.

Permetre l'ús de l'aigua, per exemple, l'aigua no potable per al reg de supervivència d'arbres o el sector de jardineria, per exemple, perquè serà molt més cara la despesa que haurem de fer amb aigua per replantar tots els arbres que haguem deixat morir, totes les plantes que haguem deixat morir, que no pas intentar buscar algunes excepcions, o algunes adaptacions, per exemple, a la indústria, sobretot aquelles empreses que han pres mesures i que han fet la feina en el turisme, en els esports, l'alimentari i el químic. I no aprofitar debats ideològics molt legítims, aprofitant que hi ha la sequera, per llavors dir: «No, restriccions iguals a tothom, independentment del que hagin fet.»

També posa en evidència la situació que estem vivint, que no és un tema del Govern o d'Esquerra Republicana; aquest és un tema de la societat, del conjunt dels partits, del conjunt de la societat i, per tant, cal una governança conjunta. Les decisions les hem de prendre conjuntament i hi hem d'implicar el sector privat, que és qui haurà d'implementar les mesures. Per tant, més escoltar i més generar complaciments.

Posa en evidència que calen mecanismes administratius extraordinaris i més àgils, tant en les ajudes com en les obres i actuacions que hagin de fer les empreses per millorar l'eficiència en la gestió de l'aigua. Posa en evidència la necessitat de cooperar entre administracions públiques amb vaixells, amb dessaladores o amb el que faci falta. Si la situació és greu, cal que tothom estigui a l'alçada i deixant determinades discrepàncies a banda.

Posa també en evidència que cal donar un missatge de responsabilitat en el consum. Ho tenim clar: cal reduir el consum i seguir avançant amb mesures de millora en el cycle de l'aigua, d'empreses i en el domicili. Posa en evidència també la necessitat de no enfrontar els sectors. Cal que ho diguem clar, alt i clar: no s'ha d'enfrontar sectors i no s'ha d'enfrontar territoris. Jo no visc a la conca interna –per tant, el meu territori no està afectat per moltes de les mesures que estem parlant–, però aquí o en sortim tots o tots en sortirem perjudicats. Per tant, és una responsabilitat de tots.

I per últim, però no menys important, posa en evidència i també ens obliga a posar-nos davant del mirall per explicar com hem arribat fins aquí. I crec que és una evidència que hem arribat fins aquí anant tard, sense els deures fets i, sobretot, amb el convenciment de que es podia haver fet millor i que cal un canvi de rumb, escoltant per intentar no repetir els errors que fan que les circumstàncies actuals es vegin agreujades a les famílies, als domicilis i a les empreses, als llocs de treball i a l'activitat econòmica del país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; gràcies, vicepresidenta. Començo anunciant, senyor Ordeig, que votarem a favor de tota la moció. Agraïm les esmenes que ens ha acceptat, totes elles, i la transacció que hem pogut fer. Perquè, com deia, estem en una situació greu i en situacions com aquesta cal ajudar el sector empresarial, i nosaltres hem, d'alguna forma, afegit tres esmenes que ens semblen molt importants.

Una, que hem de donar de nou, hem de posar sobre la taula els ERTOS, igual que es va fer amb la covid, perquè si hi ha aturada parcial o total d'activitat haurem d'aplicar els ERTOS. I si no plou, evidentment això passarà. Segona, perquè hem de copiar d'altres països que porten molts més anys que nosaltres com s'han d'abordar les sequeres. I en això trobem a faltar que el conseller Mascort i la consellera Serret estiguin viatjant pel món –a Israel, a Abu Dhabi, a Califòrnia–, per veure què estan fent aquests països des de fa dècades per solucionar el problema. I un tercer punt que

ens sembla molt important, i que no se'n feia menció, és ajudar les empreses catalanes innovadores en el cicle de l'aigua perquè ens aportin solucions. Perquè, escolti'm, igual que amb la covid la solució no va ser tancar l'activitat; va ser buscar vacunes, investigar amb les vacunes. Ara ens passa el mateix; no podem limitar l'ús de l'aigua i, per tant, limitar l'activitat i perdre llocs de treball, i recaptació d'impostos i també benestar per a la gent. Per tant, el que cal és buscar solucions.

I mirin, els hotelers de Lloret ens han demostrat que el sector privat sempre busca solucions. Ara, això sí, s'han vist astorats amb la resposta inicial del Govern; després sembla que això s'ha reconduït. Però hi han altres empreses catalanes innovadores que estan aportant solucions. Per exemple, sabem que hi ha un parell d'empreses que aprofiten, capten l'aigua del mar, la tracten, per poder-la utilitzar per a les piscines. I ens diuen que amb cent mil euros són capaços de tractar cinc-cents metres cúbics diaris. Doncs escolti'm, si això és així, el departament hauria d'estar ajudant aquesta empresa o altres a crear el màxim d'aquestes instal·lacions al llarg de tota la costa. Però aquí la pregunta sempre és: «I on són el conseller Torrent i el conseller Nadal, que haurien d'estar contínuament amb el sector econòmic i amb el sector tecnològic per buscar aquestes solucions?» Però, com sempre, aquest Govern ni fa ni deixa fer.

Escolti'm, senyor Ordeig, vostès d'alguna manera són còmplices d'aquesta situació, perquè fan de crossa del Govern; un govern que agonitza, ja ho sabem. I ara vostès, a més a més, els tornaran a votar els pressupostos. Això ho anticipo, jo crec que anirà per aquí; si no, ja ens ho dirà, però sembla que anirà per aquí. I a vostès els enganyaran, igual que ens van enganyar primer a la CUP, després a nosaltres, i ara a algú enganyaran. Perquè, mirin, el Hard Rock, o es fa o no es fa; la B-40, o es fa o no es fa; i l'ampliació de l'aeroport, o es fa o no es fa. Per tant, aquí hi ha algun partit, siguin vostès o siguin els comuns, que quedarà enganyat amb aquests pressupostos. Perquè vostès això ja ho van votar l'any passat, recordem-ho.

Però hi ha una cosa que no podem acceptar des de Junts, que és l'afirmació que va fer el diputat Illa dimarts, dient que no s'havien fet els deures i culpabilitzant-ne els governs d'aquests darrers deu anys. Escolti'm, prou d'enganyar la gent. Hem vist en aquest Parlament i a la Comissió del Deute Històric, que ha sigut un resum, que tots els economistes han dit i han reconegut que Catalunya pateix infrafinançament des de fa dècades, i com a mínim parlem d'11.000 milions d'euros anuals –com a mínim.

Escolti'm, clar que falten infraestructures per a la sequera, però és que falten uns 3.000 milions d'euros anuals en sanitat; és que falta pressupost en educació –o és que el PISA ens va a favor?–; és que falten diners en renovables; és que falten diners per a infraestructures; és que falten diners en recerca i desenvolupament; és que necessitem complementar la renda mínima garantida; és que hem d'ajudar els joves amb l'habitatge; és que hem de promoure el català; hem d'integrar millor els novins; hem de donar més finançament local; hem de posar més mossos; hem de posar més bombers. Ai, els bombers! Què passarà aquest estiu si hi ha incendis? Que sentirem a dir que no hi havia recursos. Home, clar, és que no hi ha recursos per a res, perquè patim un infrafinançament des de fa dècades, com dic, i només eliminant el dèficit fiscal dels 22.000 milions d'euros es solucionen tots els problemes. Amb 11.000 milions podríem fer moltes coses, però només eliminant el dèficit fiscal dels 22.000 milions d'euros podem solucionar tots aquests problemes.

Ara, posem-nos per un moment en l'any 2020. Ha passat el Glòria. Ha deixat els embassaments pràcticament al cent per cent. Qui de vostès hauria invertit en dessaladores aleshores, quan hi havia totes aquestes prioritats que no estaven ateses? Qui de vostès ho hauria fet? De veritat que haurien posat diners en això? Què haurien fet el 2021 amb els primers pressupostos del conseller Giró, amb els embassaments al vuitanta-cinc per cent, quan sortíem de la covid i calia ajudar tots els sectors econòmics i també la salut? Haurien posat diners a les dessaladores o a les prioritats més importants del moment? I què hauria passat? Que haurien fet vostès amb els pres-

supostos del 2022, quan el conseller Giró els començava a preparar i els embassaments estaven al cinquanta per cent? Aleshores sí, aleshores calia invertir.

Què vam fer nosaltres? Doncs el secretari general Cabrafiga va pactar amb el secretari Mascort per fer la dessaladora de la Tordera. I què va passar? Això ja ho saben vostès. I als últims pressupostos, que estaven al vint-i-nou per cent...

La vicepresidenta primera

Diputat, se li ha acabat el temps.

Joan Canadell i Bruguera

...els embassaments, què va fer Junts? L'únic partit que va fer esmenes per a dessaladores. I vostès ho van votar en contra.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Enric Bárcena Roig.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, vicepresidenta. Diputats i diputades. Davant la moció del PSC que s'hauria d'haver anomenat «sobre ajudes públiques als diferents sectors econòmics», la veritat és que l'encarem amb ambigüitat; la mateixa ambigüitat amb què vostès redacten aquesta moció, perquè no sabem si va en un sentit o en l'altre. I, per tant, no hi podem estar en contra si tenim bona voluntat, i hi hem d'estar a favor si realment volem creure que tenen les millors de les intencions, que és ajudar els sectors més castigats per la sequera.

De fet, en els punts que demanen una transferència en conjunt important de recursos públics cap al sector, majoritàriament privat, des dels comuns creiem que cal establir garanties perquè aquestes ajudes vagin encaminades a millorar l'eficiència hídrica o a paliar els efectes sobre l'ocupació. Nosaltres estem absolutament a favor d'activar els ERTOS quan sigui necessari per salvar l'ocupació en casos de sequera, si arriba el moment.

I cal agrair en aquest moment les esmenes de Junts, que clarifiquen una mica, segreguen punts, incorporen el criteri de flexibilitat i adaptació de les restriccions en aquells casos que ja s'ha fet un esforç en la reducció de consum, i a favor de mesures clarament necessàries en l'ús de les aigües no potables en jardineria i contemplar una flexibilitat en les activitats comunitàries del valor social, com són els horts urbans.

Ara bé, entro a les nostres esmenes. Les fèiem per donar garanties respecte d'aquesta transferència d'ajudes del sector públic cap al sector privat. I també fèiem una esmena sobre el descartament de qualsevol transvasament d'aigua de l'Ebre en el punt en què deien que s'havia de col·laborar de la mà de l'Estat. Perquè tenim dubtes; tenim dubtes a partir de les declaracions que va fer el vicepresident executiu de l'Àrea Metropolitana de Barcelona fa deu dies, dient que no s'entendria que l'aigua de l'Ebre acabi en el mar i no es transvasi cap a Barcelona –senyor Balmón. Crec que és legítim tenir dubtes i demanar-los que ho aclareixin. Però sap què passa? Que seguim amb els dubtes. Perquè vostè, senyor diputat, no s'ha dignat ni tan sols a contestar les nostres esmenes, ni a dir quin sentit era el que tenien. Crec que mereixíem un respecte i poder aclarir això personalment.

Com que no ens ha donat resposta, el que hem fet és el que em deien quan anava a l'escola: per entendre una frase, m'haig de mirar el context. I sap quin era el context d'aquestes declaracions del senyor Balmón fa deu dies? Eren a la seu de Foment del Treball –la patronal–, de la mà..., presentat pel senyor Àngel Simon, president d'Agbar (*veus de fons*), sí, sí..., no, no, i de Criteria, eh? –de Criteria–, el de «la Caixa», el de..., es recorden del Hard Rock? Doncs bé, si ho haguessin de fer per això..., nosaltres en tenim dubtes. Crec que tindrà oportunitat a la resposta d'aclarir-nos si

descarta i desmenteix el senyor Balmón respecte al transvasament de l'Ebre a Barcelona.

Per tant, ja l'hi dic, nosaltres votarem a favor d'aquests punts perquè creiem que és necessari ajudar el sector econòmic en una situació crítica, des de fons públics també. Ara bé, tenen una carència molt, molt alta, a donar ajudes del sector públic al sector privat i molt poca carència a que el sector privat pugui gestionar assumptes públics. En tot cas, espero la seva resposta sobre el transvasament de l'Ebre i que ens pugui aclarir si és que el senyor Balmón va dir una cosa que no tocava o vostès hi estan a favor.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Eugeni Villalbí Godes.

Eugeni Villalbí Godes

Vicepresidenta, consellera, diputades, diputats... Senyor Ordeig, la seva intervenció m'ha anat molt bé perquè ha confirmat... Jo havia qualificat la seva moció amb tres adjectius: que era una moció bàsica, evident i lògica. I crec que vostè ha parlat molt d'evidències; per tant, crec que com a mínim en això anem alineats.

Li dic que és una moció evident i lògica perquè constata la realitat i planteja algunes mesures a prendre en un context d'emergència del pla de sequera. Unes mesures que, si no exactament iguals, molt semblants, el seu grup, el meu, i crec que la resta de grups ja estan verbalitzant i estan plantejant. I, de fet, ho veurem en les votacions del monogràfic aquesta tarda. Per tant, per això li deia que era una moció lògica i evident.

També és una moció evident, perquè el que fa és evidenciar la falta de preparació del país per fer front a aquesta sequera d'aquesta magnitud. De fet, una falta de preparació que és, de fet, herència del seu soci preferit, aquest amb qui ha pactat totes les esmenes en aquesta moció.

I lògica, perquè planteja mesures per abordar un escenari d'emergència que, en cas de no ploure, ens obligarà a prendre mesures restrictives més greus i, per tant, tindrà una afectació als sectors econòmics.

En canvi, al principi també li deia que era una moció bàsica. I l'hi dic perquè, a parer meu..., i potser m'equivoco, eh?, però, a parer meu, a aquesta moció li falta ambició; li falta ambició en anar més enllà en constatar allò que és evident. I, de fet, els hi deia dimarts al monogràfic que el seu grup, *de facto*, no ambiciona ni a canviar de model ni a transformar res. I parlant del tema de l'aigua, i venint d'un partit d'esquerres, encara sorprèn més que vostès ni es plantegin que el sector públic acabi condicionant el sector privat. De fet, podem veure que ni en tota la seva intervenció ni en tota la moció vostès no parlen de condicionar la demanda. Vostès només parlen de l'oferta i dels sectors econòmics i en cap moment aborden la demanda.

Tot i així, li comunico que votarem a favor de la moció en tots els punts excepte tres. Hi votarem a favor per responsabilitat i per evidència de la necessitat de preparar i acompanyar els sectors econòmics i, per tant, el conjunt de la classe treballadora, per als pitjors escenaris en cas que no plogui i haguem d'augmentar les restriccions del pla especial de sequera. També hi votarem a favor perquè molts dels punts són tan lògics que el Govern ja fa temps que hi està treballant. Són tan evidents i lògics que estan fent campanyes de sensibilització, acompanyament i diàleg als sectors, mesures econòmiques d'acompanyament als diferents sectors, plans de xoc, etcètera. I, òbviament, on no hi votarem a favor són en aquells tres punts que hem intentat esmenar per millorar la moció i que, de fet, no hem tingut ni oportunitat de poder-ne parlar.

Primer, en una primera esmena, perquè volíem reforçar la cooperació institucional entre l'Estat espanyol i la Generalitat. I vostès aquí no han fallat. Com sempre,

a l'hora d'exigir-li res al PSOE, no hi són. Vostès no hi són, però és que Junts tampoc ho ha plantejat. I entre tots dos deixen la Generalitat sola per haver d'afrontar totes les mesures econòmiques d'aquesta crisi d'una magnitud que encara no sabem quines conseqüències tindrà.

La segona esmena és perquè volíem ser realistes amb els terminis. Vostès plantegen fer un munt d'informes en un mes. Jo no sé si el govern alternatiu són capaços de fer-los en un mes, però li ben asseguro que la gestió de la realitat, que és molt més complexa, necessita més temps.

I el tercer punt és perquè no volíem enganyar i volem sinceritat i transparència als sectors. Els sectors tenen demandes, reclamacions i propostes legítimes, i totes seran ateses. De fet, el Govern, el president i el conseller així s'hi van comprometre. Però també crec que se'ls hi ha d'explicar que, per molt legítimes que siguin, segurament, totes, tal com es plantegen, no podran ser admeses. Per tant, haurà d'haver-hi un procés de negociació, anàlisi de dades, de diàleg i d'acord. I és això el que plantejàvem amb «estudiar les propostes dels sectors».

Però arribats aquí i amb aquesta anàlisi de la moció, deixi'm fer un incís. Vostès sempre parlen de diàleg. El diputat Illa dimarts en parlava molt. Li vaig haver d'explicar que almenys en el tema de l'aigua el diàleg hi ha estat. Però, malgrat parlar molt de diàleg, vostès amb aquesta moció no l'han practicat. De fet, no hem tingut..., no se'ns ha donat l'oportunitat ni de dialogar ni de parlar sobre les nostres esmenes. De fet, *per se*, no se'ns va ni comunicar que no les acceptaven. Llavors, vostès són legítims de no acceptar les nostres esmenes, només faltaria, però hagués estat bé que ho haguéssim pogut parlar.

En canvi, amb Junts esmenen, s'hi asseuen, pacten, negocien..., allò..., fantàstic, eh?, tot pactat i acordat. Allò que ens diuen: «La “sociovergència” no existeix.» Senyor Ordeig... (*Alguns aplaudiments.*) Vostès amb Junts ho aborden tot, però a vegades, quan les coses s'ajunten molt –quan les coses s'ajunten molt–, s'acaben contagiant. Miri, a Junts l'altre dia els hi havia de dir que clarifiquessin el... (*Remor de veus.*) A Junts l'altre dia li havia de dir que clarifiquessin el posicionament en el transvasament de l'Ebre, perquè allà diuen una cosa i aquí en voten una altra. El senyor Illa fa pocs dies va estar a l'Ebre i va dir que no faria el transvasament. El senyor Antonio Balmón, que diria que el coneixen, alcalde de Cornellà de Llobregat, vicepresident de l'AMB, secretari de política institucional del PSC, deia a Foment del Treball: «No s'entendrà que l'aigua de l'Ebre acabi al mar i no es transvasi a Barcelona.» (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Foment, Balmón, Junts, PSC. Només hi falta Agbar, eh?, aquí. Això ja és... Perquè tot encaixi.

Amb els últims segons, vicepresidenta, que hem tingut una petita interrupció, si em deixa, jo simplement els hi demanaria, un cop exposat tot el que farem amb la moció, senyor Ordeig i senyors del PSC, que aprofitin aquests minuts o aquests segons que tindran aquí al faristol per clarificar el seu posicionament sobre una qüestió que territorialment i a nivell de país és transcendental i important, que és el seu model en la gestió de l'aigua i què en pensen sobre el transvasament de l'Ebre.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Diputat... Ara. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la diputada Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias, vicepresidenta. Buenos días a todos. No se aprecia el valor del agua hasta que no se seca el pozo. Hasta que no se plantean restricciones, nadie se ha dado cuenta de que había que hacer algo. La moción del PSC llamada «sectores económicos», bien, se podría haber llamado «gestión de agua». Y dicen ustedes en su primer punto que hay que lamentar. Por supuesto, señores separatistas de las dos bancadas, derecha e izquierda, claro que debemos lamentar los años de retraso en

la puesta en marcha de infraestructuras básicas para la mejora del ciclo del agua en Cataluña. ¿Pero quién derogó el plan hidrológico? El presidente socialista Zapatero.

Señor Ordeig, lo que hay que lamentar es que hayan gobernado ustedes siempre en contra de los intereses de España y de los españoles. Es absolutamente lamentable. El agua es vital, esencial, no puede faltar y claro que hay que compartirla. Nos encontramos en este momento ante una declaración de emergencia. ¿Y saben qué? Todos ustedes son responsables. Les recuerdo que optaron por permitir que se vertieran al mar millones y millones de litros de agua dulce, instalar desaladoras en Sagunto para transportar el agua desalada y dulce con barcos todos los días a Barcelona. Una gestión nefasta del agua. Y hoy vienen aquí los socialistas a proponer con su moción campañas informativas, elaborar informes, colaboración con afectados, fondos de ayuda y financiación, menos burocracia, colaboración entre gobiernos... Una declaración de buenas intenciones. ¿Y quién puede estar en desacuerdo, dadas las circunstancias?

Pero, señores, estas medidas no solucionan el problema y lo saben, solo representan un pequeñito parche. Señores socialistas, hay que tener poca vergüenza. Solo hace unos meses, en diciembre, Sánchez presumía de un desembolso de 250 millones de euros a Marruecos para construir la mayor planta desaladora con última tecnología en el norte de África, concretamente en Casablanca. Ayer, visitando a su amo y señor, prometía una inversión de 45.000 millones de euros en infraestructuras, también en Marruecos. Estamos aquí para irlos regalando, mientras la sequía se extiende por gran parte de España y especialmente en Cataluña. El Gobierno, nuestro Gobierno, nos promete nuevas desaladoras; eso sí, no antes del 2029. Ya sabemos lo que vale la palabra de Sánchez. Nada. Cambiará de opinión en dos días y listo.

Miren, con sus políticas destruyepresas y de ayudas al norte de África, ustedes van a conseguir acabar con la agricultura española, van a conseguir que Marruecos sea la huerta de Europa, que hasta ahora lo venía siendo España, van a conseguir que seamos absolutamente dependientes y, por tanto, que tengamos que vivir a expensas y arrodillados. Bueno, rectifico, no lo van a conseguir por más que lo intenten, porque España entera está despertando y los agricultores y todo el sector primario ya están en la calle y no van a permitir que se les continúe humillando.

Por otro lado, el Gobierno de la Generalitat y el Gobierno de Barcelona, ¿qué han hecho dentro del ámbito de sus competencias? Pues, bueno, los señores separatistas se han preocupado únicamente de fabricar identidad, culpando a España de todos los males y culpando también al cambio climático, sin preocuparse nada de los problemas reales. Y, mientras, los comunistas, desde el Ayuntamiento de Barcelona, han permitido que en la ciudad de Barcelona se perdieran millones y millones de litros de agua en cientos y cientos de fugas en la ciudad. No solo en esta ciudad, en las fugas de Santa Coloma y Badalona se han perdido exactamente 245.000 litros diarios durante quince años.

Es necesario y es urgente un nuevo plan nacional del agua; es necesario proteger nuestros productos frente a los extracomunitarios; es necesario aplicar un tipo superreducido de IVA a los productos del campo y del mar.

Desde su nacimiento, VOX ha defendido al sector primario español, atendiendo los problemas de agricultores, pescadores y ganaderos. Por ello, hemos incidido en la importancia del plan nacional del agua, para garantizar que todos los españoles tengamos acceso suficiente al agua.

Y, en este sentido, hemos registrado muchísimas iniciativas, tanto en el Congreso de los Diputados como en todos los parlamentos autonómicos –por ejemplo, el plan nacional de regadíos–, bajo los principios de solidaridad, cooperación y justicia distributiva que promuevan el interés general y vertebran nuestro territorio, garantizando el acceso al agua de calidad (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –un segundo, presidenta, acabo– para atender todas las necesidades personales, económicas y ambientales.

Señores, es el momento de coger el toro por los cuernos. Ustedes son los responsables, ustedes han creado el problema y ustedes son incapaces de solucionarlo. Hagan caso de lo que propone VOX y así seguro que aciertan.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Laure Vega. *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Diputats, diputades, bé, com fa molt poc parlant d'altres mocions aquí es comentava per part dels diputats del PSC que no compartim model..., és una realitat, no compartim model en molts de temes, i aquest n'és un.

Aquesta moció que vostès ens proposen, tot i que sí que votarem a favor d'algun punt, a la majoria decidim abstenir-nos, precisament, perquè entenem les coses totalment diferent i, llegint alguns d'aquests punts, segur que vostès interpreten *a*, però és que nosaltres interpretem *b*. I davant d'aquestes interpretacions, preferim abstenir-nos, perquè, coneixent que no compartim el model, no podem votar aquests punts a favor.

Tot i així, sí que compartim que, per exemple, les campanyes informatives que està fent el Govern són un error, que donen missatges erronis. El tecnooptimisme d'aquest últim eslògan que fan servir, que Catalunya ja no dependrà de la pluja el 2030, pensem que s'ha d'anar molt amb compte amb el que expliquem a la ciutadania, i més quan estem fent educació ambiental a les escoles i a moltes entitats de lleure. I hem de ser clars, la tecnologia no ho solucionarà tot i sí que aquest país dependrà sempre de la pluja, els seus ecosistemes, els seus rius, els seus aqüífers, la pròpia ciutadania, els boscos. Per tant, aquest tipus de campanyes..., aquest punt sí que el compartim, perquè realment són molt perilloses i poc diuen dels qui les pensen.

A tots els punts que fan referència a donar ajudes al sector privat –a indústria, a empreses, a ERTOS– ens hi abstindrem, perquè no queda gens clar quin és el camí a què vostès volen optar. En una fins i tot parlen de a fons perdut. Bé, per a nosaltres no són a fons perdut, les ajudes al sector privat, han de ser perquè realment estan patint, perquè tenen unes pèrdues econòmiques i perquè perillen els treballadors i les treballadores o que l'empresa pugui desaparèixer.

Però repartir a tort i a dret, senzillament per la situació que vivim, no ho veiem bé. I quan sabem que hi han sectors que han patit unes restriccions molt molt molt petites i que els seus beneficis continuen sent milionaris, doncs, no podem votar a favor d'aquest repartiment, d'aquest bizum de lo públic cap a lo privat. I més quan veiem que vostès diuen de no confrontar sectors, però parlen molt de la indústria, parlen molt del turisme, però parlen poc d'altres sectors, que són els que porten molts i molts i molts mesos patint.

I quan parlen, a més, de finançar fins i tot les inversions en la millora del cicle de l'aigua, aquí ja ens espantem, perquè vostès ja sabem de què parlen. Parlen, per exemple, de la dessalinitzadora de Lloret de Mar. El sector turístic a Lloret de Mar és qui mana, és qui es pot permetre comprar una infraestructura com aquesta. I es pot permetre comprar una infraestructura com aquesta, perquè és un sector que crea precarietat laboral, que crea llocs de treball temporals i que malbarata els recursos de tots i de totes.

I després, és clar, amb aquests beneficis milionaris es poden permetre el que d'altres no poden. La pagesia no es pot plantejar comprar aquest tipus d'infraestructures. I no només no s'ho pot plantejar, sinó que ni s'ho planteja per proposta surrealista. Mentre hi ha sectors que estan patint que no tenen aigua, com pot ser que d'altres, que no tenen restriccions, beneficis milionaris, i que han convertit el litoral –Lloret de Mar i molts altres municipis– en els pobles i ciutats de Catalunya amb una renda per càpita més baixa, perquè el turisme no és riquesa per a la majoria de

la població, el turisme no és riquesa per a la gent treballadora, el turisme és riquesa per als quatre de sempre, que cada estiu, amb quatre mesos, s'embutxaquen milions i milions a costa de la gent que treballa per ells, a costa de l'explotació del territori, a costa dels veïns i les veïnes que han de suportar aquest turisme massiu i descontrolat en aquest país.

Per tot això, nosaltres no podem votar a favor d'aquestes propostes perquè els coneixem, comparteixen el model PSC i Junts, comparteixen un mateix model, i nosaltres els hi diem, com els hi diuen les entitats d'aquest país, que d'on no n'hi ha, no en raja.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Diputats, diputades, vicepresidenta, tenim avui, o ens porta el PSC un debat que, de fet, ja s'està establint per altres vies. Aquesta tarda tenim també, doncs, part d'aquest tema a debat. I jo crec que el que porten avui aquí podríem definir-ho com quines són les accions o quines són les polítiques que ha de portar a terme el Govern per alleugerir l'impacte que pot tenir al sector privat –i és cert, al sector privat– la sequera. Aquesta és la realitat, de fet. I ja avanço que ens semblen tota una sèrie d'evidències i també d'accions que nosaltres hi donarem suport completament; o sigui, votarem que sí a tota la moció i és evident que crec que són necessàries.

Una altra cosa és que acabem de veure o analitzar el que hem viscut o estem vivint aquí, moltes vegades, en el debat sobre aquest tema. Hem vist novament les posicions confrontades de dos models que són les que realment han fet que avui tinguem els problemes que tenim. És a dir, quan nosaltres defensem que hi ha hagut una dècada perduda a Catalunya en molts temes, un d'aquests temes són les infraestructures, i algunes de les infraestructures més afectades són les que tenien a veure amb la possible sequera, perquè, clar, quan plovia això no era tant important.

I aquí, senyor Ordeig, sí que li faré un comentari. Vostè ha parlat de que el moment és greu –això sempre es diu molt i sembla que tot és greu, però el moment és greu, ho és– i que ens hem de mirar davant del mirall. Però crec que el PSC també s'ha de mirar davant del mirall. O sigui, va ser el Govern Montilla el que va deixar en el seu moment de construir les infraestructures perquè ja plovia i, per tant, no feia falta construir res més. A partir d'aquell moment, tots els governs que van venir al darrere se'n van oblidar completament. Perquè el senyor Canadell també parlava de..., quants milions hi han hagut per construir dessaladores per part de diferents governs? I el Govern de Puigdemont quants milions portava per construir dessaladores? Zero –zero, zero. El seu president, el seu gran president, no va pensar en la sequera. Evidentment, pensava en altres temes més importants per a vostès, dels que continuen parlant: que si el ploramiques..., i parlar de que tot és problema dels altres, de Madrid; de que «no hem comès cap dels errors...», que nosaltres creiem que sí que s'han comès. Però el grup que donava suport en aquell moment i el Govern del senyor Puigdemont tampoc portava cap euro per a dessaladores. I, òbviament, cap dels governs que ha vingut després n'han portat.

Per tant, hem viscut, o estem vivint uns debats bastant, doncs, crec que incomprendiblement incoherents, i per nosaltres realment..., hem de canviar com afrontar moltes vegades els problemes que tenim a Catalunya amb diferents tipus d'accions i, en aquest cas, en les infraestructures.

Nosaltres creiem, com diu la moció, que un dels camins és la col·laboració publicoprivada. I sí, també és una qüestió de model. El model..., també s'ha parlat aquí de com hem d'ajudar el món empresarial, també el món privat, però és que moltes vegades ens venen les solucions del món privat. I nosaltres..., crec que el Go-

vern de la Generalitat s'hauria de sumar, moltes vegades, a algunes de les iniciatives que ja estan solucionant..., en llocs on hi ha una pressió, evidentment, de recursos, com poden ser les àrees amb turisme a Catalunya.

I sí, hi torno, perquè m'agrada dir-ho sempre per acabar: el turisme ha canviat Catalunya, i l'ha canviat crec que per millorar-la. L'ha obert al món i crec que és un dels sectors que es continuen ajuntant o unint a tot el que passa malament a Catalunya, com si fos un sector que hem d'eliminar. Doncs no, nosaltres defensem el sector, creiem que el sector del turisme tampoc no és el culpable de la sequera, ni molt menys, i crec que moltes de les solucions que ens venen o que ens acaben arribant o que ens arribaran per fer front a la sequera vindran també del sector turístic, en aquest cas, en alguns casos ja s'ha parlat d'ells. Per tant, donem suport a la moció.

Res més. Diputats, diputades...

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Mixt, té la paraula el diputat Daniel Serrano Coronado des de l'escó.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidenta. Fijaremos nuestra posición desde el escaño porque vamos a ser muy breves. Se nos presenta una moción que al final lo que pretende es poner encima de la mesa medidas y soluciones para los sectores económicos, para aliviar su situación en la actual coyuntura de extrema gravedad con la sequía. Por tanto, nosotros estamos de acuerdo con la moción. De hecho, estamos en mitad de un debate monográfico en el que esta tarde, pues, se van a debatir las propuestas de resolución presentadas por los grupos parlamentarios. Nosotros presentamos propuestas de resolución muy en la línea de las que contempla la moción. Los sectores económicos, algunos ya lo estaban pasando mal antes de la declaración de emergencia, como la agricultura y la ganadería, otros lo van a pasar muy mal a raíz de esta declaración, como es la industria, como es el turismo, como es el sector de la jardinería, el deporte.

Por tanto, lo que pretende resumir o resumiría lo que pretende decir la moción es que a los sectores económicos en la actual coyuntura no se les puede dejar tirados y, por tanto, el Govern ha de poner de su lado para estar precisamente a eso, al lado de los sectores económicos y no contra los sectores económicos.

Creemos que la moción va en ese sentido y, por tanto, nosotros votaremos íntegramente a favor de la moción.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del diputat no adscrit..., té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Creo que no llegamos ni al quince por ciento de capacidad en nuestros embalses. ¿Esto ha sido de la noche a la mañana? No, esto se viene... Llevamos más de mil días sufriendo la sequía. I en estos mil días, ¿qué ha hecho el Govern de la Generalitat? Ni una primera piedra. Eso sí, treinta y cinco debates, bla-bla-bla, bli-bli-bli, *cimeres*, cumbres, *taules*; pero ni una primera piedra, de ninguna infraestructura crítica para resolver la cuestión. Ni una. Entonces.... en fin, es obvio que ha habido falta de planificación, pero sí que ha habido, sobre todo, falta de ejecución. No se han tomado en serio las cosas. Llevan una década hablando del cambio climático, llevan una década diciendo que vamos a sufrir sequía, ¿se ha puesto alguna primera piedra en alguna desaladora o en alguna potabilizadora? ¿Se ha resuelto algún de contaminación en algún acuífero? Nada. Así que menos bla-bla-bla y más a la cosas.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Per part de la diputada no adscrita..., té la paraula la diputada Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, vicepresidenta. Lamento molt la simplificació que molts grups han fet de la problemàtica que neix per una voluntat legítima per ajudar els sectors més afectats per la sequera o pel canvi climàtic. Transferir recursos hídrics o econòmics és relativament més fàcil si el que es vol és realment resoldre el problema dels catalans.

Per què dic que és més fàcil? Perquè, per exemple, el grup proposant de la moció representa el PSOE, el partit de govern a l'Estat i que té molta responsabilitat en la situació en la que es troba el Govern català quan parlem de que està escanyat o està infrafinançat.

I, finalment, destacar que l'ombra del qual resulta molt curta per als catalans.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Ràpid, per contestar. Aquesta no és una moció de model ni és una moció de retòrica, perquè també, a vegades, retòrica retòrica per acabar igual; és de sequera i sectors econòmics afectats. Sectors econòmics: l'IBEX, els lobbys... No, no. Qui us penseu que treballa a les empreses? Treballadors i treballadores, persones que volen continuar tenint la seva activitat. I el conseller l'altre dia va dir que no donarien subvencions a fons perdut, sinó que donarien altres eines.

No és un problema de model el problema que tenim avui aquí, perquè, com ha dit la CUP, si vostès haguessin seguit el seu model, haguessin gestionat i haguessin fet alguna cosa, igual avui estaríem preparats; amb un altre model, però hauríem fet alguna cosa. Però el problema és que no gestionen. S'han adormit a la figura i n'estem pagant les conseqüències. Sí, sí.

Per què no he acceptat les seves esmenes? Parlin clar. No he acceptat les seves esmenes, perquè les esmenes de Junts anaven a millorar el text; les seves esmenes anaven a desmerèixer i a descafeïnar el text. Les seves esmenes podien anar en la línia d'aprendre dels errors i rectificar, o seguir despistats i seguir agreujant o acabar en aquest forat que ens ha portat avall i avall. Podien servir per escoltar o per continuar anant sols en tot el que volen fer.

I per últim, i no menys important, diputat Villalbí, que m'ho ha posat amb safata: el Govern alternatiu a què vostè feia referència segurament que deu haver de venir..., serà el que properament vindrà a arreglar els nyaps i el desgavell que han deixat a la Generalitat de Catalunya amb la sequera i amb molts altres temes. Temps al temps.

Gràcies, diputades i diputats.

La vicepresidenta primera

Acabat el debat, ara més encès que en el faristol, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals

302-00398/13

Continuem amb el vintè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals; presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I per presentar-la, té la paraula la diputada Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, vicepresidenta. Directora general, comandaments i membres del Cos d'Agents Rurals... Excusar també la presència del conseller d'Interior, que m'ha comunicat que per un tema personal avui no podia ser aquí. I, bé, vinc a buscar una mica de més consens que no pas el debat que ha generat la moció anterior.

Bé, seria agosarat dir que avui és un gran dia per al Cos d'Agents Rurals, però el que sí que puc dir és que em sento satisfeta de que el passat Ple Junts per Catalunya dediqués una interpellació únicament i exclusiva al Cos d'Agents Rurals i que avui tots els grups parlamentaris tinguin l'oportunitat de posicionar-se sobre aspectes que han de millorar l'organització, les competències i la col·laboració entre els diferents departaments de la Generalitat pel bé del Cos d'Agents Rurals. Parlar-ne ja és un primer pas i espero que no quedi aquí.

Presentem una moció amb diferents aspectes, i el primer, com no pot ser d'una altra manera, és reconèixer que són un cos de primer nivell, que està en fase de creïment i que cal dotar-lo de recursos i de les eines necessàries perquè així sigui. És un cos molt vocacional –viuen i estimen la seva feina– i, com a tal, estic convençuda que els agents que tenim en plantilla sabran traslladar aquesta passió i estima a les noves incorporacions. I és que és important, perquè el cos ha de créixer en un quaranta per cent, que aquesta essència no es perdi a través de la renovació.

Ahir, en sessió de control, dèiem que el Govern ha de dedicar els seus esforços en allò que no funciona prou bé, però el que històricament ha anat bé, doncs, no cal tocar-ho. Doncs amb els agents rurals ens passa el mateix. No calen canvis a l'Infocat per eliminar els agents rurals del grup d'intervenció; al contrari, cal dedicar tots els esforços per millorar la coordinació entre bombers funcionaris, bombers voluntaris, Mossos d'Esquadra, agents rurals, ADFs i Protecció Civil, però en cap cas buidar-los de competències.

Tampoc calen canvis normatius que permetin allargar l'edat forçosa de jubilació. Cal que tots junts treballem per aconseguir que el 2025 puguin accedir a la jubilació anticipada. A més, perllongar l'edat de jubilació va en contra de l'esperit que cal rejuvenir el cos i de la justificació de la jubilació anticipada per les tasques que tenen assignades.

Tampoc calen canvis al sistema de provisió de llocs de treball per poder escollir els caps de l'àrea bàsica per lliure designació. Un cos de primera s'ha de regir per concursos de mèrits i capacitat.

I on sí que calen canvis urgents és al canvi de la relació de llocs de treball per donar compliment a la llei del Cos d'Agents Rurals i al reglament que l'empara. Els caps d'àrea regional i d'àrea bàsica han de tenir la categoria de sotsinspectors, cosa que a dia d'avui no es compleix. I ara ja no valen excuses, tenim sotsinspectors i tenim una nova convocatòria pendent. Dotem-los del lloc i la responsabilitat que els hi correspon.

I també cal accelerar les negociacions entre el departament i les organitzacions sindicals amb l'elaboració del pla de carrera horitzontal per a l'escala bàsica. Ja que el mes de gener se'l van descuidar pel camí, el mínim que podem fer és accelerar-ho el màxim possible perquè el mes de juliol d'aquest any ja el puguem tenir aprovat.

Parlant d'acceleracions, també cal fer-ho amb la convocatòria d'agents majors i d'oficials. No tenim oficials i ens falten agents majors arreu del territori. Retardar la convocatòria de places d'oficials fins al 2025 l'únic que provoca és que tinguem una base molt nombrosa d'agents i que no disposem de les especialitzacions que necessita no només el Cos d'Agents Rurals, sinó també la societat en general.

Tal com ha passat amb altres cossos, la manca d'efectius justifica la necessitat de crear una bossa d'hores extraordinàries remunerades per aconseguir i cobrir les necessitats dels serveis que fan; una bossa que ha de ser temporal, perquè, com sempre he dit, si una cosa ha fet bé el departament és treballar per ampliar el nombre d'efectius.

Un altre aspecte rellevant és el PECAR. Tenim l'experiència amb el Cos de Mossos d'Esquadra. El pla estratègic del Cos d'Agents Rurals estava previst del 2019 al 2024; per tant, aquest any finalitza la seva vigència. Podríem entrar a discutir el grau de compliment del que tenim, però amb els grans canvis que hi ha previstos i per adaptar-nos a la nova realitat climàtica i a tots els reptes que haurà d'afrontar el cos, cal que comencem a treballar des d'avui mateix per elaborar un nou pla, per tal de que el mes de setembre tinguem una proposta consensuada i treballada amb tots els actors implicats, perquè el 2025, al gener, ja pugui entrar en vigor.

I per últim, un tema –que se m'acaba el temps–: voldria tornar a una pregunta que li vaig fer a la sessió de control al conseller respecte de que calia..., la necessitat d'elaborar un conveni de col·laboració entre el Departament d'Acció Climàtica i el Departament d'Interior. Acció Climàtica va ser qui va sol·licitar la creació (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, vicepresidenta– del GECA. Es va crear el grup, se'l va dotar amb vehicles i munició, i ara resulta que, tenint una gran capacitat d'acció, estem contractant empreses privades perquè facin una feina que és competència dels agents rurals. Optimitzem-los al cent per cent.

I acabo demanant el suport de tots els grups parlamentaris a aquesta moció.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Bon dia. Gràcies. Diputades, diputats, bon dia. Es dona la circumstància de que el Cos d'Agents Rurals fa anys que pateix importants dèficits de personal per cobrir situacions ordinàries com incapacitats temporals o les places vacants per jubilació i que afectaran un sector certament important del cos els pròxims anys donada l'edat mitjana de cinquanta-quatre, cinquanta-cinc anys; necessitats encara majors si es dona compliment a la resolució de la Comissió d'Interior de 18 d'octubre de 2023, aprovada per unanimitat de tots els grups, per fer possible el reconeixement de coeficients reductors de l'edat de jubilació per accedir a la jubilació avançada.

El pla estratègic del Cos d'Agents Rurals 2017-2024, que ha estat tot just l'últim any de vigència, preveia la dotació i la convocatòria de places per cobrir aquestes necessitats; convocatòries que finalment no s'han materialitzat. I, a més a més, és un pla estratègic amb un grau de compliment entorn d'un cinquanta per cent de l'inicialment previst en aquest, sent necessari també iniciar els treballs per al nou PECAR, que hauria d'entrar en vigor, per tant, l'1 de gener del 2025.

Malgrat resultar aparentment contradictori, és precisament la falta d'efectius a què feia referència... (*l'oradora beu aigua*) –perdó– el que s'ha utilitzat com a argument, precisament, per justificar externalitzacions d'algunes de les seves funcions, cristallint d'aquesta manera la situació existent en lloc de procedir a la cobertura de noves places per tal de posar-hi remei.

Coincidim amb els objectius de la moció, tot i que és cert que presentàvem alguns matisos i també alguna diferència de model, motiu pel qual vam presentar diverses esmenes. Ara faré referència a algunes d'aquestes qüestions.

És el cas, per exemple, de la proposta d'elaborar un pla de carrera horitzontal per a l'escala bàsica del Cos d'Agents Rurals. Després de l'aprovació, per acord de govern, de les noves taules retributives, es van incrementar les retribucions per a l'escala executiva i superior i es va, en canvi, obviar l'escala bàsica, que representa el vuitanta per cent de la plantilla, amb l'argument de que prèviament s'havia de desenvolupar aquest pla. És un argument que pot tenir una certa lògica, si no fos pel fet de que s'hauria d'haver començat a elaborar l'any 2015.

O la no modificació de l'actual sistema de provisió de llocs de treball, ja que nosaltres plantejàvem el manteniment d'aquells sistemes que prioritzen els principis d'igualtat, mèrit i capacitat enfront d'altres models que potencien, en canvi, majors nivells de discrecionalitat, com és el cas de la lliure designació.

O la dotació dels sotsinspectors i agents majors a totes les àrees regionals, també a totes les àrees especialitzades i particularment pel que fa als agents majors d'incendis.

Una qüestió a la que hem dedicat especial atenció i també respecte a la qual vam registrar al seu moment una bateria de preguntes que encara no ha estat objecte de resposta des del departament, com és el tema de les externalitzacions a què feia referència a l'inici de la meva intervenció, tant pel que fa a la guarda, custòdia i conservació d'espais naturals protegits, com pel que té a veure amb el control poblacional d'espècies cinegètiques invasives i/o exòtiques, tenint en compte que les competències dels agents rurals estan recollides a l'article 144 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que atribueix a la Generalitat aquestes competències a què feia referència amb caràcter compartit, però sobretot que situa que aquestes competències seran exercides per mitjà del Cos dels Agents Rurals, mentre, en canvi, s'estan atorgant aquestes funcions, com és el cas de la vigilància d'espais naturals, a uns vigilants que presten serveis per a diverses empreses, amb una denominació pràcticament idèntica a la del cos, amb una vestimenta absolutament semblant, que indueix a confusió, doncs, en espais naturals, com és el cas del Parc del Cadí, gestionat per la Generalitat i on, en canvi, s'estan atribuint aquestes competències a aquests vigilants, buidant, per tant, de part de les competències el cos i externalitzant competències estatutàries.

És aquesta l'única qüestió en la que no ens hem posat d'acord amb la diputada Abella, a qui agraïm la seva predisposició, i no hem arribat a acords perquè tenim models diferents. En Comú Podem no concebem un altre model de gestió que no sigui el cent per cent públic i, per tant, no podríem acceptar l'externalització.

I com a últim recurs –i acabo– pensem que les agents rurals i la seva tasca mereixen tot el nostre respecte i reconeixement i, per tant, que les problemàtiques referides tinguin una solució digna, i com a Parlament tenim responsabilitat per tal de fer-ho possible.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Montserrat Fornells i Solé.

Montserrat Fornells i Solé

Moltes gràcies, vicepresidenta. Directora general, inspector en cap, cap regional, representants sindicals del Cos d'Agents Rurals, diputats, diputades, molt bon dia a tothom. Estem davant del debat d'una moció sobre el Cos d'Agents Rurals del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Com ja saben, el Cos d'Agents Rurals és una estructura fonamental per al país, ja que cuiden el medi ambient, preserven el patrimoni i tenen cura dels espais naturals per garantir-ne la seva integritat. Com diu l'exposició itinerant sobre els agents rurals, són els guardians del medi natural. Les competències dels agents rurals han incrementat de forma exponencial: hi són en la persecució del furtivisme, en la investigació i prevenció dels incendis forestals, en la preservació i protecció dels boscos, els parcs naturals i la mar, en l'educació ambiental, en la lluita del tràfic d'animals, en la preservació de la fauna i d'espècies protegides, entre moltes altres coses. I totes aquestes funcions fan que s'hagi d'explicar més i posar-ho en valor, perquè cal incrementar el coneixement del cos, un cos amb una tasca clau per al país i crucial per protegir el nostre entorn.

Per cobrir les diferents necessitats dels agents rurals, durant els darrers anys el Govern ha anat dotant el cos de mitjans i recursos humans i tecnològics per tal de dur a terme la seva tasca amb les millors condicions possibles i de manera més eficient. Per fer-ne un recordatori: s'han convocat noves places d'agents del cos per arribar a l'objectiu dels vuit-cents agents que marca el PECAR, i també s'han obert noves places de sotsinspectors, amb la voluntat d'anar desplegant les diferents categories professionals del cos; s'ha renovat la flota de vehicles amb 131 nous vehicles, que han suposat una inversió de 6,4 milions d'euros; s'han adoptat noves eines de treball i recursos tecnològics; també s'han dut a terme mesures d'acció positiva amb l'objectiu de feminitzar el cos, amb l'aplicació de reserva de places del quaranta per cent per a dones, tant a les convocatòries d'accés com a la promoció, i s'ha dotat el cos de noves embarcacions d'aigua.

Pel que fa al contingut de la moció, lamentem des del nostre grup que la diputada Abella no ens hagi acceptat cap de les nostres esmenes que hem presentat ni tampoc hem sigut capaços de transaccionar, tot i que només presentàvem quatre esmenes dels dinou punts de la moció. No podré entrar en detall punt per punt de la moció amb el temps de què dispenso, però volia deixar palès que és una llàstima que en un àmbit com el de la preservació i conservació del medi natural no vulguin anar a l'una. En tot cas, fer esment que compartim i estem d'acord amb la majoria de punts, ja que aquests són accions que el Govern ja té contemplades de dur a terme o bé ja està desenvolupant i treballant.

N'hi ha un parell que no depenen de la Generalitat, que són competència de l'Estat, que el departament ja ha demanat per poder-les aplicar i que hi continuarà treballant fins a aconseguir-ho, com són el tema de la jubilació anticipada del cos o bé l'ús de les armes i municions que preveu el PECAR. Per cert, el Govern no té, en cap cas, intenció d'allargar l'edat de jubilació dels membres del cos.

Aquest any és l'últim any del PECAR vigent i aquest s'està complint, i tal com va comentar-li el conseller en la interpellació que ha precedit aquesta moció, es redactarà i s'aprovarà un nou PECAR per als propers anys i es farà amb el consens i coordinació amb les parts implicades. S'està treballant i posant fil a l'agulla a totes les convocatòries pertinents de les diferents escales del cos i així poder cobrir totes les places necessàries. Evidentment, són processos que cal que es facin correctament i seguir els procediments que pertoenen, però la voluntat és, tal com s'ha fet els darrers anys, anar acomplint i cobrint totes les demandes que el propi cos i el PECAR contempen.

La integració del Cos d'Agents Rurals a l'Escola de Bombers i Protecció Civil de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya és garantia d'una formació de qualitat en incendis forestals i de plena integració i coordinació en els plans d'emergència.

Cap pla de Protecció Civil pot alterar les competències que per llei li pertoenen al Cos d'Agents Rurals. Per tant, el nou pla Infocat respectarà, com no pot ser d'una altra manera, aquestes competències.

Evidentment, com sempre ha fet el Cos d'Agents Rurals, seguirà donant suport i es continuarà coordinant amb els ens locals per a la conservació del medi ambient i la protecció dels animals quan així sigui requerit.

En definitiva, i per anar acabant, voldria aprofitar per agrair la tasca que duen a terme, dia rere dia, tots els membres del Cos d'Agents Rurals en la preservació del nostre patrimoni natural. També voldria tindre un record especial per als dos companys d'Agents Rurals assassinats en acte de servei a Aspa ara ha fer set anys, el David i el Xavier.

Cal seguir treballant i dotant el Cos d'Agents Rurals de les eines i recursos necessaris per continuar sent un cos de referència amb la tasca ingent que desenvolupen en la preservació del nostre medi natural. Per part del grup d'Esquerra Republicana de Catalunya ens hi trobaran sempre, al costat del cos.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Ramon Espadaler i Parcerisas.

Ramon Espadaler Parcerisas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora directora general, senyor cap del Cos d'Agents Rurals i altres membres, tant dels sindicats com comandaments del Cos d'Agents Rurals... Debatem poc sobre els agents rurals en el plenari; en comissió, una mica més. Per tant, d'entrada, donem la benvinguda a una interpel·lació i a una moció que en deriva, que ens dona peu a poder-ne parlar, a la que ja avanço que nosaltres hi donarem suport molt majoritàriament, llevat d'un punt en què ens abstindrem, i després ja matisaré quin i el perquè.

Deia que no és molt habitual debatre sobre el Cos d'Agents Rurals, un cos que ja té trenta anys, que neix en un context molt determinat. L'altre dia coincidíem en la inauguració d'una exposició –també ens hi acompanyava la companya de grup, la diputada Ibarra, i la portaveu d'Esquerra en aquests moments–, doncs, que analitzava la trajectòria d'aquests trenta anys d'existència i que neix en un context molt determinat, els incendis dels anys vuitanta, que crec que té dos punts d'inflexió de naturalesa molt molt molt diferent.

Per un costat, doncs, el que és la llei ja del Cos d'Agents Rurals, el 2003, que l'estructura, i val a dir que tampoc s'ha desplegat del tot i aquesta moció, doncs, el que fa és contribuir a desplegar-la, i el desgraciat..., bé, l'assassinat, perquè cal dir les coses pel seu nom, doncs, dels dos agents del Cos d'Agents Rurals a Aspa, el 21 de juny de 2007, que és de naturalesa molt diferent, però que s'ho traga el cos i marca, en definitiva, un abans i un després.

Un cos que ha anat passant, doncs, d'un departament a altre departament. Entre el 80 i el 99 va estar als departaments d'Agricultura, que tenien noms que s'anaven modulant, però, per entendre'ns, d'Agricultura. Del 99 al 2001 va estar Interior; és una breu etapa, però havia estat..., l'aleshores conseller Pomés n'era el responsable. Del 2001 al 10, Medi Ambient, que també va prendre diferents noms. Del 2010 al 21 va tornar a Agricultura, doncs, al departament titular d'Agricultura amb denominació diferent, però ja ens entenem. I d'ençà del 21 cap aquí, doncs, a Interior no?

De fet, en el Cos dels Agents Rurals hi ha, d'alguna manera, dues..., m'atreveria a dir fins i tot dues ànimes, dues visions, una més ambientalista, més protectora, i l'altra, doncs, d'assumpció de qüestions policials. El fet que estigui a Interior jo crec que ha accentuat més aquest perfil. Però, en qualsevol cas, nosaltres en vam celebrar la incorporació perquè té funcions també de policia judicial en cas d'incendis i d'investigació. I, per tant, ens sembla encertada la seva incorporació, en el benentès que ha de tenir sempre l'entesa –i creiem que a vegades la té i a vegades grinyola una mica més– amb el Departament d'Acció Climàtica –abans n'haguéssim dit d'Agricultura d'Acció Climàtica, no?

De tots els punts de la moció, que ja he avançat que, doncs, hi votariem a favor de tots, llevat d'un, en voldríem destacar quatre, per no entrar en tots, i detenir-nos-hi una mica, no?

El primer d'ells és el punt número 6, el que fa referència a la jubilació. De la mateixa manera que el nostre grup parlamentari va fer costat a la jubilació anticipada en el Cos de Mossos d'Esquadra, que, afortunadament, va arribar –tard, però finalment va arribar–, doncs, seguirem fent costat a una demanda legítima del Cos d'Agents Rurals. Ho hem parlat amb els sindicats, ho hem parlat amb els comandaments, ho hem parlat amb el departament, i aquesta és una decisió que no competeix exclusivament a aquesta cambra, però que, en qualsevol cas, nosaltres hi votarem a favor i farem tot allò que estigui a les nostres mans per normalitzar una situació, per homogeneïtzar els cossos, no?

L'altre punt que volíem parlar és el punt número 9. És aquesta coordinació amb l'Infocat. Abans deia que a vegades les coses no s'ajusten. A les portes o ja començada la darrera campanya d'incendis de l'estiu passat, doncs, hi va haver una mica un estira-i-arronsa que va provocar neguit tant al Cos d'Agents Rurals com, en un altre negociat, a les agrupacions de defensa forestal, i, una mica, qui va signar la pau o va reconduir les coses va ser el Departament d'Acció Climàtica. Però tenim la sensació que això no ha continuat gaire més, i ens preocupa una mica –i, per tant, donarem suport a aquest punt sobre l'Infocat– d'ajustar bé, de clarificar bé les competències en aquest sentit.

El punt número 11 creiem que és fonamental i hauria de ser més fàcil que mai, estant tots a l'aixopluc del mateix Departament d'Interior, la coordinació de les competències amb el Cos de Mossos d'Esquadra, particularment en l'àmbit natural, diguéssim, del Cos d'Agents Rurals, que és el de Medi Ambient.

I el punt número 12, que és l'únic en què ens abstindrem, és el tema de les armes, perquè creiem que s'ha de negociar, doncs, amb el Govern central i amb el qui pertoqui, en una sentència que és, realment, m'atreviria a dir «alambicada» o, com a mínim, interpretable, i, per tant, nosaltres no hi votarem en contra. Sí que estem d'acord amb que ambdós governs transitin i donin compliment a aquesta sentència, que, certament, per la informació que nosaltres tenim, és «alambicada», és interpretable.

En qualsevol cas, deixar constància del nostre agraïment a la feina dels agents rurals de tots aquests últims trenta anys, i esperonar-los, doncs, que continuïn en aquesta línia de protecció del medi natural.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de VOX. té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bé; gràcies, presidenta. Señores y señoras diputados, miembros del Cos d'Agents Rurals *que ens acompanyen*. Los agentes rurales, también conocidos como «agentes forestales» o «agentes medioambientales» en otras regiones de España, son esos funcionarios públicos que tienen atribuida la principal función constitucional de proteger y conservar el medio ambiente y el importante patrimonio natural de nuestro país.

Y, desde VOX, lo primero que queremos decir es que les trasladamos absolutamente todo nuestro apoyo a los más de seis mil agentes de los cuerpos de guardería forestal que cuidan, como decimos, de nuestro medio ambiente, incluidos, obviamente, los agentes del Cos d'Agents Rurals.

Sí hemos de decir que nos parece un poco absurdo que en algo tan importante como es la protección del medio natural español, que es uno, ¿eh?, que no tiene fronteras interiores físicas y en donde los ríos, las cordilleras, las mesetas o las superficies boscosas se extienden muchas veces más allá de los límites de una comunidad autónoma, no tengamos un cuerpo nacional único potente en esta cuestión, ¿eh?, tengamos que estar con diecisiete organismos autonómicos de protección medioambiental, muchas veces mal coordinados entre sí. Pero, en fin, este es el mal de nuestra querida España de las autonomías, ¿eh?, que nos hace muchas veces ineficientes; ineficientes con diecisiete sistemas educativos, con diecisiete sistemas fiscales o también con diecisiete cuerpos forestales.

Dicho esto, en relación con el Cos d'Agents Rurals y la moción, le queríamos dar tres avisos al Govern. En primer lugar, que no utilicen el Cos d'Agents Rurals para atacar al Seprona de la Guardia Civil, porque sabemos que ustedes, y también los proponentes de la moción, tienen esa voluntad; esa voluntad de excluir a la Guardia Civil de Cataluña y de usurpar sus competencias medioambientales y también

las competencias exclusivas que ejercen en el mar. Y esto... Oiga, esto lo ha pactado Junts con Esquerra y con los comunes en el pacto de presupuestos del año 22. Yo se lo leo literalmente. Pedían el *traspàs del* Seprona en Cataluña al Cos d'Agents Rurals. Esto no me lo invento.

Por tanto, aquí nos van a tener absolutamente siempre enfrente. La Guardia Civil se queda en Cataluña (*alguns aplaudiments*), porque la Guardia Civil es una institución fundamental en toda España, y desde Vox vamos a seguir exigiendo que la Guardia Civil tenga todos los medios necesarios para trabajar en nuestra región, ¿eh?; medios que, por cierto, el gobierno del PSOE les niega, como tristemente hemos tenido que ver en Barbate.

Y, en segundo lugar, porque la misión del Cos d'Agents Rurals es una misión de colaborar con el Seprona. Esto yo creo que los que tienen conocimiento jurídico lo sabrán. El Cos d'Agents Rurals es una policía judicial genérica –artículo 283.6 de la ley de enjuiciamiento criminal– y, en este caso, comparte esa función de policía judicial genérica con alcaldes, con autoridades administrativas; pero no son policía judicial en sentido estricto. En sentido estricto, la policía judicial son esas unidades a las que los jueces y fiscales encomiendan específicamente la investigación de delitos medioambientales. En este caso, en materia de policía medioambiental, es el Seprona.

En segundo lugar, respeten las competencias del Estado. Ustedes, cada vez que aprueban una normativa, la justicia se la tumba. Esto ha pasado con el reglamento de armas del Cos d'Agents Rurals, por invadir competencias del Ministerio del Interior. Y entendemos que esa no es la manera de verdad de proteger a los *agents* del Cos d'Agents Rurals.

Y, en tercer lugar, terminen con la discriminatoria feminización forzosa que están implantado en todos los cuerpos operativos de Interior, también en el Cos d'Agents Rurals. Esta reserva del cuarenta por ciento de plazas para las mujeres es una bofetada a todos los funcionarios, hombres y mujeres, que llevan tiempo dejándose la vida en servir y en proteger a los ciudadanos. Ustedes se han cargado los principios básicos de acceso a la función pública, el mérito y la capacidad, y están trasladando un mensaje en Cataluña que es lamentable: que en Cataluña se valora más el sexo que la capacidad de los funcionarios o funcionarias, ya sean *mossos*, *bombers* o agentes rurales.

Su política de cuotas solo busca alimentar su discurso discriminatorio y asegurarse el voto fácil de determinados colectivos. Pero, en realidad, perjudican a la sociedad, porque, en los momentos o en las situaciones difíciles a los que tienen que enfrentarse estos agentes muchas veces, la sociedad necesita a los mejores profesionales, sean hombres o mujeres, y desde luego no necesitan cuotas. Su modelo de feminización forzosa es artificial, tensiona la sociedad y genera discriminación. Porque es discriminatorio que un aspirante, por ser varón, solo pueda acceder a seis de cada diez plazas convocadas y, en cambio, si es mujer pueda acceder a la totalidad de las diez plazas y, además, a cuatro de ellas, de forma exclusiva y excluyente hacia los varones.

Hoy las mujeres están presentes de forma mayoritaria en numerosas profesiones, como las profesiones médicas, la judicatura, la educación... Y han llegado de una forma natural, por sus méritos, por su valía, sin necesidad de ningún político mesiánico y sin necesidad de ninguna cuota para eso. Por eso les volvemos a decir que dejen de discriminar a los catalanes por su sexo, respeten la igualdad, el mérito y la capacidad como principios de acceso a la función pública y abandonen su injusta política de cuotas, que solo responde a criterios políticos y que perjudica tanto a hombres como a mujeres.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies, presidenta. Bon dia de nou, diputats, diputades. Donar la benvinguda també als membres del Cos d'Agents Rurals i resta de persones que heu vingut a presenciar aquest debat. Malauradament, em toca intervenir sempre després –o normalment– d'aquesta fúria vomitiva de l'extrema dreta i d'aquesta..., tot conjunt de tonteries. I em sap greu, però no me'n puc estar, de dedicar-los una estona a respondre'ls.

Amb aquest argument, dut a l'absurd, no?, de que no necessitem quinze cossos d'agents rurals per a les quinze autonomies. Suposo que entre Portugal i l'Estat espanyol sí que hi ha fronteres naturals i que aquest argument d'un sol cos d'agents rurals de tota la península, de tot Europa, no hi hauria de ser, tampoc, amb aquest argument; només a la frontera d'Espanya. ¡España! Agents rurals d'Espanya; la resta té fronteres naturals. És absurd aquest argument i no s'aguanta per enlloc. I això algú els hi ha de dir. I segon... (*Aplaudiments.*) Entre Porto i Oviedo hi ha una frontera natural que delimita que hi hagi d'haver agents rurals diferents, sota la seva lògica. No s'aguanta per enlloc. Quina Ximpleria!

Per altra banda, sobre les quotes, per la naturalitat i no respectar, tal... Això ja és que ni s'aguanta per enlloc. Vostès ho van dient, vostès van fent propaganda, vostès van alimentant aquest discurs de l'odi, aquest discurs d'extrema dreta, aquest discurs contra les dones, perquè, en definitiva, és un discurs contra les dones que no s'aguanta per enlloc. Els hi hauria de fer vergonya. I els hi hauria de fer vergonya amb la que està caient. I sabem perfectament a quins interessos serveixen.

Dit això, primer de tot, un agraïment als agents rurals per la seva tasca, per la seva tasca que fan en la preservació del medi ambient i pel seu compromís en uns anys que han estat especialment complexos en tota la funció pública i especialment també en aquest cos, per la falta de recursos, per les retallades, per la falta de relleus i, per tant, per tota aquesta situació de falta d'efectius en molts casos.

Dit això, ens sembla interessant aquesta moció preventiva que s'ha presentat per part de Junts, arran també d'un comunicat que va fer una força sindical dins del Cos d'Agents Rurals, advertint de diverses qüestions que es posaven damunt la taula i per les quals pensaven que el Govern podia anar cap a aquesta banda. Ens sembla interessant que s'hagi posat damunt la taula i ens sembla important que el Govern hagi desmentit totes aquestes qüestions, no?, i que ho veiem en les votacions i que, per tant, quedí evidenciat que qüestions tan preocupants com la lliure designació de comandaments o el perllongament de la jubilació no formen part dels plans del Govern, cosa que ens semblaria un greu error.

En tot cas, ens semblen absolutament legítimes totes les demandes sindicals que es plantegen, tant en l'àmbit de la dignificació del cos, en l'àmbit del compliment dels requisits legals i en l'àmbit de l'enfortiment dels serveis públics, especialment també en el Cos d'Agents Rurals, i, per tant, hi donarem suport. També ens sembla especialment rellevant aquesta preocupació davant el que ha passat en moltes altres àrees d'Interior, però no exclusivament, en les quals s'ha anat tirant milles i no s'ha comptat amb els treballadors i treballadores o no s'ha comptat amb els sectors afectats. Que es posi damunt la taula que per al nou PECAR hi hagi la col·laboració, la participació i l'escolta de tots els treballadors i treballadores i, en aquest cas, dels agents rurals. Per tant, ens sembla especialment important.

Dit això, ens sembla que la moció ha millorat molt amb totes les esmenes que s'han presentat per part dels comuns, a qui també agraïm la feina, perquè matisaven les qüestions que ens semblen importants, i donarem suport pràcticament a la totalitat de la moció. Compartim amb l'espai dels comuns aquesta preocupació per l'ex-

ternalització quan no hi ha altre remei. També ens sembla que s'ha de posar la via pública al centre i que no ens val dir: «Com que no s'enforteix la via pública, anem o permetem una certa col·laboració externalitzada.» No ens sembla que aquesta sigui la via correcta. S'ha d'anar per la via de millorar les condicions públiques perquè això es pugui cobrir de forma pública. Per tant, en aquest punt ens abstindrem.

I sí que una reflexió respecte a la qüestió de les armes. Nosaltres votarem en contra d'aquest punt. No ens sembla correcte, no estem d'acord amb l'obligatorietat de les defenses o amb l'obligatorietat de les armes quan així ho diuen els comandaments en el cas dels agents rurals. Entenem d'on ve aquesta preocupació, compartim la preocupació pel cas que es va donar i per l'assassinat de dos agents rurals, però tenim seriosos dubtes que el fet d'anar armats o d'anar armades pugui resoldre, en la majoria dels casos, aquestes situacions, no pugui generar situacions encara més greus. I, en tot cas, pensem que per a una situació molt puntual, que alhora no és proporcional al risc general amb el que es troben els agents rurals, i perquè pensem que aquesta solució podria agreujar encara més determinades situacions com les que es van viure malauradament en aquells moments, no solucionaríem la problemàtica.

Així que, de nou, moltes gràcies al Cos d'Agents Rurals. I fins aquí la intervenció.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats... Benvinguts els representants del Cos d'Agents Rurals. I manifestar, primer de tot, el nostre suport a aquest cos.

Avui la senyora Abella ens ha presentat aquesta moció amb un estil una mica diferent del que va fer a la interpellació fa cosa de quinze dies. Aleshores, va fer més de primer grup de l'oposició, va tenir més aquesta..., va seguir aquesta estratègia de semblar un grup de l'oposició. Bé, suposo que això té molt a veure amb aquesta picabaralla, amb aquesta mena de picabaralla contínua que volen tenir Esquerra i Junts, que –ho hem de dir clarament– no deixen de ser les dues cares de la mateixa moneda, però que, en tot cas, tenen una picabaralla, una aparent picabaralla, cercant el suport màxim en el seu àmbit electoral, que és el del separatisme. Per tant, res de nou.

És obvi que ho tenen fàcil, perquè ho hem vist a bastament també en aquest Parlament per part del Partit dels Socialistes de Catalunya, doncs, i també, dins del seu grup, Units per Avançar, tampoc es fa aquesta oposició que caldria, i perquè també els hem de dir als Socialistes i Units per Avançar que no és el mateix ser cap de l'oposició que no fer pas cap oposició, que és, una mica, la situació en la que habitualment es troben, no? Bé, jo crec que, efectivament, Junts se sent còmode jugant aquest rol, que el vol jugar, i que, en tot cas, ho té ben fàcil, no?

No hem de perdre de vista el contingut de la moció. La moció que avui ens presenta Junts va una mica en la línia de fer veure que fan oposició, seguint escrivint aquesta història interminable. Però ens presenten una moció que vol ser l'impuls i que cal que sigui l'impuls de l'acció del Govern per enfortir el Cos d'Agents Rurals, que ha estat –hem de dir-ho clarament– sempre la ventafocs de la gestió ambiental, que és competència de la Generalitat –competència compartida, però competència de la Generalitat.

I ho fan amb aquest estil habitual de presentar la moció com si mai haguessin tingut res a veure amb les vicissituds i amb el desenvolupament del Cos d'Agents Rurals que ens ha portat fins aquí, no?, com si mai haguessin tingut cap mena de responsabilitat de govern, com si fossin una mena de nousvinguts que no han tingut mai encara l'oportunitat de potenciar els agents rurals. Hem de recordar que fins fa molt poc temps hi tenien molt a dir, però potser no ho deien prou. Ara fan com si mai haguessin pogut dir res. Però, en tot cas, bé, això és la política i ens hi hem d'acostumar.

Des del Grup Parlamentari de Ciutadans sí que creiem que s'ha de parlar en aquest Parlament i que no es parla massa sovint –és veritat– del Cos d'Agents Rurals, donant-li precisament la importància que realment té per tal que deixi de ser, d'una vegada per totes, doncs, la ventafocs en el sistema de gestió mediambiental.

Les funcions competencials del Cos d'Agents Rurals estan clarament marcades, estan definides a la Llei 17/2003, i el Cos d'Agents Rurals ha de disposar de totes les eines materials i humanes per poder desenvolupar plenament les seves funcions. Per la nostra part, no trobaran més que suport a que sigui així. Hi ha una manca de prou desenvolupament d'aquesta llei, i potser és el moment de que es posi fil a l'agulla: més i millors recursos materials, més recursos humans amb un pla de carrera adequat i amb la millor formació possible per desenvolupar amb eficàcia les seves funcions.

Aquesta moció recull un seguit de propostes que, en bona mesura, volen donar resposta a les inquietuds i a les expectatives dels membres del Cos d'Agents Rurals; una moció amb dinou punts que, finalment, recull les esmenes d'En Comú Podem en tretze dels punts. Per tant, senyora Abella, gairebé podríem parlar d'una moció no sé si comandita o d'En Comú Podem.

Des del Grup Parlamentari de Ciutadans, creiem que moltes d'aquestes inquietuds són atenedibles i han de tenir resposta des del Govern de la Generalitat; unes inquietuds i uns anhels que sovint no han tingut aquesta resposta. No tenim del tot clar que l'actual Govern estigui disposat a posar fil a l'agulla o prou fil a l'agulla perquè això sigui així.

En qualsevol cas, des de Ciutadans recolzarem bona part de la moció, pràcticament en la seva totalitat, i esperem que la versió final que avui s'aprovi no esdevingui paper mullat, com ha passat massa sovint amb d'altres mocions i resolucions que s'han pres en aquest Parlament.

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera

Gràcies. Per part de la diputada no adscrita..., té la paraula la diputada Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Gràcies, vicepresidenta. Portar demandes sindicals és ben legítim, però hauríem de ser molt més rigorosos, sobretot quan parlem d'aspectes de funció pública en la moció. Considero que algunes demandes no poden ser una arma política, sinó que han de proposar-se en el sentit d'una millora en la prestació del servei de qualitat per als ciutadans, i posar els empleats públics, inclosos els dirigents electes, al servei de la ciutadania d'un país exigent, democràtic i plural, com és l'exemple del Cos dels Agents Rurals.

Per part meua, m'abstindré en aquesta votació.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, vicepresidenta. Molt ràpidament. D'entrada, agrair la feina a la diputada Lozano i a la diputada Fornells.

En el cas d'En Comú Podem, hem pogut arribar a moltes transaccions. Sí que és cert que en el que no ens hem acabat de posar d'acord és en el tema de quina gestió fem de la contractació d'empreses publicoprivades. Es defensava que no es fes en cap cas. Jo penso que a vegades les necessitats i el dia a dia ens poden arribar a superar i que no ens podem limitar a prohibir-ho, però sí a deixar-ho com a última ràtio per optimitzar tots els recursos.

A la diputada Fornells, doncs, dir-li que sí, malauradament no hem pogut acceptar les esmenes perquè anaven en el sentit d'allargar terminis, de rebaixar expectatives, tot i que entenc la seva sensibilitat pel cos. I celebro també, com ho ha fet la CUP, l'afirmació de que no hi ha intenció d'allargar l'edat de jubilació i de deixar l'Infocat tal com està.

A VOX: que fàcil és ser diputat de VOX. Vull dir, perquè per a tot tenen el mateix discurs. Canviem TV3 per Agents Rurals i val. Canviem Mossos d'Esquadra per Agents Rurals i també val. Cinc minuts perduts, perquè dels dinou punts que hi havia a la moció no s'han posicionat sobre cap. I també, si tant els importa la Guàrdia Civil i el Seprona, per què no feien esmenes? No els hi haguéssim acceptat, però almenys haguessin dissimulat (*remor de veus*) allò de que parlen molt i treballen poc. Però bé...

I ràpidament, amb aquests trenta segons, el tema del reglament d'armes. També volia aclarir-ho una mica, perquè hem fet una transacció. El que proposem finalment és negociar amb el Govern de Madrid i després crear un nou reglament, perquè entenem que el que hi havia ara ha quedat tan trossejat que també ha perdut l'essència.

I comunicar una fe d'errates: parlàvem, al punt 2, de «pla estratègic del Cos d'Agents Rurals» i... No, de «pla especial del Cos d'Agents Rurals». I on hi posa «especial» hi hauria de constar «estratègic».

Gràcies a tothom pel suport.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 21 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat

302-00395/13

I continuem precisament amb el vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat; presentada pel Grup Parlamentari de VOX. Per exposar-la té la paraula la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Justo después de mi interpelación, el Govern presentó su plan territorial sectorial de vivienda. Así que, señores del Govern, van ustedes a incorporar al sindicato de okupas y a la Plataforma de Afectados por la Hipoteca, a la que perteneció Ada Colau, al Consejo Asesor de la Vivienda de Cataluña. ¿Están ustedes de broma o nos están tomando el pelo? ¿Qué va a ser lo siguiente, que el consejero Elena incorpore un sindicato de crimen organizado en el consejo asesor de seguridad? ¿Su mecanismo de resolución de problemas es incluir delincuentes como asesores de sus políticas? ¿No tienen ustedes ya suficientes con los que hay en sus filas indultados por Sánchez? (*Remor de veus.*)

Sí, sí, hemos leído la resolución provisional de su plan territorial de vivienda. Y aparte de lo del sindicato de «inquiokupas», mucho «haremos, haremos, haremos» y nada de «cómo lo haremos». Al contrario que VOX, que hoy presentamos seis medidas que explican el cómo mejorar el acceso a la vivienda en Cataluña. No es que hayamos descubierto la pólvora, ni mucho menos, es que escuchamos a los que más saben sobre el mercado inmobiliario, cosa que ustedes no hicieron ni durante las ponencias sobre el proyecto de ley de urgencia habitacional ni durante las decenas de ponencias en el área de economía o de territorio. Lo único –lo único– que reduce el precio en el mercado inmobiliario es el aumento de la oferta. Ni contenciones de rentas, ni expropiaciones a empresarios ni fomento de la ocupación

ilegal. Nuestra medida: aumentar la oferta. Las suyas: las tres anteriores, que son las que han llevado a Cataluña al punto en el que nos encontramos.

Y para aumentar la oferta existen tres variables: construcción de vivienda –uno–, eliminar las leyes, los aranceles y las imposiciones que ahogan a las empresas constructoras e impulsar el mercado de alquiler con incentivos y mejorar la seguridad jurídica. Todo esto sin perder de vista que trabajamos por y para los españoles, por lo que es de sentido común que nos centremos en cubrir sus necesidades antes de desviar ayudas y recursos a los recién llegados de otros países. Como dice el famoso dicho «póngase a la cola».

VOX propone primero que reconozcamos que existe un problema que acarrea graves consecuencias para los catalanes y que está causado por su dejadez y por sus continuas políticas erráticas.

Lo segundo que propone VOX es que se utilicen todos los recursos, tanto económicos como jurídicos, para construir obra nueva. El Departamento de Territorio dispone de un presupuesto que se debe ejecutar de forma racional, atendiendo a las prioridades vitales como son la vivienda. Lo de gastar millones y millones en publicidad para fomentar el uso del catalán en el cercanías no es de recibo. Deben reformar las leyes urbanísticas para liberar suelo, dejar de penalizar a empresarios de la construcción mediante tasas autonómicas o burocracia infinita y fomentar la colaboración público-privada. Porque sí, necesitamos que esas empresas construyan lo que ustedes no construyen.

Lo tercero que proponemos en VOX es derogar todas las leyes que propician la inseguridad jurídica que padecen los arrendadores: leyes que fomentan la ocupación ilegal, leyes de contención de rentas que disuaden a cualquier familia a ofertar su piso a cualquier extraño o a invertir en ladrillo en vez de abrir un fondo de pensiones.

Y, por último, ¿ustedes han visto a alguna madre quitarle el bocadillo de las manos a su hijo para dárselo al vecino del quinto? No, ¿verdad? Pues eso es lo que hacen ustedes con las ayudas sociales. Eso es lo que ustedes están haciendo con los pisos de protección oficial, con las ayudas de alquileres sociales o las mesas de emergencia. Como diría esta madre, cuya prioridad es alimentar a su hijo, «los de casa primero». Y para el que no entienda quiénes son los de casa, como la consejera, pues no se preocupe, que serán los propios catalanes los que se están encargando de enseñárselo a ustedes.

Muchísimas gracias.

La vicepresidenta primera

Atès que no hi ha esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Eva Candela Lopez.

Eva Candela Lopez

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... Diputades de VOX, no els estranyarà, és més, segur que els hi donarà satisfacció que els hi digui que les nostres idees, les del Grup Socialistes i Units per Avançar, estan lluny, molt lluny de les seves en temes relacionats amb el dret a l'habitatge, però també en molts d'altres. I tampoc els hi estranyarà, doncs, que el nostre vot avui sigui contrari a la seva moció.

Perquè, mirin, ho confonen tot, és que tot es posa al mateix sac. I la intervenció de la diputada, fa un moment, així ho ha demostrat. No esmerçaré massa temps en la intervenció d'aquesta moció que avui ens ocupa, però sí que voldria fer-li algun comentari. Diputada García, celebrem que tingui interès en il·lustrar-se amb els informes que elabora Insocat. En la interpellació de l'anterior Ple ens va donar algunes de les dades que havia tret de diversos informes. Però miri, diputada, quan es llegeixen informes, cal que es llegeixin i es reflexionin en tota la seva amplitud i magnitud, no només en allò que a vostè li interessa treure d'un informe.

I parli també una altra vegada, quan sigui possible, de les desigualtats; per exemple, en el cas de les desigualtats de la població d'origen migratori. La taxa de risc de pobresa o exclusió es triplica en les persones migrades respecte a les de nacionalitat espanyola. Aquestes dades mirin de veure-les també en els informes que llegeixen.

Però, clar, és que això no és cert. Segons vostès, que en el seu acord sisè d'aquesta moció queda perfectament clar, diuen: «Canviar els criteris de l'atorgament d'habitatge protegit, ajudes al lloguer i lloguer social o mesa d'emergència per prioritzar els espanyols i estrangers que hagin contribuït a les arques públiques.» Això és inadmissible, diputades de VOX –inadmissible. Com inadmissible és també que en la interpellació que va fer el Ple passat digués: «Govern, treballin per als catalans honorats i no per als delinqüents.»

Aquestes afirmacions són inadmissibles, diputades de VOX. Jo espero que la nostra ciutadania vegi el nivell de manipulació dels missatges de VOX, vegi el perill que suposen aquestes proclames de VOX per a la nostra democràcia, per a la justícia social i, en definitiva, per als drets humans.

Moltes gràcies per la seva atenció, diputats i diputades.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Maite Selva i Huertas.

Maite Selva i Huertas

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, un cop més ens trobem davant d'una moció amb el segell en blanc i negre de l'extrema dreta. En aquest cas, ens porten una moció que ens planteja diferents propostes d'habitatge que no són una resposta del que realment necessita la ciutadania d'aquest país. I deixin-me que entomi, ja des d'un bon principi, la radiografia real pel que fa a aquesta problemàtica. I crec que la puc fer amb coneixement de causa, com a alcaldessa, com la poden fer altres diputats d'aquesta cambra que coneixen i viuen cada dia els problemes reals dels seus pobles i les seves ciutats.

I els hi dic perquè, la veritat, aquesta moció es pot percebre amb una visió ciutadana..., sinó que aquesta planteja polítiques d'habitatge allunyades de la gent. Perquè, desenganyem-nos, els problemes de les famílies catalanes no responen a nacionalitats, sinó a necessitats i vulnerabilitats. Deixin d'assenyalar i excloure els catalans, perquè sí, és cert, tenim un gran repte com a país pel que fa a l'habitatge, però aquest no el resoldrem, tal com especifica aquesta moció, amb la liberalització del sòl o amb incentius fiscals per a les constructores. La resposta ha d'anar molt més enllà. I com a Junts per Catalunya detallaré a continuació les principals propostes que tenim clar que s'haurien d'implementar per entomar realment la necessitat, perquè les famílies catalanes, i en especial les més vulnerables, requereixen mesures per garantir habitatge urgentment. No poden esperar més.

Perquè aquí tots hem de fer els deures, i ja n'hi ha prou de veure habitatges tancats i barrats, propietat de la Sareb, mentre aquests en molts municipis podrien minimitzar la manca d'habitatge assequible o social per a les famílies. Cal que aquests es traspassin d'una vegada per totes a la Generalitat de Catalunya per posar-los a disposició dels municipis, que som els que tenim coneixement de les necessitats sobre el terreny dels nostres conciutadans.

Per altra banda, sorprèn molt veure com ha oblidat un dels principals demanants d'habitatges, sense presentar ni una sola proposta per a aquests. On són les propostes per als joves? Sense poder accedir al seu primer habitatge, no tindran projecte de futur propi. Avui, l'emancipació juvenil, i concretament l'habitatge, resulten un maldecap per als nostres fills. Accedir al primer habitatge sovint els resulta impossible si no és compartit amb companys o si tenen la sort de poder comptar amb el suport familiar.

Per tant, és evident que calen mesures concretes per revertir-ho. Des de Junts per Catalunya plantegem augmentar fins als trenta-cinc anys l'edat d'adquisició d'habitatge jove en l'impost de transmissió patrimonial; rehabilitar habitatges per a joves en zones rurals, per així atacar des de l'arrel el despoblament existent en molts dels nostres pobles; augmentar la dotació dels ajuts al lloguer per a joves fins a 40 milions d'euros –actualment, molts joves catalans formats i amb feines dignes tenen problemes per assumir el cost del lloguer, fet que impossibilita la seva emancipació–; crear una línia pròpia de crèdits també per a l'emancipació, pensada no només per a la compra del primer habitatge, sinó també per ajudar aquells joves on topalls com les fiances amb els lloguers els suposen el principal escull, per tal d'emancipar-se; impulsar veraders incentius i bonificacions fiscals pensant en les dues parts, tant per als joves que accedeixen a l'habitatge com els propietaris que els posen a disposició d'aquests.

I, un cop més, veiem com ens presenten una moció pensada només per assenyalar, estigmatitzar i discriminar i no per al que realment es treballa en aquesta cambra, que és principalment buscar solucions per donar resposta a les necessitats dels catalans i les catalanes. Junts per Catalunya ho tenim clar: les polítiques d'habitatge ens interpel·len a tots, perquè les necessitem tots. I és per això que no deixarem de treballar, pensar i presentar totes i cada una de les mesures que entomin el gran rept que tenim com a país pel que fa a l'habitatge. Perquè sense polítiques d'habitatge no hi ha emancipació juvenil; sense emancipació no hi ha futur per als joves, i sense els joves no hi ha futur de país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Bon dia, diputats, diputades, presidenta. Aquesta moció de VOX és una moció que té com a finalitat sustentar aquesta falsedat que vostès sempre posen sobre la taula, que ens diuen que a vostès els interessa la gent que es lleva cada matí per anar a treballar, i no és així. El que els interessa és que la situació no canviï i per això posen sobre la taula la mateixa recepta de sempre, que és que operi el mercat. Però, és clar, com que vostès mateixos reconeixen que la situació de l'habitatge és dramàtica, no queda donar com a resposta la mateixa recepta de sempre. I, per tant, vostès el que fan aquí és una cosa molt típica seva, que és reescriure les coses, reescriure el que ha passat.

Afirmen que en els darrers deu anys hi ha hagut ineficiència en les polítiques d'habitatge, a les que qualifiquen de «polítiques intervencionistes d'habitatge», i aquí hi ha la reescriptura de les coses que vostès sempre fan. Quines polítiques intervencionistes? De què ens estan parlant, de polítiques intervencionistes? S'ha abaixat el preu dels lloguers? No. S'ha limitat el preu de venda del sòl o fixat màxims de preus de venda que cobreixin només el benefici industrial i no vagi més enllà d'aquest? No. S'ha fet que els contractes siguin indefinits? No. S'han fet expropiacions? Vostè parlava d'expropiacions. Jo no n'he vist cap, d'expropiació; no, cap ni una n'he vist. S'han limitat els pisos turístics? No. Doncs, per tant, el primer que han de fer és aclarir-nos quines són les polítiques intervencionistes a les que vostès es refereixen a la seva moció, perquè és que aquestes polítiques intervencionistes no s'han fet.

Ens preguntem per què ho situen en el marc dels darrers deu anys. No, nosaltres no sabem per què trien aquest marc temporal, perquè per nosaltres està clar que aquesta situació d'ineficiència a la que fan referència a la moció arrenca precisament de la falsa transició del règim del 78, que tant va fixar-se en assegurar la institució de la monarquia, a la que, no?, li dedica molts articles, i que tan poc..., o sí, o tan va fixar-se en situar l'habitatge precisament en un capítol on és un dret que no és exigible

ble, que no és materialitzable i que no serveix absolutament de res si no és estar al servei de l'economia.

Mesures concretes que vostès proposen: que el Govern executi el pressupost 2024 en habitatge. Però, i si el pressupost és zero? No s'ho han preguntat? De veritat que a aquestes alçades vostès no són capaços de posar sobre la taula una xifra? Què proposen vostès per destinar a l'habitatge: 600, 1.000, 2.000 milions? Nosaltres tenim una proposta política; encara no coneixem la seva.

Reformar les lleis urbanístiques per alliberar sòl. Què vol dir «alliberar sòl»? Però si el sòl ja està alliberat, senyors de VOX. Precisament, a finals dels noranta, els senyors que tenen a darrere..., el Partit Popular va procedir a la liberalització del sòl, i ara mateix ja està liberalitzat. O és que vostès el que plantegen és deixar que existeixi el sòl urbà, el sòl urbanitzable, i que això sigui un campí-qui-pugui i que tothom, sense planejament urbanístic, construeixi cases per tot arreu? Proposen això, vostès? Si vostès volen abaixar el preu de compra, el que cal fer són dues coses molt senzilles: limitar el preu del sòl i, l'altra, limitar el marge en la venda, que només quedi reduït al benefici industrial. I aquestes propostes són molt clares, molt senzilles, molt diàfanes, però vostès, evidentment, no les proposen.

I, alhora, ens suggereixen la construcció d'habitatge protegit. I vostès, a la mateixa ocasió, ens diuen que s'han d'abaixar el que vostès en diuen «penalitzacions fiscals autonòmiques». És a dir, si vostès proposen reduir tot allò que té a veure amb tipus impositius, no?, com impost de transmissions patrimonials, com trams autonòmics, com pretenen que es construeixin aquests habitatges protegits? És que no cauen del cel els habitatges protegits, es necessiten diners per fer aquests habitatges. I la frase «reduir la imposició de cessions als empresaris que tinguin com a línia de negoci el mercat immobiliari», directament aquesta frase, doncs, no ens queda clara.

Només ens queda clara una cosa: que vostès, en tota la ocasió, quan parlen de persones físiques sempre al costat hi posen la paraula «espanyoles», persones espanyoles. En canvi, en aquesta frase, quan es refereixen a les empreses a les que s'han d'abaixar els tipus impositius, vostès ja no hi posen la paraula següent d'«espanyols». I entenem que aquí precisament hi ha una picada d'ullet als fons internacionals, que de ben segur que estan molt contents amb la seva existència.

I, ja per acabar, només dir que aquest febrer fa vint-i-cinc anys de l'empresonament en règim d'aïllament del líder kurd senyor Abdullah Öcalan a la presó d'alta seguretat d'Imrali, i dimarts, precisament, diverses diputades de diferents parlaments europeus ens reuníem amb els seus advocats i amb diferents organitzacions de drets humans. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Fa tres anys que no es té cap notícia sobre ell, ni una, i una situació que no té cap més nom que no sigui el de tortura. Per això aprofitem avui, amb motiu d'aquests vint-i-cinc anys de l'empresonament, per exigir la intervenció del Comitè de Prevenció de la Tortura, que faci complir els seus propis informes i recomanacions. I, pel que fa a...

La vicepresidenta primera

Diputada...

Montserrat Vinyets Pagès

...en termes de democràcia, exigim la llibertat immediata del senyor Öcalan i tots els presos polítics kurds.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies.

La vicepresidenta primera

Des de l'escó?

Susanna Segovia Sánchez

Des de l'escó. Gràcies, presidenta. Doncs, efectivament, des de l'escó, només per anunciar el nostre vot en contra d'aquesta moció, perquè la ultradreta té zero credibilitat per parlar de drets socials i de serveis públics. Justament allà on governa amb el Partit Popular el que fan és retallar-los. I perquè, a més a més, el que intenten fer és estigmatitzar i confrontar les famílies més vulnerables entre elles, amb la seva estigmatització per l'origen de les famílies.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas... El acceso a la vivienda, que debería ser un trámite ilusionante dentro del proyecto de vida de todos y cada uno de nosotros, se ha convertido, para la inmensa mayoría de la ciudadanía, en la primera dificultad a la hora de desarrollar sus planes. Para los más afortunados, la vivienda absorbe la mayor parte de nuestros ingresos, pero cada vez son más los que ni destinando la práctica totalidad del sueldo a ello pueden acceder a una vivienda para ellos o para sus familias. Si no encuentran apoyo en familiares que les ayuden, como ocurre con los jóvenes, que cada vez son menos jóvenes cuando pueden salir de casa de sus padres, o no recurren a situaciones creativas que no siempre son deseables, pueden encontrarse directamente en la calle o requerir ayuda de las administraciones para tener un alojamiento básico.

En Cataluña existe una ley, que es la Ley 18/2007, del derecho a la vivienda, que pretendía enfrentar el problema. Hace diecisiete años ya que se aprobó, y establecía que en veinte años se tenía que llegar al objetivo de que el quince por ciento del parque de vivienda tenía que ser de uso social. El planteamiento no era malo, y además se daba un plazo de veinte años, que es un plazo bastante realista, para poder ofrecer una mejora notable y estable en vivienda. Y si los sucesivos gobiernos se hubieran tomado en serio esa ley, que se aprobó en nuestro propio Parlamento, sin duda alguna hoy seríamos pioneros en vivienda social y estaríamos mucho mejor preparados.

Pero, de nuevo, como en la sequía, somos solo pioneros en postureo. Igual que en sequía, igual que en cambio climático: los primeros en tener una ley de cambio climático, los primeros en tener una ley de vivienda ambiciosa, y los últimos en ejecutarlos. A la cola en resultados. Ayer recordábamos que no se había puesto en marcha más que un aerogenerador en una década. Pues bien, si miramos el número de pisos de uso social puestos a disposición desde aquella ley, pues no se crean que la cifra mejora demasiado.

Tenemos una ley que en 2007 nos decía que, en 2027 –ahora ya dentro de solo tres añitos–, se tenía que llegar al objetivo de que el quince por ciento del parque de vivienda fuera de uso social. Y ¿qué se ha hecho? ¿Qué llevamos? En el noventa por ciento del plazo que ha transcurrido ya, prácticamente nada. Seguimos en torno al dos por ciento. En la comparecencia de la *consellera*, el año pasado, reconoció que solo el 1,7 por ciento de la vivienda era de alquiler social, y nada hace pensar que se vaya a cumplir el objetivo en estos tres añitos, ni tampoco esa obligación legal que nosotros mismos, como administración, habíamos impuesto a nuestros gobiernos en este Parlamento.

Desde esa ley, desde aquella ley de 2007, desde luego ha habido otras, pero en la mayoría de los casos eran más para distraer la atención que otra cosa. En cualquier caso, nada bueno, ninguna mejoría. Hemos tenido leyes que han generado y siguen

generando inseguridad jurídica; hemos tenido leyes que han paralizado la actividad, y hemos tenido leyes que directa o intencionadamente, me temo, confrontan con leyes o competencias nacionales para tener una excusa para poder echarle la culpa a otro. Hacen lo que haya que hacer para poder tapar su incompetencia, y eso es algo que tenemos muy aprendido en muchas áreas; tapar ese 1,7 por ciento que solamente tenemos de vivienda de alquiler social. Bueno, y para ayudar llegó la ley de vivienda de Podemos y PSOE, que ha hecho que la disponibilidad de pisos en alquiler caiga en picado.

Así que el resultado de todo el conjunto es que el precio de alquiler de la vivienda en Barcelona no para de subir –un doce por ciento de enero del 23 a enero del 24– y que la oferta de pisos disponibles no para de caer. Los sucesivos gobiernos de la Generalitat con echarle la culpa a Madrid ya sabemos que lo arreglan todo. Y luego tenemos a VOX, claro, que es de quien es esta moción, que sustituye a Madrid por los inmigrantes como culpables de todos los males, y tres cuartos de lo mismo.

Ciutadans votará a favor de los puntos que hablan de destinar más recursos, de dar seguridad jurídica o de bajar los impuestos, aunque en algunos casos nos parecen poco ambiciosos. Por ejemplo, proponen bajar el ITP al seis por ciento cuando en el Parlament ya hemos votado antes, a propuesta de Ciutadans, que se bajara al cuatro por ciento, dos puntos menos. Como digo, votaremos a favor de los puntos, aun así, que hablan de bajar impuestos, de destinar más recursos, de dar seguridad jurídica. A todos esos votaremos. En los que pretenden utilizar una problemática tan sensible y tan compleja como la vivienda para alimentar su discurso populista y rancio y lleno de mentiras, pues no cuenten con nosotros.

Gracias.

La presidenta

Per part del diputat no adscrit..., té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. Votaré a favor de liberalizar el suelo, luchar contra la ocupación, construcción de vivienda pública; no a regular el precio de los alquileres; sí a la colaboración público-privada y bajar impuestos en la compra de vivienda.

Dicho esto, en la moción sí que ha habido alguna cuestión que me ha suscitado alguna duda, ¿no? En el punto 4 dicen que las viviendas –abro comillas– «siempre priorizando el acceso a los españoles», dice el punto 4. Nada nuevo bajo el sol. Es decir, la famosa prioridad nacional, ¿eh? Bien. Pero en el punto 6 dice..., piden las viviendas «priorizando a los españoles y *extranjeros* que hayan contribuido a las arcas públicas.» ¿En cuánto hay que contribuir para tener un derecho? ¿Eh? ¿Cuánta pasta hay que poner encima de la mesa para tener un derecho? ¿Mil eurillos va bien? ¿Nos dan el derecho? ¿Tres mil? ¿Cinco mil cuatrocientos? No sé. ¿Durante cuánto tiempo?

La presidenta

Gracies, diputat.

Antonio Gallego Burgos

¿No se dan cuenta de que esto es una chapuza?

Gracias.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita..., té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. A veure, a les preguntes de VOX, respostes, eh? Quan parlen de necessitats, la necessitat que tenim els catalans és alliberar-nos d'una vegada de l'Estat espanyol. Quan ells pregunten: «Qui ha de complir?» Qui ha de complir?

Si les dades d'execució de l'Estat a Catalunya són una misèria absoluta. Quan pregunten i demanden liberalitzar el sòl, quina poca cultura urbanística: si això és una solució que agreujaria el problema. I, finalment, respecte a la seguretat jurídica i les ocupacions, això no és en absolut el que impedeix als catalans l'accés a l'habitatge. El que impedeix als catalans l'accés a l'habitatge és la cultura rendista dels grans tenidors.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Pau Morales Romero.

Pau Morales i Romero

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats, m'han cridat l'atenció dues frases de la intervenció de l'extrema dreta. Una: «No inventem res de nou.» És veritat: no inventem res de nou. La seva solució al problema de l'habitatge és que es pugui construir al Pedraforca i al Cap de Creus, sobretot desregular-ho tot, desregular-ho absolutament tot, i discutir aquelles propostes que encara no s'estan aplicant com si fossin les culpables dels mals que tenim i, en canvi, maximitzar tot allò que ens ha portat fins a la situació actual. És perfecte –és perfecte–, gairebé la fórmula de la Coca-Cola.

Bé, nosaltres votarem que no a aquesta moció, potser ja no caldria ni dir-ho. Però sí que és important prevenir sobre l'estafa que suposa l'extrema dreta, que al final és aquell recurs últim del capitalisme salvatge, del capitalisme global al servei dels poderosos i contra les majories socials. I no defineix un partit allò que escriu o allò que diu que sembla que soni bé, sinó allò que fa. I parlem de fets.

Llei per reclamar a l'Estat que retorni el parc públic de la Sareb a mans de les administracions catalanes: van votar que no. Llei per limitar la barra lliure en els pisos turístics: van votar que no. Moció dels comuns demanant incrementar la protecció a la infància i a l'adolescència per tal d'evitar desnonaments i llançaments mentre l'alternativa habitacional no estigui garantida: hi van votar que no; aquí ja no importava si eren espanyols. Moció de la CUP sobre les irregularitats detectades per part de grans tenidors que no estaven complint amb l'obligació d'oferir lloguer social o que no estan complint amb les lleis de defensa de l'habitatge: hi van votar que no. I podem anar seguint –podem anar seguint.

Cada vegada que s'ha plantejat una proposta a favor de les persones d'aquest país, a favor de l'habitatge per als joves, a favor de garantir el dret a l'habitatge a les famílies, VOX ha votat, evidentment, d'acord amb la seva ideologia: a favor dels fons d'inversió i dels fons voltors, siguin d'aquí, d'Israel, dels Estats Units o d'on sigui, perquè el capitalisme ja ho sabem que no té pàtria, i en contra dels interessos de les majories del nostre país.

I la segona afirmació que m'ha cridat l'atenció. Sí, és veritat, hem de reconèixer que tenim un problema i que hem de resoldre: hem d'evitar que l'estafa de l'extrema dreta cali i es faci forta en aquells sectors que serien els més perjudicats si aquestes polítiques tiressin endavant i triomfessin. Això és el que hem de fer, perquè, en realitat, sota una bandera el que hi ha és una línia política nefasta per a la majoria del nostre país. Però no pateixin, que la ciutadania catalana és adulta, és intel·ligent i evidentment els posarà al lloc que els correspon.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 16 a 21 de l'ordre del dia.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els pressupostos (continuació)

302-00392/13

Comencem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els pressupostos.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 42 vots a favor, 79 en contra i 9 abstencions.

Votem els punts 3 i 11.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 52 vots a favor, 71 en contra i 7 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 19 vots a favor, 78 en contra i 33 abstencions.

Votem el punt 8, totes les lletres.

El resultat de la votació són 20 vots a favor, 77 en contra i 33 abstencions.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 26 vots a favor, 71 en contra i 33 abstencions.

Votem el punt 12.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 50 vots a favor, 71 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 43 vots a favor, 87 en contra i cap abstenció.

Votem els punts 15 i 16.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 59 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 17.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 19 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 52 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació socioeconòmica (continuació)

302-00396/13

Votem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació socioeconòmica.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 79 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 50 vots a favor, 19 en contra i 61 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 77 vots a favor, 19 en contra i 33 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 48 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 5, l'encapçalament.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 16 vots a favor, 81 en contra i 33 abstencions.
Votem el punt 5.a.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 15 vots a favor, 81 en contra i 34 abstencions.
Votem el punt 5.b.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 77 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 5.c.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 5.d.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 16 vots a favor, 81 en contra i 33 abstencions.
Votem el punt 5.e.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 16 vots a favor, 81 en contra i 33 abstencions.
Votem el punt 5.f.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 16 vots a favor, 81 en contra i 33 abstencions.
Votem el punt 5.g.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 16 vots a favor, 81 en contra i 33 abstencions.
I ara votarem el punt 5.h.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 16 vots a favor, 81 en contra i 33 abstencions.
Votem ara el 5 bis.a.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 78 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.
Votem ara el punt 5 bis.b.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 52 en contra i 29 abstencions.
I votem ara el punt 5 bis.c.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials (continuació)

302-00393/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el compliment dels seus compromisos en l'àmbit dels drets socials.

Comencem votant els punts 1, 2 i 8.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 89 vots a favor, 34 en contra i 6 abstencions.
Votem el punt 3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 79 vots a favor, 34 en contra i 17 abstencions.
Votem el punt 7.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 113 vots a favor, 9 en contra i 8 abstencions.
Votem el punt 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 88 vots a favor, 1 en contra i 41 abstencions.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 121 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els sectors econòmics (continuació)

302-00394/13

Passem ara a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els sectors econòmics.

Votem ara, en primer lloc, els punts 1 i 2. No. (*Pausa.*) Perdoneu un moment. Un moment, que tinc... (*Veus de fons.*) Perdoneu, és que ens havien avisat de que potser hi havia una petició de punt separat i no hi és al final.

Comencem votant el punt 1.

Comença la votació.

Els resultat de la votació són 112 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 97 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 88 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 7 i 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 121 vots a favor, 1 en contra i 8 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 79 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 113 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

(*David Cid Colomer demana per parlar.*) Diputat...

David Cid Colomer

Sí; disculpi, presidenta. Sí, efectivament, el nostre grup parlamentari demanava votació separada del punt 2.

La presidenta

Perfecte.

Doncs, ara sí, votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 121 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 129 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals (continuació)

302-00398/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió del Cos d'Agents Rurals.

Votem els punts 2, 3 i 10.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 129 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.
Votem el punt 5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 96 vots a favor, cap en contra i 34 abstencions.
Votem el punt 6.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 124 vots a favor, cap en contra, 5 abstencions, i una persona que no ha votat.
Votem el punt 7.
Comença la votació.
El resultat de la votació, són 114 vots a favor, 6 en contra i 10 abstencions.
Votem el punt 8.
Comença la votació.
El resultat de la votació són (*remor de veus*) –Xxxt!, ja falta poc, va– 116 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.
Votem el punt 9.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 114 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.
Votem el punt 12.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 69 vots a favor, 9 en contra i 52 abstencions.
Votem el punt 13.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 114 vots a favor, 9 en contra i 7 abstencions.
Votem el punt 14.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 81 vots a favor, 33 en contra i 16 abstencions.
Votem el punt 17.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 66 vots a favor, 7 en contra i 57 abstencions.
I votem ara la resta de punts.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 120 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat (continuació)

302-00395/13

I passem a l'última moció, que és la subsegüent a la interpellació al Govern sobre la dificultat d'accés a l'habitatge per les polítiques de la Generalitat.

Votem el punt 2, 5.b i 5.d.
Comença la votació.
Els resultat de la votació són 20 vots a favor, 110 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 12 vots a favor, 118 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 6.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 9 vots a favor, 118 en contra i 3 abstencions.
I votem la resta de punts.
Comença la votació.

El resultat de la moció són 12 vots a favor, 110 en contra, 6 abstencions, i una persona que no ha votat.

Acaben aquí les votacions i reprenem el Ple a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a un quart de dues del migdia i deu minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general i la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller d'Acció Climàtica, el conseller d'Interior i el conseller de Salut.

La presidenta

Diputats, diputades, iniciem, reprenem el Ple amb el vint-i-dosè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la Llei de l'Estat 12/2023, pel dret a l'habitatge, presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la Llei de l'Estat 12/2023, pel dret a l'habitatge

302-00397/13

I té la paraula per fer la seva exposició la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta, i gràcies als diputats i les diputades que m'acompanyen. Llàstima, no..., la consellera potser no ha pogut arribar encara. Com veuen, és una moció que està una mica lluny d'aquelles mocions llençol que diuen que caracteritzen els comuns. És una moció curta, és breu, és concreta, amb punts molt específics i molt aterrats i perfectament assumibles i dintre de les capacitats que té la Generalitat de Catalunya per desplegar la Llei 12/2023, pel dret a l'habitatge. No hem volgut ser grandiloqüents, no hem volgut demanar grans coses. Hem volgut aterrar la interpellació que vam fer en aspectes molt concrets, que creiem que es poden fer i que s'han de fer de manera urgent.

Com saben, vam tenir una experiència ja durant un any i mig d'una llei, una llei catalana, que regulava la contenció de rendes, una llei que va donar resultats si fem cas a l'Observatori Metropolità de l'Habitatge, i no a Idealista. L'Observatori Metropolità de l'Habitatge va dictaminar que a la ciutat de Barcelona, durant el període d'aplicació d'aquella llei, s'havia produït una rebaixa en les rendes i que no hi havia hagut una disminució de l'oferta d'habitatges de lloguer, que és un altre dels grans fantasmes que agiten tots aquells que estan en contra de garantir el dret a l'habitatge per sobre del dret a l'especulació amb l'habitatge.

Aquella llei es va fer amb un índex, amb l'índex de referència català, agafant els trams baixos de l'índex per aconseguir que realment hi hagués una obligació d'abaijar els preus. Recordem com es fa l'índex. L'índex es fa a partir del càlcul de les fiances dipositades a l'Incasòl de cent metres a la rodona de l'habitatge de què estem mirant quin preu o quin índex de referència tindria. Com es poden imaginar, si el mercat està inflat, l'índex també surt inflat, perquè si ja s'està pagant molt per un habitatge i per tots aquells que estan a cent metres a la rodona, doncs l'índex seguirà sortint alt, i surten una franja baixa i una franja alta. Per tant, és molt important aconseguir un índex que abaixi preus, que abaixi aquesta franja i que realment obli-

gui a que molts dels grans tenidors, especialment –també alguns petits tenidors–, hagin d'abaixar el preu pel qual lloguen el seu habitatge.

I aquí sí que vull fer una crida al Partit Socialistes de Catalunya perquè ens ajudi, ens ajudi també al Govern de l'Estat a treballar perquè aquest índex que s'apliqui a Catalunya, que serà el primer lloc on s'aplicarà aquesta regulació de rendes, es faci entenent la realitat de l'accés a l'habitatge a Catalunya, la realitat dels preus del lloguer a Catalunya i la necessitat de que hi hagi un índex que sigui efectiu i ajudi a abaixar.

La ministra es va comprometre a tenir aquests índexs el mes de febrer; la consellera Capella ho va confirmar quan vam fer la interpellació, i estic segura que tant des dels ministres del Partit Socialista com des dels nostres ministres al Govern de l'Estat estem treballant perquè, quan finalment s'aprovi i entri en vigor, sigui un índex que realment sigui efectiu per, hi insisteixo, contenir la pujada de preus i començar a treballar per una baixada d'aquests preus.

Però quan tinguem aquest índex s'ha d'aplicar i s'ha de garantir la seva aplicació. I una de les coses que sabem també de l'experiència passada són tots els fraus i totes les escletxes que poden trobar les agències immobiliàries i els grans tenidors per evitar aquesta contenció de preu o aquesta regulació de preus. Per tant, són molt importants les coses que apuntem.

Una, aquesta campanya d'informació, una campanya d'informació desplegada amb tots els mitjans –tele, ràdio, a les parades del metro, a les parades de l'autobús, a les parades de rodalies. Una campanya que realment arribi a la ciutadania perquè sàpiga quins són els seus drets a l'hora de llogar un habitatge, però també que informi els propietaris de quins són els seus drets i les seves obligacions a partir de l'entrada en vigor d'aquesta contenció.

La següent cosa: assessorament a les llogateres. Assessorament perquè sàpiguen a què tenen dret i no siguin víctimes de fraus ni estafes, com també vam veure que van intentar fer quan hi havia la regulació dels lloguers.

I, per acabar, evidentment, fer totes les modificacions necessàries perquè es puguin sancionar els incompliments i es puguin sancionar els fraus.

I no podem deixar de parlar de la gran escletxa que ja sabem que es va utilitzar durant la llei catalana i que es segueix intentant utilitzar ara, que és el lloguer de temporada. A Catalunya tenim mecanismes i tenim eines per regular alguns aspectes del lloguer de temporada que evitin aquest frau de llei, per exemple, establint clarament quins són els requisits que hauran de justificar que un habitatge en concret es destini a lloguer de temporada: el contracte de treball pel qual es justifica la temporalitat, els estudis pels quals es justifica la temporalitat. Hi ha moltes coses que es poden fer per evitar i reduir aquesta arbitrarietat a l'hora d'utilitzar el lloguer de temporada per evitar la contenció de rendes. Però també, per exemple, evitar la concatenació de contractes de lloguer de temporada. Si llogues un habitatge de temporada nou mesos, després hauràs de fer un contracte de residència habitual.

Nosaltres hem fet propostes concretes que esperem que tinguin el suport d'aquest Ple i que esperem que després el Govern les vulgui aplicar.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor José Rodríguez.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats, diputades. Primer de tot, li volem agrair, a la senyora Segovia, l'esforç de negociació que ha fet. I, de fet, ja li advertim que votarem tota la moció.

I també li volíem agrair la moció, perquè la moció, en certa manera, reforça un compromís que ha tingut Esquerra Republicana respecte a la regulació de preus de

lloguer i respecte a la utilització de tot el marc competencial possible per regular l'habitatge. Perquè aquesta moció no es pot presentar fora d'aquest territori, no es pot presentar a cap Parlament, ni al Parlament de Castella - la Manxa, ni al d'Andalusia, ni al d'Astúries, ni al de Madrid, perquè som l'únic territori que realment creu en la regulació de preus, és l'únic territori que aplicarà aquesta regulació.

I és un compromís que no neix d'ara. És aquest Parlament el primer que va impulsar, amb iniciativa ciutadana, però també a iniciativa d'Esquerra Republicana i altres partits, la primera llei de control de preus de lloguer de tot l'Estat. Nosaltres, a més, aquest compromís el vam portar a facilitar l'aprovació d'una *ley de vivienda*, tot i els forats que té –que els hi vam advertir, d'aquests forats–, tot i la manca d'ambició o ser menys ambiciosa que la catalana –també els hi vam dir– i tot i la invasió competencial, que no només vam advertir en el seu moment, sinó que també hem denunciat. Però creiem que en aquesta aposta per les oportunitats que donava aquesta regulació de control de preus de lloguer era important que nosaltres, tot i els peròs que abans he esmentat, els facilitéssim la seva aprovació i aplicar com ningú aquesta *ley de vivienda* en l'àmbit de la regulació de preus.

També ens agrada, sobretot, la transacció que han fet amb el PSC, perquè venen a l'àmbit on Esquerra Republicana i l'independentisme han volgut treballar, que és estirar com un xiclet el marc competencial català per defensar els ciutadans en l'àmbit de l'habitatge. En aquest cas, és veritat que s'estira el marc competencial en l'àmbit del Codi civil català per tancar alguns dels forats que té la *ley de vivienda*, que li vam advertir en el seu moment i no van ser resolts en el seu moment. En el seu cas ja casa, perquè vostès van donar suport a la llei de control de preus catalana, que era estirar aquest marc competencial. Ens sorprèn que el PSC entri en aquesta lògica, perquè és el principal obstacle que van donar per votar aquesta llei de control de preus de lloguer; va ser precisament no estirar massa el marc competencial català. Però, bé, benvinguts siguin els socialistes a aquesta estratègia d'anar forçant el límit del marc competencial català.

Des del Govern farem tot això que ens demanen, en tots els punts. I no és una promesa, és que s'està complint. Som el principal territori on més s'està aplicant aquesta *ley de vivienda* en el seu marc regulador, com també el compromís que té el Parlament, perquè ha sigut el Parlament més regulador de tot el territori.

Ara bé –i aquí és on nosaltres discrepem amb vostès, tot i que hem acordat les transaccions–, ens sap molt greu que en aquesta moció no s'esmenti que també cal fer una feina des de Madrid, perquè nosaltres la farem. I ens agrada que vostès siguin exigents, però ens agradaria que aquesta exigència també anés a Madrid, perquè els forats de la *ley de vivienda* estan a la *ley de vivienda*; la manca d'eines per poder sancionar està a la *ley de vivienda*; les limitacions per aplicar la legislació catalana estan a la *ley de enjuiciamiento civil*. I jo entenc que els socialistes a Madrid van a fer allò que els hi deixen els lobbys econòmics: «Em deixa fer això, em deixa fer allò altre.» D'acord, sí. Però vostès, en principi, tenen menys ambició. I vostès aquí ens exigeixen, i amb tota la raó. I nosaltres intentem complir; a vegades amb més èxit o amb menys èxit. Però aquesta exigència que vostès tenen amb nosaltres sí que ens agradaria que la tinguessin amb el Gobierno més progressista de tota la història del món conegut per poder portar endavant també aquestes carències que hi ha a la legislació espanyola. Ens agradaria que aquestes llicències..., nosaltres li votarem a favor, però amb una condició: també traslladarem aquesta exigència a Madrid. Complirem..., acceptem que ens pressioni, perquè hem d'intentar protegir la gent, però aquesta exigència ha de ser també a Madrid, no pot quedar-se aquí.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Eva Candela Lopez.

Eva Candela Lopez

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats... Gràcies per estar aquí a l'hora una mica complicadeta. Diputada Segovia, des del nostre grup parlamentari li volem agrair la presentació d'aquesta moció en aquest Ple. I, diputat Rodríguez, sí, sí, som el Govern més progressista de la història, i per això avui podem parlar de regulacions de lloguers aquí també (*aplaudiments*), perquè les competències no estaven..., quan ho vam fer aquí a Catalunya no era de la nostra competència, i per això avui en podem tornar a parlar, perquè estem fent la feina.

Bé, doncs, aquesta moció és important perquè hem d'estar preparats per a l'aplicació de les normes. És molt important, és primordial. Si aprovem normes, hem d'estar preparats per poder-les aplicar. I això és el que proposa aquesta moció. Molt important, com deia la diputada Segovia, informació a la ciutadania, assessorament a la ciutadania, i adequar aquelles qüestions normatives que es deriven de l'aprovació de certes lleis i que poden grinyolar i que s'han d'adaptar. En definitiva, estar preparats perquè les lleis siguin útils. I tot això és molt important perquè no passi el temps i es tingui aquella sensació de que les coses no canvien i de que estan les lleis estancades i que no serveixen per a res.

Des del Grup Socialistes i Units per Avançar hem presentat tres esmenes al text original de la moció, tres esmenes que, juntament amb les presentades pel Grup d'Esquerra Republicana, poden acabar en una transacció del text final de la moció, que crec que a tots ens convenç.

Però voldria centrar-me avui en una de les esmenes que crec que és important, i és el desplegament en les oficines locals d'habitatge del servei d'assessorament i acompanyament de les persones llogateres en la regulació del preu del lloguer quan aquest entri en vigor. I és important..., les oficines locals d'habitatge són importants perquè són un recurs que tenim integrat en el territori, distribuït en municipis i consells comarcals, i fa que aquestes oficines siguin referents en qüestions d'habitatge a tot el territori.

Però també és cert que el Govern ha de fer un esforç per dotar aquestes oficines locals d'habitatge d'una mica més de recursos, ja que estan infradotades des de fa anys i van assumint cada vegada més responsabilitats d'assessorament a la ciutadania. I ens trobem amb molts casos així; ens ho comenten els nostres alcaldes –i segur que els vostres també– i els consells comarcals, que els ajuntaments i els consells comarcals han de fer un esforç per suplementar el que costa l'oficina local d'habitatge. I cada vegada són més els serveis que estan adquirint aquestes oficines, i són uns serveis imprescindibles. I són imprescindibles pel que us comentava: estan a prop de la ciutadania i, gràcies a aquesta capillaritat en el territori, fan que la implantació i l'assessorament siguin molt importants.

També són importants altres dels punts de la moció, com és adequar les normatives que calgui per a una bona aplicació de les lleis que anem aprovant, així com tenir els recursos tècnics perquè aquest control de les normatives no quedi en paper mullat. Perquè això és el pitjor que li podem dir a la ciutadania: «Aprovo una llei, però després no tinc capacitat de controlar-ho, i aquí tot s'hi val.»

Aprofito l'oportunitat també de la paraula que em dona aquesta tarda aquesta moció per demanar al Govern que no retardi un tema que té pendent, que és el treball de la refosa de la normativa d'habitatge. Fa mesos que no en parlem, del tema d'aquesta refosa de la normativa, però és un tema important que ens clarifica a tots molt quan estem treballant mocions i qüestions d'habitatge. Una normativa refosa, endreçada i que faciliti el seu enteniment per a tothom.

Finalment, res més, agrair la disposició de la diputada Segovia i del diputat Rodríguez per poder arribar al text final d'aquesta moció, una moció que, si bé avui poder no ens porta grans titulars, jo estic segura que podrà ser molt útil.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé; gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Quant d'amor que hem vist avui aquí (*rialles*) entre aquests tres grups parlamentaris. Em sap greu que arribi Junts per Catalunya per girar una mica la truita, eh? Però em sembla... (*Aplaudiments.*) Vaja, avui em sembla increïble que vinguin amb una moció a demanar al Parlament de Catalunya, quan el Govern d'Espanya porta nou mesos amb aquesta llei sobre la taula i han sigut incapaços de posar-se d'acord per acabar de desplegar-la. Per tant, que vinguin aquí a demanar que nosaltres apliquem mesures quan allà encara no hi ha res fet, sincerament...

Miri, li donaré una dada només perquè es facin una idea de cap a on van les polítiques dels comuns, eh? Suïssa: trenta-nou per cent d'habitatges pertanyen als fons voltor. Només un quatre per cent dels suïssos són propietaris de casa seva. Volem això per a Catalunya? L'altre dia vam tenir la sort d'escoltar la Càtedra UNESCO en Habitatge de la Universitat Rovira i Virgili, i ens deia que a Espanya hi ha un quaranta-quatre per cent de persones que són propietàries de casa seva amb la hipoteca pagada. I si arribem encara més enllà, o sigui, tenim un vuitanta per cent. És a dir, no acabo d'entendre que un mercat atomitzat com era el nostre l'estem volent portar a una altra banda. I què està passant? Ens donava també unes altres dades: l'any 2018 els principals fons tenien un tres per cent. El 2023 ho han doblat, gairebé.

Clar, jo li voldria fer una reflexió: si no són les polítiques que s'estan practicant sobretot des del partit dels comuns o Podemos o, bé, com es vagin dient..., que, escolti, control de preus sense cap anàlisi exhaustiva, ens porten també una normalització de les ocupacions com una manera d'entrar a formar part d'un habitatge... Bé, són tantes les mesures que vostès fan carregant la política que hauria de fer l'Administració pública contra les persones que, què ha fet això? I ens ho deia l'altre dia la Càtedra Erasmus. Les persones no estan comprant habitatge. I saben qui no té por de comprar? Qui no té por de comprar? Els fons i els grans capitals.

Per tant, sincerament, eh? –jo també ho dic–, jo sé que vostès estan molt incòmodes d'anar de la mà del partit de Podemos, de comuns, perquè al final estem parlant de polítiques poc efectives, que generen il·lusió als ciutadans i després, res –res. I, si no, mirin enrere també amb els companys que tenen de viatge: amb una mà els hi aproven les lleis aquí, i a les altres els hi posen recursos d'inconstitucionalitat a Madrid, però segueixen governant junts. No hi ha cap problema.

I si hem de parlar de la *ley de la vivienda*, doncs, escolti, això és un despropòsit. Hi han hagut llarguíssimes jornades de juristes, de gent de tots els sectors dient que aquesta llei és inaplicable, i no n'han fet cas. I llavors ens trobem amb les mateixes coses que passen aquí, que s'adverteix des de part dels especialistes i de tots nosaltres: «Aquesta llei no es podrà aplicar.» I la tirem endavant. I, després, la frustració quan aquesta llei se'ns tomba pels tribunals.

Jo, sincerament, eh? La llei té mil problemes tècnics, però és que, a més a més, han fet un *café para todos* –un *café para todos*. I no: les competències en habitatge són de Catalunya; no les donarem. I a mi aquí m'estranya..., i aquí ara ve el company de partida de joc, que és Esquerra Republicana, que compra aquesta llei i la vota. I jo em pregunto: no tenen ningú que analitzi aquesta llei abans per veure que realment ens estava manllevant les competències? Perquè no ho acabo d'entendre: d'una banda, independència, i d'allà ens anem petant competències una vegada rere l'altra. Jo això no ho entenc. Vostès havien de defensar les competències del nostre país des del primer dia, i no cedir-les. I encara més sorprenent: quan demanem des de Junts per Catalunya el dictamen al Consell de Garanties, ai, sí, ara resulta que sí, que ens manlleua les competències. I es sumen a aquest recurs. I avui fem una moció perquè

es desenvolupi una llei que vostès hi han posat un recurs? No ho entenc. Jo no ho entenc –no ho entenc. (*Aplaudiments.*)

I dades encara més preocupants. Ara sabem que el Govern també posarà un recurs contra aquesta llei. En nou mesos el Govern no ha estat capaç de veure que ens manllevava competències, aquesta llei? Jo, sincerament, eh?, crec que un govern ha de defensar les competències des del seu primer dia. I encara pitjor: picabaralla entre la consellera Capella i el *ministerio* perquè resulta que no es posen d'acord amb l'índex de preus de referència. Però, què ens hem de posar d'acord, si és que nosaltres ja tenim un índex de preus de referència? Ara hem de *mendigar...*, de pidolar, perdó, a Espanya que ens doni els índexs de preus de referència que són per a tot Espanya? Qui coneix millor Catalunya? Nosaltres. Per tant, aquestes polítiques les farem des d'aquí.

I, senyora Segovia, si vol fer polítiques d'habitatge, les farem des del Parlament de Catalunya, que som els que coneixem la realitat del nostre país, i que espero que tots vostès respectin que tenim plenes competències en habitatge. I no cedirem. I amb això no cedirem. Ja els hi dic: si volen legislar, serà des d'aquí. Nosaltres, des de Junts per Catalunya, no renunciarem a cap de les nostres competències.

I, ja per acabar, si la política d'habitatge del país ha d'estar en mans dels comuns, jo, sincerament, eh?, els hi pregunto: només havien de resoldre què va passar amb el front del rescat bancari. On són els pisos de la Sareb? Ens els han promès (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) per activa i per passiva. No els tenim aquí.

I ja acabo, presidenta. L'habitatge és un dret i una necessitat, i en necessitem molt i més perquè les famílies puguin fer una vida normal i els joves es puguin desenvolupar. I, per tant, estem cansats de dir-ho. O sigui, això només es farà si seiem tots en una taula –i la moció avui hauria d'haver anat en aquest sentit– i en parlem seriosament...

La presidenta

Gràcies.

Glòria Freixa i Vilardell

...de les polítiques d'habitatge. (*Aplaudiments.*) Bé, se m'ha acabat el temps. Tenia molt més per dir.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

¿Sí? ¿Están tranquilos ya? Bueno, pues buenas tardes. (*Remor de veus.*) Están excitados, la verdad, ¿eh? Bueno, parece que los tres grupos de izquierda y separatistas de este Parlamento han emprendido una carrera coordinada para presentar mociones sobre vivienda. Así, el mes pasado la presentó la CUP, hoy le toca a En Comú Podem, y parece –parece–, por lo que hemos visto esta mañana, que en marzo la presentará Esquerra Republicana. Pero no solo se coordinan para presentar continuas mociones, sino que sus disparatadas propuestas tienen un contenido similar y están teniendo un efecto demoledor para hundir definitivamente el mercado de la vivienda. Si el acceso a la vivienda es hoy uno de los mayores problemas que tienen los ciudadanos catalanes, conforme se vayan aplicando sus disparatadas propuestas, pues el problema será mucho mayor.

Desde VOX ya hemos propuesto en innumerables ocasiones qué medidas habría que implantar para solucionar el problema de la vivienda, y esta mañana mi compañera María García volvía a incidir sobre ello. Y, bueno, pues nosotros creemos que si los políticos –nosotros, los que estamos aquí, ¿no?– obligan a los particulares a

poner un precio para el alquiler de viviendas por debajo del precio del mercado y, además, con escasa o nula rentabilidad para el propietario, es de esperar que muchos propietarios buscarán alternativas para su inversión, y podrán optar por vender la vivienda, buscarle otros usos más rentables o simplemente retirarla del mercado del alquiler. En cualquier caso, el resultado será que habrá menos viviendas de alquiler. Si la Generalitat –y, además, hemos visto que se defendía con pasión, hoy– hace continuas campañas amenazando con inspecciones y con sanciones a los propietarios que alquilan su vivienda, es de esperar que muchos de esos propietarios vean con temor la posibilidad de alquilar su vivienda y decidan retirarla del mercado del alquiler.

También, si desde la Administración se toma partido sin condiciones por el inquilino ante cualquier controversia que pueda existir durante la vida del contrato, impidiendo al propietario recuperar su vivienda, es de esperar que muchos propietarios no quieran alquilar su vivienda a determinadas personas o colectivos, e incluso que directamente retiren su vivienda del mercado del alquiler.

Como ya habíamos pronosticado desde VOX, todas estas medidas intervencionistas tan propias de la izquierda y la inseguridad jurídica permanente en Cataluña están produciendo una disminución de la oferta de viviendas, aunque alguno lo ha negado. Y no parece que estos grupos de izquierda estén dispuestos a cambiar de política, sino más bien a profundizar en las mismas y, por tanto, generar más escasez de vivienda y más pobreza.

Desde VOX, evidentemente, constatamos que hay un grave problema en materia de vivienda en Cataluña. Años de nefastos gobiernos preocupados tan solo por sus obsesiones separatistas han producido escasez y altos precios en las viviendas, tanto de alquiler como de propiedad. El resultado es que, lamentablemente, para muchos catalanes sea imposible acceder a una vivienda digna a partir de la cual construir una familia.

Desde VOX creemos –lo decimos una vez más– que la Generalitat debería dar facilidades liberando suelo, disminuyendo impuestos o burocracia innecesaria para que las empresas –sí, las empresas– construyan viviendas, bajen los precios y la mayoría de los ciudadanos catalanes puedan acceder por sus medios a una vivienda digna en propiedad o en alquiler. Y, para aquellos catalanes que no puedan conseguirla por sus propios medios, debe ser la Generalitat, y *no* los particulares o las empresas, la que les ayude a conseguirlas.

Muchas gracias.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Noemí de la Calle Sifré. *(Pausa.)* Perdó. És que el guió... Tal qual el guió, i està malament. Perdó. Té la paraula la diputada Montserrat Vinyets Pagès, de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar.

Montserrat Vinyets Pagès

Diputats, diputades, bona tarda. En primer lloc, doncs, moltes gràcies als comuns per haver presentat aquesta moció per tenir, no?, la possibilitat de tractar sobre habitatge, sobre problemes que interessin els veïns i veïnes d'aquest país.

Nosaltres, malauradament, en aquesta ocasió, no mostrarem, no?, un sentit favorable a la majoria de punts que ens presenten a la moció. Normalment, doncs, els votem favorablement a la majoria de mocions que presenten, però en aquest cas ja no és cap novetat –ja ens ho ha sentit, diputada Segovia, moltes vegades– que des de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar defensem un posicionament molt clar en el que té a veure amb la llei d'habitatge de l'Estat espanyol. Per això, en el seu moment, al Congrés dels Diputats hi vam votar en contra. Entenim que era un desfalc absolut, immens, competencial i que no podíem entrar a comprar aquest marc. I, per altra

banda, no només és un desfalc competencial, sinó que, a sobre, les coses per a les que hauria de servir resulta que tampoc s'aconsegueixen.

Vostè mateixa, diputada Segovia, ens aclaria que aquesta rebaixa de preus, limitació de preus –és que no podem parlar de rebaixa–, doncs, es faria en funció de les fiances, no?, dipositades als voltants. Clar, és que les fiances avui mateix ja estan desorbitades, els preus de mercat són absolutament forassenyats. Llavors, introduir en base al funcionament de mercat determinades regles entenem que no serveix massa per a res.

El títol de la moció és molt eloqüent: tot d'accions per implementar, per garantir el desplegament de la Llei estatal 12/2023, pel dret a l'habitatge. I, per tant, com que ens sembla que votar favorablement aquests punts entraria en contradicció absoluta amb la nostra posició de política, a la majoria d'ells farem un vot d'abstenció, perquè tampoc ens volem situar en el plantejament polític que posa Junts per Catalunya, que també utilitzen l'argument de la distribució competencial, però que, evidentment, en temes de fons no ens sentim propers als seus plantejaments.

Ara mateix, per exemple, la diputada Freixa feia referència als fons voltors. No m'ha quedat clar què estava posant Junts per Catalunya parlant de fons voltors, si els hem de limitar o si no. En qualsevol cas, tindrem espais de debat per parlar-ne, perquè seria molt bo conèixer que Junts per Catalunya estaria a favor, precisament, d'implementar normes que prohibissin, per exemple, l'actuació dels fons voltors en l'àmbit de l'habitatge. I celebrem que vostès estiguin preocupats per la introducció dels fons voltors en l'àmbit de l'habitatge.

Per anar concretant amb relació als punts, ens abstindrem, perquè demanar que es faci una campanya per una regulació que a data d'avui encara és inexistent... Vostè mateixa també feia referència al fet que al febrer es va dir que existiria una concreció d'aquests índexs. Doncs, quin dia som? Som 22 de febrer i el més calent –que es diu en termes col·loquials– encara és a l'aiguera. No hi ha cap mena de regulació. No només no hi ha cap mena de regulació, sinó que tampoc no sabem absolutament res de com es farà.

Amb relació al punt segon, també ens abstindrem, perquè vostès circumscriuen molt aquest assessorament en termes del que és estrictament la relació de preus de lloguer que diu aquesta llei estatal, i nosaltres entenem que, si s'ha de prestar aquest assessorament, ha de ser també en termes de manteniment dels edificis, de cobrament de càrrecs indeguts, com impost de béns immobles, taxes d'escombraries, etcètera. Vull dir que aquest assessorament hauria de ser un assessorament més ampli.

Sí que els votarem a favor, això sí, que aparegui el preu del contracte de lloguer anterior; ens sembla que és una informació que visibilitza aquest increment totalment desorbitat dels preus de l'habitatge. Com també els votarem a favor aquest punt cinquè, en el que vostès diuen que fem modificacions a la Llei 18/2007 per incloure un règim sancionador. Nosaltres hem dit sempre que per nosaltres el marc... I en el seu moment vam reconèixer sense tenir cap tipus de problema que va ser una cosa del tripartit, va ser una llei ben feta. Per nosaltres on ens hem de focalitzar és en aquesta llei i en el desplegament reglamentari d'aquesta llei, que recordo que a data d'avui encara no s'ha fet. I, per tant, en aquest vot sí que els hi votarem favorablement.

Pel que fa als lloguers de temporada, vostès demanen fer una norma específica. La diputada Candela ho deia: «Cal un text refós, perquè hi ha moltes lleis, és complicat.» Precisament, com que cal aquest text refós, hi ha moltes lleis, és complicat entendre ben bé quina és la regulació actualment vigent, creiem que no podem apostar (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) per tornar a fer una nova regulació específica, sinó que hem de fer una regulació general dels arrendaments urbans.

Vostès fan referència a aquest projecte actualment fet pel Govern, però aquest projecte del Govern ara mateix és una copiada de la LAU espanyola, que té els límits que té. I, per tant, també ens abstindrem...

La vicepresidenta segona

Diputada...

Montserrat Vinyets Pagès

...en aquest sentit.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Ara sí, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Noemí de la Calle Sifré.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, presidenta. A mí me hace mucha gracia ver a la diputada Freixa, y además en un tono tan beligerante, dar lecciones sobre las políticas de vivienda, cuando el partido del que son herederos ha gobernado Cataluña desde hace más de cuarenta años (*alguns aplaudiments*), excepto la época del tripartito. Entonces, han ostentado las competencias de vivienda y han apoyado y han sido cómplices de todas y cada una de estas leyes. La de la regulación de precios del alquiler la anunció Torra, el *president* Torra, a bombo y platillo. Y luego también me gustaría saber qué presupuesto tenía el Gobierno de Puigdemont en vivienda. Entonces, pues, yo qué sé. Perdoneu, però algú ho havia de dir. Que a mí me sigue haciendo mucha gracia que pretendan ustedes dar lecciones sobre políticas de vivienda.

Y querría agradecer al grupo de los comunes que traigan a debate una moción sobre vivienda, aun estando radicalmente en contra de lo que proponen, porque nos da la oportunidad de hacer pedagogía y combatir el populismo habitacional de comunes, socialistas, nacionalistas, que defienden políticas como las de la regulación del precio del alquiler, que, aun pudiendo ser bienintencionadas –porque les voy a dar el beneficio de la duda–, al final tienen un efecto totalmente contrario al que pretenden causar.

Los liberales estamos realmente cansados de ver cómo se maneja el tema de la vivienda con tanta negligencia. ¿No es alarmante que con un tema tan crucial como la vivienda se juegue de esta manera? Consideremos lo siguiente. Apenas el trece por ciento de las viviendas nuevas en Cataluña son de protección oficial. Y esto no es algo nuevo. Esto pasa desde hace muchos años. ¿Por qué parece que nunca hay suficiente presupuesto para vivienda, pero siempre hay recursos para otros intereses? Es una pregunta; es una pregunta que merece reflexión. Además, la situación se agrava cuando el Gobierno desalienta con trabas burocráticas incluso a los promotores privados que quieren desarrollar vivienda asequible. Así que, con una oferta limitada y una alta demanda, los precios de la vivienda se disparan.

¿Esto no hace aún más difícil para muchos, especialmente los jóvenes, independizarse? Porque vemos a familias incapaces de pagar el alquiler ocupando viviendas, pero también vemos a caraduras que, pudiendo pagar una vivienda, ocupan la de un tercero por culpa de la legislación populista. ¿No es esta una señal de que algo fundamental está fallando, de que las políticas que se llevan a cabo y que llevan defendiendo tanto los socialistas como los comunistas, como los nacionalistas no funcionan? ¿No es descorazonador que los gobiernos, al no invertir suficientemente en vivienda, se vean incapaces de proporcionar alternativas a familias desahuciadas por no poder pagar un alquiler? En lugar de ofrecerles soluciones reales, como vivienda pública, se limitan a parches legales que evitan los desahucios a costa de los pequeños propietarios, pero no resuelven el problema de fondo.

Y desmontemos un mito: la mayoría de viviendas de alquiler no pertenecen a grandes propietarios, sino a pequeños, que dependen de esos ingresos para cubrir

necesidades básicas. ¿No es injusto, entonces, que las medidas del Gobierno pongan toda la presión sobre estos pequeños propietarios, forzándolos a fijar precios de alquiler bajo sin considerar estas circunstancias? Hemos visto las consecuencias de estas políticas. Vemos a propietarios que retiran sus viviendas del mercado para evitar problemas mayores, lo que a su vez reduce la oferta de alquiler y complica aún más el acceso a la vivienda. ¿No es hora de reconocer estos errores y buscar soluciones genuinas, en lugar de perpetuar un ciclo destructivo?

Jugar con la política de vivienda solo añade más drama a una situación ya de por sí trágica. Hacer populismo con algo tan fundamental como el acceso a un hogar solo prolonga el sufrimiento de las personas más vulnerables.

¿No deberíamos entonces exigir un cambio real en lugar de seguir aceptando políticas de vivienda que no funcionan? Porque nosotros no estamos dispuestos a conformarnos con menos. Entendemos que la solución al desafío de la vivienda no reside en una regulación restrictiva de precios, que solo sirve para tratar los síntomas, y no las causas subyacentes de la crisis habitacional. Los liberales creemos firmemente en la innovación, en la flexibilización de normativas para construir más y mejor vivienda, en el fomento de la competencia para bajar los precios de forma natural y sostenible e impulsar tecnologías de construcción que reduzcan costes y tiempos.

Debemos apostar por una política de vivienda que priorice el acceso a la vivienda como un derecho, pero entendiendo que la libertad de mercado correctamente orientada y regulada puede ser una poderosa aliada en esta lucha.

Los liberales miramos al futuro con ilusión, convencidos de que con las políticas adecuadas podemos transformar el panorama de la vivienda, podemos construir un futuro en el que todos tengan la oportunidad de encontrar un hogar asequible y sostenible. Pero ese futuro requiere valentía para cambiar el rumbo, para dejar atrás las soluciones temporales y comprometernos con cambios estructurales que realmente marquen la diferencia. Y por ello hago una llamada a la acción, una llamada a la valentía para implantar soluciones innovadoras y efectivas. Porque nosotros creemos en un futuro donde la vivienda sea un pilar de igualdad y progreso, y estamos comprometidos a hacer de ese sueño una realidad.

La vicepresidenta segona

Té la paraula la diputada no adscrita Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. Parteixo de tres premisses per a l'habitatge. La primera, el preu de l'habitatge és inassolible per als ciutadans. En segon lloc, l'habitatge és un dret, i el que cal combatre és el feixisme i els grups que donen suport al feixisme, com és Desokupa. En tercer lloc, qualsevol legislació que proposi una regulació de lloguers ha de fer-se amb caràcter general, per a tots els propietaris, petits i grans tenidors; perquè el control dels lloguers ha de ser per a tots els tipus, perquè si no es fa sobre tot el mercat no es pot actuar com cal. I, finalment, recursos econòmics, regulació temporal i molt més habitatge públic per a Catalunya.

La vicepresidenta segona

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Diputat Rodríguez, que la llei estatal podria haver estat millor ho sap vostè, ho sé jo i ho sap molta gent; que va ser la llei millor possible amb les correlacions de força que hi havia, també, i que al final es va aconseguir la regulació de rendes, que era un dels objectius que ens marcàvem amb aquesta llei. Que aquesta llei ara no seria possible perquè dependria dels vots de Junts per Catalunya també ho sap vostè.

Ara, un cop dit això, i més enllà de tot el que es pugui millorar i aplicar des de l'Estat, deixin de dir el que ha de fer l'Estat i comencin a treballar en el que poden fer vostès. I aquesta és la moció. Per això no parla de què li podem demanar a l'Estat; per això parla de què li podem demanar a la Generalitat, perquè la Generalitat és –com era? «competències plenes en habitatge», no?, diputada Freixa?–... Doncs, què han fet en els més de dotze anys que han tingut les competències d'habitatge al Govern? Què han fet? Generalitat de Catalunya. L'Ajuntament de Barcelona no té competències plenes en habitatge. S'han passat dotze anys no fent re, portant-nos a la situació de crisi d'emergència habitacional que tenim, i ara, com que estan a l'oposició, surten a donar lliçons.

Jo entenc l'atac de gelosia, perquè els deu saber greu que els seus companys i socis del Hard Rock ara tinguin altres aliances. Jo entenc que se sentin desplaçats, però també li preguntaria: amb els 1.000 milions que es deixarien de recaptar amb la supressió de l'impost de successions, quants habitatges públics deixarien de fer vostès? Perquè aquesta és la pregunta. Vostès el que volen és retallar els ingressos que té la Generalitat de Catalunya. No han exercit les competències; ara demanen retallada dels ingressos que ha de tenir la Generalitat, que encara seria fer menys habitatge. És molt bonic, i jo entenc que se senten realitzats fent d'oposició, però han tingut tants anys les competències que tenen zero credibilitat –zero– en polítiques d'habitatge.

Senzillament per aclarir a la diputada de la CUP... L'índex de referència no és que nosaltres diguem que s'hagi de fer amb les fiances, és que és com es fa ara mateix l'índex de referència català; no el que nosaltres diem que s'ha de fer, sinó el que ara mateix està sobre la taula. Per tant, seria aquest el que la Generalitat està demanant que s'apliqui.

I últimament, per acabar, quan aconseguim desencallar i evitar que es faci el desastre del Hard Rock a Catalunya, parlarem dels 1.000 milions de pressupost en habitatge i de la regulació dels lloguers de temporada.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 24 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona

302-00399/13

El vint-i-tresè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per exposar-la, té la paraula el diputat Ramon Tremosa Balcells.

Ramon Tremosa Balcells

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, bona tarda. Avui presentem una moció sobre l'aeroport. Vull donar les gràcies a tots els diputats i diputades dels grups diferents que han entrat esmenes; les hem acceptat i transaccionat gairebé totes, menys dues. Per tant, estem contents i esperem un ampli suport a la majoria; si fos tots els punts ja seria fantàstic.

Bé, aquesta moció neix perquè fa sis setmanes el Govern espanyol, o AENA amb la benedicció del Govern espanyol, va anunciar una inversió de 2.400 milions a Barajas, a l'aeroport de Madrid-Barajas, i que va ser, a parer nostre, una inversió sorprenent, atès que l'aeroport de Madrid és avui l'aeroport més sobredimensionat del món: quatre terminals, quatre pistes, podrien moure fins a 120 milions de passatgers

—en mouen 60. I, per tant, no s'entén com sempre plou sobre mullat, mai més ben dit. I, en canvi, l'aeroport de Barcelona porta vint anys bloquejat.

Avui acceptem una de les esmenes, que recorden que de la terminal satèl·lit ja en parlàvem l'any 99, en el segle passat, és a dir, ja fa vint-i-cinc anys que es diu: «No pot ser que tu arribis de Brusselles a última hora de la nit i et deixin a mitja pista i hagi de venir un autobús a buscar-te, esperant quinze minuts, quinze minuts més que arrenqui, per arribar mitja hora més tard a la terminal, que està a dos-cents metres, o que arribis de Buenos Aires de matinada amb cinc-centes persones amb un vol de Level, i et deixin a les cinc del matí, grans, petits i discapacitats, enmig de la pista i que t'hagi de venir a buscar un autobús a portar-te a la terminal.» Això no pot ser —no pot ser.

Llavors, en aquesta moció... Clar, el Prat va cap al límit de capacitat. Aquest any segurament arribarem al màxim històric. I això què vol dir, «límit de capacitat»? Vol dir que entrarem en una fase que pot ser molt llarga de retards sistemàtics, de col·lapse permanent. La nova normalitat serà la de Renfe a l'aeroport: pèrdues de vols, dificultats en la gestió de les maletes. No pot ser. Hem de prendre mesures, i per això en aquesta moció demanem la construcció de la terminal satèl·lit.

També parlem de biocombustibles. Com que l'hidrogen té una molècula molt difícil de treballar, doncs, veiem que els principals països del món es presten a fer grans inversions, massives inversions en biomassa, que serà, diguem-ne, el que ja hi ha..., ja s'estan fent vols de proves, i que serà el nou biocombustible, que eliminarà pràcticament les emissions de CO₂. Catalunya és un país amb un gran potencial en biomassa. Ens hem de preparar per acollir inversions en aquest sentit, perquè l'aeroport de Barcelona és el sisè de la Unió Europea en els últims anys en trànsit aeroportuari.

També parlem de connectivitat aèria i vols intercontinentals. Tenim companyies de radi curt al Prat que estan alimentant vols intercontinentals. És molt important consolidar i reforçar, en aquest sentit, aquesta connectivitat molt interessant que s'està generant a l'aeroport de Barcelona.

També parlem de transparència. Demanem a AENA que publiqui, com va fer el Govern del PSOE de Rodríguez Zapatero del 2007 al 2009, resultats de tots i cadascun dels aeroports de la xarxa d'AENA —beneficis i pèrdues.

I també demanem transparència en els mapes de soroll, perquè avui els avions cada vegada fan menys soroll i són més i millors, i els avions del futur encara en faran menys. I potser tindríem sorpreses, com que hi ha més soroll al carrer València de Barcelona que a la pista de Gavà Mar. I, en aquest sentit, doncs, demanem a AENA que publiqui els mapes de soroll, perquè potser, sense haver de fer cap nova ampliació ni tirar un sac de ciment a l'aeroport del Prat, podem canviar la configuració de les pistes i podem passar de setanta-cinc a noranta operacions per hora, i això encara faria més eficient i més rendible l'aeroport.

I, finalment, aquesta moció també parla de governança de l'aeroport del Prat. Fixeu-vos-hi, els ports de Barcelona i Tarragona —autonomia parcial de ports de l'any 96— han donat un resultat excel·lent. Fira de Barcelona: quan la gestionen les institucions catalanes, està, la Fira de Barcelona, entre les cinc millors del món. Els millors ferrocarrils que circulen per Catalunya, més puntuals i eficients, més nets i satisfactoris són els de la Generalitat. Per què l'aeroport del Prat ha de seguir tancat a l'ajuntament, tancat a la Generalitat, tancat a les cambres de comerç, tancat als agents econòmics i socials de Catalunya? Per què no podem participar i millorar aquesta gestió? Per què ens hem de resignar al centralisme d'estat madrileny?

Per això és en aquest sentit que volem obrir un debat, i esperem i ens agradaria molt, doncs, una majoria creixent. Jo penso que molts dels votants dels partits que potser avui votaran en contra d'aquesta moció pel que fa a la governança de l'aeroport de Barcelona potser són usuaris de l'aeroport. També en pateixen i veuen les limitacions quan viatgen i comparen i veuen com, per exemple, a l'aeroport de Frank-

furt, els sindicats participen en la gestió, companyies aèries participen en la gestió. O com França, via cambres de comerç, ha descentralitzat la gestió aeroportuària. Per què els catalans hem de ser una excepció? Deixem volar Catalunya amb normalitat.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Bona tarda, diputats, diputades. Bé, nosaltres vam presentar una esmena a aquesta moció feta per Junts sobre l'aeroport de Barcelona i tot el que té relació amb l'aeroport de Barcelona, i la plantejàvem, sobretot, per ressituar el debat.

Nosaltres creiem que, a data d'avui, el debat ha d'anar vinculat a la paraula «decreixement», una paraula que a molts de vostès, doncs, sembla que els hi provoqui urticària quan la senten, però que per nosaltres és impensable construir qualsevol política en termes de mobilitat que no passi per posar com a punt número 1 sobre l'agenda política la necessitat de decreïxer. I decreïxer vol dir anar a menys i no anar buscant ampliacions, i decreïxer vol dir apostar per sistemes nets, com és el sistema ferroviari, i no pel sistema de combustibles fòssils, que és pel qual aposta Junts.

La moció..., doncs, bàsicament, la majoria de punts els votarem en contra. Únicament coincidim amb vostès pel que fa a la necessitat d'assumir la gestió dels aeroports d'interès general ubicats a Catalunya. Nosaltres creiem que cal, d'una vegada per totes, que es deixi, no?, en base a aquest paraigua de la denominació d'«aeroports d'interès general», que deixin d'estar en mans de l'Estat espanyol, que siguin gestionats des de Catalunya, perquè és un acte de sobirania plena, i que, per tant, entra dins el nostre marc polític.

Sí que és veritat que nosaltres entenem que això ha d'afavorir una visió global, en el sentit de que, precisament, l'aeroport de Barcelona sigui un referent mundial en el decreixement. Per això, doncs, havíem fet aquesta esmena, perquè aquesta gestió ha de ser des de Catalunya i que sigui projectada a nivell internacional, però en termes de ser exemple de cap on han d'anar els nous temps que venen.

També dir que els hi votarem en contra aquest marc, no?, aquesta insistent petició d'aquesta comissió tècnica per a la millora de l'aeroport de Barcelona. La decisió sobre l'ampliació no és una qüestió tècnica; ja els hi hem dit moltes vegades. És una qüestió política, i, per tant, s'ha de discutir en termes polítics.

També els votarem en contra –i bàsicament perquè ens sembla una mica una incoherència amb parts de la moció– això d'instar el Govern de l'Estat a la construcció de la terminal satèl·lit. Per què s'ha de fer aquesta terminal satèl·lit? Com molt bé recull la moció, aquesta terminal satèl·lit es va projectar en el pla director del 1999. Senyor Tremosa, vostè creu que la situació en termes d'emergència climàtica avui és la mateixa que l'any 1999? Doncs vostè, en comptes de seguir a peus juntets els mandats, no?, que li diu AENA en aquest pla director, el que hauria d'optar és per fer una esmena total a aquest pla director i ressituar el debat, perquè els anys han passat, i la situació no és la mateixa.

Com també trobem una incoherència que, per una banda, es demani la gestió, l'assumpció de la gestió dels aeroports i, per altra banda, doncs, en la mateixa moció es demani negociar i concretar amb el Govern de l'Estat la participació de la Generalitat de Catalunya en la gestió dels aeroports. O sigui, en què quedem? O sigui, assumim i demanem i exigim la gestió plena o bé negociem i concretem la participació? O sigui, o blanc o negre, o una cosa o l'altra, però no podem demanar les dues coses al mateix temps.

Pel que fa... Sí que els hi votarem a favor aquest punt en què vostès insten el Govern de l'Estat a fer públics els comptes de resultats de tots i cadascun dels aeroports

de la xarxa d'AENA. És una anomalia en termes de transparència que a data d'avui no coneguem absolutament res dels comptes de resultats d'una empresa com AENA. I, per tant, llum i taquígrafs. I aquests comptes de resultats, evidentment, s'han de fer públics.

I pel que fa a aquesta petició que fan de la publicació històrica del mapa de decibels, doncs, evidentment, el soroll és una qüestió molt important, provoca tota una sèrie d'immissions en els veïns que són extremadament greus. Nosaltres això ho veiem també molt bé, la necessitat de fer públic aquest mapa de decibels de la pista d'aeroport, tot i que no li podem votar favorablement aquest punt i ens abstindrem, perquè, si bé és veritat que cal que coneguem aquesta informació, vostès al final d'aquest punt fan una espècie d'elogi a l'ampliació de la capacitat. És a dir, avui s'està operant a setanta-cinc. És veritat que els plans directors diuen que es podria arribar als noranta, però relacionant-ho amb l'esmena de decreixement que els hi hem fet..., o sigui, no cal que arribem als noranta, ens podem quedar amb el que s'està fent actualment. I, per tant, el nostre vot serà d'abstenció.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Presidenta, diputats, diputades... Senyor Tremosa, vostè vol quatre pistes al Prat? Quatre? Tres? No, veritat? O sí? Perquè és la primera pregunta que jo em faig quan miro aquesta moció. Jo esperava que clarifiquessin realment què volen fer amb el Prat, si volen ampliar o no el Prat i que realment estigui en la línia del creixement, no del decreixement.

Nosaltres ja sabem què opina la CUP i ja sabem què és o com es defensa aquesta política que portem tants anys patint aquest Parlament del decreixement constant. Almenys això ha impregnat tots els pressupostos de la Generalitat durant els últims deu –potser més– anys a Catalunya.

Però jo esperava de vostès que ens aclarissin exactament això. I, clar, sempre acaben fent el mateix: «No, és que a Madrid..., és que estan sobredimensionats, tenen quatre pistes.» No sé si estan sobredimensionats o no, però nosaltres hem tingut aquí l'oportunitat –o l'hem tingut o la podem tenir– de créixer. I nosaltres apostem per fer l'aeroport més gran, apostem per l'ampliació de l'aeroport del Prat.

Jo el que demano a tots els diputats que intervinguin avui aquí és que aclareixin què volen. I jo li demano a vostè, senyor Tremosa, que ens aclareixi exactament, que vostè ens aclareixi què vol. Què vol el seu grup? Que ho digui després, simplement. Nosaltres ho tenim molt clar. La CUP també ho ha dit, que no vol, i segurament ens trobarem altres grups que diran lo mateix. No passa res, però aclarim exactament què volem per a Catalunya.

La resta de la moció, al final, és donar voltes sobre aquesta qüestió en diferents punts, perquè parlem d'altres temes que... Bé, vostè també s'ha reunit amb el sector, nosaltres ens vam reunir fa no molt amb el sector, i ens van explicar tota una sèrie de reivindicacions que per nosaltres són importants i que compartim alguns aspectes i que hi votarem a favor, excepte en el que vostès sempre defensen sobre la suposada governança en la que ha de participar la Generalitat, perquè la Generalitat ho fa tot molt millor, com diu vostè sempre. Per això encara no hem acabat la línia 9, perquè ho fa molt bé la Generalitat. La línia 9 també la fa tan bé que estem esperant anys i anys i carregant el deute als catalans d'aquesta meravellosa construcció preferent i de cert supremacisme –em permetrà–, que crec que nosaltres no podem tolerar.

Es fan coses bé, es fan coses malament, però la governança del Prat no és la qüestió. La qüestió és la seva capacitat. Per tant, amb això nosaltres no hi estarem a favor, ja ho saben pràcticament, i així ho dic ara.

Més coses que tenim en aquesta moció i que a nosaltres ens sembla que és important que en parlem. Parlen de si hi ha o no o si hem de reunir la comissió tècnica. De fet, a la seva moció demanava crear una comissió tècnica. Fa tant que no es reuneix la comissió tècnica –fa tant– que vostè pensava que no existia. Sí que existeix una comissió tècnica, però resulta que ningú la reuneix.

Vostès demanen col·laboració, sinergies amb la resta d'institucions. Ha parlat de l'ajuntament, ha parlat de la Generalitat, ha parlat, evidentment, de l'Estat i altres agents. Però quan hi ha una oportunitat de col·laborar, de decidir i de parlar, no es reuneix, i ningú pressiona perquè això es faci. Doncs parlem d'això, fem-ho i utilitzem les eines que ja tenim; no demanem allò que encara no sabem si podrem tenir en algun moment en el futur.

Altres temes: la terminal satèl·lit. Sense l'ampliació, la terminal satèl·lit no té sentit. Ja està, punt. Per tant, una forma de fer això, una qüestió satèl·lit sobre la central, que és si fem o no l'ampliació del Prat i de la pista, que, en aquest cas, és la qüestió especial i el que demanen, de fet, els agents que estan o que formen part del sector, que vostè ho sap perfectament. No ho sé, igual no li han deixat dir-ho, però jo li demano, ho torno a repetir: digui'ns si el seu grup donaria suport a aquesta ampliació.

Hi ha altres temes que considerem importants. Doncs tot el que té a veure amb la creació del combustible sostenible, el SAF, que creiem que és una oportunitat que estem perdent a Catalunya. I jo aquí crec que coincidim perfectament amb que s'hauria o podríem ser..., per les característiques territorials perfectament de l'àrea metropolitana, de tot el que és la biomassa que tenim a la Catalunya interior, a la Catalunya rural. És una fórmula també per aprofitar i crear aquest desenvolupament d'aquest combustible que podria fer l'aviació molt més sostenible. I alguns dels problemes que tenim ara mateix, segurament, desapareixerien.

Sobre la resta, apostem pels vols curts? Sí, perquè són les connexions amb els vols llargs que volem per a l'aeroport del Prat. Volem un aeroport del Prat que tingui vols internacionals i intercontinentals? Ho volem. Per tant, sí, sí, sí a tot: sí al creixement i sí al progrés i a l'evolució. A partir d'aquí, vostès aclareixin-se.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Ferran Estruch i Torrents.

Ferran Estruch i Torrents

Moltes gràcies, presidenta. Diputades, diputats, bona tarda a tots. En primer lloc, agrair al diputat Tremosa, doncs, la predisposició i les ganes d'entesa en un tema tan important com és l'aeroport del Prat, la seva competitivitat i el seu futur.

Estic una mica temptat a contestar al senyor García, perquè ha dit algunes coses una mica... Bé, en tot cas, ja ho farem.

Estem contents que en aquesta moció es parli, per fi, doncs, de governança, d'infraestructura, de gestió, que es parli de connexions ferroviàries, que es parli de model del sistema aeroportuari català, que és aquesta la discussió de veritat i de fons; no ampliar o no ampliar. Com deia el senyor García, «ampliem, ampliem», però ampliem, per què? Ampliar per ampliar i créixer i créixer. Jo crec que aquí hem de ser una mica més rigorosos. I vostè també una altra cosa, ja l'hi dic, que deia: «La comissió tècnica no s'ha reunit.» La comissió tècnica es va reunir el 18 de gener, fa un mes. D'acord? Només l'hi dic. I hi ha les reunions programades durant aquest any per definir aquest model.

Des del nostre punt de vista, creiem que hem perdut bastant el temps –gairebé dos anys– amb aquest debat interessat d'ampliació, de si ampliem la pista mar o no l'ampliem. I crec que hem perdut bastant el temps, i això només responia a uns interessos, a uns interessos de part en els quals jo crec que amb aquesta moció presentada pel diputat Tremosa i per Junts passem pantalla i ens situem en l'àmbit dels

acords, que creiem que són molt importants. Des d'Esquerra sempre ho hem tingut clar: s'ha de transformar l'aeroport del Prat en un *hub* internacional? Sí. S'ha de fer a qualsevol preu? Rotundament no.

No ens enganyem, ningú posa en dubte que l'aeroport del Prat és una infraestructura clau per al país, per a Barcelona, per al país, per al sud d'Europa, i així nosaltres també ho considerem, només faltaria. Però tampoc podem obviar el context actual, un context d'emergència climàtica. Per això defensem que qualsevol actuació, com també recull la moció de millora i de transformació de l'aeroport del Prat, ha de passar pel respecte mediambiental, per reduir l'impacte ambiental i per millorar també l'impacte actual, que s'ha de fer escoltant el territori. I també diem que nosaltres no som els que en cap cas participarem, com sí que altres han fet i fa dos anys ho van fer, en concret el Partit Socialista, amb tot el respecte, doncs, que des de Madrid decideixin com ha de ser l'aeroport del Prat. Nosaltres per aquí no hi passem, i creiem que aquests xantatges no són el que tocava fa dos anys, i això no era de rebut. I per això també estem on estem.

Creiem que és una bona notícia que s'hagi creat la comissió tècnica, que s'estigui treballant sobre el model i sobre el sistema aeroportuari català, que és l'aeroport del Prat, que és Reus, que és Girona i que també és Lleida.

Parlem de model, i en aquesta comissió es parlarà de modernitzar, de transformar, de millorar la gestió de la infraestructura, especialment en la gestió. Parlarem de model de governança –de governança–, que creiem que és on ens hem de centrar, i també de millorar la gestió, d'optimitzar la gestió amb la infraestructura actual. Perquè ja ho diuen molts experts, i també ho constatem en aquesta moció: els punts de la transformació que convenen a l'aeroport passen per l'optimització de la gestió, com hem dit, pensar-la per fer-la més útil i eficient, per fer més eficient l'estructura actual. Posant recursos per millorar-la? Sí, posant recursos per millorar-la. Tirant endavant projectes com la terminal satèl·lit, posat al dia? Sí. Utilitzant o replantejant les pistes actuals? Per què no? Si escau, també estudiem-ho. Comissió tècnica, estudiem-ho, posem-ho tot sobre la taula.

I per això celebrem que anem cap aquí i que posem, doncs, per davant tot això, que és el que sempre hem defensat que calia posar endavant.

I es deien moltes coses i s'han dit moltes coses que creiem que no són certes. Bé, no són certes amb relació a l'aeroport. Abans-d'ahir, al telenotícies sortia el Comitè de Desenvolupament de Rutes Aèries, que el formen l'ajuntament, el Govern, la cambra. I deia la seva directora, la directora del Prat, que participava en el comitè, ella mateixa deia que amb la infraestructura actual podríem guanyar capacitat, que no calia ampliar per guanyar capacitat per millorar el Prat i per connectar més vols amb Àsia i Amèrica, que és el que volem, per convertir-nos en *hub* intercontinental.

Per tant, a nosaltres ens sorprèn, ens ha sorprès i ens sap greu aquest debat interessat de tant temps. I crec que ha arribat l'hora de que definim, i hi tenim les eines posades. I aquesta moció avança en aquesta línia en què definim aquest model, aquest model propi, aquest projecte de país i com volem que sigui aquest aeroport, que, evidentment, volem transformar-lo, optimitzar-lo i que faci un salt endavant. I que per nosaltres és del tot necessari.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, el senyor Jordi Terrades Santa Creu.

Jordi Terrades Santacreu

Presidenta... Avui les xifres d'activitat i connectivitat situen l'aeroport de Barcelona entre els principals aeroports europeus: el 2019 era el sisè, i el 2022, el cinquè. És una mostra de l'esforç, en aquest cas, del gestor de l'aeroport, AENA, per do-

tar-lo d'una infraestructura moderna a uns costos competitius, que fan, justament, que l'aeroport estigui o tingui aquest potencial.

Per tant, l'aeroport de Barcelona té un gran potencial de creixement quant a les destinacions de llarg recorregut. Sense fer l'ampliació de capacitat ja ho estem observant. Ara, menys que altres aeroports com el de Heathrow o el de Charles de Gaulle, el de Frankfurt o el de Schiphol, o Barajas, eh?, que els seus plans estratègics estan molt més avançats que l'aeroport de Barcelona.

L'economia catalana i l'economia espanyola cada dia estan més internacionalitzades i cada dia són més exportadores. I pretenem que sigui així, almenys des del nostre grup parlamentari. De fet, l'any 2022 estudis internacionals ens diuen que, havent reduït les emissions de gasos d'efecte hivernacle, a Espanya l'economia ha crescut un dos per cent. Per tant, és possible reduir emissions i créixer econòmicament.

Per nosaltres és una prioritat dotar la infraestructura de l'aeroport de la capacitat necessària perquè es converteixi en un *hub* internacional que connecti i faci de punt d'enllaç amb altres destinacions intercontinentals: amb Amèrica, amb Àsia, amb Àfrica. I, per tant, és essencial, des del nostre punt de vista, l'operativa *hub* de l'aeroport que centri a Barcelona vols alimentadors de curt i mitjà radi amb grans vols intercontinentals. I això es produeix en franges reduïdes de temps.

Podem discutir sobre el model aeroportuari de Catalunya, no hi estem pas en desacord. Ara, no veig algú que vulgui agafar un vol intercontinental anant fins a l'aeroport de Girona o de Reus i les maletes amunt i avall en tren d'alta velocitat. Això no va d'això, des del nostre punt de vista.

No els hi descobreixo res de nou si els hi dic que estem a favor de l'ampliació de la capacitat de l'aeroport de Barcelona. I estem a favor de que les coses es facin bé. Però cal ampliar la capacitat. Si no ho fem nosaltres, ho faran altres aeroports, i no dels que els hi he parlat abans, sinó d'altres que estan competint en la mateixa situació que nosaltres. No em refereixo, per tant, a l'aeroport de Madrid-Barajas exclusivament.

Per cert, senyor Tremosa, quan vam renunciar a aquesta inversió de 2.700 milions d'euros per a l'ampliació de la capacitat de l'aeroport i de la terminal satèl·lit, etcètera, si no recordo malament, vostès estaven al Govern de Catalunya. Per tant, no es queixi de que Madrid estigui fent la seva feina. Vostès estaven al Govern de Catalunya quan el Govern de Catalunya va posar el fre de mà en aquesta ampliació. (*Alguns aplaudiments.*) Ampliació que des del nostre punt de vista ha de complir, com no pot ser d'altra manera, les normatives europees de protecció, de restauració i de compensació ambiental.

Volem posar en valor l'impuls que s'ha donat per debatre com ampliem l'aeroport de Barcelona entre el Govern d'Espanya i el Govern de la Generalitat de Catalunya. Ho deia el diputat Estruch: el 19 de gener, si no recordo malament, es va constituir aquesta comissió per començar a treballar. I esperem que aquest impuls doni els primers resultats abans de que acabi aquest any.

No donarem suport a alguns dels punts de la moció, els que fan referència a la desagregació individual dels resultats dels diferents aeroports, perquè, com sap molt bé el diputat Tremosa, AENA, que és una societat mercantil cotitzada a borsa, per normativa, el que fa..., és pública, la seva informació econòmica agregada a Espanya i de la resta d'aeroports internacionals en els que opera.

I tampoc donarem suport a aquesta proposta, que ens ha sorprès, de l'operativa de pistes, no? Per tant, no donarem suport al punt 8 –també ens ha sorprès que Esquerra Republicana hi doni suport–, perquè pot donar peu a la possibilitat de retornar a una operació de pistes independents. I ja els hi dic que nosaltres això no ho defensem en la comissió tècnica que ja s'ha constituït. Aquest és un tema que nosaltres també diem que no es pot tornar a produir.

Per tant, sí, a favor de l'ampliació, amb les millors condicions ambientals que avui podem fer i que sabem fer.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenas tardes de nuevo. Bueno, recordar que el pasado 14 de diciembre VOX presentó en este Parlamento una moción para instar al Gobierno de la Generalitat a llegar a un acuerdo con el Ministerio de Transportes y Movilidad Sostenible y AENA para la ampliación del aeropuerto de Barcelona, consensuando la mejor solución técnica y con el máximo respeto posible al medio natural. Era una propuesta sencilla, sin prejuzgar cuál es la mejor solución técnica, que buscaba un amplio consenso político para la ampliación del aeropuerto. Sin embargo, ustedes votaron en contra.

Hoy Junts nos presenta una moción aparentemente con ese mismo fin, pero con muchas condiciones y cuestiones marginales. Vamos a comentar cuatro, que me parecen las más sustanciales.

En primer lugar –ya se ha dicho–, nos hablan de un posible cambio en la configuración de las pistas. Ya hablamos en su momento del problema que supondría que los aviones pasaran por zonas habitadas: los ciudadanos del Prat de Llobregat y de Viladecans aumentarían el nivel de ruido soportado, que alcanzaría niveles muy altos para aquellos ciudadanos catalanes que viven en Gavà y en Castelldefels. En VOX, si hemos de elegir entre preservar la calidad de vida de miles de ciudadanos catalanes o la defensa a ultranza de una laguna que probablemente padezca una degradación irreversible, lo tenemos claro: las personas, primero. (*Alguns aplaudiments.*)

En segundo lugar, instan al Gobierno del Estado a la construcción de la terminal satélite, pero –ya se ha comentado– el problema del aeropuerto no es ese, sino la falta de capacidad para acoger más aviones. Si no van a llegar más aviones, ¿para qué queremos otra terminal de pasajeros? ¿Quién –quién–, que no sea político, va a querer invertir cientos de millones de euros en una actuación que no se necesita?

En tercer lugar, nos piden cuentas de resultados de cada uno de los aeropuertos de la red de AENA. Entiendo que, en realidad, a lo que se refiere la propuesta de Junts es a la de los aeropuertos catalanes, y no los que AENA gestiona en México, en Colombia, en Gran Bretaña o en Brasil. Es una petición que realmente sorprende, pues, recordemos –se ha dicho–, AENA es una empresa cotizada en bolsa –nos guste o no, es una decisión que tomaron los socialistas hace muchos años: es una empresa cotizada en bolsa. Entonces, no me imagino a un político pidiendo cuentas de resultados de cada uno de los centros, por ejemplo, de El Corte Inglés, o pidiéndose lo a los supermercados de Carrefour o de cada una de las oficinas de «la Caixa». Las empresas dan sus cuentas consolidadas, y no por centros de trabajo.

No obstante –no obstante–, como ya los conocemos, desde VOX hicimos la prueba y pedimos lo mismo, exactamente lo mismo, a la Generalitat de Catalunya sobre los aeropuertos de la empresa Aeroports de Catalunya. Recordemos: tiene dos y muy pequeñitos. Y ¿qué ocurrió? Pues que no nos los dieron. Y en aquel momento gobernaba Junts la empresa Aeroports de la Generalitat. O sea, ustedes piden a los demás algo que ustedes mismos no hacen. Bueno, curioso –curioso. (*Alguns aplaudiments.*)

Por último, Junts pide que la Generalitat de Catalunya tenga una participación mayoritaria en la gestión del aeropuerto. Me da la impresión de que algún diputado ya se ve de presidente del aeropuerto de Barcelona, ¿eh? Bueno, evidentemente esto solo beneficiaría a algunos políticos y sus neuras separatistas, pero en nada –en nada– mejoraría el servicio público. Y hay que recordar, una vez más, que la empresa AENA, nos guste o no, tiene un cuarenta y nueve por ciento de acciones en manos de los privados y cotiza en bolsa, por lo que habría que acordar la compra de esas acciones o de ese activo a los propietarios a un precio que se presupone altísi-

mo, salvo que Junts esté defendiendo su expropiación, algo más propio de repúblicas bananeras y de sus defensores en este Parlamento, que también los hay.

Para finalizar, recordar una vez más que desde VOX defendemos la ampliación del aeropuerto de Barcelona consensuando la mejor solución técnica y con el máximo respeto posible al medio natural.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. Si m'ho permet, senyor Tremosa, aquesta moció és una espècie d'oda a l'esgrima parlamentària, si m'ho deixa dir així, a l'eufemisme parlamentari. Sembla vostè ja d'Esquerra Republicana o el senyor Aragonès, que no es mulla mai i no sabem què pensa sobre l'aeroport ni sobre l'ampliació de l'aeroport. Perquè, clar, al final la moció no queda massa clar per on va, tot i que en el fons jo sé per on va, no?

Sí que vull constatar dues coses que crec que són rellevants. Vostè mateix ha dit que l'aeroport del Prat no és un aeroport de segona –vostè ho ha dit–; és el sisè aeroport, en aquest cas, de la Unió Europea en trànsit aeroportuari, que no és una cosa menor. I la segona cosa que crec que també comentàvem aquests dies amb vostè... Ho deia *La Vanguardia*, potser segurament això li dona més credibilitat que si ho dic jo, però que, de fet... I el titular..., llegeixo directament el que deia *La Vanguardia*, diu: «El Prat es prepara per augmentar els vols intercontinentals al marge de l'ampliació.» Ho dic perquè en aquest Parlament hem sentit mantes vegades que no hi podia haver vols intercontinentals si no hi havia ampliació. Per tant, sembla que allò que deien no era veritat.

Però, en tot cas, jo crec que hem de fer el debat honestament. És: ampliació, sí o no? I ampliació, per què? Jo crec que, de fet, en aquest Ple... De fet, ara en parlarem, tenim el debat sobre la sequera i sobre l'emergència climàtica. I crec que no es pot fer el debat sobre l'ampliació de l'aeroport o no de manera separada. Crec que no es pot fer.

I, a més a més, augmentar la capacitat tots sabem el que vol dir. Ho va dir, de fet, el senyor Illa en aquest faristol una vegada: «Volem arribar als 100 milions de turistes a l'any, en aquest cas, a Catalunya.» I la meua pregunta és: quina aigua beuran? –quina aigua beuran? I la segona qüestió que hem de fer és: quantes emissions de CO₂ suposarà això? Ja hi tornaré després.

Però, en tot cas, també em fa molta gràcia... El senyor Terrades deia que no estan d'acord a canviar l'operativitat de les pistes. Mirin, jo crec que el Prat ha cobert de sobres la seva solidaritat territorial i, a més a més, saben perfectament que la Unió Europea no deixarà fer l'ampliació de la tercera pista per on la volen fer. Però no deixa de ser curiós que el Partit Socialista ho faci per defensar, en aquest cas, no el benestar d'uns veïns qualssevol de l'àrea metropolitana: tots sabem qui viu a Gavà Mar i els quartos que tenen els que viuen a Gavà Mar. I això és el que estan defensant vostès. Però, en tot cas, és cosa seva.

El que sí que també em fa gràcia –i tornant a la proposta, en aquest cas, de la moció– és que es parla... I, evidentment, nosaltres hi estem d'acord. És a dir, nosaltres estem d'acord que la gestió aeroportuària de tota la xarxa aeroportuària de Catalunya s'ha de fer, evidentment, des de Catalunya. Però també vull dir-ho, és a dir, volem més autogovern... En aquest cas s'ha de saber per a què es vol fer. O sigui, per a què volem més autogovern? I això moltes vegades no queda clar. Jo ho he dit moltes vegades, en aquest cas, també al Govern d'Esquerra Republicana: la millor manera de defensar l'autogovern i de voler més autogovern és dir per a què el vols i exercir-lo. I jo crec que en aquesta moció no queda moltes vegades massa clar.

I després hi ha alguns punts que nosaltres tampoc li votarem a favor, perquè, a més a més, crec que és fer volar coloms. De fet, em vaig reunir fa poc amb el Col·legi d'Enginyers Aeronàutics de Catalunya i em deien que fins i tot, encara que ara està molt de moda parlar dels biocombustibles, això no és la solució per a cap tipus de transició, perquè, en tot cas, fins i tot el *pool* energètic que podia assumir, en aquest cas, el sistema aeroportuari global és només pràcticament del quinze per cent. I, per tant, seguirem durant molts anys –pràcticament durant més de deu anys, perquè serien els que serien necessaris per renovar tota la flota sencera d'avions– utilitzant combustible fòssil.

Però, en tot cas, no sé si ho ha parlat amb el seu company d'escó, el diputat Vergés, perquè no hi ha res més en contra dels pagesos i de la sobirania alimentària que apostar per l'agroindústria i pels biocombustibles. Si vol, anem a parlar a l'Amèrica Llatina i parlem del que ha suposat l'aposta pels biocombustibles, especialment per a la sobirania alimentària de molts països. Ho dic perquè vostès alguns dies defensen la pagesia i després fan propostes que bàsicament són un atac directe per a la pagesia. Vostè en això és un especialista, que ja sé que ha votat gairebé sempre a favor de tots els acords de lliure comerç de la Unió Europea quan era eurodiputat, en aquest cas, al Parlament Europeu.

Finalment, jo acabo també... En referència al senyor Terrades, els hi recomano un llibre; crec que el coneixen bé, l'ha escrit el senyor David Lizoain, que parla... En aquest cas es diu *Crimen climàtic*. Parla de genocidi. Fins i tot s'arriba a atrevir a parlar de genocidi climàtic i que hi ha culpables del genocidi climàtic i també hi ha responsables polítics. Crec que el coneixen bé. I, de fet, el senyor Lizoain acaba el seu llibre amb una cosa que em sembla extremadament encertada, que diu que hem de construir una coalició de futur respecte a la coalició del CO₂ –una coalició de futur respecte a la coalició del CO₂–, que és la coalició del passat. Crec que han de decidir vostès si estan a la coalició del futur o a la coalició del passat i del CO₂. Crec que de moment s'estan equivocant de cantó i estan més a la coalició del passat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part de la diputada no adscrita té la paraula la diputada Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, vicepresidenta. A veure, l'aeroport. Sense resignació, però tampoc sense enganyar a ningú. La radiografia de la imatge que ens deixa la moció és que el principal problema dels catalans és que som dependents de l'Estat espanyol. Avui no podem gestionar, no podem decidir, no podem ni accedir a unes dades econòmiques sense que ens doni permís AENA. El que sí que podem fer és gesticular respecte al model, però explicant als catalans que, sense la independència, només podem fer això, gesticular.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Ramon Tremosa Balcells.

Ramon Tremosa Balcells

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bé, breument, en dos minuts. A veure, AENA és un cinquanta-u per cent pública, de l'Estat, i, per tant, doncs, li podem demanar transparència. De fet, en els anys 2007, 2008 i 2009, quan el Govern del PSOE va publicar aquestes dades, sortia que el quaranta per cent de tot el benefici global d'AENA el generava l'aeroport de Barcelona. És lògic, té dues pistes i dues terminals, la meitat que Barajas. Té molta menys amortització. Té molta més capacitat de generar benefici.

Llavors, a més a més, la legislació europea prohibeix els subsidis creuats entre infraestructures. I això passa també amb Puertos del Estado. No es poden agafar beneficis d'un aeroport per tapar les pèrdues d'un altre. Això està prohibit expressament. El reglament de ports i el reglament europeu del 2016 ho deien ben clarament. Però, bé, a Espanya, en algunes coses, quan no convé la llei europea, no s'aplica i, per això, la catedràtica Araceli Mangas escrivia a *El Mundo* el 2015: «España no es un estado de derecho europeo.» Ho treien en *El Mundo* per una catedràtica de la Complutense.

Bé, gestió. Hi ha companyies japoneses que volen oferir el vol Barcelona-Tòquio i no poden. D'això, al Parlament Europeu el 2018 se'n va fer una menció explícita a l'informe anual de competència. No tenir les institucions catalanes en la gestió de l'aeroport del Prat comporta coses com aquestes.

També una altra cosa. Ve la pandèmia. Norwegian, que ofería un vol directe Barcelona - Silicon Valley, a l'aeroport d'Oakland, a Califòrnia, el tanca perquè no va trobar ajuda del Govern espanyol i quan ens trucava a la Generalitat, que jo era al Govern, no podíem fer-hi res. I, en canvi, el senyor Ábalos, que avui és notícia també en els diaris, dona 53 milions a Plus Ultra, que jo, que m'interessa el tema dels aeroports, no havia sentit mai per què ni per quin motiu i amb una cosa que ha acabat de manera molt estranya.

Els catalans no volem ser la T5 de Barajas, volem volar directament de Barcelona al món. I, en aquest sentit, jo penso –i acabo, vicepresidenta–... L'any 2005 vostè em sembla que era diputat, senyor Terrades. Va votar l'Estatut de Catalunya, que contemplava el traspàs dels aeroports a la Generalitat. Jo penso que aquesta marxa enrere que ha fet el PSC en aquest punt explica per què des de llavors ençà el PSC no ha tornat a governar a Catalunya. Veurem en el futur.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 24 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la pagesia

302-00400/13

Continuem, doncs, amb el vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la pagesia, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per exposar-la, té la paraula la diputada Alba Camps Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, conseller, diputats, diputades. Vull començar amb una idea tan senzilla com essencial: sense pagesia no hi ha alimentació, i sense persones que facin aquest treball d'estima a la terra i tot el que representa, nosaltres no tenim garantit el dret a l'alimentació. I qui de nosaltres no menja? I qui de nosaltres no té clar que el que mengem acaba determinant la nostra salut present i futura? Qui de nosaltres no té clar que no tothom pot accedir a aquesta compra que assegurí sostenibilitat i salut, tant personal com comunitària?

Per tant, benvingudes totes aquelles que, tot i no ser pageses, entenen la importància de la pagesia i la defensen. No totes produïm aliments, però totes en mengem. Aquestes demandes, aquestes reivindicacions, les que hem vist en els darrers dies, són de totes; també haurien de ser del conjunt de la societat.

És evident que aquests dies la pagesia d'aquest país ens ha posat en primer pla una situació insostenible que fa anys que pateixen. Són necessàries mesures urgents per, a curt termini, donar oxigen al sector, per part de totes les administracions. El

departament ja ha entomat el repte. El que es demana és que l'Estat espanyol i les institucions europees facin el mateix.

Cal estar a l'alçada, perquè defensar la pagesia no és fer-se fotos al costat dels camps, ni fer grans discursos que no s'ajusten als fets, ni als d'abans ni als d'ara. Defensar la pagesia és això: treball incansable i constant per posar propostes concretes, factibles i realistes sobre la taula.

Des d'Esquerra Republicana reiterem, una vegada més, diferents aspectes claus. El primer: l'alimentació és un dret que cal garantir. El segon, la plena sobirania alimentària ha de ser l'objectiu que ens ha de fer avançar, i la petita i mitjana pagesia d'aquest país són imprescindibles per assolir aquest objectiu. I, tercer, la idea de pensar globalment i actuar localment. No podem esperar que el mercat reguli algunes qüestions que no funcionen. El lliure mercat en països de tercers, que no compleixen els estàndards socials i mediambientals que s'exigeixen a la nostra agricultura o ramaderia, empobreix, sobretot a la petita i mitjana pagesia, el nostre model. I no es queda aquí; també empobreix globalment i reforça models d'explotació laboral i menysteniment a les polítiques ambientals.

En base a aquests tres pilars, portem algunes propostes a debat, la majoria d'elles pensades per donar resposta ràpida a les demandes, per assegurar la supervivència del sector en l'emergència, i altres a mitjà i llarg termini, perquè d'aquesta mirada llarga, responsable i necessària també en depenen el futur i la dignitat del model de pagesia. Perquè tant és cert que necessitem respostes amb efectes immediats com també que cal replantejar-nos el nostre sistema de proveïment d'aliments.

Ningú no vol viure de subvencions. La pagesia només –i dic «només»– demana que la seva feina es pagui al preu que realment val. I això és justícia. No ens podem permetre seguir planificant les produccions d'aliments a partir de les demandes d'un mercat injust i pervers que enriqueix uns pocs i ens fa més pobres a totes. Estem parlant d'un dret massa essencial com per no intervenir-hi en política a favor de les persones i fent gran la idea que és l'economia que ha d'estar al servei de la ciutadania, i no a la inversa. I això, com s'ha comentat aquest matí, no és ni comunisme ni autarquia, diputats i diputades; és progrés en majúscula.

Contemplem aspectes necessaris i més pragmàtics, com el pagament anticipat d'algunes ajudes, un calendari de cobraments per tal de que hi hagi certa capacitat de previsió, agilitzar i racionalitzar els tràmits administratius o l'habilitació de la finestreta única.

Per altra banda, però, portem elements més de fons que creiem que ens encaminen cap a aquest canvi de model, com una futura llei de sobirania alimentària o la renda bàsica agrària. Tenint en compte que l'aliment és un bé que ha de ser d'accés universal, al que tothom té dret, i que la pagesia treballa per la conservació del territori i per alimentar la població, és fàcil entendre que la seva funció és bàsica, essencial i que té un valor indiscutible.

Per això, volem estudiar la possibilitat d'implementar una renda bàsica agrària. Es tracta d'assegurar un import econòmic a les persones que es dediquen a la producció d'aliments de forma sostenible i territorial, perquè fan una funció d'assegurar un dret universal, perquè fan la funció de mantenir viu el territori, perquè treballen dia a dia per totes nosaltres.

Amb aquesta possible proposta estariem més a prop de trencar la dependència del mercat, estariem més a prop d'assegurar el relleu generacional i frenar la pèrdua constant de persones que es dediquen a la pagesia. En definitiva, parlem d'un pacte social, un compromís col·lectiu a favor de la justícia social, de la garantia de drets i d'un futur més sobirà per a totes.

Acabo amb una frase de Gustavo Duch que diu: «No mengis el que no menjava la teva àvia.» És un bon lema, que reconnecta amb la nostra cultura, paisatge i ecosistemes, que possibilita una economia local assentada en el sector primari i que té

un bon equilibri nutricional. Criteris del passat amb fórmules del present em sembla la combinació més assenyada.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, la senyora Rosa Maria Ibarra Ollé.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats... Bé, ens presenten una moció que els hem de dir que no ens sorprèn, però que ens sembla gairebé una presa de pèl, si m'ho permeten. És a dir, el grup que dona suport al Govern li demana al Govern que faci o presenta uns acords que demanen al Govern que faci una cosa que ja hauria d'estar fent.

Entre d'altres coses, demanen posar més recursos, agilitzar el pagament dels ajuts, donar un calendari de pagament dels ajuts i fins i tot complir-lo –això ja és increïble, eh?, que es compleixin les coses, vaja–, augmentar les inversions estructurals, crear una finestreta única per a les tramitacions i impulsar una xarxa pública de gestió i acompanyament.

Després fan una segona part, la d'instar el Govern d'Espanya, com no podia ser d'altra manera. I, posats a instar, hem trobat a faltar que s'insti també la Unió Europea, que al cap i a la fi és d'on emanen les normes que han d'aplicar els estats membres i després les comunitats.

En qualsevol cas, diputada, nosaltres ja entenem que en un moment com l'actual, en què la pagesia ha sortit a manifestar-se per la situació greu que pateix, el Govern –i en aquest cas a través del seu grup– vulgui salvar els mobles, si m'ho permeten. Però, vaja, és poc creïble que allò que ens proposen, i que pot ser que fins i tot s'aprovi –perquè l'hi hem de dir: nosaltres votarem en molts d'aquests punts a favor–, doncs, s'acabi complint. Per què ara es compliria i no ho han fet fins ara?

Mirin, el seu partit porta essent responsable d'agricultura des del 2016, si no vaig errada. Què han fet fins ara? El que demana aquesta moció ja s'hauria d'estar complint. Per què fins ara no ho han fet?

I n'hi posaré un exemple molt clar en un punt on hem fet una esmena i ens l'han acceptat. I és el punt que parla d'impulsar una xarxa pública de gestió i acompanyament agrària de caràcter comarcal. De fet, va ser un punt que ens van traslladar als pagesos que van venir al Parlament després de les propostes del dia 6: la falta d'acompanyament per part del departament en el problema que els suposa fer tota la tramitació que se'ls demana i, a més, fer-ho telemàticament en llocs on a vegades no hi ha cobertura o sense tenir en compte la bretxa digital.

Miri, la consellera Jordà en la compareixença a l'inici de la passada legislatura –jo crec que ja parlem de fa gairebé sis anys–, quan parlava d'objectius del mandat, parlava de creació d'un sistema d'assessorament agrari a Catalunya i la redefinició de les oficines agràries. Fa gairebé sis anys i estem en el mateix lloc. I ara vostès ho tornen a posar a la moció. Què han fet durant aquests anys? Potser ja no calen més acords. Potser el que cal és fer-ho. Potser el que cal és fer tot allò que els hi tocava fer i no han fet, i no fer-se automoció que no són creïbles.

Com no és creïble que ens parlin d'un calendari quan alguns dels pagaments que estableixen en aquest calendari fixen la mateixa data que ja estava prevista en el pla de pagament. Per tant, no agilitzen res. I fins i tot en el cas dels ecorègims, que estan relacionats amb la gestió, es retarda el pagament més enllà del que estava previst. Altres comunitats estan pagant abans els ajuts. Per què nosaltres no?

En aquest moment és més important que mai, per l'afectació que està tenint la sequera en el sector agrari, que arribin recursos via ajuts o via préstecs bonificats, per exemple. I en aquest sentit els hem presentat una esmena –que ens han acceptat també, hem pogut transaccionar– perquè es convoqui d'una manera immediata, a

través de l'ICF, una línia de préstecs que permeti als agricultors i ramaders ampliar fins als 150.000 euros els préstecs d'aquells que ja en tenen per import inferior i també que d'altres s'hi puguin acollir.

D'altra banda, els hem presentat una esmena respecte a la llei de la cadena alimentària. Mirin, aquesta és una bona llei. Que hauria pogut ser més ambiciosa? Segur. Que podria funcionar millor? Segur. Tot és perfectible en aquest món. Però, pel que sabem, altres països de la Unió Europea estan enfocant el mateix camí. Per tant, tan malament no deu estar. Però creiem que, a banda de demanar al Govern d'Espanya que avanci en l'execució de la llei, que, de fet, ja ho està fent, a Catalunya també tenim marge de millora. I en aquest sentit hem fet una esmena per tal que, per exemple, entri de manera plenament efectiva l'Observatori de la Cadena Alimentària.

I, per últim, i no gens menys important, el fons agrari que vostès volen proposar. Els hi votarem a favor, perquè creiem que tot el que sigui estudiar, doncs, està bé. Ara bé, nosaltres hem presentat una esmena en què parlem del *nostre* fons agrari, aquell que impulsem i que precisament ahir es va poder començar a treballar amb la creació de la ponència, amb la constitució de la ponència, i que demanem que el Parlament desencalli definitivament, perquè pot suposar l'impuls i l'aportació al sector, en un moment molt complicat, de 30 milions d'euros addicionals.

Per tant, diputada, conseller, menys declaracions de bones intencions, menys automoció i més feina efectiva. Feina per acompanyar en molts aspectes el sector i fer-ho de manera ordenada, acompanyant-lo en l'àmbit tecnològic aplicat a la producció, en la millora i la tecnificació dels regs, en la venda dels seus productes a preus dignes, en l'ajut a la incorporació dels joves i ajudar a que la realitat de la feina imprescindible que fan pagesos i ramaders sigui coneguda i valorada pel conjunt de la societat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bé; moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, senyors diputats, senyor conseller. Mirin, llegint aquesta moció sembla que la revolta dels pagesos està començant a donar els seus fruits.

Ara bé, tampoc sé molt bé la credibilitat que tenen vostès, perquè ens demanen en aquesta moció acabar amb la burocràcia, la burocràcia que vostès mateixos estan imposant als nostres pagesos, que sembla que a vegades s'oblidin que vostès són en aquests moments el Govern en solitari de la Generalitat de Catalunya.

Demanen també agilitzar el cobrament dels ajuts i estudiar la creació d'un fons agrari per prioritzar les explotacions petites i mitjanes, habilitar la finestra única –habilitar la finestra única. D'això no sé si se'n recorden, però fa uns mesos, el passat any, ja van sortir els pagesos al carrer per demanar acabar amb tota aquesta paperassa i demanar la finestra única. Però, clar, potser com que no van fer prou fressa, com que no van ser suficients, no feien tanta por i no es va complir allò que demanaven. I ara ens ve Esquerra i presenta aquesta moció, escolti'm, com si fossin un partit de l'oposició, no?

No sé si se'n recorden, que porten vostès ja no pocs, uns quants anys governant al Parlament de Catalunya. I si el que volen és fer campanya electoral, ara que ja tenen el candidat presentat i que sabem que l'Aragonès es presentarà com a candidat d'Esquerra, doncs convoquin eleccions i anem... (*Veus de fons.*) El president Aragonès, el molt honorable president Aragonès es presentarà a les eleccions. Doncs, escolti'm, convoquin les eleccions i ja està, votem, aviam què passa. I, si no, treballin de debò i deixin d'enganyar el personal amb aquest tipus de promeses que ja no es creu absolutament ningú. (*Alguns aplaudiments.*)

Els pagesos han callat, els pagesos han fet tot allò que estava a la seva mà per poder tirar endavant les seves explotacions. Han hagut de complir estrictament les normes que els imposaven vostès en compliment d'aquests buròcrates de Brusselles, en compliment d'aquest socialisme que, encara que hagi canviat de forma, és el mateix socialisme de sempre, aquest socialisme ranci que escanya els nostres treballadors i que escanya especialment el món rural. I ja ho deia Josep Pla: «El socialisme és misèria, i el comunisme és mort.» I entre la misèria i la mort és on trobem.

I per això estan els pagesos al carrer, perquè se'ls senti. Però no només perquè se'ls senti; també demanen que se'ls escolti. Demanen la derogació de l'agenda 2030, del pacte verd europeu, de l'estratègia «De la granja a la taula». Demanen acabar amb els acords de cooperació amb les nacions estrangeres que fomenten l'entrada de productes que competeixen deslleialment amb els nostres productors. Demanen derogar la llei del canvi climàtic i de transició energètica. Demanen derogar les imposicions i regulacions relatives als productes fitosanitaris. I demanen posar en marxa també un pla hidrològic nacional –nacional–, a tot Espanya, no només una part. «Nacional» vol dir tot Espanya.

No sé si els sonen aquestes propostes. No els hi sonen de res? Que dolents, no?, que són els pagesos de Catalunya. Que dolents que són, que volen seguir treballant la seva terra amb respecte, perquè saben que la sostenibilitat és perfectament compatible amb la prosperitat amb la que vostès volen acabar. Que racistes –que racistes– que són aquests pagesos, que no volen l'entrada de productes, per exemple, del Marroc, que no compleixen els mateixos requisits i que tiren per terra els preus dels nostres productes autòctons. Que dolents que són, no?, que volen que els seus fills puguin seguir treballant aquesta terra que tant estimen i que no hagin de fugir a les ciutats, perquè en els pobles ja no hi han oportunitats. Que feixistes que són aquests pagesos, que volen que es mantinguin espècies autòctones, com, per exemple, la pera de Girona, que està a punt de desaparèixer. Quins centralistes «madrilenys», aquests pagesos, encara que siguin –jo què sé– els arrossaires de Pals o els viticultors de Garriguella, que demanen aquest pla hidrològic nacional, que es posin tots els recursos al servei de tots els espanyols i no seguim passant aquesta sequera que estem patint. Que dolents i que malvats, aquests pagesos, que demanen el mateix que fins ara ha estat demanant només VOX en aquest Parlament i que tots vostès hi han votat sistemàticament en contra. Que dolents que deuen ser. (*Alguns aplaudiments.*)

Ara que els tractors bloquegen les carreteres i que al conseller li costa una mica més sortir de casa, es veuen acorralats i proposen tot el contrari del que han estat treballant i el que han estat fent fins ara. Perquè, clar, parlem amb franquesa. Són vostès els responsables de la situació actual, són vostès els que han donat l'esquena als nostres pagesos, al nostre món rural, aquí al Parlament de Catalunya, però també al Congrés i sobretot a Europa. Perquè tots, absolutament tots en aquesta cambra, menys VOX, han subscrit tot l'ideari de l'agenda 2030. Absolutament tots, des de Junts a Esquerra...

La presidenta

Gràcies.

Alberto Tarradas Paneque

...inclús el Partit Popular i el Partit Socialista, que voten sistemàticament aquestes idees.

Des de VOX seguirem liderant per garantir la prosperitat dels nostres pagesos i arribar fins a la sobirania energètica i alimentària d'Espanya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Anna Feliu Moragues.

Anna Feliu Moragues

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades... La pagesia d'aquest país passa per moments crítics, d'ofec constant i permanent. Des de Junts per Catalunya denunciem la situació en la que malviuen els nostres pagesos i ramaders des de fa molt de temps, aportant propostes i solucions concretes, com podrien ser la creació de la taula de desburocratització, la finestreta única, que les oficines comarcals del departament siguin un lloc per ajudar els pagesos a fer les tramitacions necessàries o la creació d'un fons agrari d'ajudes quan les coses anessin mal dades. Propostes de Junts per Catalunya ja aprovades en aquest Parlament que el Govern no ha tirat endavant i que ara les trobem incloses en aquesta moció com si fossin propostes de collita pròpia.

Mirin, si els més de quatre mil tractors no haguessin sortit de casa i no haguessin ocupat la Diagonal i la Meridiana, aquí qui dia passa any empeny. I ara presentem aquesta moció a correu, quinze dies després de la manifestació pagesa més gran que ha tingut en la història aquest país i a quinze dies del Ple monogràfic de la pagesia, que, per cert, ja va demanar Junts per Catalunya a la tardor passada, perquè ja vèiem aquesta crisi del sector de la pagesia.

Doncs, bé, si aquest Govern hagués escoltat aquest Parlament, ara no estaríem en aquesta situació. Però hi som. I hi som perquè tenim un govern tancat en una bombolla de trenta-tres diputats que no escolta, que no es deixa aconsellar, perquè ho sap tot i ho fa tot bé, i que no fa cas d'allò que s'aprova en aquesta cambra i que centrifuga totes les culpes del que passa a tercers.

La taula de desburocratització de la pagesia, impulsada per Junts per Catalunya, va aprovar la tramitació de la finestreta única el passat mes de juliol de 2023. Però el més calent és a l'aiguera. Se'ns va dir que se'ns convocaria a reunions de seguiment per anar implementant mesures per reduir la burocràcia, però des del Govern no se'ns ha convocat a cap –cap– reunió de seguiment. Per tant, aquella mesura de la finestreta única, que semblava que seria un abans i un després per al tracte a la nostra pagesia, de moment ha quedat en un no res. I estem d'acord que Europa imposa moltes i massa restriccions i burocràcia, però quan aquestes normatives arriben aquí, conseller, sembla que el Govern sempre vol ser el primer de la classe, i afegixen encara més mesures i més burocràcia per acabar-ho de fer una mica més complicat.

Per això vam demanar la taula de desburocratització, perquè hi ha marge per simplificar i reduir els tràmits des del Govern. Perquè els nostres pagesos el que han de fer és dedicar-se al camp i a les granges, i no a omplir tots aquests papers que, en molts casos, no poden o simplement no saben com fer-ho. Per això demanem que les oficines del departament –que, deixi-m'ho dir, jo sempre dic «el departament d'agricultura», però no s'ho diu– es posin –aquestes oficines comarcals– a disposició de tots aquests pagesos de les nostres comarques per ajudar-los en les tramitacions que han de fer.

I també, per acabar, lamentem que no s'hagi acceptat la nostra esmena, en la que es demanava prioritzar els acords amb països democràtics, els acords comercials amb aquests països, que es blindessin les clàusules mirall i els acords de reciprocitat, perquè el que no es pot permetre és que es puguin importar productes d'altres països on es poden utilitzar, per exemple, productes fitosanitaris que aquí estan prohibits, perquè les condicions han de ser equitatives per evitar la competència deslleial.

I això és el que hem treballat des de Junts per Catalunya a Europa. (*Veus de fons.*) I tant –i tant. (*Remor de veus.*) Perquè, mentre nosaltres hem demanat en diverses ocasions informació i fiscalització sobre determinades condicions per a tercers paï-

sos, els eurodiputats d'Esquerra Republicana no han presentat *cap* iniciativa parlamentària al Parlament Europeu (*aplaudiments*) per defensar els productors i pagesos catalans. I això són dades objectives i contrastables, sí senyors.

I una cosa més. Quan el conseller Torrent celebra rècords d'exportacions, vostès ara aquí ens diuen que el que hem de fer és paraitzar acords comercials. Doncs, mirin, això és no només incoherència, sinó també una gran irresponsabilitat. Per tant, acords comercials internacionals, i tant que hi han de ser, perquè els nostres pagesos també exporten, i les nostres pomes i peres també s'han de vendre a l'exterior. I acabo, presidenta. Fa vuit anys que gestionen el departament; facin autocrítica i actuïn amb rigor.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, el senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Conseller, diputats i diputades... Bé, a aquesta moció que presenta el Grup d'Esquerra Republicana, doncs, de manera sorprenent hi votarem a tots els punts a favor. De fet, podria ben ser una proposta nostra; és totalment compartida.

El que sí que els hi hem de dir –perquè ho hem de dir–, que, clar, vostès són el partit del Govern, i moltes de les coses que diuen aquí ja les hem pactat en altres espais o són evidències que han de tirar endavant, i que, més que Esquerra Republicana presenti aquesta moció –que sí, que està molt bé, la votarem a favor–, el que hauríem de garantir és que això tiri endavant i el més aviat possible, perquè saben que és necessari i saben que el sector està molt fumut. Per tant, més que fer mocions avui aquí, que ja ho sabem, que està molt bé, pressionin el Govern perquè tot això sigui viable el més ràpidament possible.

Referent a diferents temes que s'han parlat, és a dir, nosaltres pensem que el sector està patint, està patint per la sequera. La sequera ha estat el detonant de tot, però ha estat el detonant perquè darrere portem més de quaranta anys de males polítiques. I aquí, quan surten els partits majoritaris... Perquè de l'extrema dreta no val ni la pena parlar-ne, perquè fan veure com si representessin la pagesia d'aquest país. De l'Estat espanyol, no ho sé, però d'aquest país no la representen. Només recordar la mobilització pagesa d'aquí Barcelona. Els vaig veure marxant a correuita perquè els pagesos no els van rebre gaire bé, precisament, i van haver de marxar amb la cua entre cames. (*Aplaudiments.*) No ho sé. Deu ser... Potser les seves proclames, aquestes falses, poder a la resta de..., poder a l'Estat espanyol –ho desconec, perquè no hi tinc massa relació– això els hi funciona, però aquí no, per favor, que els fan fora cada dos per tres. Vull dir, que parin de parlar de la pagesia catalana, perquè vostès ni la representen. I, quan ens parlen d'en Joan i de no sé qui, suposo que parlen d'en Joan Roig, no?, del de Mercadona, o parlen de gent així, no? (*Aplaudiments.*) Perquè aquests sí que són els seus amics, i tant –i tant–, i ben lluny que els volem, aquests seus amics. Per tant, no els hi contestaré més perquè no val la pena. Vostès són els de les distribuïdores, els de les comercialitzadores, els del marquesat, els que cobren la PAC, etcètera. No parlin de pagesia perquè no en tenen ni idea.

I els altres partits, els majoritaris, que sí que saben de què parlen, porten molts anys parlant-ne, i aquí tots ens venen a vendre solucions màgiques, però després, governin uns o altres, el sector no ha anat gaire millor. I això..., podem mirar les dades dels darrers quaranta anys. Jo no he vist que amb cap dels governs s'hagi revertit la pèrdua de pagesia a Catalunya, s'hagi revertit la pèrdua de terres a Catalunya. Tot això no ha passat. En els últims vint anys s'ha perdut quasi la meitat de la pagesia i més de cent mil hectàrees. I en aquests vint anys han governat tres partits majoritaris d'aquí i algun extra, però els majoritaris són vostès, són els més responsables, i no s'ha revertit, això.

I ara aquí surten acusant-se els uns als altres, bé, amb una política de molt baix nivell, perquè després, quan governen, no es porten a terme les coses. I vull confiar que amb aquesta moció que aprovem aquí sí que es portaran a terme les coses. Perquè, si no, ens quedarem sense pagesia en aquest país, i el següent que governi, siguin vostès o un altre, es trobarà aquí la desertització, que, de fet, ja la tenim aquí pel canvi climàtic, però també serà desertització del sector primari.

Per tant, calen mesures urgents. Les seves són bones, les compartim. Tirin-les endavant. I aturin aquest lliure mercat, aquest lliure mercat que ens està escanyant, que ens està abocant a la desaparició. No parlin de clàusules mirall, de clàusules de reciprocitat, perquè, d'això, en parlen ara, però, quan en aquests països tan democràtics els hi aproven els acords, aquestes clàusules no hi són. Per tant, no vinguin aquí a vendre la moto, que això no és així. I, en tot cas, quan parlen dels grans números d'exportació, vostès, uns i altres –uns diguin que els grans números, i els altres diguin que s'ha de votar perquè són països democràtics–, el que al final estan fent és defensar l'agroindústria, que també és la culpable que la pagesia cada vegada –la petita i mitjana pagesia– vagi desapareixent. I per això voten que sí, pels interessos econòmics de l'agroindústria. Diguin les coses clares.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Enric Bàrcena Roig.

Enric Bàrcena Roig

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats... Diputada Camps, ja l'hi vaig dir l'altre dia: al meu criteri va fer una molt bona intervenció, amb la que estava absolutament d'acord, i ha fet una bona moció. Tant és així que coincidim amb molts temes, des de la problemàtica dels preus, intervenir en els factors de cost de producció, en els preus de distribució, com atendre els consumidors. Jo crec que hauríem d'afegir també la qüestió de la renda disponible –ja ho he dit en una intervenció anterior– i com la política alimentària és clau per lligar el vincle entre el món rural i el món urbà. Perquè no és veritat que estan enfrontats; simplement formen part d'una mateixa cadena i d'un mateix sistema que hem de reforçar i que tenim moltes oportunitats en aquesta via, especialment per tota la contractació pública que les institucions fan d'aliments a Catalunya. Estem d'acord amb les oficines d'acompanyament, estem d'acord amb el fons agrari, amb la disponibilitat de terres, amb el relleu i la importància del relleu generacional, amb l'ajudar el petit i mitjà pagès, també... Bé, tantes coses amb què coincidim.

I, efectivament, sobre la Unió Europea, per nosaltres el repartiment d'ajudes és absolutament desproporcionat, i, com deia el diputat Cornellà, alguns representen els grans territoris d'aquest país, que acumulen el vuitanta per cent de les ajudes de la Unió Europea. Nosaltres hem defensat les ajudes per mantenir els preus. I, en els tractats internacionals, si algú pot estar... No ho sé, els altres; nosaltres, els comuns, amb el diputat Ernest Urtasun, podem garantir que hem votat sempre a favor de la pagesia catalana. La resta, facin les seves anàlisis i busquin a l'hemeroteca. Però nosaltres podem dir-ho aquí amb valentia i amb orgull. I, per altra, doncs, bé, hem de també tenir en compte els drets laborals –ho dèiem–, especialment a la recollida de la fruita, però en tantes altres activitats.

Ara bé, diputada Camps –crec que ho han dit ja d'altres–, aquesta coincidència és, com a mínim, sorprenent, perquè vostè ha fet una proposta com si no estiguessin al Govern, com si aquesta responsabilitat d'anys al capdavant de la conselleria –n'hi han passat diversos, de consellers i conselleres– no fos seva, com si tot això que proposen no ho haguessin pogut fer abans.

I, clar, la burocràcia, no han pogut actuar-hi? Els pagaments, no els han pogut accelerar? La gestió de les restriccions, no la podien haver anticipat? Bé, perquè és això, governen, parlen com si no governessin i el responsable de la pagesia fos quelcom aliè. És a dir, aproven la teoria amb bona nota, però suspenen la pràctica. Esquerra Republicana, en aquest Parlament, és com el doctor Jekyll i *mister Hyde*: un dia fa una cosa i després, quan arriba al Govern, en fa una altra. O, dit d'una altra manera, a vegades fan com si la seva mà esquerra no sabés què fa la seva mà dreta. Per tant, ja l'hi dic, votarem a favor de tots els punts, és una bona proposta. Ara bé, facin-s'ho mirar, que a vegades sembla que facin d'oposició del seu propi Govern.

I una última petició amb els minuts que em queden. Conseller Mascort, li demano, li demanem una cosa des del nostre grup polític: retirin, si us plau, la campanya triomfalista que han fet sobre Catalunya, que Catalunya no dependrà de la pluja el 2030. No només perquè és un triomfalista brindis al sol; és una aberració científica i un insult a la pagesia d'aquest país. No ho diem només nosaltres, ho diuen tots els moviments ecologistes. La terra necessita aigua i necessita pluja. Aquests anuncis que vostès fan són l'enèsim exemple d'un govern que es pensa que governar es limita a fer màrqueting polític i campanyetes de publicitat autocomplaent.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *conseller...* Empieza la moción que vamos a debatir ahora proponiendo una constatación con la que creo, o espero, al menos, que todos estemos de acuerdo: «La *pagesia* es un sector estratégico para Cataluña, tanto por su función esencial en el abastecimiento de alimentos como por su función social y medioambiental en la gestión y custodia del territorio.»

Y es que, sin duda, es un sector estratégico, consciente de su valor social, que quiere y cuida el territorio y que en estos momentos se lanza a las calles con sus tractores y una mezcla de rabia y desesperación. Y no es un tractor, ni dos, y no les faltan motivos, diversos, algunos muy fuertes, motivos para ese descontento y para esa desesperanza.

A los costes crecientes y a la excesiva burocracia que ha ido complicando su actividad se suman unas regulaciones ambientales que cambian cada día y que suelen implicar más costes y menos producción, y todo ello con una competencia mundial a la que no siempre se le exige exactamente lo mismo.

Luego hay cuestiones menos específicas del sector, pero que también lo ahogan, que también les afectan, aún más. Hace no tanto hubo una pandemia mundial que limitó nuestros desplazamientos y dejó al campo sin los necesarios trabajadores para recoger frutos y cosechas. Y ahora las guerras y la geopolítica encarecen aún más los precios y dificultan aún más la producción y las exportaciones. Y si al menos lloviera, pero el cielo también lo pone más difícil cada día –el dichoso cambio climático. Aquí, en Cataluña, sin ir más lejos, llevamos encima una desastrosa y muy larga sequía. Pero es que encima llega tras unos años de granizadas y de heladas que ya habían dejado al campo muy tocado.

Y, después de todo esto, encima a veces tienen que soportar que, en nombre del ecologismo y de la sostenibilidad, se les culpe de todo: que si son el mayor consumidor de agua, que si las emisiones del sector ganadero, que si la contaminación de los acuíferos... Que se les culpe de todo tiene una explicación, y la explicación no es que realmente sean la fuente de todos los males. Lo que pasa es que la carga del cambio climático y la sostenibilidad es muy pesada. Y, cuando uno quiere presumir de ser el más sostenible o de ser el más ecológico, siempre es más cómodo que asumir las propias responsabilidades o que buscar soluciones creativas, buscar un culpable externo, un enemigo fuera.

Aquí, en este Govern, de eso de echar las culpas a otros entienden mucho, de descargarse de las propias responsabilidades. Es lo que hace este Govern: «Toda la culpa es de Madrid.» Pues eso también lo hacen algunos en nombre del ecologismo y echan las culpas de todo al campo. Y ese ataque al campo, como el que hace este Govern al Estado, se construye casi siempre a base de mentiras y a base de desinformación. Y, si siempre ha habido un distanciamiento entre el mundo rural y las grandes ciudades, este tipo de ataques, desde la comodidad del sofá la mayoría de las veces, hace que ese distanciamiento se acentúe.

Y nosotros, que representamos a todos, debemos velar por unos y por otros. Las peticiones de auxilio de nuestros agricultores no pueden caer en saco roto. No podemos caer en la trampa que enfrenta agricultura y sostenibilidad, y no podemos olvidarnos de que la sostenibilidad alimentaria no solamente requiere técnicas respetuosas con el medio ambiente –que las requiere–; también requiere que haya suficiente producción, que sea asequible para la población –a un precio razonablemente bajo, que la gente lo pueda pagar–, pero que sea viable para los agricultores. Si los agricultores no pueden ganarse la vida, no cumpliremos ni lo básico, que es que tengamos alimentos para todos.

Pero, para garantizar todo esto, hace falta, por supuesto, escuchar a la *pagesia*, y hace falta poner su sostenibilidad y sus necesidades en la agenda política. En un par de semanas tendremos aquí un debate específico sobre el tema, que sin duda ayudará a contribuir a ello. De momento, los puntos de esta moción que van en esa línea, nosotros los apoyaremos. Otros que buscan echar balones fuera, por supuesto, no.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. A favor de la moció de la pagesia. I aprofito per afegir una petició, resultat de les converses en el territori aquests dies. Els pagesos afegeixen, a més a més de totes les qüestions que ells han demanat, que es prioritzi i s'estimulin els projectes que se situen en la línia real d'afavorir una transformació en el sector i comercialització de produccions locals amb ajut, recerca, innovació, difusió i investigació. Això significa prioritat i suport als projectes de transformació del sector per crear major valor afegit i que contribueixin a fixar la població.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Alba Camps Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. No hem acceptat les esmenes del PSC que feien referència al fons agrari. Això és una llei que està en tràmit, amb una tramitació excepcionalment ràpida. Si no m'equivoco, dotze compareixences aprovades finalment, que s'han calendaritzat en dues sessions. I, per tant, em ve al cap preguntar-li, diputada Ibarra: en quin sentit està encallada aquesta llei? Encallar una llei, saps què és? És presentar cent vint compareixences a una llei que heu fet vosaltres a la proposició sobre correbous. Això sí que és encallar una llei. (*Aplaudiments.*)

Acceptem la que fa en referència als préstecs bonificats de l'ICF –de fet, ahir el conseller aquí mateix, en seu parlamentària, va explicar que hi havien 35 milions per a aquest propòsit– i a posar els recursos necessaris per aplicar la llei de la cadena alimentària, que, de fet, ja ho estem fent.

Pel que fa a les esmenes de Junts, hem acceptat la que fa referència a la taula de simplificació administrativa, perquè, és veritat, allà es va agafar aquest acord. Les altres, però, no les hem pogut acceptar perquè desvirtuen completament l'ambició de les nostres propostes i ens porten a apropar-nos a posicions contradictòries que a qui acaben beneficiant són als de sempre, que és l'agroindústria transnacional i els

grans grups intermediaris. I no ens mourem d'aquí, perquè és que considerem que hem de ser aquí, que aquí és on hem de ser, al costat de la pagesia i de la gent d'aquest país.

Al final, diputada Feliu, és el que ja mencionava el diputat Villalbí a l'inici del monogràfic: no es pot estar defensant la petita i mitjana pagesia o la sobirania alimentària per un cantó i a la vegada intentar protegir i mantenir els acords que els escanyen. Pot fer la retòrica que vulgui aquí, diputada Feliu, però el que al final compta són els vots a la Unió Europea, i són completament contradictoris, els del seu grup, als interessos de la pagesia d'aquest país. *(Aplaudiments.)*

Les persones que es dediquen a la pagesia ho fan perquè estimen la seva feina i tot el que comporta, lluny de tenir idealitzada la professió. Clar està que és dura i sacrificada, però al cap i a la fi és un estil de vida, és una forma de relacionar-se amb l'entorn. El problema no és aquesta duresa. El motiu és que només hi hagi un dos per cent de població activa que es dediqui al sector primari; no és el contingut del treball, és que està precaritzat. I, tard o d'hora, tots haurem de decidir quin model defensem. Nosaltres ho tenim clar: volem un model alimentari català propi, racional i just.

Merci.

La presidenta

Acabat el debat els fem avinent que passarem, tot seguit, a la votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. *(Mònica Sales de la Cruz demana per parlar.)* Diputada? Si us plau...

Mònica Sales de la Cruz

Sí, presidenta. Li demano la paraula perquè voldríem que es pogués llegir el punt número 2 de la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs ho sotmetem a votació incorporant les esmenes i les esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la Llei de l'Estat 12/2023, pel dret a l'habitatge (continuació)

302-00397/13

Comencem per la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les accions del Departament de Territori i Sostenibilitat per al garantiment del desplegament de la llei de l'Estat pel dret a l'habitatge.

Comencem votant els punts 3 i 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 81 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 73 vots a favor, 50 en contra i 8 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona (continuació)

302-00399/13

Passem a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ampliació de l'aeroport de Barcelona.

Comencem votant el punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 105 vots a favor, 8 en contra i 18 abstencions.

Passem a votar el punt 2. Abans farem la lectura del punt, secretari primer.

El secretari primer

«El Parlament de Catalunya constata la necessitat que la Generalitat de Catalunya assumeixi la gestió dels aeroports d'interès general ubicats a Catalunya i amb una gestió oberta a altres institucions i agents territorials. Un model de gestió moderna, digital i sostenible que enforteixi l'economia catalana i afavoreixi el seu teixit productiu amb visió global i projecció internacional.»

La presidenta

Comencem votant el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 78 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 2 bis.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 10 en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 3.a.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 65 vots a favor, 52 en contra i 14 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 106 vots a favor, 8 en contra i 17 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 128 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 70 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 78 vots a favor, 47 en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 71 vots a favor, 34 en contra i 26 abstencions.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 81 vots a favor, 8 en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 112 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Votem el punt 11.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 83 vots a favor, 47 en contra i 1 abstenció.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 112 vots a favor, 8 en contra i 11 abstencions.

Votem ara la moció subsegüent... (*David Cid Colomer demana per parlar.*) Per-dó, endavant.

David Cid Colomer

Simplement, presidenta, perquè consti en acta que ens hem equivocat, per error meu, en aquest cas, al marcar votació. El punt 9 que consti en acta que en realitat és en contra per part del nostre grup.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

**Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la pagesia
(continuació)**

302-00400/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la pagesia.

Comencem votant el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 85 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 59 vots a favor, 63 en contra i 9 abstencions.

Votem els punts 5.c i 8.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 98 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Votem el punt 5.d.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 121 vots a favor, 1 en contra i 9 abstencions.

Votem els punts 5.e i 5.g.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 121 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 5.h.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 115 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 79 vots a favor, 10 en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 121 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 7 bis.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 112 vots a favor, 10 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 92 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 59 vots a favor, 6 en contra i 66 abstencions.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 129 vots a favor, cap en contra, cap abstenció i una persona que no ha votat.

Acabat aquí, acabem, doncs, aquest Ple. I abans d'iniciar el nou Ple els aviso que ens ha entrat una reconsideració; vol dir que suspenem el Ple fins que haguem fet Mesa i Junta de Portaveus.

La sessió se suspèn a un quart de sis de la tarda i tres minuts i es reprèn a dos quarts de sis i dotze minuts.

La presidenta

Diputats, diputades, iniciem el debat sobre el canvi climàtic i el debat sobre les mesures extraordinàries i urgents per afrontar la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya.

Debats (continuació)

255-00007/13 i 255-00010/13

A continuació, procedirem a la presentació i posicionament de les propostes de resolució subsegüents al debat sobre el canvi climàtic i el debat sobre les mesures extraordinàries i urgents per afrontar la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, substanciats conjuntament.

Per a la defensa de les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris i per expressar el posicionament sobre la resta de propostes, seguirem l'ordre de presentació al registre, tal com va acordar la Mesa. El torn d'intervenció serà per un temps màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari. Té la paraula, en primer lloc, el Grup Parlamentari de VOX, el senyor Antonio Ramón López Gómez. (*Cristina Casol Segués demana per parlar.*) Ah, diputada, digues.

Cristina Casol Segués

Presidenta, fent ús de l'article 86.7 del Reglament, voldria intervenir en aquest debat.

La presidenta

Doncs d'acord. Moltes gràcies. Senyor López, gràcies.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta. El señor Aragonès decía ayer que encontraba que en este monográfico se había hablado poco de cambio climático. Pero ¿para qué? Si ustedes son todos muy listos, ¿no? Si lo saben todo sobre el cambio climático y la emergencia climática. Por lo que veo, se creen más listos que los mil seiscientos científicos –entre ellos, dos premios Nobel– que firmaron una declaración donde dejan muy claro que la emergencia climática no existe. Y no estamos hablando ni de uno, ni de dos, ni de diez científicos, ni de cien: de mil seiscientos. Pero es que, aparte de creerse muy listos, parece que no están atentos o tienen la escucha un poquito bloqueada, ya que, tanto desde el atril como en todas las comisiones, les he dicho mil veces que VOX no niega el cambio climático. Pero, miren, estén atentos, que seguro que aprenden algo.

El cambio climático es un fenómeno natural que ha existido siempre desde que el mundo es mundo. Lo que pasa es que el catastrofismo del separatismo y la izquierda ha convertido su religión climática en una dictadura del dominio político y cultural a costa del cuidado del planeta, atacando sin piedad nuestra libertad y nuestro modo de vida para imponernos cómo debemos comer, cuántos hijos podemos tener y cómo nos debemos mover.

El clima está pasando por una época cálida. Desde 1850 la temperatura del planeta ha crecido en poco más de un grado, y no nos ha ido tan mal. Es un dato científico que el CO₂ producido tiene un efecto fertilizador, y el planeta es más verde hoy que hace unas décadas.

En España, concretamente, la masa forestal ha pasado de cubrir el veintisiete por ciento de la superficie en 1990 al treinta y seis por ciento en 2016. Y aquí, en Cataluña, en el año 2000 teníamos el cincuenta y dos por ciento de masa forestal, y en el 2023, el sesenta y cinco por ciento.

Supongo que saben que España solo emite el 0,8 por ciento de CO₂ a nivel mundial. Y, si de verdad quieren hacer algo para evitar su apocalipsis climático, empiecen por hablar con sus amigos del Partido Comunista de China, que solo ellos ya contaminan el treinta y tres por ciento. (*Alguns aplaudiments.*)

Derriban presas, nuestros almacenes de agua, y después se quejan de que no hay agua para suministrar. Se asombran cuando hay riadas, pero prohíben limpiar el cauce de los ríos. Y quieren coches eléctricos, que necesitan litio, pero prohíben explorar y explotar nuestros recursos propios.

Las medidas de este fanatismo climático, plasmadas en la agenda 2030, lo único que hacen es empobrecer a los españoles y, especialmente, a nuestro sector primario. Su emergencia climática es falsaria, mete miedo a la población y, sobre todo, es un disparate económico. Pero todo eso a ustedes les da igual, porque sus políticas se basan en una mentira, y nosotros, desde VOX, estamos siempre con la libertad, y la libertad siempre va acompañada de la verdad.

Ahora seguramente el señor Mascort y todos ustedes deben estar pensando que soy un negacionista. (*Remor de veus.*) Y yo le digo que los agricultores, los ganaderos, la gente del campo que está gritando en la calle «No a la agenda 2030» y «No al pacto verde europeo», ¿ellos también son negacionistas? Pues yo creo que no; ellos lo único que quieren es que les dejen trabajar como lo han hecho toda su vida. (*Alguns aplaudiments.*)

Entrando en las propuestas presentadas por mi grupo parlamentario, en la primera su título lo dice todo: «Por unas normativas climáticas nacionales sin apriorismos ideológicos.» Y quiero destacar la de instar al Gobierno de la nación a tramitar en el Congreso de los Diputados una proposición de ley para la modificación de la Ley 7/2021, del 20 de mayo, de cambio climático y transición energética, que, entre otras cosas, pide la exploración, investigación y explotación de nuestros recursos naturales. Asimismo, poner en marcha todos los mecanismos necesarios para paralizar el desmantelamiento de las centrales térmicas que existen actualmente en España. Instar al Gobierno de la nación para que fortalezca la soberanía energética de España, y elaborar un plan nacional del agua que permita la interconexión de las cuencas y el abastecimiento de recursos hídricos a todo el territorio nacional, asegurando la igualdad de todos los españoles en el acceso al agua.

Y la última de este apartado es la de combatir la competencia desleal de los productos agrarios: instar al Gobierno de la nación a que revise los acuerdos comerciales con terceros países para suspender inmediatamente aquellos que permitan la importación de productos que no cumplan las exigencias fitosanitarias impuestas a nuestros productores.

De la propuesta 2, por unas políticas que respeten el medio natural y generen prosperidad, quiero destacar dos iniciativas: la modernización y ampliación del sistema hidráulico de los canales de riego de nuestra región, defendiendo su valor económico y medioambiental como sumideros de CO₂ frente a la criminalización de los lobbys ecologistas; y eliminar subvenciones ideológicas, suprimiendo cualquier tipo de ayuda destinada a la imposición de la agenda 2030.

La propuesta 3: por una política hídrica eficiente bajo los principios de solidaridad y bien común. En esta voy a centrarme en el plan estratégico de mejora de las cadenas de distribución hídricas para paliar las actuales pérdidas de agua durante todo el proceso de tratamiento, almacenamiento y suministro. E instar al Departamento de Acción Climática, Alimentación y Agenda Rural a efectuar una evaluación de la afectación de la sequía en cada uno de los sectores damnificados por las medidas adoptadas por el Decreto ley 1/2023, del 28 de febrero.

En la propuesta 4, por una política que redunde en beneficio y en mejora de la vida de todos ante la situación actual de sequía en Cataluña, destacar dos demandas del sector agrario: incrementar y fortalecer la competitividad de todos los sectores económicos afectados que han perdido potencial como consecuencia de la sequía, y reforzar el poder de comercialización de las cooperativas a fin de competir frente a grandes productores y empresas transformadoras; iniciar un proceso de modernización de los seguros agrarios, atendiendo a las reclamaciones de los agricultores y ganaderos para que se ajusten a las necesidades actuales del sector.

Y, por último, la propuesta número 5: por la defensa y protección del sector primario frente a políticas ideológicas y los efectos de la sequía. Aquí voy a detenerme en cada una de las propuestas: escuchar y apoyar las demandas del sector agrario que ayuden a la defensa del modelo de explotación agraria, y elaborar un plan estratégico de forma conjunta con el Gobierno de la nación para evitar la entrada de productos de terceros países que no cumplan los mismos criterios fitosanitarios y que generan competencia desleal; denunciar ante el Gobierno de la nación el pacto verde europeo y las graves consecuencias que ha tenido para la economía española, en especial para el sector primario; fomentar en el ámbito de sus competencias la supresión de todas las políticas inspiradas en el pacto verde europeo, especialmente la estrategia «De la granja a la mesa» y la estrategia por la biodiversidad, y, por último, establecer un paquete de ayudas económicas directas a los sectores afectados por la sequía, y garantizar las actividades, en particular las del sector agrario.

Miren, señores diputados, podemos hacer tantos monográficos como queramos, cumbres de la sequía, todas las reuniones que quieran, pero sin voluntad política no se solucionan los problemas. Y aquí, voluntad política para los problemas reales, no hay –no hay. Lo único que hay son mentiras climáticas y traiciones a todos los españoles.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *consellers, president...* Bueno, el pasado martes pudimos debatir largo y tendido sobre sequía y cambio climático. Repasamos datos, revisamos la hemeroteca, y la conclusión fue clara: Cataluña hubiera podido estar mucho mejor preparada para la sequía y hubiera podido ser pionera en lucha contra el cambio climático, pero los sucesivos gobiernos que ha tenido únicamente se han preocupado de ser líderes en posturo.

O, si no, ¿cómo se puede llamar a ser los primeros en aprobar una ley de cambio climático autonómica y luego estar a la cola en renovables, con cero aerogeneradores en 2014, en 2015, en 2016, 17, 19, 20 y 21? Mientras, por cierto, el resto de las comunidades autónomas desarrollaban y hacían crecer a buen ritmo su energía eólica. O ¿cómo se llama a ser los primeros en declarar la emergencia climática y luego tener la fecha de cierre de las nucleares a la vuelta de la esquina y no tener preparada ninguna –ninguna– alternativa libre de emisiones que la pueda sustituir?

Porque, a fecha de hoy, las centrales nucleares que tenemos en Cataluña generan el cincuenta y siete por ciento de la energía que se produce, más de la mitad del quesito de la energía que se produce en Cataluña –el cincuenta y siete por ciento–, y solamente gracias a ellas podemos decir que casi el ochenta por ciento de nuestra producción es libre de emisiones. ¿Qué haremos después? ¿Qué haremos el día después del cierre? O ¿cómo le llaman ustedes a que después de tanta cumbre, después de tanta foto, tengamos que afrontar la sequía más dura desde que tenemos datos sin interconexión hidráulica del Ebro con la zona metropolitana de Barcelona, pero tampoco sin las desalinizadoras que tendríamos que haber construido hace quince años?

Pues eso, eso se llama postureo y muy poco trabajo. Y estrategia, todavía menos. Y a estas alturas, y con tanto tiempo perdido, ya seguramente llegaremos tarde para ser pioneros en nada. Pero Cataluña sí tiene capacidad de sobra para volver a ponerse al frente de la lucha contra el cambio climático y la sequía. Tiene recursos, tiene un tejido empresarial potente y tiene una ciudadanía emprendedora y capaz. Sencillamente, necesitamos gobiernos que acompañen y que lideren, que aprovechen las oportunidades, que demasiadas nos están pasando por delante. Tenemos proyectos innovadores de energía eólica marina, muy prometedores, que luchan por salir adelante. Pues no les pongamos dificultades. Ayudémosles a cumplir con todos los requisitos ambientales y que sean un éxito.

Tenemos compañías aéreas dispuestas a invertir dinero y recursos para que Cataluña sea un punto de referencia en la generación de combustibles sostenibles para la aviación, el SAF –se ha hablado de él aquí en una moción. Corramos a ver qué necesitan para que sea una realidad. No nos quedemos sentados viendo cómo se acaba produciendo el SAF en Francia o en Estados Unidos, que luego vamos a tener que ir a comprarlo. O tenemos empresas de gestión de agua que acumulan más de un siglo de conocimiento y experiencia mundial en soluciones frente a la escasez. Aprovechemos esa colaboración público-privada, aunque venga de malvadas empresas, que con sus ideas podremos ser más eficientes y más sostenibles.

Todas esas iniciativas, que son tan básicas y tan lógicas, las hemos incluido en nuestras propuestas de resolución, porque todo esto ya se debería estar haciendo, y no se hace. Y proponemos muchas más cosas, desde el pragmatismo con el que encaramos una cuestión tan determinante para nuestro futuro como el cambio climático.

Con relación a la sequía, por ejemplo, proponemos vigilar con lupa que realmente todas las obras hidráulicas de la Ley 9/2023 se licitan, se ejecutan y se acaban. Con su alimentación eléctrica, que parece que en algún caso no está garantizada, y con todo lo que sea necesario para que se pongan en marcha.

Y hablamos de muchas obras muy necesarias, que no podemos permitir que se vuelvan a guardar en un cajón si llueve, como hizo el Gobierno de Montilla y los que vinieron después, los de los partidos que ahora quieren aparecer como salvadores y critican tanto al Govern. Obras como las desalinizadoras de Tordera y Cubelles, por supuesto, pero también la ampliación de la planta potabilizadora del Besós, los tratamientos de osmosis inversa de la ETAP de los pozos Estrella o el incremento de los tratamientos biológicos de la depuradora del Prat.

Proponemos aprovechar toda la tecnología disponible para sacar todo el partido a los recursos que tenemos y no gastar más de lo necesario, ni en la industria, ni en la agricultura, en cualquier uso que le demos al agua. O proponemos también dar apoyo a los municipios para que puedan reparar las pérdidas de agua que tengan en sus redes, y también para que puedan implantar sistemas nuevos de recogida de agua de lluvia o de tratamiento de sus aguas residuales. Todo esto se tiene que hacer si queremos estar preparados para la próxima sequía, y todo esto lo recogemos en nuestras propuestas de resolución.

En cuanto a mitigación del cambio climático y reducción de emisiones, ahí nuestras propuestas se centran en la descarbonización del transporte y en acelerar la implantación de energías renovables. Para ello consideramos clave la desburocratización de las energías limpias. Hay que simplificar los procedimientos y destinar los recursos humanos y materiales que sean necesarios para que las peticiones puedan resolverse ágilmente. Los cero aerogeneradores de la década perdida en eólica fueron precisamente cero porque los proyectos que llegaban se perdían en los cajones por una burocracia infinita, aunque a nadie se le escapa que tampoco había ninguna voluntad de sacarlos adelante, como demostraron después las numerosas moratorias que se aprobaron.

Hay que extender las declaraciones responsables, reducir los plazos de tramitación y aumentar los casos en los que debe prevalecer el silencio administrativo po-

sitivo. O, ya fuera de lo que es simplificar las tramitaciones, promovemos fomentar la autogeneración de la energía eléctrica en los edificios administrativos y en los centros docentes, de salud o penitenciarios, mediante la instalación de placas fotovoltaicas.

En cuanto al transporte, reclamamos por enésima vez que, si queremos trasvasar viajeros del vehículo privado al tren o al metro, necesitamos unos aparcamientos disuasorios en condiciones grandes y bien accesibles. En la última década hemos tenido tan pocos aparcamientos disuasorios nuevos casi como aerogeneradores. A ver si ahora, que parece que los aerogeneradores los queremos desbloquear, desbloqueamos también los aparcamientos disuasorios.

Pedimos también que, entre tuit y tuit de quejarse de Rodalies o entre las quejas de pedir más competencias, se dediquen un ratito también a las competencias que ya tienen y siempre han tenido en materia ferroviaria.

Construyan más metro, por favor. La línea 9 se empezó antes de la anterior sequía, y miren por dónde la tenemos todavía. O en Tarragona hace ya cuatro años que los trenes de Renfe dejaron de pasar por el centro de Salou, y lo suyo hubiera sido que enseguida se hubiera implantado un tren *tram* allí. Pero han pasado cuatro años y no tenemos ni la primera piedra. Pedimos que en estas actuaciones se pongan las pilas.

O el vehículo privado. Mandamos el mensaje a la ciudadanía de que tiene que apostar por el coche eléctrico para ser sostenible, y luego ni encuentran enchufes donde cargarlos o los que hay no funcionan. Otras de nuestras propuestas hablan de formación, de empleo, de innovación. El cambio climático es un gran reto, pero también trae oportunidades que tenemos que aprovechar.

Y, respecto a las propuestas de otros grupos, apoyaremos todas las que hablan de actuar, de incrementar las renovables, de desarrollar tecnologías con menos emisiones, de modernizar y mantener en condiciones nuestras infraestructuras hidráulicas, de construir nuevas –que todos hemos visto que eran muy necesarias–, de favorecer los modos de transporte con menos emisiones. Todo esto lo apoyaremos. Ahora bien, las que apoyan una cuestión como el cambio climático para alimentar sin datos y sin evidencias su discurso de decrecimiento y pretenden contraponer sostenibilidad a desarrollo no se apoyarán con nuestros votos.

Gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el senyor Joaquim Paladella Curto.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, president, conseller... Dimarts vam iniciar el Ple amb l'anunci per part del president que ha estat titular als mitjans de comunicació. Ens anunciava una inversió de 1.045 milions d'euros per combatre la sequera. I afegia «si s'aprovava el pressupost» –clar, lògicament–, fet llavors que seria també atribuïble a qui voti també el pressupost, ja que, senyor president, sols compta amb trenta-tres diputats en aquesta cambra, i això fa que l'anunci sigui avui sols una proposta, una proposta que ni tan sols la veiem reflectida a les seues propostes de resolució. Quina llàstima, senyor president, que aquest anunci no el fes vostè quan era conseller d'Economia. Ara tindrien moltes coses resoltes i potser ni tan sols faríem aquest Ple monogràfic; potser no caldria. No ho creu, president?

Ara, de fer-se realitat el titular, potser molts d'estos recursos serviran per a resoldre la propera sequera, ja que malauradament no estem preparats per a la seva imprudent inacció per afrontar la gravíssima situació que patim actualment. Potser el conseller em torna a dir que dic mentides, aprofitant el darrer torn de paraula perquè jo no li puga contestar. El cert, conseller, que la llàstima és que tot el que li dic avui

i li vaig dir ahir són veritats. I el més dolent és que vostè ho sap, i això és enganyar. I un conseller de la Generalitat no ho deuria de fer, això.

Ahir des del grup parlamentari els vam estendre la mà, perquè volem ser útils, útils a Catalunya i sobretot a la gent, i volem mirar en positiu i ajudar. Però, clar, vostès s'han de deixar ajudar. I a això vull referir-me, perquè ens ho fiquen molt difícil. Dimarts vam ser testimonis d'un debat, al meu entendre, estrany en el to, en les formes i, en gran part, en el seu contingut. Els hi he de dir que no puc entendre com el del grup que dona suport al Govern, que deuria buscar diàleg i consens, suport i recolzament, d'entrada va sortir atacant els grups de l'oposició, atribuint i repartint culpes i fent memòria del que no havien fet els altres, tot oblidant que qui governa avui ja governava aquells anys, on les inversions i la planificació ens haguessin resolt els problemes de l'avui. Ens va dir que no compartien el model amb el PSC, al temps que desqualificaven el nostre presumpte model.

I jo em pregunto: quin model tenen vostès? Quan l'intenten explicar en aquesta cambra el cobreixen d'adjectius; gairebé utilitzen tots els adjectius bons del diccionari: «democràtic», «participat», «compartit». Però, quan grates al darrere, sols veus inacció i por a decidir. No es donen autoritzacions per a nous parcs, ni eòlics ni fotovoltaics, però tampoc es deneguen. No es vol la MAT, però no es fan els informes per a desterrar-la. Es volen les dessaladores, però no es donen les autoritzacions per a abastir-les d'energia. Un model que és el de no decidir, el de no incomodar els companys de pancarta que els han portat fins aquí, encara que això saben que és molt perjudicial per a Catalunya, i més amb el problema que tenim, tan greu, avui. A vegades som molts els que pensem que no són conscients de la responsabilitat que tenen vers els ciutadans, i en tenen molta. Són el Govern de Catalunya, i vostès –vostès– tenen la responsabilitat d'afrontar el problema i no deixar sols els catalans.

Dit això, que era necessari, els hem de dir que, encara que no ens ho fiquen fàcil, natures seguirem insistint, mirant al davant, sent constructius i pensant en el que necessita la societat i amb voluntat d'ajudar. Amb aquesta voluntat i amb l'objectiu de fer propostes útils, hem presentat les nostres propostes de resolució, propostes treballades, sempre buscant la col·laboració i la cooperació amb les institucions i sempre escoltant les recomanacions tècniques i científiques.

Abans d'entrar en el detall d'algunes de les nostres propostes, creiem que hi ha una ruta marcada i que no hauríem de defugir. Parlo dels 700 milions d'euros inclosos al pressupost del 2023 que han de fer possible establir la base del nostre objectiu si vostès compleixen amb diligència l'acordat: cinquanta hectòmetres cúbics d'aigua regenerada al conjunt de Catalunya, cinquanta hectòmetres cúbics d'aigua regenerada al Besòs, seixanta hectòmetres cúbics d'aigua dessalada a Tordera II i la planta del Foix, millores en reg i mesures de prevenció.

Deixen-me ara que els explique algunes de les propostes que avui fiquem damunt la taula i que posem a consideració del Ple. Hem dit que la situació que tenim d'emergència tindrà sense cap dubte una afectació directa en importants sectors econòmics. És per això que proposem una partida de 100 milions d'euros per a subvencionar o compensar els sectors econòmics que resulten afectats per les restriccions. Cal tenir cura i especial flexibilitat amb les explotacions ramaderes, intentant que les explotacions no perdin la seva viabilitat, així com amb les agrícoles, que s'arriba a situacions de mort de les plantes, amb tot el que això representa. Proposem presentar en el termini no superior a sis mesos un pla de tecnificació de regadius amb l'objectiu de ser més eficients, amb previsió de recursos econòmics i fórmules de finançament per a la seva implantació. Creiem que els ajuntaments son peça fonamental a qui cal protegir i que s'hi ha de col·laborar. Per això proposem la creació d'un fons de sequera per ajudar els ajuntaments, dotat amb 50 milions d'euros, per ajudar en les despeses derivades de l'aplicació del pla especial de la sequera.

Lògicament, proposem modificar el règim sancionador als ajuntaments d'acord amb el que es demana des de la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació

Catalana de Municipis. Proposem una partida de 10 milions d'euros per al desenvolupament i recerca en el que fa referència al cicle de l'aigua. Cal aprofundir en la petjada hídrica per ajustar les restriccions a la capacitat d'estalvi i l'esforç d'adaptació de les empreses. Calen també mesures de flexibilització per a diferents sectors específics, però que són molt importants, com el sector de l'esport, els parcs i jardins, i també, molt important –molt important–, el turisme. No podem fer mesures pel broc gros. Cal mirar i fer un esforç de mesures eficaces, però que permetin donar solucions a aquests sectors.

Aquestes són algunes de les nostres propostes, creiem que raonables i raonades. Ara em toca deixar ben clar quina era la nostra postura a propostes d'altres grups que considerem que han de quedar ben clares i explicades perquè no hi haja discussió ni manipulació. Natres som contraris al transvasament de l'Ebre, de l'aigua de l'Ebre. Torno a repetir-ho: natres som contraris al transvasament de l'aigua de l'Ebre. S'havia preguntat molt este matí: aquí té vostè la contesta. Votarem «no» a la proposta que així ho demana clarament, però no creiem que siga raonable introduir en una mateixa proposta un plantejament molt diferent i injust per al riu Ter. Nosaltres no volem transvasament de l'Ebre; no creiem que aquesta sigui la solució, i menys de futur. Per això volem que quedi molt clar.

Tampoc no volem les MATs, i per això exigim que el departament faci els informes preceptius i necessaris per tal de que aquesta possibilitat es tanqui definitivament, encara que també advertim que, de no implantar-se amb diligència suficient l'energia renovable, serà inevitable que ens vingui de fora, i serà culpa únicament i exclusivament de qui no pren les decisions per por a decidir.

Per acabar, diputats i diputades, deixin-me fer una reflexió final. Ara és ben inútil mirar enrere. El que s'havia de fer no es va fer, però ara hem d'afrontar les conseqüències i hem de gestionar la situació amb els recursos que tenim. Cal prendre les mesures i afrontar les inversions per via d'emergència, d'acord amb la Llei 9/2023. Hi ha previst el pla especial de la sequera, sent flexibles per a tot el que es pugui fins als límits de no perjudicar l'interès general. Hem de ser conscients que les restriccions afectaran amplis i importants sectors productius i econòmics de Catalunya, i aquests sectors els hem d'acompanyar, ajudar i compensar. No hi ha més solució. El nostre grup vol ajudar. Si us plau, president, deixin-se ajudar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Enric Bàrcena Roig.

Enric Bàrcena Roig

Gràcies, presidenta. President, conseller, diputats i diputades... Des dels comuns fa temps que denunciem les contradiccions en la gestió de l'aigua a Catalunya, així com l'endarreriment de les polítiques de transformació verda d'aquest Govern davant del repte de l'emergència climàtica. Ho fem de manera reiterada en aquest Parlament. I és per això que en aquest Ple monogràfic sobre sequera i canvi climàtic hem centrat les nostres propostes en dos blocs, amb dues propostes de resolució sobre sequera i tres sobre canvi climàtic i impacte de l'activitat al medi ambient.

Com deia, fa temps que denunciem les contradiccions de la gestió de l'aigua a Catalunya, contradiccions que s'han manifestat, arribada la sequera, en l'aplicació de mesures profundament desiguals entre sectors econòmics i amb escassa sensibilitat social. És d'una injustícia flagrant que, mentre l'agricultura té restriccions del vuitanta per cent, la ramaderia del cinquanta i la indústria del vint-i-cinc, el sector turístic tingui barra lliure en el seu consum d'aigua. Davant l'arribada de 18 milions de turistes a Catalunya aquest any, és imprescindible que el Govern prengui mesures perquè el sector turístic sigui corresponsable de la greu situació de manca d'aigua.

Per això presentem una bateria de propostes encaminades a que el turisme sigui considerat un sector específic i apliqui l'obligació de reduir el seu consum com a la resta de sectors. Mesures de reducció en el sector que han de passar per la transparència de les dades disponibles de consum, per crear un certificat d'eficiència hídrica que premiï aquells que sí que fan bé la feina, pel reaprofitament d'ús d'aigües grises i pluvials i, finalment, per una moratòria de nous projectes turístics que impliquin un consum de més de cent litres per persona i dia fins superada la sequera, així com un informe preceptiu de viabilitat hídrica per als desenvolupaments futurs. Demanem, per descomptat, apostar per la gestió pública i democràtica de tot el cicle integral de l'aigua.

Presentem també mesures palliatives dels efectes de la sequera en els boscos, els rius i aiguamolls i espais urbans d'alt valor social. Això passa per extreure biomassa del bosc de manera preventiva, reforçar els efectius d'extinció i anticipar la temporada de foc davant d'una primavera i estiu que poden ser molt i molt complicats.

Per altra banda, els rius i ecosistemes fluvials han patit una retallada gairebé del noranta per cent dels seus cabals mínims, portant al límit espais i espècies d'alt valor o en perill d'extinció, que cal preservar monitorant-los i revertint les reduccions previstes si calgués. I, per descomptat, blindar qualsevol intent de transvasament de l'Ebre.

Demanem exceptuar i adaptar les restriccions als espais que cada municipi identifiqui com a refugis climàtics, aquelles activitats comunitàries d'alt valor social, com els horts comunitaris i activitats de jardineria que hagin demostrat la seva eficiència hídrica.

I, sobre les propostes referents al canvi climàtic, en presentem en tres àmbits per mitigar la contribució del canvi climàtic del nostre país amb mesures per a la descarbonització, implantació accelerada de renovables, la mobilitat sostenible, l'eficiència energètica i l'impost d'emissions portuàries.

Un altre paquet de propostes va destinat a reduir l'impacte de l'activitat humana al medi natural, insistint en la llei de residus, la responsabilitat del fabricant sobre el producte, una atenció específica al tèxtil i per mantenir la qualitat de l'aire a les nostres ciutats.

I, per últim, proposem cinc propostes per adaptar-nos a les conseqüències del canvi climàtic i fer-nos més resilents, adaptant cultius, fent canvis en la construcció i rehabilitació d'edificis, així com establir una xarxa de refugis climàtics.

I, dit això, deixin-me passar a valorar les propostes d'Esquerra Republicana i PSC en específic. Dimarts passat el diputat Villalbí, d'Esquerra Republicana, feia en aquest faristol una defensa abraonada de les polítiques ecologistes. I amb contundència manifestava, mirant el PSC, la seva oposició al Quart Cinturó, l'ampliació de l'aeroport i el macroprojecte del Hard Rock. Un discurs d'esquerra, però, de vol gallinaci, ja que el dia següent el mateix president Aragonès el desmentia mentre s'excusava amb resignació que té un govern en minoria en què es veu obligat a pactar amb socialistes el Hard Rock Cafe i la resta d'infraestructures com el Quart Cinturó i l'ampliació de l'aeroport. Ai las! Així són vostès, representants d'Esquerra Republicana: passen de la valentia i l'ambició verda de les propostes escrites a la profunda resignació grisa del seu Govern. *(Veus de fons.)*

La presidenta

Xxt!

Enric Bárcena Roig

I, és clar, davant d'aquest trist panorama del Govern actual d'Esquerra, és normal que el PSC vegin a tocar el Govern de la Generalitat i vulguin accontentar tothom, evitant trepitjar cap ull de poll. I així, embriagats, acaben demanant, com el senyor Illa, un escenari sense restriccions, on tothom ha de seguir igual que sempre, com si res no passés. Mirin, a estones, el PSC, més que un partit responsable, sembla l'or-

questra del *Titanic*, prometent continuar la disbauxa mentre al voltant hi ha una situació d'emergència greu. Deuen ser dels que pensen que el *Carpathia* està de camí.

I, en fi, per acabar, fent una reflexió més general sobre les propostes dels diferents grups... (*Remor de veus.*)

La presidenta

Xxt! Si us plau, silenci.

Enric Bárcena Roig

Parlava dimarts passat sobre el fet que a Catalunya hi ha un model de gestió d'aigua que massa sovint respon als interessos privats d'uns pocs, i no a l'interès general dels catalans i les catalanes. Passa amb el model de gestió de l'aigua a Catalunya, però passa també amb les respostes que donem per encarar l'emergència davant del canvi climàtic. I això no són imaginacions, són fets reiterats i constatables.

Darrer exemple: les propostes dels diferents grups per a aquest Ple monogràfic sobre la sequera i el canvi climàtic més algunes que hem pogut debatre al llarg del dia. Ahir al vespre em vaig prendre la molèstia de comptar una a una, de cada grup, les propostes que demanen transferir diners del sector públic a empreses privades via crèdits tous, subvencions, ajudes i ajudes a fons perdut. Saben qui guanya? Doncs hi ha un triple empat entre PSC, Junts i PP. I, perdó, em sembla que també Ciutadans va molt endavant. Casualment, els partits d'esquerra en tenen bastantes menys. Ja és casualitat!

Saben quantes vegades en aquest Parlament els comuns hem fet propostes a favor de la gestió pública de l'aigua? Tantes com PSC, Junts i PP hi han votat en contra. És que ni tan sols han deixat passar, aquests grups, la petició d'un petit canvi normatiu perquè els municipis que així ho desitgin puguin iniciar processos de remunicipalització de l'aigua. Han fet un *catenaccio* absolut –absolut. I avui tenen l'oportunitat de votar-la, perquè hi ha un grup que l'ha tornat a presentar, com hem fet també moltes vegades els comuns.

És a això al que ens referim quan diem que cal triar entre dues maneres de governar: per als interessos privats d'uns pocs o a favor de la majoria. Quan les vaques són grasses, no tenen cap dubte en entregar la gestió de recursos com l'aigua al sector privat, malgrat saber que la gestió pública de l'aigua surt un vint-i-dos per cent més barata per al consumidor. Ara, quan venen temps magres, no deixen de demanar diners públics per donar-los al sector privat. I en alguna de les propostes, que em sembla que després s'han esmenat, en alguns casos, com el PSC, per finançar l'adaptació de les piscines dels hotels.

Tranquil·litat, poden redimir-se. Avui tenen l'oportunitat de fer un acte de coherència i votar a favor de la gestió pública de l'aigua en un dels punts que proposem, a la vegada que plegats votem a favor d'ajudar amb diners públics el sector privat si és per millorar la seva eficiència hídrica. Es tracta de tenir coherència i credibilitat. Això és ser-hi a les verdes i a les madures. I sempre –sempre– a favor del bé comú.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Mixt, el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchísimas gracias, presidenta. Bien, hoy no sé si somos conscientes, porque probablemente no sea así, de que, después de lo ocurrido en los últimos diez años en Cataluña, quizá estamos participando del debate realmente más importante que se ha celebrado en Cataluña en los últimos veinticinco o treinta años, porque estamos afrontando el problema, sin duda, más grave que vive Cataluña en los últimos veinticinco o treinta años; no es un tema menor.

Es decir, hoy no estamos debatiendo aquí si Cataluña tiene que ser un estado, una república, una comunidad autónoma, una región, un departamento, un ducado

o una provincia mediopensionista. Estamos debatiendo algo mucho más serio, y es si Cataluña es o no –lo trasladé en la última sesión de control al presidente de la Generalitat– una sociedad europea desarrollada o si tenemos que irnos y retrotraernos a imágenes que parecían absolutamente olvidadas, que nos conducen a los camiones del aceite de colza, y pensar que en Cataluña, de manera permanente, se tiene que abastecer el agua con camiones venidos de Valencia durante muchos años, no solamente este verano, sino durante muchos años, porque no se acometen las infraestructuras necesarias. Ese es el debate. Y no es un tema menor.

Por lo tanto, hoy estamos celebrando uno de los debates o el debate más importante, aunque me temo que, desde luego, y viendo las últimas iniciativas que han presentado algunos grupos, para muchos de ellos no es lo más importante que tenemos entre manos ahora mismo.

Para ser capaces de entender lo que está pasando ahora, tenemos que asumir y aprender de errores pretéritos, corregir errores presentes, que se están cometiendo, y evitar errores futuros para lanzar propuestas que sean eficaces para corregir el problema.

No me voy a ensañar en los errores pretéritos, entre otras cosas porque llevamos ya varias sesiones de control hablando de esta cuestión. Pero es evidente que, cuando tú tienes prejuicios ideológicos que desprecian la realidad y cuando desprecias la realidad, acabas convirtiéndote en una especie de chamán que desea, apelando a los dioses, que llueva, que es lo que ha pasado en estos años en Cataluña.

Cuando caes en la demagogia y el oportunismo más pueril... Yo soy de Tarragona y viví durante muchos años... Es decir, el plan hidrológico nacional, aprobado por el Partido Popular a principios de siglo, tenía muchísimos elementos discutibles. De hecho, yo –en algún momento lo he explicado aquí– me manifesté en contra de algunas cuestiones concretas –cosa que no es muy habitual que ocurra– porque no me parecían bien.

Pero lo que nos encontramos delante fueron unos adversarios políticos que decían que el PHN estaba diseñado para enviar agua a los campos de golf de Murcia. Cuando tienes un debate de esa pobreza argumental, de esa puerilidad a la que hacía referencia hace un momento, de esa miseria moral, es muy complicado poner encima de la mesa argumentos, entre otras cosas porque hay más campos de golf aquí de los que pueda haber en Murcia en trescientos mil años, pero es un debate menor. La cuestión era si utilizábamos el agua o no como elemento demagógico populista para evitar acometer las infraestructuras necesarias y las reformas que necesitaba Cataluña para evitar la situación que hoy estamos viviendo. Y la sociedad catalana decidió que no.

Y, es más, ahí pasamos ya a los errores presentes, que vienen y, además, nos conducen a la gran sequía del año 2008-2009, en la cual se trasladan desde el Gobierno de Cataluña, un gobierno *tripartit*, tres paquetes de medidas que tenían que ver con las desaladoras, regeneración/reutilización, que son dos conceptos distintos, y la siempre demonizada cuestión de la interconexión de redes en Cataluña.

Bien –lo hemos hablado muchas veces–, de las tres cuestiones, suspenso absoluto. De ocho desaladoras que se aprobaron en aquel momento, hechas, dos ni siquiera, 1,75. La reutilización ha avanzado un poquito; yo se lo he reconocido en alguna ocasión al presidente de la Generalitat. Ha avanzado un poquito, pero no llega ni al treinta por ciento de la potencialidad que en el año 2010 se diseñó para Cataluña para hoy, año 2024.

En definitiva –y vamos ya a intentar corregir los errores del presente–, el plan especial de sequía aprobado en Cataluña es insuficiente, no llega, es que no da. No da para las necesidades que tiene Cataluña. Es que no llega. Y puede ser voluntarista y puede ser fruto del compromiso político, de los pactos, pero no llega; con eso no vamos a ningún sitio.

Nos vamos a encontrar con lo que puede ocurrir este verano, y es recibir agua, insisto, en barcos de una desaladora de Valencia y que eso se convierta en crónico, con lo que tiene, primero, de desprestigio político, social, de condiciones de salubridad discutibles y, además, de precio absolutamente desorbitado. Cataluña no se puede permitir el lujo de convertir, en fin, en estructural una situación que este verano debería ser exclusivamente circunstancial.

Y por eso, porque no tenía ninguna intención –lo hemos abordado en muchas sesiones de control– de cebarme o de insistir en errores pretéritos y en errores presentes que se están cometiendo, creo que es muy importante hablar de qué hacemos ahora.

Es evidente que este año lo tenemos mal, por su incompetencia, por su falta de previsión, por su tímido, timorato y absolutamente insuficiente plan de sequía, y porque no se atreven a acometer las reformas necesarias porque les falta el coraje político necesario.

Pero, si somos capaces de darle la vuelta a eso, estamos todavía a tiempo de evitar que esto se convierta en una especie de lacra que presida la realidad catalana como, insisto, si estuviéramos en una sociedad subdesarrollada que es incapaz de abastecer de agua, un elemento fundamental, a su industria, a su turismo, a su agricultura y a su ganadería.

En ese sentido, nosotros hemos planteado unas propuestas de resolución que están muy muy –y, además, de manera muy consciente– desprovistas de cualquier tipo de artefacto ideológico. Es más, como suele ocurrir con nuestro partido, en privado, algunos de ustedes nos señalan que son las mejores que se han presentado, pero yo no voy a entrar en eso. Yo les pido que las aprueben y que las ejecuten después de aprobarse, porque son absolutamente necesarias.

Tienen que ver con acelerar inversiones pendientes, con compensar a los sectores especialmente afectados por esa incompetencia a la que hacía referencia hace un momento, como son turismo, industria, ganadería y agricultura. Y ser capaces de buscar nuevas medidas, desde la transparencia y la cooperación entre instituciones, cuando hablamos de regeneración, desaladoras e infraestructuras.

La idea de que estamos a tiempo y que estamos a tiempo de verdad... Miren, en el año 88 –yo tenía doce–, en Tarragona bebíamos..., no podíamos beberla, evidentemente, pero en el grifo nos salía agua salada –año 88. Yo tenía doce. Claro, esto puede parecer una cosa... Lo que decía antes: el aceite de colza, la revista *Pronto, El Caso*, estas cosas que nos retrotraen a nuestra infancia más... Dice: «¿Cómo es posible en el año 88?» Pues sí, los pozos autóctonos tarraconenses se habían salinizado por un proceso que, además, llevaba treinta o cuarenta años desarrollándose. Y en ese momento no había políticos irresponsables, como ustedes, que pudieran frenar algo que en su momento fue absolutamente imprescindible; se le llamó «minitrasvase». En fin, se le puede llamar «mini», se le puede llamar «macro», se le puede llamar lo que sea. Lo cierto es que se reguló perfectamente, a través de un instrumento que fue el Consorci d'Aigües de Tarragona, la posibilidad de que a través de decretos y garantizando los caudales ecológicos pudiera llegar al área metropolitana de Tarragona agua potable y en condiciones. Eso es del año 88-90, se acaba en el 90. En el año 90 empezó a salir de nuestros grifos agua..., potable ya lo era, pero agua, para que nos entendamos, con una salubridad y una calidad distinta.

Bueno, el resultado es que hoy Tarragona no tiene los problemas que tiene Barcelona porque, hace la friolera –es que se dice pronto– de más de tres décadas, las cosas se hicieron adecuadamente. Y por eso, precisamente, yo intento apelar a la responsabilidad de dejar las infraestructuras hechas. Yo ya sé que el concepto de «*interconnexió de xarxes*» provoca pánico en algunos sitios, pero la cuestión no es un trasvase de agua, no era el PHN; es dejar las infraestructuras hechas y regular a través de un decreto cuándo, en situaciones de emergencia, puedes utilizar esa agua y qué limitaciones tiene, que en el caso que proponemos en nuestras propuestas de

resolución es siempre y exclusivamente sobre el sobrante del agua del Consorci d'Aigües de Tarragona, es decir, del minitrasvase. Es absolutamente razonable, no afecta en absoluto a lo estructural.

Se me acaba el tiempo, que no suele ocurrir, porque intento siempre ir al grano, pero tienen ustedes nuestras propuestas. Me quedan las seis esenciales que tienen que ver con infraestructuras concretas.

La presidenta

Gràcies.

Alejandro Fernández Álvarez

No me quiero alargar, pero les pido, por favor, que sean conscientes del problema grave que vivimos en Cataluña...

La presidenta

Gràcies, diputat.

Alejandro Fernández Álvarez

...y que por prejuicios ideológicos no lo eviten.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Anna Torrentà Costa.

Anna Torrentà Costa

Gràcies, presidenta. Bona tarda, president, conseller, diputades, diputats. Quan ens referim a canvi climàtic, no parlem dels períodes climàtics que té el planeta des que existeix, sinó de com l'acció humana aguditza, accelera aquests processos naturals, senyors de VOX.

Dimarts el meu company Eugeni Villalbí intervenia posant de manifest que la lluita contra el canvi climàtic és segurament el repte més gran que tenim com a societat, com a país i també com a humanitat. I, en aquest sentit, per nosaltres és sorprenent que els dos grans grups de l'oposició d'aquest país, el PSC i Junts, hagin passat tan sols de puntetes en fer propostes orientades a la lluita contra el canvi climàtic.

Ara hem de gestionar-ne les conseqüències. I la greu sequera mai viscuda n'és una. Però és evident que cal buscar solucions i portar accions concretes per afrontar aquest gran repte com a humanitat. Són dues realitats que no es poden abordar per separat. Per tant, trobem que s'ha d'anar més lluny i no defugir el motiu de fons: el canvi climàtic, que contribueix a agreujar els períodes de sequera, cada vegada més habituals i persistents. I això implica un canvi de model que vostès, PSC i Junts, volen defugir.

Vostès no volen canviar res i ens proposen solucions basades en el mateix model de desenvolupament insostenible que ens ha portat fins aquí. O, dit d'una altra manera, PSC i Junts plantegen propostes del passat per salvar el present. I Esquerra Republicana de Catalunya plantegem canvis per al present amb l'objectiu d'assegurar el futur. *(Alguns aplaudiments.)* Lamentablement, es tracta de dos models contraposats. Des del nostre Grup Parlamentari d'Esquerra, volem gestionar l'emergència, i per això hem fet dues propostes de sequera: una sobre les mesures de xoc necessàries i la segona per a una nova cultura de l'aigua.

Quina altra eina està a les seves mans? Doncs d'uns pressupostos que destinin 1.045 milions d'euros per combatre la sequera, per a un ús eficient de l'aigua i modernització de regadius, algú hi pot estar en contra? Per què els que demanen acció de govern frenen eines útils de govern? La situació de la sequera hídrica, de magnitud mai vista des que disposem de dades oficials, i no prevista per cap dels models,

no s'arregla amb política fàcil, i dubto que sigui la que es mereix el país en aquest moment.

A les nostres PRs hi han trobat mesures a curt per fer front a la sequera i per una nova cultura de l'aigua, donant resposta als sectors productius i ajustar les pràctiques i els usos que en fan amb l'aigua a cada activitat. Però també portem mesures per millorar la salut de les persones, amb el pla de qualitat de l'aire i la zona de les baixes emissions. I aquí posem en valor les propostes de l'Assemblea Ciutadana pel Clima i reivindiquem els pressupostos de carboni o les zones ZEPA com a instruments necessaris per mitigar aquests riscos per a la salut.

I seguim amb més propostes de descarbonització de l'economia i reducció dels gasos d'efecte hivernacle, acompanyant les petites i mitjanes empreses cap a una transició energètica a través de xarxes d'oficines empresarials. Fem una clara aposta pel transport públic fiable i sostenible i per la T-mobilitat. També instem l'Estat espanyol a la connexió ferroviària entre els ports de Barcelona i Tarragona i a l'execució del Corredor Mediterrani.

Celebrem haver consensuat amb CUP i comuns una transacció a tres sobre l'impost d'emissions als grans vaixells, perquè no entendríem que alguns grups parlamentaris no hi acabessin votant a favor, bàsicament perquè estarien contravenint el contingut de la llei de canvi climàtic que ells mateixos van aprovar. I, el que és més important, estariem donant l'esquena a la possibilitat de reduir riscos a la salut de les persones.

I acabem reafirmant l'aposta per la transició energètica amb un model propi per a Catalunya. Concretament, reiterem l'oposició a les línies privades de Forestalia. Demanem garantir el finançament de projectes de recerca en l'àmbit de renovables. També demanem una vegada més a l'Estat ampliar fins a vint quilòmetres la distància entre consumidors i instal·lacions renovables en poblacions inferiors a cinc mil habitants. I, per descomptat, tenir un Plater consensuat amb el territori i reivindicar la gestió de totes les centrals hidroelèctriques de Catalunya per part de l'energètica pública, a mesura que vagin acabant les concessions.

Pel que fa al sentit del nostre vot respecte a la resta de grups parlamentaris, la voluntat d'Esquerra Republicana ha estat la d'arribar a acords que sumin, que aportin valor afegit, i consensuar polítiques transformadores necessàries per combatre l'emergència climàtica i, així mateix, afrontar amb més garanties aquesta crisi hídrica sense precedents. Per tant, s'ha optat per votar favorablement a la majoria dels punts del PSC, Junts i En Comú Podem. I val a dir que amb la CUP compartim la majoria de les propostes de fons, però el seu redactat sovint dificulta que es puguin arribar a fer efectives en temps i forma que plantegen.

I, per als qui demanen no tenir apriorismes ideològics, Esquerra Republicana de Catalunya en tenim i diem no a les MATs privades, no a les interconnexions de xarxes en aigua, sí a l'energètica pública, no als oligopolis i sí a posar l'energia en mans dels ciutadans, també a la gestió pública de l'aigua.

I entenem que el pla especial de sequera, que per primera vegada es fa servir des del 2020..., i és normal que quan entra en vigor i es comença a aplicar..., i no és gens estrany que a mesura que s'implementa li calen matisos i singularitats. Hi som també aquí.

I també som partidaris de les flexibilitzacions de les sancions com una iniciativa liderada per l'Associació Catalana de Municipis, amb el suport de la Federació de Municipis de Catalunya.

Abans d'acabar, com a alt-empordanesa, també una referència als trenta-quatre municipis que porten a la meva comarca en emergència des de fa sis mesos, perquè sembla que l'emergència existeix només quan afecta les grans zones poblades, i fa mesos que reben aigua amb camions cisterna i estan patint la salinització dels pous per la baixada dels aqüífers. I la pagesia també ha estat qui més ho ha patit, amb restriccions del vuitanta-u per cent. També les comunitats de regants i d'usuaris.

I acabo. El nostre model és un model de present que, tenint en compte els errors del passat, pretén assegurar el futur. Per tant, apostem per consolidar les polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic a través, entre d'altres, del desplegament de la llei de canvi climàtic, per reduir les emissions dels gasos d'efecte hivernacle i revertir la pèrdua de biodiversitat. Però és que al mateix temps, i en consonància, apostem per definir una nova cultura de l'aigua que abordi canvis en la gestió, la governança i els usos de l'aigua d'acord amb les característiques de cada territori i amb la disponibilitat dels recursos naturals en aquest context d'emergència climàtica.

Del resultat de les votacions d'avui n'evidenciarem si es compleix el que va demanar el PSC dimarts –més sentit de país i menys de partit– i les paraules de Junts sobre la responsabilitat i el compromís. Almenys per part nostra la tindran, i crec que la ciutadania s'ho mereix. Segurament cada grup hem de viure les nostres contradiccions, però que aquestes contradiccions no siguin les que limitin les prioritats del país.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Joaquim Calatayud Casals.

Joaquim Calatayud Casals

Presidenta, molt honorable president, consellers, diputats, diputades... Primer que res, voldria agrair al Grup de la CUP i al grup dels comuns el poder fer aquest Ple per tornar a debatre i parlar de la sequera i del canvi climàtic.

Mirin, nosaltres com a Junts jo no sé si les nostres propostes són de passat, si són de present o són de futur. Però, en tot cas, el que sí que sabem des de Junts és que quan parlem de sequera sempre és a iniciativa de l'oposició i sempre el millor exemple el podem posar en Junts, el qual, amb la llei de sequera i amb més de cent vots, va aprovar aquesta iniciativa.

Queda contrastat en aquest Ple que cal un canvi de rumb urgent en la governança de la sequera. És imprescindible una nova cimera per afrontar aquest repte majúscul que tenim com a país. Avui es votarà.

Segurament no som encara avui conscients de la problemàtica que ens trobarem d'aquí uns mesos al llarg de tot el territori. Aquí o anem tots junts i tots plegats o no se'n sortiran. Perquè, saben què? Voldria saber què han aconseguit fins ara amb les seves accions de govern i el seu aïllament. Doncs bàsicament confrontació, confrontació entre territoris. I aquí vigilem que cap partit vulgui utilitzar ajuntaments, consells comarcals amb mocions i declaracions per confrontar el territori, perquè prendrem mal i prendrem mal de veritat. (*Aplaudiments.*) Aquí tindrem les emocions a flor de pell, que es diu, i no hi podem jugar.

Han tingut confrontació entre sectors, han tingut confrontació entre el Govern i els ajuntaments, i han tingut confrontació entre el públic i el privat. Sí, el privat, que aquí sembla el dimoni. Doncs nosaltres apostem clarament pel privat. El privat representa creixement, innovació, riquesa, obrir-nos al món, com van fer els nostres avantpassats.

Jo entenc perfectament que comuns i la CUP parlin com parlen del sector privat, però és preocupant que el Grup d'Esquerra, estant al Govern, parli del sector privat amb les condicions que parla. En tot cas, qualsevol país del món evolucionat i admirat per tots nosaltres, si no té un sector privat potent, no és cap país interessant per al món. I això crec que ho hauríem de tindre tots ben clar. Almenys, Junts ho tenim clar.

Per tant, els hi han fet *touché* en tots els àmbits –els hi han fet *touché* en tots els àmbits. I, davant de la confrontació, o anem tots per solucions i diàleg o no ens en sortirem. Un partit de govern no provoca, no alimenta problemes. Un partit de go-

vern ha de proposar, solucionar, executar i, sobretot, estendre la mà. Vostès han de saber-ho.

Encara que no ho sembli, dels últims vint-i-un anys, en porten disset al Govern. Per tant, han de tindre clar que la solució passa per aquests àmbits. Som molt conscients de la gravetat de la situació. Per això, encara que no s'ho pensin, estarem al costat per ajudar, però siguin vostès oberts a aquest oferiment. Vostès han de posar més diligència en el compliment de la llei –les infraestructures, els ajuts– i en la cooperació de tots els sectors d'aquest país.

El nostre grup, malgrat la crítica que en alguns aspectes no volem ni podem estalviar al Govern, volem un debat obert i constructiu, i, sobretot, amb voluntat d'aportar solucions.

La lluita contra el canvi climàtic és un altre dels grans reptes que tenim al davant. La proposta de resolució en aquesta àrea marca un full de ruta clar, amb la presentació d'un pla de reducció d'emissions de gasos. A més, el nostre grup insta el Govern a invertir el seixanta per cent del Fons Climàtic en mesures d'adaptació per a sectors com l'agricultura, el turisme i les infraestructures.

L'impuls de les energies renovables és crucial per a la transició energètica. La proposta de resolució exigeix transparència en la tramitació de projectes d'energies renovables i un seguiment del temps de tramitació dels projectes d'autogeneració d'energia.

En resum, volem impulsar una política ambiental ambiciosa que abordi la pèrdua de biodiversitat, la lluita contra el canvi climàtic i la gestió sostenible dels residus. No és de rebut que determinats sectors, com el sector hotelier de la Costa Brava, li marquin l'agenda al Govern de la Generalitat, avançant-se pel seu compte a buscar una solució per omplir les piscines dels establiments turístics (*aplaudiments*) aquest estiu. I és que, mentre els empresaris s'espavilen pel seu compte, perquè veuen que s'acosta la temporada, per part del Govern, el més calent és a l'aigüera. El Govern ha d'acabar decidint sempre a remolc dels empresaris.

Ara bé, a més a més de les mesures concretes i puntuals, cal pensar a mitjà i llarg termini; cal elaborar un pla nacional de resiliència hídrica en un termini d'un any; cal elaborar un pla integral de modernització dels regadius de Catalunya en un termini de sis mesos; cal implementar un sistema de digitalització del cicle de l'aigua per optimitzar l'ús de l'aigua, i cal planificar les accions necessàries per arribar a l'objectiu d'abocament zero al mar a les estacions depuradores de costa.

El compliment sobretot efectiu de la Llei 9/23 és crucial per afrontar la sequera. Cal, per tant, executar urgentment les obres i infraestructures previstes a la llei, incloent-hi l'ampliació de la dessaladora de la Tordera i la construcció de la planta solar fotovoltaica corresponent; pagar de manera immediata els ajuts i subvencions als ens locals per reparar les infraestructures malmeses i evitar fugites d'aigua.

Cal actuar amb la màxima transparència i aportar tota la informació necessària sobre el transport d'aigua en vaixells que es produirà des de Sagunt. Cal pagar urgentment els ajuts pendents als agricultors i ramaders. Cal també publicar, en el termini d'un mes, un estudi per a un repartiment de l'aigua més equitatiu entre el sector agrari i la resta de sectors econòmics.

Finalment, aquesta cambra i el Govern hem de treballar perquè ningú quedi enrere. I és per això que cal donar suport al teixit econòmic i empresarial buscant mesures concretes per protegir els sectors afectats, facilitant l'accés a ERTOS i als ajuts disponibles, potenciant la innovació en la gestió de l'aigua i fomentant l'ús de l'aigua de mar tractada en el sector turístic. Fomentar l'ús d'aigua de mar tractada en el sector turístic, especialment a les piscines, i modificar el pla especial de sequera per reduir el consum d'aigua en les instal·lacions esportives.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Consellers, diputats, diputades... Bé, en aquest Ple monogràfic sobre el canvi climàtic i la sequera, el que ha quedat clar és que hi han bàsicament dos grans propostes de model. Hi ha els que volen continuar com sempre, els que defensen el model que ens ha portat a la situació actual, que podríem resumir que són Junts i el PSC, i ho podem veure amb les seves propostes al dia a dia. I, per altre costat, hi ha un altre model, que és el que proposem nosaltres i d'altres partits també, que coincidim amb que cal fer una aposta política valenta per començar a transformar el model econòmic del nostre país.

I aquí Esquerra Republicana és on ha de decidir on es posiciona. L'altre dia el president ens deia que el Hard Rock..., si s'han de sacrificar els pressupostos pel Hard Rock. Bé, és una decisió que hauran de prendre el partit de govern i el Govern mateix. Hauran de decidir, com ja van fer l'any passat, que, anant amb els que no volen canviar res, els hi van colar el Quart Cinturó. Doncs aquest any hauran de decidir si els hi colen o no el Hard Rock. Nosaltres continuem aquí defensant un altre model i estenen-los la mà per fer aquest canvi que el país necessita amb urgència.

No votarem cap de les propostes que ens han presentat els tres grans partits –Esquerra, Junts i PSC–, que l'únic que fan és tirar-se la cavalleria per sobre i mirar si té més culpa el que hi ha ara, el que hi havia ahir o el que hi havia abans-d'ahir. Perquè, en el fons, com que nosaltres el que qüestionem és el model i en això sembla que sí que s'entenen i s'entendran, no podem dir qui en té la culpa. De fet, tots en tenen la culpa, perquè tots defensen el mateix model i si arriben a govern faran exactament el mateix. Per tant, a aquestes propostes nosaltres no hi podem donar suport.

Ens parlaven de que nosaltres estem en contra del sector privat. No s'equivoquin. Nosaltres defensarem la petita i mitjana empresa. El que no defensem és l'IBEX 35, les empreses, i el que no defensem és el que fa Junts de posar la catifa vermella i que entrin en tots els sectors i en qualsevol ocasió aquestes grans empreses, sigui amb la transició energètica, sigui amb l'aigua, sigui amb l'alimentació, i s'ho quedin tot, mentre empobreixen la majoria de la població. *(Alguns aplaudiments.)* No, nosaltres no donem suport a aquest sector privat, el de les catifes vermelles que posen vostès. I ho podem dir, i ho diem clarament.

Les nostres propostes bàsicament les hem dividit entre el canvi climàtic i les de la sequera, però tots sabem que la sequera, aquesta sequera extrema, és una conseqüència directa del canvi climàtic. Per tant, van molt interrelacionades. No és tan..., no estan tan separades.

En un dels nostres punts, que és el que el Govern ha de decidir per quin model aposta, proposem aturar l'anomenat Hard Rock i també la possibilitat d'aturar totes les noves instal·lacions d'oci basades en aigua, perquè entenem que la situació és molt crítica i que no ens podem permetre com a país continuar amb aquests macroprojectes inútils i que malgasten els recursos de tots i de totes.

També proposem una moratòria de dos anys per al pla director urbanístic metropolità, perquè en un moment com el que vivim...

La presidenta

Xxt!

Dani Cornellà Detrell

...construir 217.000 habitatges a la regió, això és totalment insostenible. Parlem-ne, si cal, de quants d'aquests seran habitatges de protecció, habitatges de lloguer social, i ens podem entendre per donar suport a la seva construcció. Però no

ens demanin barra lliure a l'especulació immobiliària, que és el que fan tot sovint. *(Alguns aplaudiments.)*

També volem que en un termini prudencial –abans de l'agost del 2024, comptant que això s'hauria d'haver fet des del 2019– ens presentin aquí per aprovar el pla territorial per al desenvolupament de les energies renovables a Catalunya, per garantir una transició justa, distribuïda, democràtica, de proximitat als llocs de consum i pactada amb tots els agents de la comarca i del país. Perquè entenem que aquesta és l'única solució a la greu problemàtica, a les greus tensions que està provocant arreu del territori. Les tensions no només les provoca l'aigua, les tensions també les provoquen transicions energètiques de macroprojectes especulatius de les empreses privades de l'IBEX 35, que ens volen destruir els nostres pobles i ciutats.

Això també és conflicte territorial, i d'aquest no en parlen alguns. Només parlen del conflicte territorial...

La presidenta

Xxt! Si us plau...

Dani Cornellà Detrell

...quan els interessa.

La presidenta

Xxt! Perdó.

Dani Cornellà Detrell

Evidentment, aquest pla territorial, mentre no s'aprovi, per nosaltres s'han d'aturar tots aquests projectes especulatius que ens suposen aquesta problemàtica al país.

També proposem prendre totes les accions necessàries per garantir la protecció i regeneració dels aqüífers, perquè saben que patim des de fa molts anys una contaminació per purins, bàsicament, de moltíssims aqüífers d'aquest país, i no s'ha fet re –ni els d'ahir, ni els d'abans-d'ahir, ni l'altre, ni els d'avui. I s'hi han de posar solucions urgents, perquè quan arriba la sequera ens trobem aqüífers que no podem connectar a la xarxa perquè estan contaminats. És a dir, aquí hi ha una doble problemàtica que tampoc s'ha afrontat.

I, a més, ara ens dediquem fins i tot a obrir pous allà on sabem que es salinitzen els aqüífers i que després estem quaranta anys sense poder-los utilitzar perquè s'han salinitzat. Comencem a fer les coses amb el cap, comencem a aprendre de l'experiència. Agafem els aqüífers, renovem la seva aigua, descontaminem-los i, sobretot, no fem aquestes barbaritats per salvar l'estiu, per salvar el sector turístic, obrint pous molt a prop de la costa i salinitzant els aqüífers que fa servir la pagesia per garantir la poca sobirania alimentària que tenim a Catalunya.

Respecte a la sostenibilitat hídrica dels rius de les conques internes, saben que nosaltres pensem que l'aigua de cada riu ha de ser per a la seva pròpia conca i se'ls ha de preservar mitjançant el compliment dels seus cabals ambientals. I això no està passant. No està passant al Ter, al Fluvià, a la Muga. S'estan fent unes restriccions que tindran un cost en la biodiversitat, la gran oblidada del canvi climàtic i veiem que també de la sequera.

El que demanem és que també es facin les obres necessàries a les depuradores de l'ACA, que estan en comarques on ja els aqüífers venen contaminats de fa anys, per regenerar l'aigua i omplir aquests aqüífers, una manera de començar a preservar els ecosistemes i preparar-los per a la propera sequera. Perquè quan aquesta s'acabi, que no sabem quan serà, que tinguem clar que en vindrà una altra. Serà d'aquí tres anys, o d'aquí quatre, o d'aquí dos i mig.

També pensem que s'ha de revisar el pla especial de sequera, en especial els conflictes que hem vist que genera, que també n'hem de parlar, entre els diferents sectors, sectors que consideren que el turisme, per exemple, rep unes restriccions mínimes i d'altres sectors, com la pagesia o la ramaderia, reben unes restriccions molt altes.

I després també cal que parlem d'aquests bizums famosos entre lo públic i lo privat, perquè aquí tothom parla..., sobretot Junts i PSC ens parlen de posar bizums cap a la privada, no?, per ajudar el turisme, per ajudar l'altre sector, per ajudar-los a tots. Però no parlen d'ajudar la ciutadania. Doncs nosaltres sí; si els hi estem demanant les restriccions que porten temps aplicant arreu del territori, bonifiquem també el seu cànon. No està fent la ciutadania un esforç de tancar l'aixeta perquè el Govern i tots els partits els hi demanem? Doncs també que rebin una bonificació. No pot ser que tot vagi a parar al turisme i cap a les empreses privades. La ciutadania també ha de notar que, si té restriccions, té bonificacions.

I, per últim, portar a debat parlamentari, en el termini de tres a sis mesos, diferents incompliments de lleis aprovades en aquest Parlament. Volem que arribi l'estatut, que el Govern aprovi l'estatut de l'agència de la natura. Volem el projecte de llei del conservatori del litoral, volem la llei de prevenció de residus, volem la llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, i que els partits com Junts i PSC, que la van aprovar, no la frenin. Volem l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos d'efecte hivernacle. I, en sis mesos, si pot ser, el projecte de la llei de biodiversitat, patrimoni natural i la connectivitat. Perquè totes aquestes lleis són necessàries.

I per això ens sumem a la campanya «La natura no va de cadires» i defensem la creació...

La presidenta

Gràcies, diputat.

Dani Cornellà Detrell

...i els estatuts de l'agència de natura de Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, i atès que la diputada no adscrita ha demanat d'intervenir d'acord amb l'article 86.7 del Reglament, pot intervenir per un minut al faristol, si vol.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. L'aigua és riquesa, i per orígens i per identitat us puc afirmar que la transformació d'un territori com el de Ponent, gràcies als canals d'Urgell o el mateix Segarra-Garrigues, va posar l'aigua al servei de les persones, i també del desenvolupament d'un territori. I és que l'aigua té una preeminència que, juntament amb l'agricultura, ha contribuït a generar riquesa i alhora a fixar població.

En la mesura que el canvi climàtic a Ponent administra aigua com un recurs escàs, cal establir un règim de preferències i replantejar-nos quin és el model d'agricultura que ens cal. I ens cal avançar cap a un model mediterrani.

Per altre costat, i a escala més general, sí que cal replantejar els usos i el mercat de l'aigua. L'aigua, el consum de la qual ha de respondre a una prioritat social, començant per l'aigua de boca, ens porta a un terreny absurd si pensem que les dessaladores ho poden resoldre tot. I és important tenir aigua a l'aixeta, però no podem desentendre'ns del nostre entorn, perquè només raja l'aixeta i la resta desapareix, i, si no, no podrem viure.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, cridarem a votació.

Acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes de resolució segons l'ordre d'entrada a registre, tal com va acordar la Mesa. Com bé saben, les votacions s'han agrupat per grups parlamentaris, seguint les peticions de votació separada que s'han rebut. També els informo que s'han presentat tres propostes transaccionals que es

votaran al final. Si algun grup parlamentari vol sol·licitar alguna votació separada que no hagi indicat prèviament, si us plau, que ho faci ara. Senyor Cid...

David Cid Colomer

A les propostes de resolució del Grup Mixt, a la votació 2, voldríem votació separada del punt 3.4. Ho torno a repetir. Propostes de resolució del Grup Mixt: a la votació 2, el punt 3.4 separat. I, després, a la votació 5, el punt 3.5 separat. També del Grup Mixt. Votació 5, el punt 3.5 separat.

La presidenta

D'acord. Algun altre?

David Cid Colomer

Gràcies.

La presidenta

Sí; del Grup Mixt, votació 2, el punt separat 3.4. I de la votació 5, el punt 3.5. Sí? Aclarit? (*Pausa.*) Doncs comencem.

Comencem per les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de VOX.

Fem la votació 1, propostes de resolució números 1.1, 1.3 i 3.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 13 vots a favor, 118 en contra i cap abstenció.

Fem la votació 2, amb propostes de resolució números 1.2, 1.4, 2.3, 4.4, 4.5, 5.1 i 5.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 13 vots a favor, 113 en contra i 6 abstencions.

Fem la votació 3, amb les propostes 1.5 i 2.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 10 vots a favor, 119 en contra i 3 abstencions.

Fem la votació 4, amb les propostes 2.1, 2.2, 2.4, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 4.1, 4.2, 4.3 i 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 20 vots a favor, 112 en contra i cap abstenció.

I fem la votació 5, amb les propostes de resolució 5.2 i 5.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 10 vots a favor, 122 en contra i cap abstenció.

Passem a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comencem per la votació 1, proposta de resolució 1.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 92 vots a favor, 40 en contra i cap abstenció.

Passem a la votació 2, proposta 1.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 84 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Fem la votació 3, proposta de resolució 1.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 44 vots a favor, 48 en contra i 40 abstencions.

Passem a la votació 4, propostes 1.4, 1.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 85 vots a favor, 38 en contra i 9 abstencions.

Passem a la votació 5, propostes 2.1 i 4.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 43 vots a favor, 46 en contra i 43 abstencions.

Passem a la votació 6, proposta 2.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 19 vots a favor, 72 en contra i 40 abstencions.

Passem a la votació 7, proposta 2.3

Comença la votació.
El resultat de la votació són 19 vots a favor, 113 en contra i cap abstenció.
Passem a la votació 8, proposta 2.4.

Comença la votació.
El resultat són 19 vots a favor, 79 en contra i 34 abstencions.
Votació 9, proposta de resolució 2.5.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 92 vots a favor, 8 en contra i 31 abstencions.
Passem a la votació 10, proposta 3.1.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 124 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.
Votació 11, propostes 3.2, 5.1 i 5.2.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 115 vots a favor, 17 en contra i cap abstenció.
Votació 12, proposta 3.3.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 40 vots a favor, 58 en contra i 34 abstencions.
Votació 13, proposta 3.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 117 vots a favor, 8 en contra i 7 abstencions.
Votació 14, proposta 3.5.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 52 vots a favor, 15 en contra i 65 abstencions.
Votació 15, proposta 4.1, 4.2 i 4.3.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 59 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.
Votació 16, proposta 4.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 50 vots a favor, 46 en contra i 36 abstencions.
Votació 17, proposta 5.3.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 48 vots a favor, 8 en contra i 76 abstencions.
Votació 18, proposta 5.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 81 vots a favor, 17 en contra i 34 abstencions.
Votació 19, proposta 5.5.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 84 vots a favor, 17 en contra i 31 abstencions.
Passem a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar.

Votació 1, propostes 1.1 i 4.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 124 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.
Votació 2, propostes 1.2, 1.4, 1.5, 3.4 i 4.3.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votació 3, propostes 1.3, 3.5 i 4.2.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 123 vots a favor, cap en contra, 8 abstencions i una persona que no ha votat.

Votació 4, proposta 2.3.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 98 vots a favor, cap en contra i 34 abstencions.
Votació 5, proposta 2.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 123 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.
Votació 6, propostes 2.5 i 5.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 123 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.
Votació 7, proposta 3.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 58 vots a favor, 43 en contra i 31 abstencions.
Votació 8, proposta 3.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 118 vots a favor, 7 en contra i 6 abstencions.
Votació 9, proposta 3.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 76 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions.
Passem a la votació 10, proposta 4.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 115 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.
Votació 11, proposta 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 109 vots a favor, 9 en contra i 14 abstencions.
Votació 12, proposta 5.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 81 vots a favor, 43 en contra i 8 abstencions.
Votació 13, proposta 5.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 86 vots a favor, 9 en contra i 37 abstencions.
Votació 14, proposta 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 79 vots a favor, 9 en contra i 44 abstencions.
I votació 15, proposta 5.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 81 vots a favor, 9 en contra i 42 abstencions.
Passem a les propostes de resolució subsegüents al Grup d'En Comú Podem.
Votació 1, proposta 1.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 16 vots a favor, 52 en contra i 64 abstencions.
Votació 2, propostes 1.2 i 2.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 48 vots a favor, 20 en contra i 64 abstencions.
Votació 3, proposta 1.3.
Comença la votació.
Resultat de la votació: 106 vots a favor, 19 en contra i 7 abstencions.
Votació 4, proposta 1.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 41 vots a favor, 52 en contra i 39 abstencions.
Votació 5, proposta 1.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 51 vots a favor, 50 en contra i 31 abstencions.
Votació 6, proposta 2.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 131 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.
Votació 7, propostes 2.2 i 4.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 112 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Votació 8, proposta 2.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 125 vots a favor, 1 en contra i 6 abstencions.
Votació 9, propostes 2.4, 4.2, 5.3, 5.4 i 5.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 116 vots a favor, 10 en contra i 6 abstencions.
Votació 10, proposta 3.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 82 vots a favor, 19 en contra i 31 abstencions.
Votació 11, propostes 3.3 i 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 113 vots a favor, 13 en contra i 6 abstencions.
Votació 12, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 82 vots a favor, 49 en contra i 1 abstenció.
Votació 13, proposta 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 114 vots a favor, 10 en contra i 8 abstencions.
Votació 14, proposta 4.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 79 vots a favor, 19 en contra i 34 abstencions.
Votació 15, proposta 4.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 49 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció.
Votació 16, propostes 5.1 i 5.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 122 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.
Passem a les propostes de resolució subsegüents al Grup Mixt.
Votació 1, proposta 1.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 19 vots a favor, 80 en contra i 33 abstencions.
Passem a la votació 2, i farem primer separat el punt 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 52 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.
I ara, dins de la votació 2, les propostes 1.2 i 1.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 52 vots a favor, 73 en contra i 7 abstencions.
Votació 3, propostes 1.3, 2.1 i 5.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 60 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.
Votació 4, proposta 1.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 20 vots a favor, 72 en contra i 39 abstencions.
Passem a la votació 5, i farem primer per separat el 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 20 vots a favor, 72 en contra i 40 abstencions.
I, dins la votació 5, les propostes 2.2, 2.3 i 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 26 vots a favor, 73 en contra i 33 abstencions.
Votació 6, proposta 2.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 78 vots a favor, 39 en contra i 15 abstencions.
Votació 7, propostes 2.5 i 4.5.
Comença la votació.

El resultat de la votació: 19 vots a favor, 113 en contra i cap abstenció.

Votació 8, propostes 3.1, 4.2 i 4.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 93 vots a favor, 39 en contra i cap abstenció.

Votació 9, proposta 3.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 53 vots a favor, 40 en contra i 39 abstencions.

Passem a la votació 10, proposta 3.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 50 vots a favor, 73 en contra i 9 abstencions.

Votació 11, proposta 4.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 13 vots a favor, 113 en contra i 6 abstencions.

Votació 12, propostes 4.4 i 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 84 vots a favor, 39 en contra i 9 abstencions.

Votació 13, proposta 5.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 43 vots a favor, 89 en contra i cap abstenció.

Votació 14, proposta 5.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 13 vots a favor, 80 en contra i 39 abstencions.

Passem a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Votació... *(Marta Vilalta i Torres demana per parlar.)* Ah, diputada...

Marta Vilalta i Torres

Sí, presidenta, és per demanar la retirada d'un punt.

La presidenta

Endavant.

Marta Vilalta i Torres

Volíem demanar la retirada de la votació del punt 7, de la votació 7, que fa referència a la PR 2.2 d'Esquerra Republicana, després de la negativa de la majoria de la Mesa i de la Junta de Portaveus a acceptar una correcció d'errades que podia portar a confusió. I, en tot cas, manifestar que el nostre posicionament és clar: complir amb el punt 1 de la fase 2 de l'acord de la Taula del Ter i mostrar el nostre rebuig a qualsevol transvasament i, en especial, també al transvasament de l'Ebre. Lamentem aquesta decisió...

La presidenta

Diputada...

Marta Vilalta i Torres

...quan altres vegades sí que s'havien acceptat les correccions.

La presidenta

Senzillament m'hauria de dir el canvi, i no cal posicionament, si us plau.

Marta Vilalta i Torres

I lamentem també que aquells que tenen contradiccions vulguin fer...

La presidenta

El canvi... M'ha demanat que la votació 7 desaparegui? *(Pausa.)* Gràcies.

Marta Vilalta i Torres

D'acord.

La presidenta

Doncs retirada. (*Aplaudiments.*)

Votació 1, proposta 1.1.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 48 vots a favor, 67 en contra i 17 abstencions.

Votació 2, proposta 1.2.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 35 vots a favor, 46 en contra i 51 abstencions.

Votació 3, proposta 1.3.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 60 vots a favor, 64 en contra i 8 abstencions.

Votació 4, proposta 1.4.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 123 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Votació 5, proposta 1.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 123 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Votació 6, proposta 2.1.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 41 vots a favor, 76 en contra i 15 abstencions.

Passem a la votació 8, proposta 2.3.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 58 vots a favor, 42 en contra i 32 abstencions.

Votació 9, proposta 2.4.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 55 vots a favor, 74 en contra i 3 abstencions.

Votació 10, proposta 2.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 51 vots a favor, 73 en contra i 8 abstencions.

Votació 11, propostes 3.1, 3.3 i 4.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 122 vots a favor, 9 en contra i 1 abstenció.

Votació 12, proposta 3.2.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 55 vots a favor, 42 en contra i 35 abstencions.

Votació 13, proposta 3.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 49 vots a favor, 77 en contra i 6 abstencions.

Votació 14, proposta 3.5.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 50 vots a favor, 73 en contra i 9 abstencions.

Votació 15, proposta 4.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 84 vots a favor, 9 en contra i 39 abstencions.

Votació 16, proposta 4.3.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 112 vots a favor, 16 en contra, 3 abstencions i una persona que no ha votat.

Votació 17, proposta 4.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 49 vots a favor, 43 en contra i 40 abstencions.

Votació 18, proposta 5.1.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 113 vots a favor, 18 en contra i 1 abstenció.

Votació 19, proposta 5.2.
Comença la votació.
Resultat de la votació: 109 vots a favor, 17 en contra i 6 abstencions.

Votació 20, proposta 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 89 vots a favor, 9 en contra i 34 abstencions.

Votació 21, proposta 5.4.
Comença la votació.
Resultat de la votació: 57 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció.

Votació 22, proposta 5.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 79 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Passem ara a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Votació 1, proposta 1.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 113 vots a favor, 12 en contra i 7 abstencions.

Votació 2, proposta 1.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 107 vots a favor, 16 en contra i 9 abstencions.

Votació 3, proposta 1.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 67 vots a favor, 24 en contra i 41 abstencions.

Votació 4, proposta 1.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 71 vots a favor, 18 en contra i 43 abstencions.

Votació 5, proposta 1.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 90 vots a favor, 1 en contra i 41 abstencions.

Votació 6, proposta 2.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 71 vots a favor, 51 en contra, 9 abstencions i una persona que no ha votat.

Votació 7, proposta 2.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 81 vots a favor, 34 en contra i 17 abstencions.

Votació 8, proposta 2.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 82 vots a favor, 9 en contra i 41 abstencions.

Votació 9, propostes 2.4, 2.5 i 4.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votació 10, proposta 3.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 105 vots a favor, 19 en contra i 8 abstencions.

Votació 11, proposta 3.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 101 vots a favor, 17 en contra i 14 abstencions.

Votació 12, proposta 3.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 117 vots a favor, 9 en contra i 6 abstencions.

Votació 13, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 115 vots a favor, 9 en contra i 8 abstencions.

Votació 14, proposta 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 115 vots a favor, 1 en contra, 15 abstencions i una persona que no ha votat.

Votació 15, propostes 4.1 i 5.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 124 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

Votació 16, proposta 4.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 124 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Votació 17, proposta 4.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 38 vots a favor, 53 en contra i 41 abstencions.

Votació 18, proposta 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 118 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Votació 19, proposta 5.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 125 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

I votació 20, proposta 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 110 vots a favor, 8 en contra i 14 abstencions.

Passem a les propostes de resolució subsegüents de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar.

Votació 1, propostes 1.1, 2.2, 3.5, 4.2 i 4.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 15 vots a favor, 83 en contra i 34 abstencions.

Votació 2, propostes 1.2, 2.4 i 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 15 vots a favor, 116 en contra i cap abstenció.

Votació 3, proposta 1.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 80 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Votació 4, proposta 1.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 15 vots a favor, 52 en contra i 63 abstencions.

Votació 5, proposta 1.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 113 vots a favor, 17 en contra i cap abstenció.

Votació 6, proposta 2.1.
Comença la votació.
Resultat de la votació: 15 vots a favor, 17 en contra i 98 abstencions.

Votació 7, proposta 2.5.
Comença la votació.
Resultat de la votació: 49 vots a favor, 72 en contra i 9 abstencions.

Votació 8, propostes 3.1 i 5.4.
Comença la votació.
Resultat de la votació: 49 vots a favor, 50 en contra i 31 abstencions.

Votació 9, proposta 3.2.
Comença la votació.
Resultat de la votació: 16 vots a favor, 79 en contra i 35 abstencions.

Votació 10, proposta 3.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 82 vots a favor, 17 en contra i 31 abstencions.

Votació 11, proposta 3.4.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 113 vots a favor, 8 en contra i 9 abstencions.

Votació 12, propostes 4.1 i 4.5.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 80 vots a favor, 17 en contra i 33 abstencions.

Votació 13, proposta 4.4.

Comença la votació.

Resultat de la votació: 113 vots a favor, 8 en contra i 9 abstencions.

Votació 14, proposta 5.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 10 vots a favor, 105 en contra i 15 abstencions.

Passem a la votació 15, proposta 5.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 42 vots a favor, 72 en contra i 16 abstencions.

Votació 16, proposta 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 89 vots a favor, 41 en contra i cap abstenció.

Fem la votació de les propostes de resolució transaccionals.

Primer, proposta de resolució transaccional entre la PR 4.1 del Grup d'Esquerra Republicana, la proposta 2.3 del Grup de la CUP, la proposta 3.2 del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Votació 1, proposta de resolució número 4.1... Bé, ja les hem dit. (*Rialles.*) Ens ho estalviem. Ja ho he dit abans en el títol.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 49 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Passem a la votació 1, proposta de resolució entre la PR 2.1 del Grup Parlamentari del Partit Socialista, la proposta 5.5 del Grup de Junts per Catalunya.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 79 vots a favor, 7 en contra i 44 abstencions.

I la votació 1 de la proposta de resolució entre la 2.2 del Grup Parlamentari del Partit Socialista i el 5.4 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 72 vots a favor, 15 en contra i 42 abstencions.

Acabades les votacions, finalitzem el debat.

I aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de vuit del vespre i un minut.